

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูล
ป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา
ระดับปริญญาบัณฑิต

นางสาววราพร ทองจีน

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)
เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR)
are the thesis authors' files submitted through the University Graduate School.

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2560
ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON INQUIRY-BASED LEARNING
AND 360 DEGREE FEEDBACK APPROACHES TO ENHANCE ENGLISH ARGUMENTATIVE
WRITING ABILITY OF UNDERGRADUATE STUDENTS

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Doctor of Philosophy Program in Curriculum and Instruction

Department of Curriculum and Instruction

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2017

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
โดย	นางสาววราพร ทองจีน
สาขาวิชา	หลักสูตรและการสอน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤติรัตน์ ชุมนะโชติ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม	รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคนอง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีคณะครุศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริเดช สุชีวะ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤติรัตน์ ชุมนะโชติ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคนอง)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฒ่า)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนีรัตน์ เอกโยคยะ)

.....กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน)

วราพร ทองจีน : การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต (DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON INQUIRY-BASED LEARNING AND 360 DEGREE FEEDBACK APPROACHES TO ENHANCE ENGLISH ARGUMENTATIVE WRITING ABILITY OF UNDERGRADUATE STUDENTS) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผศ. ดร.ฤติรัตน์ ชุขณะโชติ, อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม: รศ. ดร.อัมพร ม้าคนอง, 314 หน้า.

การวิจัยและพัฒนาที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต การดำเนินงานแบ่งเป็น 4 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ระยะที่ 2 การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ระยะที่ 3 การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จำนวน 36 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเฉพาะเจาะจง ใช้ระยะเวลาในการทดลอง 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง และระยะที่ 4 การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าที (dependent t-test และ independent t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วยหลักการ 5 ข้อ ได้แก่ 1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความขัดแย้งทางปัญญา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและคัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ 2) การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์ ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมองการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น 3) การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ 4) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน 5) การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ โดยมี 4 ขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และ ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

2. ผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นพบว่า

2.1 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

2.2 ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองหลังการทดลองสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

ภาควิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อนิสิต

สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาหลัก

ปีการศึกษา 2560

ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาร่วม

5784221227 : MAJOR CURRICULUM AND INSTRUCTION

KEYWORDS: INQUIRY-BASED LEARNING APPROACH / 360 DEGREE FEEDBACK APPROACH / ENGLISH ARGUMENTATIVE WRITING ABILITY / INSTRUCTIONAL MODEL DEVELOPMENT

WARAPORN TONGJEAN: DEVELOPMENT OF AN INSTRUCTIONAL MODEL BASED ON INQUIRY-BASED LEARNING AND 360 DEGREE FEEDBACK APPROACHES TO ENHANCE ENGLISH ARGUMENTATIVE WRITING ABILITY OF UNDERGRADUATE STUDENTS. ADVISOR: ASST. PROF. RUEDEERATH CHUSANACHOTI, Ph.D., CO-ADVISOR: ASSOC. PROF. AUMPORN MAKANONG, Ph.D., 314 pp.

The purposes of this research and development were: 1) to develop an instructional model based on inquiry-based learning and 360 degree feedback approaches to enhance English argumentative writing ability of undergraduate students, and 2) to study the effectiveness of the developed instructional model. The research procedure was divided into 4 phases. The first phase was to study the basic knowledge related to the instructional model development. The second phase was to develop the instructional model based on inquiry-based learning and 360 degree feedback approaches to enhance English argumentative writing ability of undergraduate students. The third phase was to evaluate the effectiveness of the developed instructional model. The sample was 36 sophomores, English major from one university, and they were selected by using purposive random sampling. The duration of the experiment was 10 weeks with 3 hours per week. The last phase was to propose the complete instructional model. The research instruments were the argumentative writing ability test and the argumentative writing ability rubric. The data were analyzed by using the arithmetic mean, the standard deviation, the dependent t-test and independent t-test.

The findings of this study revealed that:

1. The 5 principles of the instructional model are: 1) Learning occurs when learners'curiosity are raised, or they have a controversial decision. Then Learners make attempts to find the answers and select information by using their critical thinking. 2) Using experiential learning in observing, analyzing, comparing, verifying and criticizing information or ideas promotes learner understanding in learning, a wide range of creative viewpoints for task creativity and strategic learning, and as a result, students can bring these benefits to improve their learning. 3) Reflecting and connecting knowledge or ideas obtained from several sources helps learners think systematically. 4) Learning with a process of multi feedback enhances scaffolding, and as a result, learners have the chance to evaluate learning and capability of self and others. They also become aware of their weaknesses and strengths about task management, can synthesize knowledge, and have various points of view for learning improvement and task development. 5) Applying previous knowledge and new useful information to develop task performance properly in a variety of situations helps learners improve their schemata, and thinking in writing. This instructional model consists of 4 stages: 1) stimulating curiosity, 2) making a plan to create new knowledge, 3) creating a new task, and 4) enhancing learning through reflection.

2. The results of the effectiveness of the developed instructional model demonstrated that:

2.1 The experimental group's post-test mean scores and the control group's post-test mean scores had no different significance at the level of .05 both in the overall score and scores of each component of English argumentative writing ability.

2.2 The experimental group had significantly higher post-test mean scores than the pre-test at the level of .05 both in the overall score and scores of each component of English argumentative writing ability.

Department: Curriculum and Instruction

Field of Study: Curriculum and Instruction

Academic Year: 2017

Student's Signature

Advisor's Signature

Co-Advisor's Signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาอย่างยิ่งของบุคคลหลายฝ่าย ซึ่งผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงดังนี้

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฤดีรัตน์ ชุขณะโชติ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร ม้าคนอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมที่ได้กรุณาให้คำปรึกษา กำลังใจและดูแลจนกระทั่งวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย เสวกงาม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีรัตน์ เอกโยคยะ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุพงศ์ ตั้งเคียงศิริสิน กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย ที่กรุณาสละเวลาในการตรวจพิจารณาและให้คำแนะนำในการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือทุกท่านที่กรุณาสละเวลาและให้คำแนะนำในการพัฒนาเครื่องมือให้มีคุณภาพสำหรับการวิจัย

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่กรุณาให้ทั้งความรู้ คำแนะนำ และกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดระยะเวลาการศึกษาด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่กรุณาให้ทุนสนับสนุนในการวิจัยครั้งนี้ "ทุน 90 ปี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" กองทุนรัชดาภิเษก รุ่นที่ 39 ครั้งที่ 2/2561 ปีงบประมาณ 2561

ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์เกศิณี บำรุงไทย ที่กรุณาสละเวลาเป็นผู้ร่วมประเมินคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังการทดลอง อาจารย์สิริพร บ่องกงลาด และอาจารย์จักรชัย ยิ้มงาม ผู้ร่วมประเมินผลงานเขียนของนักศึกษาระหว่างการทดลอง และคุณจิรวดี ชุมพล ผู้ช่วยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ขอขอบคุณสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล นักศึกษากลุ่มตัวอย่าง คณาจารย์และบุคลากรทุกท่านของคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณกัลยาณมิตรสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือ คำแนะนำ และกำลังใจด้วยความยินดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณครอบครัวของผู้วิจัยที่ให้การสนับสนุนการศึกษามาโดยตลอด รวมถึงเป็นกำลังใจอันสำคัญของผู้วิจัยในการทำวิจัยให้สำเร็จ ประโยชน์ใดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยนี้ ขอให้ เป็นคุณงามความดีแด่ผู้มีพระคุณทั้งหลายที่ได้กล่าวมาที่มีส่วนสำคัญให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญแผนภาพ.....	ฏ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	6
สมมติฐานการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	9
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	9
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	13
บทที่ 2 งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	14
1. การเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ/ภาษาที่สอง.....	15
1.1 ความหมายของการเขียน.....	15
1.2 ประเภทของการเขียน.....	16
1.3 การเขียนย่อหน้า.....	19
1.4 แนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre Approach)...	20
2. การเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative Writing).....	23
2.1 ความหมายของการเขียนเชิงโต้แย้ง.....	23

2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	25
2.3 รูปแบบการโต้แย้ง.....	30
2.4 การประเมินผลการเขียน	35
3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning).....	52
3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบสืบสอบ	52
3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ	55
3.3 หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ.....	56
3.5 การเรียนรู้แบบสืบสอบกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	59
4. แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	59
4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback).....	59
4.2 ความเป็นมาของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา	69
4.3 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	70
4.4 หลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	72
4.5 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศากับการเขียน.....	73
4.6 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา กับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง.....	78
5. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน.....	78
5.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน.....	78
5.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน.....	79
5.3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	80
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	82
6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	82
6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ.....	84
6.3 งานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	86

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	92
ระยะที่ 1 (R1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	96
1.1 ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ...	96
1.2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	98
ระยะที่ 2 (D1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต.....	100
2.1 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบและแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นฐาน.....	101
2.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน	109
2.3 ตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน	116
ระยะที่ 3 (R2) การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน.....	124
3.1 เตรียมการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน.....	124
3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	125
3.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น	136
ระยะที่ 4 (D2) การนำเสนอการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต	144
4.1 สรุปข้อค้นพบจากผลการทดลองใช้และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน.....	144
4.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์.....	146
บทที่ 4 ผลการวิจัย	147
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	148

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	148
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน	149
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน	149
4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน	150
5. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน	157
ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ สืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา	159
1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	159
2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	164
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	210
สรุปผลการวิจัย	210
ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	211
ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้ แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา.....	215
อภิปรายผลการวิจัย	217
1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	217
2. ประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น.....	222
ข้อเสนอแนะ	237
ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้.....	237
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป.....	238
รายการอ้างอิง.....	240
ภาคผนวก	254
ภาคผนวก ก.....	255

ภาคผนวก ข.....	257
ภาคผนวก ค.....	262
ภาคผนวก ง.....	276
ภาคผนวก จ.....	296
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	314

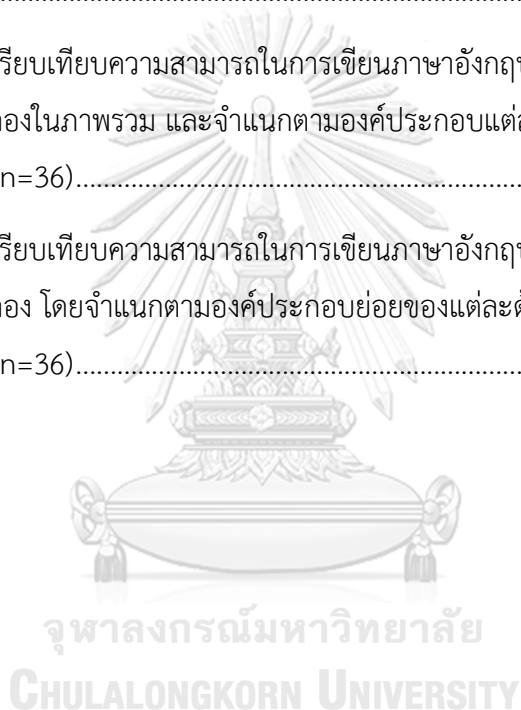

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 การให้คะแนนการเขียนเชิงภาพรวม จาก Hyland (2003).....	36
ตารางที่ 2 แสดงการให้คะแนนการเขียนแบบวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน จาก Reid (1993).....	38
ตารางที่ 3 แสดงตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 1 จาก Jantasin (2015).....	42
ตารางที่ 4 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 2 จาก Oregon Department of Education (2006).....	44
ตารางที่ 5 แสดงเนื้อหาการเรียนรู้ในระยะเวลา 10 สัปดาห์.....	111
ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น.....	112
ตารางที่ 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน.....	121
ตารางที่ 8 นำเสนอผลการหาค่าความสอดคล้อง (r) ในการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างผู้ประเมินงานเขียนทั้ง 2 คน (Inter-Rater Reliability) ในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน.....	134
ตารางที่ 9 นำเสนอผลการหาค่าความสอดคล้อง (r) ในการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างผู้ประเมินงานเขียนทั้ง 2 คน (Inter-Rater Reliability) ในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน.....	135
ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ.....	139
ตารางที่ 11 ความแตกต่างในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และกลุ่มควบคุมที่เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ.....	142

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)	159
ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลอง ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบ แต่ละด้าน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)	160
ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลอง ของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละ ด้าน	161
ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา กลุ่มทดลองในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน ก่อนและหลังการ ทดลอง (n=36).....	162
ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา กลุ่มทดลอง โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน ก่อนและหลังการ ทดลอง (n=36).....	163

สารบัญแผนภาพ

ภาพที่ 1 ข้อมูลป้อนเข้าที่เป็นไปได้ตามแนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ	22
ภาพที่ 2 แสดงหลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ	57
ภาพที่ 3 แสดงหลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับ 360 องศา	72
ภาพที่ 4 กรอบการวิจัย	94
ภาพที่ 5 แสดงกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน	100
ภาพที่ 6 แสดงผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน	102
ภาพที่ 7 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน ๆ	104
ภาพที่ 8 แสดงผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่ พัฒนาขึ้น	108
ภาพที่ 9 แสดงแบบแผนการทดลอง	136

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษซึ่งถูกใช้เป็นภาษาสากลมีความสำคัญอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการนำมาซึ่งมิตรไมตรี ปัจจุบันประชากรประมาณ 380 ล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (First Language) และมีประชากรอีกประมาณ 720 ล้านคนใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (Second Language) โดยแนวโน้มของจำนวนผู้เรียนและใช้ภาษาอังกฤษทั่วโลกเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง (Graddol, 2006)

การใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพนับว่ามีความจำเป็นสำหรับผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเพื่อสร้างความสำเร็จให้แก่ผู้เรียนในอนาคต โดยทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะสำคัญประการหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาที่สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างความสำเร็จในหลาย ๆ ด้าน

การเขียนภาษาอังกฤษประกอบไปด้วยการเขียนหลายประเภทที่นักศึกษาจำเป็นต้องเรียนรู้ ซึ่งการเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative Writing) เป็นการเขียนประเภทหนึ่งที่เหมาะสมกับระดับการศึกษาของผู้เรียน และเป็นการเขียนที่ช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณหรือการคิดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ของผู้เรียน (Yibo, 2012) และสอดคล้องกับหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันที่ต้องคำนึงถึงการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเสวนาอย่างมีวิจารณญาณ มีความละเอียดรอบคอบ มีไหวพริบดี สามารถแยกแยะความจริงจากสิ่งที่เป็นเรื่องเท็จ (Alsup et al., 2006 อ้างถึงใน Hillocks, 2010) ทั้งนี้การเขียนเป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (Critical Thinking) เนื่องจากการเขียนเป็นเครื่องมือของการคิด โดยวิธีที่ดีที่สุดในการคิด คือการอ่านงานเขียนที่ดีและเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้อ่านสม่ำเสมอ (Condon & Kelly-Riley, 2004: 1) และการเขียนเชิงโต้แย้งเป็นประเภทของการเขียนที่เป็นหัวใจสำคัญของการคิดอย่างมีวิจารณญาณและเป็นสิ่งสำคัญที่นักศึกษาระดับอุดมศึกษาต้องรู้เพื่อความสำเร็จในการศึกษา (Hillocks, 2010)

การเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง การสอนเกี่ยวกับปัญหา การประเมินหัวข้อภายใต้การพิจารณาอย่างมีวิจารณญาณ เป็นทักษะสำคัญที่ผู้เรียนระดับมหาวิทยาลัยควรได้เรียนรู้ การโต้แย้งมีความสำคัญต่อการสื่อสารระดับมหาวิทยาลัยเพราะเป็นแนวคิดที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับผู้มีส่วนร่วมในการสื่อสารความคิด และเตรียมหลักฐานสนับสนุนความคิดหรือมุมมอง (Crammond, 1998)

ทักษะการโต้แย้งมีความสำคัญสำหรับระดับมหาวิทยาลัยอย่างมาก โดยเฉพาะการอ่านและการเขียนเชิงโต้แย้ง ในการอ่านเชิงโต้แย้ง ผู้เรียนต้องรู้ว่าจะตัดสินใจอย่างไร และตอบสนองต่อสมมติฐานหรือข้อกล่าวอ้างที่นำเสนอในบทอ่าน ส่วนในการเขียนเชิงโต้แย้งผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นของตนเองตามรูปแบบและกลวิธีที่เหมาะสม (Varghese & Abraham, 1998) การเขียนเชิงโต้แย้งเป็นงานเขียนที่มีความยากสำหรับทั้งผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความพยายามในการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ (Ka-kan-dee & Kaur, 2015)

จากการศึกษาปัญหาของผู้เรียนระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง พบว่ามีปัญหาตามประเด็นดังต่อไปนี้

ปัญหาเกี่ยวกับการเรียบเรียงความคิดในงานเขียน มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงปัญหาดังกล่าวไว้ดังนี้ Ka-kan-dee & Kaur (2015) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนในรายวิชาการเขียนขั้นสูงของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัย 2 แห่ง พบว่านักศึกษาไม่สามารถสร้างประโยคใจความหลักที่มีความชัดเจนได้ เนื่องจากขาดการฝึกฝนการเขียน และไม่สามารถจัดเรียงความคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ และจากการศึกษาวิจัยของ Chaya (2005) พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีไม่สามารถเขียนเรียงความให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามลำดับ นักศึกษาขาดความตระหนักถึงผู้อ่านกลุ่มเป้าหมาย ทำให้การเรียบเรียงความคิดในการเขียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเขียน และมาลี รุ่งไทรัญ (2550) ได้ศึกษางานเขียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจและคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่เรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ พบว่าผู้เรียนมีปัญหาเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การพัฒนาความคิดในการเขียน ขาดความคิดริเริ่มในการเขียน มีขอบเขตความคิดที่จำกัด นอกจากนี้ Boonprajak (2004) พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชาพื้นฐานการเขียนไม่สามารถควบคุมใจความหลักในงานเขียนได้ และมีการพัฒนาความคิดจำนวนมากเกินไปในแต่ละครั้งทำให้ผู้อ่านสับสนเกี่ยวกับใจความหลัก

ปัญหาเกี่ยวกับการเขียนกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้ำถ่วงการกล่าวอ้าง มีนักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงปัญหาในประเด็นดังกล่าวไว้ดังนี้ Ka-kan-dee & Kaur (2015) พบว่านักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ไม่สามารถสร้างหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนที่น่าเชื่อถือในการเขียนเรียงความให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง และจากการศึกษาวิจัยของ Chaya (2005) พบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีไม่สามารถเขียนกล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน ไม่สามารถใช้หลักฐานสนับสนุนการเขียนกล่าวอ้างที่มีความชัดเจน และขาดการรวบรวมรายละเอียดที่เพียงพอในการนำมาสนับสนุนการกล่าวอ้าง วิชยา ปิตชามุก (2545) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเขียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2

วิชาเอกภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตที่เรียนรายวิชาการเขียนระดับย่อหน้า พบว่า นักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนประโยคใจความหลัก โดยขาดข้อมูลในส่วนของประโยคใจความหลักและรายละเอียดที่ใช้สนับสนุนเนื้อเรื่อง ซึ่งผู้วิจัยท่านดังกล่าวพบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเน้นเนื้อหาจะช่วยพัฒนาความสามารถของนักศึกษาได้ในระยะยาว ทั้งในส่วนขององค์ประกอบเนื้อหาและไวยากรณ์ Boonprajak (2004) พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษที่เรียนรายวิชาพื้นฐานการเขียน ไม่สามารถเขียนประโยคใจความหลัก ไม่สามารถควบคุมใจความหลักในงานเขียนได้ วิวรรณ อุดมยมกกุล (2547) ได้ศึกษาคุณภาพงานเขียนของนักศึกษาจากคณะต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีที่เรียนรายวิชาการเขียน 5 ซึ่งเป็นการเขียนเชิงโต้แย้ง พบว่า นักศึกษามีปัญหาในเรื่องคุณภาพของการให้เหตุผลในการเขียนเรียงความ เมื่อพิจารณาจากเรียงความของผู้เรียนใน 3 ส่วน คือ การกล่าวอ้าง (Claims) การให้เหตุผลสนับสนุน (Reason) และการค้านมุมมองของฝ่ายค้าน (Refutation to Counter-argument) ส่วน Qin & Karabacak (2010) พบว่า นักศึกษาจีนที่เรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งสามารถเขียนได้เพียงการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุน แต่ไม่สามารถเขียนค้านการกล่าวอ้าง (Counterargument) และเขียนค้านมุมมองของฝ่ายค้านหรือข้อโต้แย้งได้ (Refutation)

ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ โดย Ka-kan-dee & Kaur (2015) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนเรียงความของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 4 ที่เรียนรายวิชาการเขียนขั้นสูง พบว่า ผู้เรียนมีปัญหาในการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในงานเขียนซึ่งเป็นอุปสรรคในการเขียนเรียงความในบริบทของไทย ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดในงานเขียนได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างชัดเจนและส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานเขียนด้วย มาลี รุ่งไธรรุญ (2550) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับงานเขียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ และคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิตที่เรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาบังคับ พบว่า ผู้เรียนใช้คำศัพท์ที่สื่อความหมายไม่ชัดเจนตามความหมายที่ต้องการสื่อ ใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ไม่เหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหาในการเขียน สอดคล้องกับ Tanawong (2014) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของความเชื่อมโยงของความคิดระหว่างประโยค (Cohesion) และความเชื่อมโยงของเนื้อหาในภาพรวม (Coherence) ในงานเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เรียนรายวิชาการเขียน 1 พบว่ามีปัญหาเกี่ยวกับความผิดพลาดในการใช้คำเชื่อมในงานเขียน วิลาสินี พลอยล้อมแสง (2554) พบว่า นักศึกษาวิชาเอกอังกฤษธุรกิจชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่เรียนวิชาการเขียน มีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียนที่ถูกต้องและเหมาะสมกับงานเขียน รวมถึงความสละสลวยในการใช้ภาษาในเนื้อหางานเขียน

จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนการเขียนภาษาอังกฤษให้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีเกี่ยวกับปัญหาในการเขียนของนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2557 กระทั่งปัจจุบัน ผู้วิจัยพบว่า นักศึกษา

มีปัญหาหลักในการเขียน 3 ประเด็น ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการเขียน ปัญหาเกี่ยวกับการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการเรียบเรียงความคิดในงานเขียน ซึ่งไม่ว่าจะเป็น นักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ หรือแม้จะเป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษก็มีปัญหาในประเด็นดังกล่าวเช่นกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning) Prince & Felder (2006) ได้อธิบายไว้ว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบอยู่ภายใต้แนวคิดแบบอุปนัย เป็นแนวคิดในการสอนและการเรียนรู้ที่เริ่มต้นด้วยการสังเกตหรือการตีความข้อมูล ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลหรือปัญหาโดยการสร้างข้อเท็จจริง มุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าการสื่อสารเนื้อหาหรือความรู้ เป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนผ่านการสังเกต ตั้งคำถาม ลงมือแสวงหาคำตอบ เปรียบเทียบ ตรวจสอบข้อมูล อภิปรายความรู้ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผล มีการสะท้อนคิดการเรียนรู้และเชื่อมโยงข้อมูลประสบการณ์ความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนมีความคิดที่เป็นระบบ มีการคิดที่อยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล ซึ่งจากการทดลองใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบของนักวิจัยหลายท่านในการจัดการเรียนการสอน พบว่าช่วยส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี (โสมาตรมี ดาหลาย, 2551; สุดารัตน์ ภิรมย์ราช, 2555; พรเทพ จันทราอุกฤษฏ์, 2556; เสาวรัตน์ รามแก้ว, 2552) โดยข้อดีดังกล่าวของกระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบนับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเขียนโต้แย้งได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะกระบวนการเรียนรู้ตามแนวคิดดังกล่าวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ระหว่างกระบวนการเขียนเชิงโต้แย้ง สามารถคิดพิจารณาหาข้อมูล หลักฐานหรือเหตุผลที่น่าเชื่อถือมาใช้ในการเขียนสนับสนุนการกล่าวอ้างหรือประเด็นในการโต้แย้ง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับความคิด และเชื่อมโยงข้อมูลที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนางานเขียนได้อย่างสมเหตุสมผล

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา (360 Degree Feedback) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มาจากการพัฒนาและประเมินความสามารถของบุคคลในทางธุรกิจ (London, 2003) ควบคู่กับการศึกษาการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเดิม พบว่าแนวคิดดังกล่าวนอกจากจะมีความสำคัญต่อการสอนเขียนและการพัฒนาคุณภาพของงานเขียนแล้ว ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเชิงรุก มีบทบาทในการสื่อสารที่มีความสมจริง (Hyland, 2003) ช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการวิเคราะห์งานเขียนของตนเองอย่างมีวิจารณญาณ และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Keh, 1996) ผู้เรียนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษา การตอบสนองต่อเนื้อหาการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นจนกระทั่งผู้เรียนเห็นปัญหาและข้อบกพร่องที่คล้ายคลึงกันในงานเขียนของตนและแสดงความคิดสร้างสรรค์ใหม่ ๆ (Mangelsdorf, 1992) ได้ฝึกสะท้อนคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาของตนเอง เปรียบเทียบกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ และ

นำมาพิจารณาแก้ไขงานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ผู้เรียนจะได้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับในการฝึกสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ (Leibowitz, 2016) นอกจากนี้ยังพบว่าแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีความน่าเชื่อถือและมีความครอบคลุมมากกว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเดิมซึ่งเป็นเพียงการให้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนฝ่ายเดียว เป็นการขยายขอบเขตการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มาจากหลายแหล่งซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ (Tee & Ahmed, 2014) ผู้เรียนจะได้ฝึกฝนเป็นทั้งผู้รับและผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการเขียน (Boud & Molloy, 2013)

ผู้วิจัยได้เรียนรู้ข้อดีของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบทอด และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และไตร่ตรองแล้วว่าหากผู้วิจัยนำ 2 แนวคิดการเรียนรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษา จะช่วยแก้ไขปัญหาสำคัญในการเขียนของนักศึกษาดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น และช่วยให้นักศึกษามีความรู้ไปใช้ในการพัฒนางานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้มีคุณภาพมากขึ้น โดยกระบวนการเรียนรู้แบบสืบทอดมีส่วนช่วยในการพิจารณาหาข้อมูลที่พอเพียงและน่าเชื่อถือมาใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง และช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความคิด ข้อมูลต่าง ๆ ในเนื้อหาการโต้แย้งได้อย่างสมเหตุสมผล ในขณะที่กระบวนการเรียนรู้ผ่านการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 ก็มีจุดเด่นในการช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้เกี่ยวกับการใช้รูปแบบภาษาที่เหมาะสมระหว่างกระบวนการเขียนเชิงโต้แย้ง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบทอด ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบทอด ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมีขั้นตอนและองค์ประกอบในการจัดการเรียนการสอนอย่างไร
2. การจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบทอด ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา สามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้หรือไม่

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองระหว่างนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองทั้งในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

สมมติฐานการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษา โดยมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบมีรากฐานมาจากทฤษฎีการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ซึ่งเน้นการสังเกต การสร้างความขัดแย้งทางปัญญา การลงมือแสวงหาคำตอบด้วยตนเองผ่านการคิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจกับข้อมูล ใช้เหตุผลในการตัดสินใจและพิจารณาความเชื่อมโยงของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล และนำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียง ซึ่งมีนักศึกษานำแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบไปประยุกต์ใช้ในการวิจัยด้านการจัดการเรียนการสอนอย่างแพร่หลาย เช่น สุดารัตน์ ภิรมย์ราช (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบสืบสอบที่มีผลต่อความสามารถในการให้เหตุผลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการให้เหตุผลสูงขึ้น พรเทพ จันทราอุกฤษฏ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการเรียนการสอนโดยบูรณาการรูปแบบการสืบสอบแบบโต้แย้ง พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยความมีเหตุผลสูงกว่าก่อนเรียนและสูงกว่ากลุ่มควบคุม จากข้อค้นพบของงานวิจัยดังกล่าว พบว่ามีประเด็นที่สอดคล้องกัน คือการเรียนรู้แบบสืบสอบช่วยส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลของผู้เรียน

ด้านการเรียนการสอนภาษา Nurtalina (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียนเกรด 8 และพบว่าผู้เรียนในกลุ่ม

ทดลองมีคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าผู้เรียนในกลุ่มควบคุม ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Sunarni (2012) ที่พบว่าการประยุกต์ใช้วิธีการสืบสอบช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน และช่วยส่งเสริมประสบการณ์เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีความหมายในการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศด้วย (Lee, 2014) และจากข้อดีดังกล่าว ผู้วิจัยเชื่อว่าหากนำแนวคิดดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง จะช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาได้

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ ที่สนับสนุนแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) กล่าวถึงการให้ข้อมูลป้อนกลับว่าเป็นการเสริมแรงที่มีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อบุคคลมีการตอบสนองที่เหมาะสมภายหลังได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Thorndike, 1913) และสร้างความหมายจากงานที่ทำ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยผู้เรียนจะได้รับความรู้ในการเขียนจากการสะท้อนคิด วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ทำความเข้าใจผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติ

ทฤษฎี Social Constructivism ของ Vygotsky เชื่อว่าหากผู้เรียนได้รับความช่วยเหลือ คำชี้แนะ หรือการเสริมต่อการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่ความเข้าใจระดับที่สูงขึ้น โดยผู้มีส่วนร่วมในโครงสร้างการสนทนาที่มีความสามารถมากกว่าจะช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้ที่มีความรู้ต่ำกว่า จนกระทั่งผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Vygotsky, 1978) แนวคิดของทฤษฎีดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำหรือข้อมูลป้อนกลับที่มาจากหลายมิติ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีมุมมองความรู้กว้างขึ้นในการพัฒนาและปรับปรุงการเขียนของตนเอง

ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) มุ่งเน้นเรื่องการรู้คิดหรืออภิปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วย 1. ความรู้เกี่ยวกับการรู้คิดเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น (Flavell, 1979) 2. การตรวจสอบและควบคุมกระบวนการรับรู้ของบุคคลระหว่างการเรียนรู้ (Nelson & Narens, 1990) และ 3. การวัดประเมินหรือการสะท้อนคิดตามผลการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ผ่านการตรวจสอบ การประเมินความถูกต้อง การสะท้อนคิดเกี่ยวกับงานเขียนระหว่างกระบวนการพัฒนาและปรับปรุงงานเขียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ถึงข้อดีข้อเสียของตนเอง และนำความรู้ดังกล่าวไปปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด วิธีการทำงาน และพัฒนางานเขียนให้ดียิ่งขึ้น

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูล แล้วดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและแก้ปัญหาต่าง ๆ ทฤษฎีดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยผู้เรียนจะต้องมีการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์ ตีความและทำความเข้าใจกับข้อมูลหรือข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ แล้วนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ในการพัฒนางานเขียนของผู้เรียน

จากการศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ในทางธุรกิจ และแวดวงการศึกษาด้านการวัดและประเมินผล พบว่ากระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นกระบวนการที่มีความยุติธรรม น่าเชื่อถือ และมีประสิทธิภาพมากกว่าการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลเพียงคนเดียว (อุบลรัตน์ ชูศรี, 2553; ดวงใจ สีเขียว, 2549) ช่วยพัฒนาความรู้ความสามารถและสมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคคล ทำให้เกิดความตระหนักรู้ถึงระดับความสามารถที่แท้จริงของตนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนการพัฒนาการเรียนรู้ ได้รู้แนวทางในการปรับกลยุทธ์ กลวิธี และการดำเนินการที่มาจากหลายแหล่งและมุมมอง (Drew, 2009; Basu, 2015; Mahar, 2010) และจากข้อดีของกระบวนการดังกล่าว หากผู้สอนนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน น่าจะช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ผู้เรียนได้ โดยเฉพาะในแง่ของการได้รับความรู้ที่มาจากหลายมิติซึ่งสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนาวิธีคิด วิธีการทำงาน และผลงานเขียนของผู้เรียนให้มีคุณภาพมากขึ้น

หลังจากผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้ว พบว่ามีข้อดีหลายประการที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา และด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานของการวิจัยดังต่อไปนี้

1. นักศึกษาที่ได้ศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่านักศึกษาที่ศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนการสอนเขียนแบบปกติ

2. นักศึกษาที่ได้ศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองทั้งในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีการกำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น คือนักศึกษาศาขวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

2. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

2.1 ตัวแปรจัดกระทำ คือรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

2.2 ตัวแปรตาม คือความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

3. วิชาที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น คือวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า (English Paragraph Writing) ซึ่งมีคำอธิบายรายวิชา คือศึกษาองค์ประกอบ รูปแบบ และกระบวนการเขียนในระดับย่อหน้า การฝึกเขียนแนะนำบุคคล ขั้นตอนวิธีการ การอธิบายลักษณะ การชี้แจงเหตุผล การแจกแจง และการแสดงความคิดเห็น

4. ประเภทของงานเขียนที่ใช้ในการศึกษา คือการเขียนที่มีความยาว 1 ย่อหน้า

5. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง คือ 10 สัปดาห์ คาบละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ใช้เวลาในการทดลองโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นทั้งหมด 5 วงจร (Loop) วงจรละ 2 คาบ (6 ชั่วโมง)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง หมายถึงความสามารถในการถ่ายทอดถ้อยคำผ่านลายลักษณ์อักษรเพื่ออธิบายความเห็น และใช้ข้อมูล เหตุผลเพื่อสนับสนุนหรือคัดค้านประเด็น

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ประกอบไปด้วยองค์ประกอบ 2 ด้านดังนี้

1. ความสามารถด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง หมายถึงการที่ผู้เรียน

1.1 สามารถระบุการกล่าวอ้างและค้านการกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้งตามประเด็นได้อย่างชัดเจน

1.2 สามารถใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้างได้อย่างสมเหตุสมผล

1.3 สามารถใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

2. ความสามารถด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง หมายถึง การที่ผู้เรียน

- 2.1 สามารถใช้ภาษาและลีลาทางภาษาให้เหมาะสมกับประเด็นในการโต้แย้ง
- 2.2 สามารถเชื่อมโยงใจความและจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เข้าใจและติดตามเรื่องราวได้ง่าย
- 2.3 สามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย และถูกต้องในการเขียนโต้แย้ง
- 2.4 สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้หลากหลาย และถูกต้องในการเขียนโต้แย้ง

ผู้วิจัยประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาโดยประเมินจากแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบ Scoring Rubrics ซึ่งผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยให้คะแนนแยกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน (Analytical Score) ของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสังเกตเกิดความขัดแย้งทางปัญญา แล้วลงมือแสวงหาคำตอบในสิ่งที่สงสัยด้วยตนเอง มีการคิดวิเคราะห์ทำความเข้าใจกับข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ ใช้วิจารณ์ญาณและเหตุผลในการตัดสินใจ และพิจารณาความเชื่อมโยงของข้อมูลที่ค้นหาเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปความรู้ที่มีความสมเหตุสมผล และนำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในบริบทหรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียง

แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา หมายถึงแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับหรือการประเมินหลายมิติ ได้แก่

1. มิติของบุคคล ประกอบด้วย ตนเอง ผู้สอน เพื่อน บุคคลอื่น ๆ
2. มิติของวิธีการ ประกอบด้วย ข้อมูลทางตรง ที่มาจากวาจาและตัวหนังสือ ซึ่งมีทั้งการให้ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น การแก้ไขให้ การให้คะแนน ข้อมูลทางอ้อม ที่มาจากวาจาและตัวหนังสือ เป็นลักษณะของการใช้คำถามและสัญลักษณ์
3. มิติของรูปแบบประกอบด้วย วาจาและตัวหนังสือ
4. มิติของแหล่งข้อมูล คือแหล่งข้อมูลที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ใช้ในการรวบรวมข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งประกอบด้วย รายการตรวจสอบ (ไวยากรณ์ การโต้แย้ง หรือเนื้อหา) คำถามปลายเปิด เกี่ยวกับงานเขียนของนักศึกษา แบบบันทึกการสะท้อนคิด คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ

5. มิติของมุมมอง ประกอบด้วย มุมมองเชิงบวก หมายถึงการกล่าวถึงข้อดีต่าง ๆ ที่ปรากฏในงานเขียน มุมมองเชิงลบ หมายถึง การกล่าวถึงข้อบกพร่องของงานเขียน และมุมมองเชิงวิพากษ์ หมายถึงการให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียน

6. มิติของเวลา ประกอบด้วย ช่วงก่อนลงมือเขียน ระหว่างการเขียน หลังการเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู เพื่อน ตัวผู้เรียน และบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับ)

โดยกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับหรือการประเมินทั้ง 6 มิติดังกล่าว เป็นข้อมูลป้อนเข้าที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดไตร่ตรอง สะท้อนคิด ตระหนักรู้ และนำมาซึ่งความรู้ที่ผู้เรียนจะนำไปใช้ปรับเปลี่ยนวิธีคิด วิธีการทำงานหรือกระบวนการทำงาน และผลงานของตนเองใหม่

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา หมายถึงระบบหรือแบบแผนในการจัดการเรียนการสอนเขียนที่พัฒนาขึ้นจากการสังเคราะห์สาระสำคัญของทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เป็นรากฐานของรูปแบบ ซึ่งมีหลักการสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน 5 ประการ คือ

1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความขัดแย้งทางปัญญา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและคัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ

2) การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

3) การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ

4) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน

5) การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนมุมมองและความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้ และขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ ผู้เรียนวางแผนค้นหาข้อมูลที่ได้รับมอบหมาย รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น และขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียง ความคิด และการตรวจสอบข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน ผู้เรียนนำความรู้เดิมที่มีและความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเขียนของตนเอง ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับปรุงข้อมูลความคิดในการเขียน และขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามขอบเขตที่ผู้สอนกำหนดไว้รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย คือ ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงงานให้สมบูรณ์ และขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ หมายถึงแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเขียน ซึ่งประกอบไปด้วย ขั้นตอนการเขียน ผู้สอนกระตุ้นความสนใจ ทบทวนความรู้เดิมและนำเสนอสาระสำคัญในการเรียนรู้ให้ผู้เรียน ขั้นการเขียน นักศึกษาปฏิบัติงานเขียนครั้งแรก และขั้นหลังการเขียน นักศึกษาตรวจสอบและแก้ไขผลงานเขียนให้สมบูรณ์

นักศึกษา หมายถึงนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาให้มีคุณภาพมากขึ้น
2. เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกระบวนการสืบสอบ ร่วมกับกระบวนการเรียนรู้ผ่านการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
3. นักศึกษาได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาและชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

งานวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. การเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ/ภาษาที่สอง
 - 1.1 ความหมายของการเขียน
 - 1.2 ประเภทของการเขียน
 - 1.3 การเขียนย่อหน้า
 - 1.4 แนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ
2. การเขียนเชิงโต้แย้ง
 - 2.1 ความหมายของการเขียนเชิงโต้แย้ง
 - 2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
 - 2.3 รูปแบบการโต้แย้ง
 - 2.4 การประเมินผลการเขียน
3. แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ
 - 3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบสืบสอบ
 - 3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ
 - 3.3 หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ
 - 3.4 ประเภทของการสืบสอบ
 - 3.5 การเรียนรู้แบบสืบสอบกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
4. แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
 - 4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับ
 - 4.2 ความเป็นมาของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
 - 4.3 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
 - 4.4 หลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
 - 4.5 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศากับการเขียน
 - 4.6 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศากับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

5. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

- 5.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน
- 5.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน
- 5.3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

6. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- 6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
- 6.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบสืบสอบ
- 6.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

1. การเขียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ/ภาษาที่สอง

1.1 ความหมายของการเขียน

Byrne (1991) อธิบายว่าการเขียน หมายถึงการนำตัวอักษรมาจัดเรียงกันเพื่อสร้างเป็นคำและประโยคที่มีความต่อเนื่องเชื่อมโยงกัน และเมื่อนำประโยคหลายประโยคมารวมกันก็จะได้นิพจน์ การเขียนเป็นการใส่รหัสของข้อความบางชนิด เป็นการถ่ายทอดความคิดให้เป็นภาษา ในขณะที่การอ่านจะเป็นการถอดรหัสหรือตีความตามข้อความที่เขียนไว้

White (1980) อธิบายว่าการเขียน หมายถึงความสามารถในการเขียนประโยคอย่างเหมาะสมและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์เพื่อใช้ในการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ การเขียนควรมีความชัดเจน สื่อความหมาย งานเขียนที่ดีควรมีรูปแบบที่ถูกต้อง มีลีลาที่เหมาะสม และมีความเป็นเอกภาพของหัวเรื่องและใจความหลัก

Widdowson (1985: 49) กล่าวว่า การเขียนคือกิจกรรมในการสื่อสารแบบหนึ่ง เป็นการถ่ายโอนข้อมูลจากบุคคลหนึ่งไปสู่อีกบุคคลหนึ่งด้วยการใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ การเขียนมีลักษณะเป็นข้อความที่แสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ต้องมีความสอดคล้องกับข้อกำหนดของสังคมจึงจะสามารถสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้

Gere (1985: 4-16) อธิบายว่า การเขียนมีความหมายในหลายแง่มุม ดังต่อไปนี้ 1) การเขียน คือการสื่อสาร เป็นการส่งต่อความรู้หรือข้อมูลตามหัวเรื่อง 2) การเขียน คือการแสดงความรู้สึกนึกคิดของตนเอง 3) การเขียน คือสิ่งที่ปรากฏเป็นสาธารณะ 4) การเขียน คือสิ่งที่ถูกควบคุมโดยกฎเกณฑ์ และ 5) การเขียน คือการเรียนรู้

Calderonello & Edwards (1986) เสนอว่าการเขียนเป็นกระบวนการย้อนกลับซึ่งหมายความว่า ผู้เขียนต้องย้อนกลับไปกลับมาขณะเขียน กระตือรือร้นกับเนื้อหา มีการเปลี่ยนแปลงลำดับการเขียนและคำรวมถึงการคิดเนื้อความในทุกๆระดับเพื่อการสื่อสารกับผู้อ่าน

Scott (1996) อธิบายไว้ว่าการเขียน หมายถึงวิธีการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็น ภาษาเขียน เป็นสิ่งที่สำคัญและซับซ้อน เป็นสิ่งที่ยากมากหากถ่ายทอดด้วยภาษาอื่น

Donald (1995: v) อธิบายความหมายของการเขียนว่า หมายถึงการถ่ายทอด ความคิดของผู้เขียนเกี่ยวกับบางสิ่ง โดยใช้ข้อความเป็นข้อมูลในการสื่อสารกับผู้อ่าน

Brown (2000: 335) อธิบายว่าการเขียน คือการใช้ภาษาในรูปของตัวอักษรแทน การพูด เป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ ความรู้สึกของผู้เขียนที่มีความหมายในบริบททางการสื่อสาร

Reid (2000: 3) กล่าวว่า การเขียนคือวิธีการเรียนรู้และการสื่อสารเกี่ยวกับการ พัฒนาความคิดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ และเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

สรุปได้ว่า การเขียน คือการถ่ายทอดความคิด อารมณ์ความรู้สึก และประสบการณ์ ของผู้เขียนผ่านตัวอักษรที่มีการร้อยเรียงกันจากคำกลายเป็นประโยคหลายประโยคที่มีความเชื่อมโยง กันเป็นเนื้อความเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจ และเป็นกระบวนการที่ต้องมีการปรับเปลี่ยนลำดับการ เขียนและคำรวมถึงเนื้อความให้มีความเหมาะสมในทุกระดับ

โดยการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิด การเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริม ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

1.2 ประเภทของการเขียน

ผู้เชี่ยวชาญได้แบ่งประเภทของการเขียนที่แตกต่างกันไว้ดังต่อไปนี้

Phadke & Gaetz (2009) ได้แบ่งประเภทของการเขียนไว้ตามลักษณะของย่อหน้า (Paragraph) และเรียงความ (Essay) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นการแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการเขียน ไว้ 9 ประเภทดังนี้

1. การให้ตัวอย่าง (Illustration) เป็นการให้ตัวอย่างรูปแบบต่าง ๆ ประกอบการ อธิบายให้ผู้อ่านเข้าใจ โดยทั่วไปผู้เขียนจะใช้การเขียนยกตัวอย่างในการสนับสนุนหรือพัฒนาข้อความ ด้วยการให้ข้อมูลที่มีความเป็นรูปธรรม

2. การบรรยาย (Narration) เป็นการเขียนบอกเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามลำดับ ทั้งที่เป็นความจริงหรือเรื่องสมมติ และมีหลากหลายรูปแบบทั้งเรียงความ เรื่องสั้น บทกวีประจำวัน บทกวี และการเขียนเชิงประวัติศาสตร์ แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือแบบที่เป็นเรื่องเล่าส่วนบุคคล และแบบที่ ให้ข้อมูลตามข้อเท็จจริงอย่างยุติธรรม

3. การพรรณนา (Description) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านสามารถเห็นภาพบุคคล สถานที่ หรือสิ่งของ ผู้เขียนต้องให้รายละเอียดที่ถูกต้องเท่าที่จะเป็นไปได้ ดึงดูดอารมณ์ความรู้สึก ใน

การเขียนบรรยายจะใช้การเขียนประเภทอื่น ๆ ร่วมด้วยซึ่งที่พบมากที่สุดคือการเขียนประเภทการพรรณนา (Narration)

4. กระบวนการ (Process) เป็นการบอกขั้นตอนการลงมือทำบางสิ่งบางอย่าง อธิบายการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ หรือการทำงานของบางสิ่ง มีการแบ่งเป็นขั้นตอน ระยะเวลา หรือ การเคลื่อนไหว

5. การให้นิยาม (Definition) เป็นการเขียนเพื่ออธิบายความหมายของคำศัพท์ให้แก่ผู้อ่าน ต้องคำนึงถึงขอบเขตในสิ่งที่เกี่ยวข้อง และต้องให้นิยามที่มีความชัดเจน ซึ่งมี 2 ประเภท คือนิยามที่เป็นประโยคสมบูรณ์ และนิยามที่เป็นการขยายความ เป็นการเขียนหลายประโยค เป็นย่อหน้าหรือเป็นเรียงความเพื่อสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจอย่างเพียงพอเกี่ยวกับความหมายที่สมบูรณ์ของคำศัพท์

6. การจัดแบ่งประเภท (Classification) ต้องคำนึงถึงการใช้หลักการในการจัดประเภท และการแบ่งหัวข้อย่อยอย่างน้อย 2 ประเภท เพื่อเป็นการทำให้ข้อมูลหรือทำให้หัวข้อเรื่องกระจ่างขึ้นและเล็กลง เป็นหน่วยที่จัดการได้ง่ายขึ้น

7. การเทียบเคียงและการเปรียบเทียบ (Comparison and Contrast) เป็นการอภิปรายถึงความเหมือนหรือความแตกต่างของคนหรือสิ่งของ มีวัตถุประสงค์เพื่อตัดสินประเมินเกี่ยวกับของสองสิ่ง เป็นการบรรยายหรือทำความเข้าใจเกี่ยวกับของสองสิ่ง ทำให้เห็นข้อดีและข้อเสียของแต่ละตัวเลือก

8. การบอกสาเหตุและผล (Cause and Effect) เป็นการเขียนที่ประกอบด้วยเหตุและผลของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจมีเหตุหรือผลเดียว มีหลายเหตุหรือหลายผล หรือมีเหตุหรือผลที่ต่อเนื่องกัน

9. การโต้แย้ง (Argument) เป็นทั้งวัตถุประสงค์ในการเขียนและรูปแบบการเขียน ผู้เขียนต้องเลือกฝ่ายและพยายามปกป้องฝ่ายของตน พยายามทำให้คนอื่นเชื่อมั่นว่ามุมมองของผู้เขียนดีที่สุด ผู้เขียนต้องเลือกหัวเรื่องที่ตนเองมีความรู้ คำนึงถึงผู้อ่านและวัตถุประสงค์ และยืนหยัดในจุดยืนของตนพร้อมเตรียมหลักฐานสนับสนุนการกล่าวอ้าง เป็นทักษะการฝึกสนับสนุนความคิดเห็นและการโต้แย้งโดยใช้หลักฐานที่เพียงพอ ผ่านการคิดและการเขียนที่มีความสมเหตุสมผล บางครั้งได้รับการพิจารณาว่าเป็นการเขียนเรียงความแบบชักจูงหรือโน้มน้าว (Persuasion) โดยปกติจะเป็นหัวเรื่องที่มีความขัดแย้งซึ่งมีหลากหลายมุมมอง ไม่มีมุมมองไหนถูกต้องที่สุด

การแบ่งประเภทในการเขียนของ Phadke & Gaetz ดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น สอดคล้องกับ McMURREY (1983) แต่มีความแตกต่างกัน โดย McMURREY ได้เพิ่มการเขียนมาอีก 1 ประเภท คือ การเขียนวิเคราะห์ (Simple Analysis) การเขียนวิเคราะห์ที่ง่ายที่สุดทำได้โดยแบ่งให้เป็นส่วนย่อยและวิเคราะห์ทีละส่วน การวิเคราะห์หัวเรื่องก่อนเขียนช่วยในการเตรียมการเขียนและการวางแผนส่วนประกอบหลักของย่อหน้าหรือเรียงความ โดยแบ่งประเภทของการเขียนวิเคราะห์ได้

2 ประเภท คือ การวิเคราะห์สิ่งที่มีรูปร่างสามารถแบ่งเป็นชิ้นส่วนย่อยได้ และการวิเคราะห์สิ่งที่ไม่มรูปร่าง ได้แก่ เหตุการณ์ สถานการณ์ ความคิด ขนบประเพณี กรอบแนวคิด หรือความเชื่อ ซึ่งสามารถแบ่งเป็นส่วนย่อยในการวิเคราะห์ได้

Winterowd & Murray (1985: 12-14) กล่าวว่า การเขียนมีหลายประเภท อาทิ การเขียนจดหมาย รายการสิ่งของ แบบฟอร์ม บันทึก รายงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับที่นักวิชาการหลายท่านกล่าวไว้ (McMURREY, 1983; Phadke & Gaetz , 2009) แต่มีการเขียนบางประเภท นอกเหนือจากที่นักวิชาการดังกล่าวระบุไว้ ได้แก่ การประพันธ์บทกวี เป็นการเขียนแสดงความคิดเห็นที่เป็นเรื่องเล่า และเรื่องจริงในทางสร้างสรรค์ ได้แก่ การเขียนกลอนเปล่า (Free Verse) การเขียนกลอนตามฉันทลักษณ์ (Pattern Poems) บทกวีแบบไฮกุแบบญี่ปุ่นมี 17 พยางค์ (Haiku) โคร่ง 5 บรรทัด บรรยายเกี่ยวกับสัตว์และสิ่งมีชีวิต (Cinquain) โคร่ง 7 บรรทัด (Diamante) กลอนตลกสั้น ๆ (Limericks) รายงาน การเขียนอย่างมีวิจารณ์ญาณและการเขียนวิเคราะห์ (Critical Writing and Analysis) และการเขียนประเภทแบบฝึกหัดเกี่ยวกับรูปแบบการเขียน (Exercises in Style) เป็นการฝึกเขียนย่อหน้าโดยย่อ การเขียนบทสนทนาตามรูปแบบของบทภาพยนตร์ หรือทีวี เรื่องรัก เรื่องลึกลับ นวนิยายวัยรุ่น หรือ นิตยสารรักยอดเยี่ยม การเขียนผลงานในหลายรูปแบบ การเขียนพรรณนา บุคลิกลักษณะ บทสนทนา การแสดง

Hedge (1988: 21-23) ได้แบ่งประเภทของการเขียนไว้ 3 ประเภทดังนี้

1. การเขียนส่วนตัว (Personal Writing) ประกอบด้วย การเขียนบันทึกประจำวัน บันทึกรายวัน รายการซื้อของ การเตือนความจำ

2. การเขียนเพื่อการศึกษา (Study Writing) ประกอบด้วย การเขียนบันทึกขณะอ่าน (การบันทึกการบรรยาย การทำบัตรรวมเป็นหมวดหมู่ การสรุปความ เรื่องย่อ รายงานการทดลอง รายงานสัมมนาเชิงปฏิบัติการ รายงานการเขียนเขียน จดหมาย การเขียนข้อเขียน บันทึกแสดงความเสียใจ บันทึกขอขอบคุณ บันทึกแสดงความยินดี ข้อความทางโทรศัพท์ การเขียนคำสั่ง/คำอธิบายสำหรับเพื่อน การเขียนคำสั่ง/คำอธิบายสำหรับครอบครัว

3. การเขียนที่เกี่ยวกับสถาบัน (Institutional Writing) ประกอบด้วย ระเบียบวาระ บันทึกการประชุม (Minutes) บันทึก รายงาน คำวิจารณ์ (Reviews) สัญญา จดหมายธุรกิจ คำประกาศต่อสาธารณชน (Public Notices) คำโฆษณา คำประกอบภาพโฆษณา คำสั่ง สุนทรพจน์ ใบสมัคร ประวัตีย่อ บันทึก ข่าว

สรุปได้ว่า ประเภทของการเขียนเกิดขึ้นโดยผู้เขียนและสภาพแวดล้อมของการเขียน แบ่งออกได้หลายลักษณะดังต่อไปนี้ คือ 1) แบ่งตามการเขียนทางการศึกษา/การเขียนเกี่ยวกับสถาบัน 2) แบ่งตามการเขียนระดับย่อหน้าหรือเรียงความ 3) แบ่งตามลักษณะของเนื้อหาหรือวัตถุประสงค์ในการเขียน และ 4) แบ่งตามการเขียนส่วนตัว

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง ซึ่งมีลักษณะเป็นการเขียนระดับย่อหน้า โดยการเขียนเชิงโต้แย้งเป็นการเขียนเพื่อแสดงการกล่าวอ้างและให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีการค้านการกล่าวอ้างหรือหรือประเด็นในการโต้แย้ง

1.3 การเขียนย่อหน้า

1.3.1 องค์ประกอบของการเขียนย่อหน้า

Savage & Shafiei (2007: 5) อธิบายไว้ว่า องค์ประกอบของการเขียนย่อหน้าประกอบด้วย ประโยคใจความหลัก (Topic Sentence) เป็นการแนะนำหัวเรื่อง และบอกว่าผู้เขียนจะพูดอะไรเกี่ยวกับหัวเรื่อง ประโยคสนับสนุนประโยคใจความหลัก (Supporting Sentences) เป็นประโยคที่อธิบายและสนับสนุนประโยคใจความหลัก และประโยคสรุป (Concluding Sentence) เป็นการกล่าวซ้ำถึงข้อมูลในประโยคใจความหลักด้วยวิธีการที่ต่างจากเดิม

Reid (1994: 29) กล่าวว่า โดยปกติย่อหน้าจะประกอบไปด้วย 4-8 ประโยคเกี่ยวกับหัวเรื่อง ย่อหน้าจะเริ่มต้นด้วยประโยคทั่ว ๆ ไปที่เป็นการแนะนำหัวเรื่องซึ่งเรียกว่าประโยคใจความหลักที่ประกอบไปด้วยหนึ่งความคิดหลักในหนึ่งย่อหน้า ประโยคใจความหลักจะบอกผู้อ่านว่าย่อหน้าดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ประโยคใจความหลักประกอบด้วยถ้อยคำต่าง ๆ ที่เป็นการอธิบาย บรรยาย และมีประโยคสนับสนุนประโยคใจความหลักตามมา ถ้อยคำต่าง ๆ เหล่านี้เรียกว่าการควบคุมความคิดหลัก (Controlling Ideas) เพราะทำหน้าที่ควบคุมข้อมูลในย่อหน้า ส่วนประโยคปิดท้ายย่อหน้าเรียกว่าประโยคสรุป

Zemach & Rumisek (2005: 12) อธิบายไว้ว่า ส่วนประกอบของย่อหน้าประกอบไปด้วย ประโยคใจความหลักซึ่งเป็นใจความสำคัญของย่อหน้า ปกติจะอยู่ประโยคแรกของย่อหน้า ประโยคสนับสนุนประโยคใจความหลักเป็นประโยคที่พูดหรืออธิบายเกี่ยวกับประโยคใจความหลัก เป็นความคิดที่มีความละเอียดอยู่ถัดมาจากประโยคใจความหลัก และสุดท้ายประโยคสรุปอาจพบว่าย่อหน้าสุดท้ายของย่อหน้า สามารถจบท้ายย่อหน้าได้โดยการกล่าวซ้ำถึงใจความหลัก หรือให้คำวิจารณ์เกี่ยวกับหัวเรื่อง

Phadke & Gaetz (2009: 20) อธิบายว่า การเขียนย่อหน้าประกอบด้วย ประโยคใจความหลักที่เป็นการกล่าวถึงหัวเรื่อง และแนะนำความคิดที่ผู้เขียนจะพัฒนา ประโยคเนื้อหาทำหน้าที่สนับสนุนประโยคใจความหลัก และประโยคสรุปจะอยู่ท้ายประโยค เป็นการกล่าวทวนซ้ำประโยคใจความหลักด้วยวิธีการใหม่ ๆ เป็นการจบท้ายให้น่าสนใจ อาจเป็นการจบท้ายด้วยการคาดการณ์หรือข้อเสนอแนะ

กล่าวโดยสรุป การเขียนระดับย่อหน้ามีส่วนประกอบที่สำคัญ ได้แก่ ประโยคใจความหลัก ซึ่งประกอบไปด้วยหนึ่งความคิดหลักในหนึ่งย่อหน้า ประโยคสนับสนุนประโยคใจความหลักเป็นประโยคที่อธิบายและสนับสนุนประโยคใจความหลัก เป็นความคิดที่มีความละเอียด และประโยคสรุปเป็นการกล่าวซ้ำถึงประโยคใจความหลักโดยใช้ถ้อยคำที่ต่างจากเดิม อาจให้คำวิจารณ์ การคาดการณ์ หรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหัวเรื่อง

ในการทดลองครั้งนี้ นักศึกษากลุ่มทดลองต้องเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลย้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยนักศึกษาต้องเขียนงานเขียนที่มีความยาว 1 ย่อหน้าตามประเด็นหรือหัวเรื่องในการเขียนซึ่งประกอบไปด้วยประโยคใจความหลัก ประโยคสนับสนุนประโยคใจความหลัก การค้านข้อโต้แย้ง และการกล่าวสรุป

1.4 แนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ (Process Genre Approach)

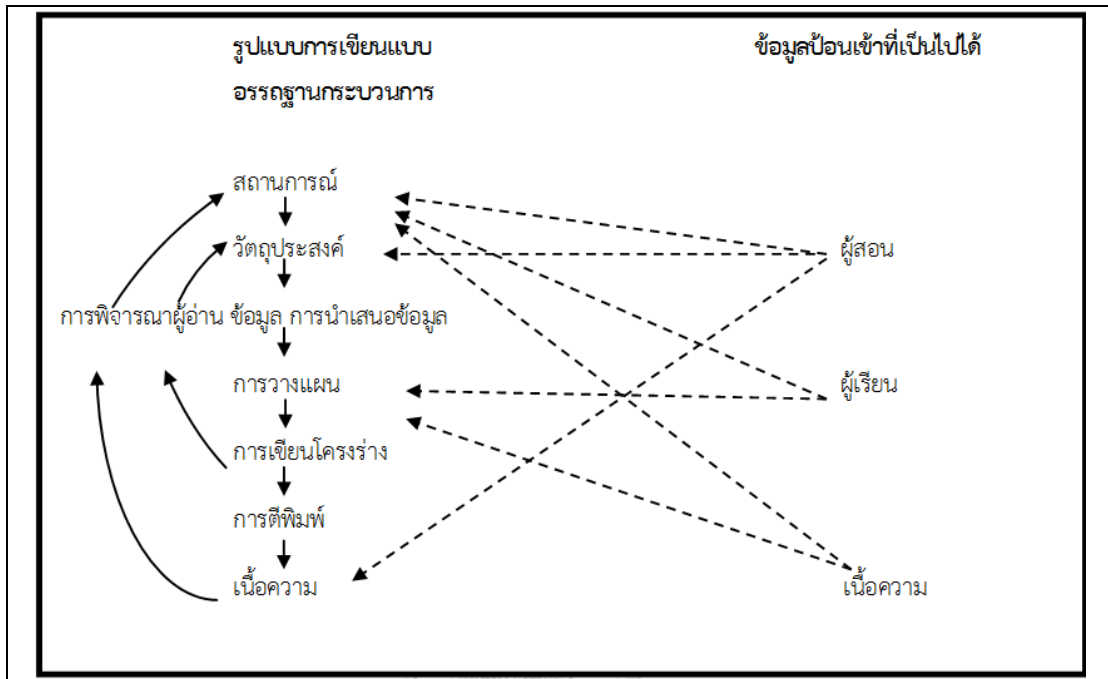
Badger & White (2000: 153-159) กล่าวถึงการเขียนตามแนวคิดแบบอรรถฐานกระบวนการไว้ว่าการเขียนเป็นส่วนหนึ่งในสถานการณ์ทางสังคม ดังนั้นงานเขียนจะต้องบรรลุตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่มาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ในขณะที่การวิเคราะห์อรรถฐานมุ่งเน้นการใช้เนื้อความที่มีลักษณะเฉพาะ เราจะต้องรวมกระบวนการเขียนซึ่งผู้เขียนผลิตเนื้อความที่สะท้อนองค์ประกอบภายใต้คำว่า “อรรถฐานกระบวนการ” (Process Genre) ซึ่งมีความครอบคลุมตามที่คุณเขียนพิจารณาว่ามุมมองไหนที่ควรเน้น เช่นเดียวกับกับความรู้เกี่ยวกับความเหมาะสมในการใช้ภาษา

ในห้องเรียนผู้สอนจำเป็นต้องสร้างสถานการณ์ซ้ำเท่าที่จะเป็นไปได้ และเตรียมให้ความช่วยเหลือแก่ผู้เรียนอย่างเพียงพอ ด้วยเหตุนี้ผู้เรียนจึงต้องพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ในการเขียนที่ดึงดูดใจผู้อ่าน (Tenor) ต้องเป็นข้อมูลที่ชัดเจน และมีวิธีการนำเสนอเรื่องราวด้วยวิธีการต่าง ๆ (Mode) โดยใช้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เช่น คำศัพท์ ไวยากรณ์ และการจัดระบบการเขียน ผู้เขียนต้องใช้ทักษะที่เหมาะสมกับอรรถฐานหรือวัตถุประสงค์ของการเขียน เช่น การเขียนซ้ำ และการพิสูจน์อักษร เพื่อสร้างงานเขียนที่สะท้อนหรือเป็นไปตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น วัตถุประสงค์ที่แตกต่างกันของงานเขียนต้องใช้ความรู้และทักษะที่แตกต่างกัน ความรู้และทักษะที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ในการเขียนที่แตกต่างกันย่อมมีข้อจำกัดในตัว อย่างไรก็ตามผู้สอนเป็นผู้เขียนที่มีความชำนาญเกี่ยวกับการเขียนในหลายวัตถุประสงค์

สำหรับลักษณะเด่นของแนวคิดนี้คือ ผู้เขียนควรใช้ความรู้ในการเขียนและทักษะของตนเองในการเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการซึ่งมีลักษณะเฉพาะ ในการพัฒนาการเขียนตามแนวคิดนี้ จะมีความหลากหลายระหว่างกลุ่มของผู้เรียน เพราะผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความรู้และมีทักษะที่ดีเกี่ยวกับผลงานเขียนของแต่ละวัตถุประสงค์ อาจจำเป็นต้องใช้ข้อมูล

เสริมเพียงเล็กน้อย ผู้เรียนบางกลุ่มจะมีความตระหนักรู้ว่าผู้อ่านที่มีศักยภาพอาจเกิดความตึงเครียดเกี่ยวกับงานเขียนได้อย่างไร ผู้เรียนกลุ่มอื่นอาจขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับผู้อ่านตามงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ ในกรณีนี้ผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับข้อมูลป้อนเข้าเกี่ยวกับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านหรือทักษะในการตัดสินใจว่าผู้อ่านที่มีศักยภาพจะเป็นใคร ข้อมูลเสริมใดที่จำเป็นต้องใช้สำหรับกลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่ม ในหลายกรณีผู้สอนไม่อาจรู้ได้ว่าผู้เรียนรู้หรือสามารถทำอะไรได้ก่อนเรียนบ้าง ในกรณีนี้แนวคิด Deep-end Approach อาจจะเหมาะสม ผู้เรียนพยายามทำความเข้าใจส่วนประกอบในอรรถฐานกระบวนการ และเปรียบเทียบเนื้อความของพวกเขาหรือทักษะในเนื้อความกับเนื้อความของผู้เชี่ยวชาญ โดยพื้นฐานของการเปรียบเทียบ ผู้เรียนหรือผู้สอนสามารถตัดสินใจได้ว่าต้องใช้ข้อมูลความรู้ป้อนเข้าหรือทักษะเพิ่มเติมหรือไม่ หากผู้เรียนขาดความรู้ ผู้สอนสามารถใช้แหล่งข้อมูลที่มีศักยภาพ ได้แก่ ผู้สอน ผู้เรียนคนอื่น ๆ และตัวอย่างงานเขียนตามวัตถุประสงค์ในการเขียน ผู้สอนอาจเตรียมข้อมูลป้อนเข้าเกี่ยวกับวิธีการสอน ผู้เรียนคนอื่น ๆ อาจทำเช่นเดียวกันในบริบทของการทำงานกลุ่มที่ผ่นคลายมากขึ้น แต่บางทีแหล่งข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับความรู้ทางบริบทและศาสตร์ตามแนวคิดอรรถฐานกระบวนการ คือกิจกรรมเกี่ยวกับความตระหนักรู้เกี่ยวกับภาษา การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของงานเขียนทำให้พบความเหมือนระหว่างเนื้อความที่เขียนด้วยเหตุผลเดียวกัน และมีความเป็นไปได้ว่ากิจกรรมความตระหนักรู้ทางภาษาดังกล่าวจะเป็นไปตามการรวบรวมงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์ในการเขียนที่สัมพันธ์กัน อุปกรณ์หลักสำหรับผู้สอนตามแนวคิดการสอนเขียนแบบนี้ คือการรวบรวมงานเขียนตามประเภทของเนื้อความที่ผู้เรียนต้องการเขียน ผู้เรียนอาจสืบสอบชนิดของโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการอธิบาย ชนิดของคำศัพท์ที่ใช้ ซึ่ง Dudley-Evans (1997) ได้เสนอแนะกิจกรรมการใช้แผนภาพเพื่อแสดงการจัดระบบการเขียนของงานเขียนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะและการแปลความ ผู้เรียนอาจต้องการข้อมูลเสริมหรือข้อมูลป้อนเข้าเกี่ยวกับทักษะที่จำเป็นสำหรับการเขียน ข้อมูลที่ตีมาจากการสังเกตผู้เรียนคนอื่นหรือผู้สอน ผู้สอนอาจหาวิธีการสอนทางตรงเกี่ยวกับทักษะที่มีประสิทธิภาพ คิดเกี่ยวกับว่าทำไมตนเองถึงกำลังเขียนงานเขียน แต่ทางเลือกที่ปลอดภัยโดยครูหรือผู้เขียนที่มีความชำนาญคนอื่นเป็นไปได้ว่าอาจมีการวิจารณ์เพื่ออธิบายกระบวนการทางปัญญาที่อยู่ภายใต้กิจกรรมกรรมเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะ ตัวอย่างเช่น ผู้สอนอาจอธิบายว่าทำไมจึงต้องเลือกข้อมูลบางส่วนและไม่เลือกข้อมูลส่วนอื่น ๆ โดยมีภาพที่ 1 แสดงข้อมูลป้อนเข้าที่เป็นไปได้ตามแนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ ซึ่งมีการใช้เส้นประในภาพเพื่อบ่งชี้ว่าอาจไม่จำเป็นต้องใช้ข้อมูลเสริมเสมอไป

ภาพที่ 1 ข้อมูลป้อนเข้าที่เป็นไปได้ตามแนวคิดการสอนเขียนแบบอรรถฐานกระบวนการ
จาก Badger & White (2000: 159)

และจากการศึกษาหลักการของแนวคิดดังกล่าวพบว่าต้องการเน้นให้ผู้สอนเขียนตระหนักถึงลักษณะเฉพาะของงานเขียนแต่ละประเภท ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้เน้นส่งเสริมการเขียนเชิงโต้แย้งให้แก่ นักศึกษา ดังนั้นผู้วิจัยจึงควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะของงานเขียนดังกล่าว และจัดเตรียมตัวอย่างงานเขียนที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้ฝึกวิเคราะห์และเรียนรู้ลีลาภาษาของการเขียนประเภทดังกล่าว หรืออาจให้ผู้เรียนสืบค้นและวิเคราะห์รูปแบบการใช้ภาษาของงานเขียนเชิงโต้แย้งด้วยตนเอง เนื่องจากการเขียนแต่ละประเภทต้องใช้ความรู้และทักษะในการเขียนที่แตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของงานเขียน ซึ่งแนวคิดดังกล่าวมีความสัมพันธ์กับแนวทางในการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

2. การเขียนเชิงโต้แย้ง (Argumentative Writing)

2.1 ความหมายของการเขียนเชิงโต้แย้ง

การเขียนเชิงโต้แย้ง คือการเขียนเพื่อนำเสนอการโต้เถียง การสนับสนุนความคิดเห็น (Supporting Ideas) และการแสดงความคิดเห็นเพื่อคัดค้านประเด็นที่มีความขัดแย้ง (Opposing Ideas) โดยผู้เขียนควรอยู่ในตำแหน่งที่ชัดเจนและเขียนเพื่อชักจูงอีกฝ่ายให้เห็นด้วยกับผู้เขียน และเตรียมสรุปแก้ไขปัญหาหรือกรณีในการโต้เถียง (Dubler & Zarin, 1967)

การเขียนเชิงโต้แย้ง คือการนำเสนอเหตุผลซึ่งเป็นพื้นฐานในการนำเสนอว่าประเด็นมีความสำคัญอย่างไร และทำไมประเด็นในการโต้แย้งจึงมีความสำคัญ และวิเคราะห์ประเด็นด้วยการอธิบายความหมายให้ชัดเจน ในกระบวนการดังกล่าวมีข้อสันนิษฐานที่ซ่อนอยู่ ผู้เขียนควรสันนิษฐานว่ามีฝ่ายหนึ่งที่มีความเห็นตรงข้ามกับประเด็น และสร้างความเห็นอีกฝ่ายที่ไม่เห็นด้วยกับประเด็นขึ้นมาตามความจำเป็นเพื่อต่อต้านความคิดที่คับแคบ การโต้แย้งเป็นการแสดงให้เห็นว่าทำไมความคิดเห็นในมุมมองหนึ่งจึงดีกว่าอีกมุมมองเพื่อทำให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจน และจำเป็นต้องตรวจสอบเหตุผลที่ใช้ในการสนับสนุน และคัดค้านในแต่ละมุมมองอย่างเปิดเผยและยุติธรรม ในการแก้ไขและหาข้อสรุปผู้เขียนต้องมีเหตุผลที่ชัดเจนเสมอ ตรวจสอบและสำรวจสมมติฐานและข้อสันนิษฐานด้วยเหตุและผล ผู้เขียนต้องใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณทั้งในมุมมองของตนเองและมุมมองของผู้อื่น (Hubert, 1997)

Folse, Vokoun & Solomon (2004: 109) กล่าวว่า การเขียนเชิงโต้แย้ง คือการเขียนที่ผู้เขียนทำหน้าที่โต้เถียงประเด็น ให้เหตุผลเพื่อสนับสนุนประเด็นตามความคิดเห็นของผู้เขียน และพยายามทำให้ผู้อ่านเชื่อ โดยมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเพื่อชักจูงความคิดเห็นของผู้อ่านเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง ซึ่งสอดคล้องกับ Reid (1982: 99-102) กล่าวไว้ว่า วัตถุประสงค์ของการเขียนเชิงโต้แย้ง คือเพื่อนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียน เพื่ออธิบาย ทำให้เกิดความชัดเจน และแสดงตัวอย่างความคิดของผู้เขียนเพื่อโน้มน้าวผู้อ่านให้เชื่อว่าความคิดเห็นของผู้เขียนถูกต้อง

Reid (2000: 172-173) กล่าวว่า การจูงใจเป็นวัตถุประสงค์ของการเขียนเชิงโต้แย้ง ผู้เขียนต้องจูงใจฝ่ายตรงข้ามให้ประสบความสำเร็จว่าความคิดเห็นของผู้เขียนถูกต้อง และในการเขียนเชิงโต้แย้ง ซึ่งเปรียบเสมือนการโต้เถียงที่เป็นทางการนั้น โดยปกติจะมีใจความหลัก 2 ด้าน คือด้านที่เห็นด้วยกับประเด็นหรือหัวเรื่อง กับอีกด้านที่ไม่เห็นด้วย สืบเนื่องจากการเขียนเชิงโต้แย้งผู้เขียนไม่ได้พบหน้าผู้อ่าน ผู้เขียนจึงต้องใช้หลักฐานที่ดีในการสนับสนุนการโต้เถียง ผู้เขียนต้องคำนึงว่าต้องมีผู้อ่านที่ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้เขียน ดังนั้นผู้อ่านที่ไม่เห็นด้วยกับมุมมองของผู้เขียนจะเตรียมการคัดค้านการโต้เถียงของฝ่ายค้าน ซึ่งในการเขียนโต้แย้งบางงานอาจมีมากกว่า 2 ฝ่าย โดยเฉพาะในกรณีที่ประเด็นการโต้เถียงเป็นปัญหาที่มีทางแก้ไขหลากหลาย

การเขียนเชิงโต้แย้ง คือการโต้เถียงโดยให้เหตุผลสนับสนุนใจความหลัก หรือการโต้เถียงโดยคัดค้านใจความหลัก การจะทำให้ผู้อ่านเชื่อความคิดของผู้เขียน ผู้เขียนจำเป็นต้องสร้างความสมดุลให้แก่เรียงความ ต้องมีความคิดเห็นที่คัดค้าน (Counterargument) หรือโต้เถียงฝ่ายค้านกลับ (Refutation) แม้ว่าผู้เขียนกำลังโต้เถียงด้านหนึ่งของประเด็น (สนับสนุนหรือคัดค้าน) ผู้เขียนต้องพิจารณาถึงคนที่มีความคิดเห็นตรงกันข้ามหรืออยู่อีกฝ่าย เมื่อผู้เขียนเสนอความเห็นที่คัดค้าน จะต้องเสนอการโต้เถียงความคิดเห็นดังกล่าวกลับด้วย หรือกล่าวได้ว่าผู้เขียนปฏิเสธความคิดเห็นอื่น และแสดงให้เห็นว่าผิดอย่างไร หากแค่เพียงแสดงความคิดเห็นของผู้เขียน เรียงความก็ไม่แตกต่างจากโฆษณาชวนเชื่อ และผู้อ่านก็จะไม่เชื่อความคิดเห็นของผู้เขียน (Folse, Vokoun & Solomon, 2004)

Ozagic (2005) กล่าวถึงความหมายของการเขียนเชิงโต้แย้งว่า หมายถึงการให้ข้อมูลและการเสนอการโต้แย้งด้วยการสนับสนุนความคิด ในการโต้แย้งประเด็นผู้เขียนควรเลือกข้างที่ชัดเจน และพยายามเขียนชักจูงผู้อ่านที่มีความคิดเห็นตรงข้ามหรือขัดแย้งกับผู้เขียนให้ยอมปรับความเชื่อตามผู้เขียน

McCuen & Winkler (2006: 483) กล่าวว่า การเขียนเชิงโต้แย้ง คือการอภิปรายที่มีการแสดงออกถึงมุมมองการคัดค้านตามหัวเรื่อง ในการเขียนเชิงโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพต้องแสดงเหตุผลอย่างสมเหตุสมผล ใช้หลักฐานในการสนับสนุนประเด็น และมีการคาดคะเนการโต้แย้ง ผู้เขียนต้องไม่แสดงเพียงมุมมองของตนเอง แต่ต้องนำเสนอและพิสูจน์ว่าความคิดเห็นของอีกฝ่ายนั้นไม่ถูกต้องอย่างไร ในการเขียนเชิงโต้แย้งให้น่าเชื่อถือ นอกจากผู้เขียนต้องคำนึงถึงความถูกต้องแล้ว ต้องรู้ว่าจะโต้แย้งอย่างไรให้น่าดึงดูดใจ

Phadke & Gaetz (2009: 241) กล่าวว่า การเขียนเชิงโต้แย้ง หมายถึงการเขียนที่ผู้เขียนต้องเลือกฝ่ายตามประเด็นที่กำหนดขึ้น และพยายามปกป้องฝ่ายของตนหรือพยายามชักจูงให้ผู้อ่านยอมรับความคิดเห็นของผู้เขียน ในการให้เหตุผลสนับสนุนเพื่อสร้างความน่าเชื่อถือให้กับการโต้แย้งผู้เขียนควรพยายามใช้หลักฐานสนับสนุนหลากหลายประเภท ได้แก่ เรื่องราวหรือเหตุการณ์ข้อเท็จจริง และความคิดเห็นโดยอาจเป็นความคิดเห็นจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้เขียนต้องคำนึงผลที่ตามมาอย่างสมเหตุสมผลและเตรียมคำตอบสำหรับฝ่ายค้าน

Folse & Pugh (2000: 110) อธิบายว่าการเขียนเชิงโต้แย้งบางครั้งก็เป็นการเขียนโน้มน้าวใจ เป็นการอธิบายเหตุผลที่ผู้เขียนเชื่อ ผู้เขียนแบ่งปันการรับรู้เกี่ยวกับประเด็นและหวังให้ผู้อื่นร่วมแสดงความคิดเห็น ผู้เขียนใช้ภาษาเขียนเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นการเขียนเพื่อพยายามให้ผู้อ่านเชื่อและเห็นด้วยกับประเด็นต่าง ๆ โดยการเขียนเชิงโต้แย้งส่วนมากเป็นบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ซึ่งผู้เขียนเลือกประเด็นและอธิบายความสัมพันธ์ของประเด็นดังกล่าวให้แก่ผู้อ่านโดยการให้ความรู้แก่ผู้อ่านเกี่ยวกับหัวเรื่องที่เขียน ทั้งนี้การเขียนเชิงโต้แย้งที่ดีที่สุดจะต้องอธิบายเหตุผลภายใต้มุมมองของผู้เขียนได้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ผู้เขียนไม่ควรเขียนกล่าวอ้างเกินความจริง

Smalley & Ruetten (1982) กล่าวว่า การเขียนเชิงโต้แย้ง หมายถึง การแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลสนับสนุนในสิ่งที่สองฝ่ายมีความคิดเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับบางสิ่งบางอย่าง เป็นการเขียนที่มีวัตถุประสงค์เพื่อทำให้เชื่อถือหรือโน้มน้าวใจ และพยายามทำให้มีความสมเหตุสมผล เป็นการพิสูจน์ให้ผู้อ่านเห็นว่าความคิดเห็นของผู้เขียนดีกว่าความคิดเห็นของฝ่ายตรงข้าม

กล่าวโดยสรุปการเขียนเชิงโต้แย้ง หมายถึง การเขียนเพื่อนำเสนอการอภิปรายหรือการโต้เถียง โดยให้ข้อมูล หลักฐาน หรือเหตุผลที่มีความสมเหตุสมผลในการสนับสนุนและคัดค้านการกล่าวอ้างตามประเด็นหรือหัวข้อที่กำหนด รวมถึงมีการตอบโต้ฝ่ายค้านกลับเพื่อให้การกล่าวอ้างของผู้เขียนมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

จากการศึกษาการใช้คำเรียก “Argumentative Writing” ในภาษาไทยพบว่า มีหลายคำ ได้แก่ การเขียนโต้แย้ง การเขียนเชิงโต้แย้ง การเขียนเชิงสาธก การเขียนเชิงอภิปรายโวหาร และสำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “การเขียนเชิงโต้แย้ง” โดยเป็นการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

2.2 องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

มีนักวิชาการหลายท่านกล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ดังนี้

Smalley & Ruetten (1982) อธิบายว่าองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ประกอบไปด้วย 1. การจัดระบบการเขียน (Organization) ซึ่งประกอบไปด้วย บทเกริ่นนำ การให้เหตุผล (Reasons) การคัดค้านฝ่ายค้าน (Refutation) และบทสรุป (Conclusion) 2. ความเชื่อมโยงของเนื้อหาในเรียงความ (Coherence) และ 3. ไวยากรณ์

McCuen & Winker (1983) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ประกอบไปด้วย 1. วัตถุประสงค์ในการเขียน (Purpose) 2. กลวิธีในการเขียน (Strategy) โดยกลวิธีในการเขียนเชิงโต้แย้ง ประกอบไปด้วย การอ้างเหตุผล (Premise) การคิด การใช้เหตุผลหรือหลักฐานสนับสนุน (Evidence) การอ้างพยาน (Quote Witness) ฝ่ายค้าน (Opposition) 3. การควบคุมประเด็นหลัก (Controlling Idea) 4. การสนับสนุนความคิดที่มีประสิทธิภาพ 5. ความมีเอกภาพ (Unity) และ 6. ความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวมของเรียงความ (Coherence)

Bean (2004: 259) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งว่าประกอบไปด้วย 1. การใช้ข้อมูลสนับสนุนความคิดที่มีประสิทธิภาพ

(Quality of Ideas) หมายถึงการที่ผู้เขียนได้เรียงได้ตามขอบเขตของหัวข้อหรือประเด็นและมีความสมเหตุสมผล ใช้ข้อมูลหรือความคิดในการโต้แย้งที่มีความเหมาะสมตามหัวข้อ และคัดค้านประเด็นอย่างเหมาะสม 2. การจัดระบบและการพัฒนาการเขียน (Organization and Development) หมายถึงการที่ผู้เขียนเลือกหัวข้อที่มีความเหมาะสมในการเขียน กล่าวถึงประโยคใจความหลักได้อย่างชัดเจน ถ่ายทอดข้อมูล ความคิดได้อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล ใช้คำเชื่อมที่มีประสิทธิภาพ เรียบเรียงเนื้อหาในการเขียนที่มีเอกภาพ มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาในแต่ละย่อหน้า ใช้ข้อมูลหลักฐานสนับสนุนความคิดได้อย่างเหมาะสม 3. ความถูกต้อง ชัดเจน และลีลาการใช้ภาษาในการเขียน (Clarity and Style) หมายถึงการที่ผู้เขียนสื่อสารเรื่องราวให้เข้าใจได้ชัดเจนและถูกต้อง ใช้ลีลาทางภาษาและภาษาที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน ใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคได้หลากหลาย ถูกต้อง และเหมาะสม และ 4. การใช้โครงสร้างประโยคและกลวิธีในการเขียน (Sentence Structure and Mechanics) หมายถึงการที่ผู้เขียนเขียนประโยคได้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ สะกดคำได้ถูกต้อง ประโยคมีความสมบูรณ์ ใช้ภาษาได้เหมาะสมกับประเภทของงานเขียน

Al-Shaer (2014) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งว่าประกอบไปด้วย 1. มุมมอง (Point of View) หมายถึงมุมมองของผู้เขียนหรือการกล่าวอ้างที่มีความชัดเจน มีความเฉพาะ กล่าวถึงประโยคใจความหลักได้อย่างชัดเจน มีบทเกริ่นนำที่สอดคล้องกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน 2. การพัฒนาการเขียน เนื้อหาและความสมบูรณ์ (Development, Content, and Completeness) หมายถึงการกล่าวอ้างของผู้เขียนต้องมีการสนับสนุนความคิดเห็นอย่างเพียงพอและมีความสมบูรณ์ในการพัฒนาเรื่องราว ทุกความคิดมีคุณค่าและเหมาะสม มีการกล่าวอ้างถึงข้อโต้แย้งจากมุมมองฝ่ายค้าน มีการใช้ข้อมูลสนับสนุนความคิดเห็นที่รวมถึงข้อเท็จจริง ตัวอย่าง คำบรรยาย สถิติ เป็นต้น 3. ความมีเอกภาพ และความสอดคล้องของเนื้อหาระหว่างประโยค (Unity and Coherence) หมายถึง มีการพัฒนาเพียงหนึ่งความคิด/ใจความหลักในแต่ละย่อหน้า ทุกความคิดร้อยเรียงกันและสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจได้ชัดเจน เชื่อมโยงความคิดระหว่างประโยค และเชื่อมโยงเนื้อหาระหว่างย่อหน้าต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล มีการใช้ตัวบ่งชี้ถึงโครงสร้างการของการโต้แย้ง ได้แก่ การให้เหตุผล การคัดค้าน การโต้แย้ง และอื่น ๆ 4. การจัดระบบการเขียน (Organization) หมายถึงการเขียนเรียบเรียงเนื้อหาและความคิดได้อย่างสมเหตุสมผล น่าสนใจ แต่ละย่อหน้ามีโครงสร้างเป็นไปตามรูปแบบที่เหมาะสม และ 5. การคิด หมายถึงการเขียนประโยคใจความหลักได้เหมาะสม ชัดเจน กระตุ้นความคิด โต้แย้งได้อย่างสมเหตุสมผล มีความเป็นกลาง มีการให้เหตุผลสนับสนุนที่ชัดเจน มีการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของความคิด สามารถแสดงความคิดและสร้างหลักฐานสำหรับการโต้แย้งได้

Preiss et al. (2013) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งว่าประกอบไปด้วย 1. วาทกรรม (Written Discourse) ซึ่งเป็นการใช้คำศัพท์

ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม สกคถูกต้อง ใช้เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง สำหรับโครงสร้างของเนื้อหามีการพัฒนาบทเกริ่นนำ ไปสู่บทสรุป มีการใช้วลีและคำเชื่อมที่ถูกต้อง มีความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวม ในแต่ละย่อหน้ามีประโยคใจความหลัก เนื้อหา และ 2. คุณภาพและความสอดคล้องของเนื้อหาในการให้เหตุผลเชิงโต้แย้งในแต่ละย่อหน้า (Quality and Coherence of Argumentative Reasoning)

Oregon Department of Education (2016) กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งว่าประกอบไปด้วย 1. ความคิดและเนื้อหา (Ideas and Content) หมายถึงมีประโยคใจความหลักหรือการกล่าวอ้างที่ชัดเจน มีความเฉพาะ มีการพัฒนาการกล่าวอ้างและการคัดค้าน มีการใช้ข้อมูลสนับสนุนประโยคใจความหลักที่เป็นเหตุเป็นผลก็น่าเชื่อถือ เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน 2. การจัดระบบการเขียน (Organization) หมายถึงการพัฒนาประโยคใจความหลักและการเขียนจัดลำดับโครงสร้างให้น่าสนใจ สามารถติดตามเรื่องราวและเข้าใจได้ชัดเจน มีการนำเสนอรายละเอียดที่ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง การคัดค้าน ข้อมูล และการอธิบาย 3. การใช้โทนเสียง (Voice) หมายถึงระดับความเป็นทางการในการเขียนตามหัวเรื่อง วัตถุประสงค์ และสอดคล้องตามหลักในการเขียน การใช้โทนเสียงที่เป็นกลางในการเขียนตลอดทั้งเรื่องที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวตามข้อความได้อย่างชัดเจน 4. การเลือกใช้คำ (Word Choice) หมายถึงการใช้คำศัพท์ที่มีความหลากหลายในการเขียนได้อย่างถูกต้อง มีเฉพาะเจาะจง เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน เลือกใช้คำ วลีและภาษาที่เป็นทางการในการเชื่อมโยงและทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่ชัดเจนของข้อมูล การกล่าวอ้าง การคัดค้าน เหตุผลและหลักฐาน 5. ความคล่องในการเขียนประโยค (Sentence Fluency) หมายถึงการใช้รูปแบบโครงสร้างประโยคที่มีความหลากหลาย ความยาวของประโยคที่เขียน และความสอดคล้องสัมพันธ์กันของประโยค 6. การใช้ไวยากรณ์และกลไกในการเขียน (Conventions) หมายถึงการใช้ไวยากรณ์และกลไกในการเขียนอย่างชำนาญ ได้แก่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ เป็นการใช้ไวยากรณ์ในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และ 7. การใช้แหล่งข้อมูล (Use of Sources) หมายถึงการใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลายและมีคุณภาพ ความถูกต้องในการเขียน มีการวิเคราะห์ สังเคราะห์แหล่งข้อมูลในการนำมาใช้สืบสอบประเด็น ตอบคำถามหรือแก้ปัญหา

คิวพร ใสโต (2553) ได้กำหนดองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ 2 ส่วน ส่วนแรกประกอบไปด้วยเกณฑ์ในการวัดความสามารถในการเขียนในภาพรวม ประกอบด้วย การควบคุมการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน และการใช้ภาษาในการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจ มีความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Rhetorical and Language Control) และส่วนที่สองประกอบไปด้วยเกณฑ์ในการวัดการโต้แย้งตามรูปแบบของ

Toulmin ประกอบไปด้วยการกล่าวอ้าง (Claim) ข้อมูล หลักฐาน (Data) ฝ่ายค้าน (Opposition) และการคัดค้านฝ่ายค้าน (Refutation)

วิวรรณ์ อุดมยมกกุล (2547) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งไว้ 2 ลักษณะ คือในภาพรวม และแยกตามองค์ประกอบดังนี้คือ ส่วนแรกเป็นการประเมินการเขียนในภาพรวม ประกอบด้วย การใช้ภาษาให้เหมาะกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน (Rhetorical Control) และการใช้ภาษาในการสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจและมีความถูกต้องทางไวยากรณ์ (Language Control) และส่วนที่สองเป็นการประเมินการเขียนฯ แยกตามองค์ประกอบ ประกอบด้วย การกล่าวอ้าง (Claim) การให้เหตุผล (Reason) และการคัดค้านฝ่ายค้าน (Rebuttal to Counterargument)

Jantasin (2015) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการเขียนเชิงโต้แย้ง โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกซึ่งยึดตามการวิเคราะห์การโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ซึ่งประกอบไปด้วย บทเกริ่นนำ ซึ่งมีภูมิหลัง ประโยคใจความหลัก ลำดับการให้เหตุผล การใช้คำเพื่อแสดงความน่าเชื่อถือของการกล่าวอ้าง (Qualifier) ย่อหน้าเนื้อหาที่ 1 และ 2 ประกอบไปด้วย การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน การเชื่อมโยงระหว่างการกล่าวอ้างและการให้เหตุผลสนับสนุน (Warrant) และการใช้คำเชื่อม ย่อหน้าที่ 3 จะมีการคัดค้านการกล่าวอ้างเพิ่มเติม และย่อหน้าสุดท้ายเป็นการสรุป สำหรับส่วนที่สอง ประกอบไปด้วย การใช้รูปแบบภาษาในงานเขียน (Conventions)

Nimehchisalem (2014) ได้สรุปองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งไว้ทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1. เนื้อหา ประกอบไปด้วย ข้อเรียกร้องของผู้อ่าน ความตระหนักถึงผู้อ่าน การใช้คำหรือวลีอย่างเหมาะสม การมีหลักการและเหตุผล 2. การจัดระบบการเขียน ประกอบไปด้วย การเชื่อมโยงความคิดระหว่างประโยค (Cohesion) ความเชื่อมโยงของเนื้อหาในภาพรวม (Coherence) และการโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพ และ 3. ทักษะด้านภาษา (Language Skills) ประกอบไปด้วย กลไกทางภาษา (Mechanics) วากยสัมพันธ์ (Syntax) ความยาวของเรียงความ (Essay Length) และลีลาการใช้ภาษา (Style)

Le (2013) เสนอองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ดังนี้ คือเนื้อหาและการจัดระบบการเขียน (Content and Organization) ความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวม และความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค (Coherence and Cohesion) คำศัพท์ และความถูกต้องแม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ ซึ่ง Le ปรับปรุงข้อมูลมาจากเกณฑ์การวัดความสามารถในการเขียนงานชิ้นที่ 2 ของแบบทดสอบ IELTS

Fahim & Mirzaii (2013) ได้กำหนดองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ดังนี้ 1. บทเกริ่นนำ ประกอบไปด้วย ข้อมูลพื้นฐาน/ความเป็นมา การกำหนดปัญหา ประโยคใจความหลัก 2. ประเด็นหลัก ประกอบไปด้วย ย่อหน้าเนื้อหา การคัดค้านการ

กล่าวอ้าง (Refutation) และการสรุป 3. การจัดระบบการเขียน ประกอบไปด้วย โครงสร้างการเขียน (Structure) คำเชื่อม (Transitions) 4. กลไกและลีลาในการเขียน (Mechanics and Style) ประกอบไปด้วย ความคล่องในการใช้ประโยค และความหลากหลายของรูปแบบประโยค (Sentence Flow, Variety) การใช้คำศัพท์ (Diction) การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ 5. แหล่งข้อมูล (Sources) ประกอบไปด้วย การใช้แหล่งข้อมูล (Use of Sources) รูปแบบ (Format) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์และความน่าเชื่อถือ (Relevant/Reliable)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และประยุกต์องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยยึดองค์ประกอบๆ ของนักวิชาการดังต่อไปนี้เป็นหลัก (Bean, 2001: 259; Oregon Department of Education, 2016; Al-Shaer, 2014; Jantasin, 2015)

สรุปได้ว่า องค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง มี 2 ด้านดังนี้

1) ความสามารถด้านกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการคัดค้านการกล่าวอ้าง หมายถึงการที่ผู้เรียน

1.1 สามารถหยิบประเด็นมากล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน เป็นการแสดงความคิดเห็นหรือให้ข้อสรุปเกี่ยวกับประเด็นหรือหัวเรื่อง ที่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจมุมมองหรือจุดยืนของผู้เขียนในการโต้แย้งได้ชัดเจน

1.2 สามารถใช้ข้อมูลหรือเหตุผลในการสนับสนุนหรือคัดค้านการกล่าวอ้างได้อย่างเพียงพอ และสมเหตุสมผล เป็นการทำให้ผู้อ่านยอมรับในความสมเหตุสมผลของข้อมูลหรือเหตุผลที่นำมาใช้สนับสนุนและการคัดค้านการกล่าวอ้างของผู้เขียน

1.3 สามารถอธิบายข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างประเด็นที่กล่าวอ้าง และข้อมูล หรือเหตุผลที่นำมาใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง หมายถึงการอธิบายข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลหรือเหตุผลที่นำมาสนับสนุนการกล่าวอ้างว่ามีความเชื่อมโยงกันอย่างไร

2) ความสามารถด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง หมายถึงการที่ผู้เรียน

2.1 สามารถใช้ภาษาและลีลาทางภาษาให้เหมาะสมกับประเด็นในการโต้แย้ง หมายถึงการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับการเขียนโต้แย้ง ใช้โครงสร้างประโยคที่มีความซับซ้อน และใช้คำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่โต้แย้ง

2.2 สามารถเชื่อมโยงใจความ และจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เข้าใจและติดตามเรื่องราวได้ง่าย หมายถึงการใช้คำเชื่อมหลากหลายและถูกต้องในการเชื่อมโยงใจความตามวัตถุประสงค์ เช่น เพื่อคัดค้าน ได้แก่ However, Nevertheless เพื่อให้ข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ Moreover, Furthermore เพื่อสรุป ได้แก่ In Short, In Conclusion และเพื่อแสดงเหตุและผล ได้แก่ As a Result, Because เป็นต้น รวมทั้งสามารถจัดลำดับการเสนอเนื้อหาในการโต้แย้งได้อย่างเป็นระบบ ได้แก่ การเรียงเหตุผลที่สำคัญมากที่สุดไปน้อยที่สุด และจัดการลำดับเนื้อหาจากก่อนไปหลัง ตั้งแต่บทนำถึงบทสรุป เป็นต้น

2.3 สามารถเขียนโต้แย้งโดยมีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย และถูกต้อง หมายถึงสามารถใช้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการโต้แย้งได้หลากหลายและถูกต้อง ไม่ใช้คำศัพท์ซ้ำกันบ่อย ๆ

2.4 สามารถเขียนโต้แย้งโดยมีการใช้โครงสร้างประโยคที่หลากหลาย และถูกต้อง หมายถึงการใช้ภาษาผ่านโครงสร้างประโยครูปแบบต่าง ๆ ในการนำเสนอการโต้แย้ง เช่น การใช้ประโยคความเดียว ความรวม ความซ้อน การใช้ประโยคแบบ Passive Voice หรือวิธีการเริ่มต้นประโยคในรูปแบบที่แตกต่างกัน เพื่อช่วยสื่อสารให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้อย่างถูกต้อง และชัดเจนตามประเด็นหรือหัวเรื่องที่แตกต่างกัน

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งโดยยึดตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ได้สังเคราะห์ไว้ข้างต้น

2.3 รูปแบบการโต้แย้ง

Rybacki & Rybacki (2000) กล่าวว่า การโต้แย้ง (Argumentation) เป็นรูปแบบของเครื่องมือในการสื่อสารให้เหตุผลและพิสูจน์เพื่อให้มีอิทธิพลต่อความเชื่อหรือพฤติกรรมด้วยการพูดหรือการเขียน การโต้แย้งมีกรอบแนวคิดในการช่วยให้ผู้อ่านตัดสินใจได้ว่ามีความสมเหตุสมผลมากเพียงใดที่จะเปลี่ยนหรือคงไว้ซึ่งความเชื่อหรือพฤติกรรมนั้น

มีนักวิชาการกล่าวถึงรูปแบบการโต้แย้งไว้หลายแบบ เช่น รูปแบบการโต้แย้งของ Rogerian และรูปแบบการโต้แย้งของ Toulmin ซึ่งรูปแบบของ Toulmin เป็นที่นิยมและได้รับการยอมรับอย่างแพร่หลาย

Toulmin ได้ให้คำจำกัดความของการโต้แย้งไว้ดังนี้ ลำดับแรก คือการแสดงความคิดเห็นผ่านการยืนยัน ความชอบ ทศนคติ หรือการตัดสินใจ และถ้อยคำซึ่งเป็นการกล่าวอ้าง (Claim) ลำดับที่สอง คือข้อมูล (Data/Ground) ที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง ลำดับที่สาม คือการเชื่อมโยงการ

กล่าวอ้างกับการให้เหตุผลสนับสนุน (Warrant) ในการโต้แย้งจะต้องมี 3 ส่วนนี้เสมอ ซึ่งนอกเหนือจากนี้ส่วนประกอบของการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ยังมีอีก 3 ส่วนประกอบคือ Backing (การให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อทำให้การเชื่อมโยงการกล่าวอ้างกับการให้เหตุผลมีความชัดเจนมากขึ้น) Qualifier (การบ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือหรือข้อจำกัดของการกล่าวอ้าง) และ Rebuttal หรือ Reservation (การคัดค้านการกล่าวอ้างที่มีข้อบกพร่อง)

กระบวนการเขียนโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin เป็นกระบวนการทางความคิดในการแก้ปัญหา โดยเป้าหมายของผู้เขียน คือการทำให้ผู้อ่านเชื่อและเปลี่ยนฝ่ายหรือมุมมองเดิมที่มีอยู่ไปเป็นฝ่ายเดียวกับผู้เขียน

2.3.1 รูปแบบการโต้แย้งของ Toulmin

Rybacki & Rybacki (2000) ได้อธิบายถึงส่วนประกอบของการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ไว้ดังต่อไปนี้

1) การกล่าวอ้าง/ข้อสรุป (Claims) เหตุผลในการโต้แย้ง จะเริ่มต้นเมื่อผู้สนับสนุนเริ่มการกล่าวอ้าง การกล่าวอ้าง หมายถึงความคิดเห็น เป็นการสรุปข้อมูลตามหัวเรื่อง (Topic) ต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจและยอมรับข้อสรุปของคุณว่าเป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือ การกล่าวอ้าง คือการสรุปที่ผู้ฟังหรือผู้อ่านสามารถเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับการกล่าวอ้างของคุณ การกล่าวอ้างเริ่มต้นและจบลงตามกระบวนการของการโต้แย้ง การกล่าวอ้างเริ่มต้นกระบวนการโดยแสดงว่าผู้โต้แย้งอยู่ฝ่ายใด การกล่าวอ้างใช้ในตอนจบกระบวนการด้วยโดยแสดงในสิ่งที่ผู้ฟังหรือผู้อ่านถูกคาดหวังให้ยอมรับว่าถูกต้องหรือมีความเป็นไปได้ การโต้แย้งเกี่ยวข้องกับการกล่าวอ้าง มุ่งให้ความสำคัญว่าการโต้แย้งสามารถสนับสนุนข้อพิสูจน์และการให้เหตุผล และแสดงให้เห็นถึงความเป็นไปได้ และความเป็นไปได้ในความเป็นจริง ซึ่งแบ่งลักษณะของการกล่าวอ้างได้ 4 ลักษณะที่มีหน้าที่ต่างกันดังนี้ (Rybacki & Rybacki, 2000: 74)

การกล่าวอ้างเชิงข้อเท็จจริง (Factual Claims) คือการกล่าวอ้างเกี่ยวกับข้อเท็จจริงในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ตัวอย่างเช่น “A cure for cancer will be discovered by the year 2010.”

การกล่าวอ้างเชิงนิยาม (Definition Claims) คือการกล่าวอ้างว่าบางสิ่งบางอย่างถูกนิยามหรือแบ่งชนิดอย่างไร ตัวอย่างเช่น “Mass media are commonly considered to be television, radio, film, recordings, magazines, newspapers, and books.”

การกล่าวอ้างเชิงค่านิยม (Value Claims) คือการกล่าวอ้างเกี่ยวกับการตัดสิน หรือการพิจารณาตัดสินเกี่ยวกับบางสิ่ง ตัวอย่างเช่น “Television advertising is more effective than newspaper advertising.”

การกล่าวอ้างเชิงนโยบาย (Policy Claims) คือการกล่าวอ้างว่าควรทำบางสิ่งบางอย่าง ตัวอย่างเช่น “You should floss your teeth once a day.”

2) ข้อมูล (Grounds/Data) เป็นการให้เหตุผลซึ่งเป็นองค์ประกอบของการโต้แย้งที่ต้องเสนอให้กับผู้ฟังหรือผู้อ่านเพื่อให้เขาตอบคำถามเหล่านี้ได้ เช่น ข้อมูลอะไรที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง หรือการกล่าวอ้างขึ้นอยู่กับพื้นฐานของอะไร เหตุผลโดยทั่วไปที่ผู้อ่าน (Audience) รู้และยอมรับอาจเป็นสิ่งที่มียอยู่แล้ว และผู้เขียนอาจใช้สิ่งเหล่านี้สนับสนุนการกล่าวอ้าง อาจเพิ่มข้อมูลเพื่อเพิ่มความเป็นไปได้ในการยอมรับการกล่าวอ้างของผู้เขียนว่าเป็นความจริง

3) การอธิบายข้อมูลเพิ่มเติมให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อกล่าวอ้าง และข้อมูลหรือเหตุผลที่นำมาใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant) เป็นการแสดงให้เห็นว่าบุคคลยอมรับความถูกต้องของเหตุผลหรือไม่ สามารถยอมรับอย่างมั่นใจถึงความถูกต้องในการกล่าวอ้างหรือไม่ Warrant เป็นการทำให้เห็นว่าเหตุผลที่มีอยู่มีความสมเหตุสมผลสำหรับผู้อ่านเพื่อใช้อ้างอิงถึงการกล่าวอ้าง เป็นการให้ข้อมูลที่มีลักษณะเฉพาะว่าผู้โต้แย้งให้เหตุผลอย่างไร เป็นการแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลและการกล่าวอ้าง วิธีการที่ง่ายที่สุดในการแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ คือการถ่ายทอดคำพูดว่าคุณให้เหตุผลอย่างไร จากเหตุผลไปสู่การกล่าวอ้างในการแสดงความคิดเห็น

4) การนำเสนอข้อมูลเพิ่มเติมที่มีความชัดเจนเพื่อทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างกับการให้ข้อมูลสนับสนุนการกล่าวอ้างน่าเชื่อถือมากขึ้น (Backing) เป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่ Warrant ส่งเสริมความคิดในการให้เหตุผลแต่ละแบบ หรือตามความคิดที่ผู้อ่านมีความรู้เพื่อช่วยให้การสนับสนุนข้อเท็จจริงที่อยู่ในใจผู้เขียนนำไปสู่การกล่าวอ้างได้ สำหรับชนิดของข้อมูลที่ผู้โต้แย้งใช้สนับสนุน Warrant อาจเป็นได้ทั้งข้อมูลทั่วไปหรือข้อมูลเฉพาะขึ้นอยู่กับความต้องการของสถานการณ์ ข้อมูลที่ใช้สนับสนุนทำหน้าที่อ้างเหตุผลเพื่อนำพาเหตุผลไปสู่ข้อเท็จจริง อาจไม่ต้องกล่าวถึง Backing ปล่อยให้ผู้อ่านจินตนาการด้วยตนเอง ถ้าผู้อ่านมีความรู้เกี่ยวกับหัวเรื่องที่โต้แย้งหรือคุ้นเคยกับการใช้เหตุผล และอาจไม่จำเป็นต้องมี Backing และ Warrant อย่างไรก็ตามในบริบทที่ผู้อ่านไม่มีพื้นความรู้มาก่อน ผู้โต้แย้งต้องให้คำแนะนำเป็นอย่างดีในการจัดเตรียมทั้ง Warrant และ Backing เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือให้กับมุมมองหรือฝ่ายของตน

5) คำที่บ่งชี้ถึงระดับความน่าเชื่อถือของการกล่าวอ้าง (Qualifiers) เป็นการแสดงให้เห็นระดับความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ผู้โต้แย้งใช้ในการกล่าวอ้าง การกล่าวอ้างไม่ได้มีคุณภาพเสมอไป ในบางกรณีผู้โต้แย้งมั่นใจในความน่าเชื่อถือของการกล่าวอ้าง แต่ถ้าในการสอบสวนหัวเรื่องมีการพบข้อยกเว้นหรือตัวอย่างซึ่งไม่สามารถยืนยันข้อกล่าวอ้างของคุณ คุณต้องพิจารณาถึงข้อยกเว้นเหล่านั้นในการโต้แย้งของคุณ

Modal Qualifiers ที่ใช้บ่อยในการแสดงระดับความน่าเชื่อถือในส่วนของ การสรุปเพื่อสนับสนุนการโต้แย้ง ได้แก่ sometimes, presumably necessarily, certainly,

perhaps, maybe, in certain cases, at this point in time, with the exception of, in all probability การใช้ Modal Qualifiers เหล่านี้บ่งชี้ถึงความน่าเชื่อถือหรือข้อจำกัดของการกล่าวอ้าง การกล่าวอ้างที่มีคุณภาพเป็นการเตรียมผู้โต้แย้งด้วยวิธีการกล่าวอ้างที่ก้าวหน้าในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งความน่าเชื่อถือหรือการประยุกต์ใช้ของการกล่าวอ้างไม่ได้เป็นจริงเสมอไป

6) การคัดค้านการกล่าวอ้าง (Rebuttal) เป็นการจำกัดการกล่าวอ้าง ข้อความที่อาจไม่ถูกต้อง ซึ่งการใช้ข้อคัดค้านช่วยลดความเสี่ยงความผิดพลาดในการให้เหตุผลและสะท้อนว่าเรากำลังรับมืออยู่กับสิ่งที่ถูกต้องโดยทั่ว ๆ ไปไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องอย่างสิ้นเชิง

2.3.2 รูปแบบการโต้แย้งของ Rogerian

Wood (2001: 344-352) อธิบายว่าการโต้แย้งของ Rogerian เป็นที่แพร่หลายเพราะมีวิวัฒนาการมาจากเทคนิคดั้งเดิมที่ประยุกต์ขึ้นโดย Carl Roger นักจิตบำบัด ซึ่งนับว่าเป็นเทคนิคที่มีประโยชน์ในการช่วยลดความขัดแย้งและเป็นการสร้างข้อมูลสนับสนุน (Common Ground) ระหว่างผู้คนที่มีความหลายฝ่ายและอาจแสดงความไม่เป็นมิตรต่อกัน ข้อมูลที่ใช้สนับสนุนอาจไม่ประสบความสำเร็จในสถานการณ์ดังกล่าว แต่ผู้ที่คัดค้านทั้ง 2 ฝ่ายสามารถหาบางสิ่งที่เห็นพ้องต้องกันถ้าพยายามเพียงพอ การใช้ข้อมูลสนับสนุนเป็นการค้นพบถึงสิ่งที่สองฝ่ายมีเหมือนกัน แทนที่จะใช้ Rebuttal เพื่อแสดงให้เห็นว่าฝ่ายตรงข้ามผิด แต่การโต้แย้งของ Rogerian กลับต้องการให้ผู้โต้แย้งไม่เพียงแต่อธิบายว่าฝ่ายตรงข้ามถูกต้องอย่างไร แต่ต้องระบุถึงสถานการณ์ที่มีคุณค่าด้วย การเขียนโต้แย้งของ Rogerian เป็นการลดความรู้สึกคุกคามของผู้เขียนและความขัดแย้งกับผู้อ่าน การใช้กลวิธีการโต้แย้งของ Rogerian ให้ประสบความสำเร็จ มีวิธีดังนี้คือ ผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนเข้าใจผู้อ่าน โดยกล่าวทวนซ้ำถึงฝ่ายค้านในการสรุปโดยใช้ภาษาที่แสดงความ เป็นกลาง ผู้เขียนต้องทำให้ผู้อ่านที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามเห็นว่าฝ่ายเขาก็มีคุณค่าในบางบริบทและภายใต้ บางเงื่อนไข และต้องทำให้ผู้อ่านเชื่อว่าทั้งสองฝ่ายมีคุณค่า รวมถึงประเภทของประสบการณ์ ทัศนคติ และการรับรู้เหมือนกัน และมีความสำคัญตามแบบฉบับของแต่ละฝ่าย

โดยการเขียนโต้แย้งตามแบบของ Rogerian ไม่ได้มีลักษณะเป็นการ จัดลำดับตามรูปแบบการเขียนแต่แบ่งออกเป็นช่วง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ผู้เขียนนำเสนอประเด็นและแสดงให้เห็นว่าเข้าใจฝ่ายค้านโดยการกล่าว ทวนซ้ำ (Restating)
2. ผู้เขียนแสดงให้เห็นว่าในบริบทไหนและภายใต้เงื่อนไขใดที่ฝ่ายค้านมี คุณค่า ต้องไม่ทำให้ฝ่ายค้านรู้สึกว่าผิดอย่างสิ้นเชิง
3. ผู้เขียนกล่าวถึงฝ่ายของตนเอง รวมถึงบริบทที่มีคุณค่า

4. ผู้เขียนกล่าวให้เห็นว่าฝ่ายค้านจะได้ประโยชน์อย่างไรเมื่อมีการประยุต์กับส่วนประกอบของฝ่ายผู้เขียน เป็นการพยายามในท้ายที่สุดเพื่อแสดงให้เห็นถึงองค์ประกอบที่ทำให้สมบูรณ์จากทั้งสองฝ่าย และเป็นการเติมเต็มซึ่งกันและกันในส่วนที่แต่ละฝ่ายขาด

Reid (2000: 181-182) ได้อธิบายไว้ว่ากลวิธีในการเขียนโต้แย้งตามรูปแบบดั้งเดิมจะเผชิญหน้าโดยตรง เป็นสงครามต่อต้านฝ่ายค้านและพยายามเอาชนะ อย่างไรก็ตามการเขียนโต้แย้งอย่างมีประสิทธิภาพใช้ลักษณะการเขียนที่มีเหตุผล และยึดแนวความคิดการเผชิญหน้าแบบไม่รุนแรง เป็นแนวความคิดโต้แย้งของ Rogerian ที่มีประสิทธิภาพเพราะเน้นการสื่อสารมากกว่าการเอาชนะ ในประเด็นที่มีความอ่อนไหวมากหรือมีความขัดแย้งสูงยิ่งเหมาะสมกับการใช้การโต้แย้งของ Rogerian และแน่นอนว่าในการเขียนต้องมีการคัดค้าน (Refutation) ในการเขียนโต้แย้งส่วนมากใช้การผสมผสานระหว่างการโต้แย้งแบบดั้งเดิมรวมกับการโต้แย้งของ Rogerian โดยต้องคำนึงถึงผู้อ่านด้วย ในการเขียนซึ่งมีผู้อ่านทั้งฝ่ายที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของผู้เขียน จึงต้องใช้ลักษณะการเขียนที่มีเหตุผลและมุ่งหาแนวทางแก้ไขที่เป็นการประนีประนอม

โดยกลวิธีที่มีประโยชน์ที่ทำให้การโต้แย้งของ Rogerian ประสบผลสำเร็จมีดังนี้ คือ

1. หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าแบบการทำสงคราม ด้วยการสร้างข้อสนับสนุนการระบุให้เห็นว่าผู้เขียนร่วมรับรู้ความเชื่อของผู้อ่าน ค่านิยม และความห่วงใย
2. นำเสนอคุณลักษณะของผู้เขียนในลักษณะว่าเป็นผู้ที่เข้าใจผู้อ่าน และมีความเห็นอกเห็นใจ
3. กล่าวถึงความคิดเห็นในส่วนที่สนับสนุนประเด็นอย่างถูกต้อง ไม่กล่าวเกินความจริง
4. ควบคุมการโต้แย้งให้เป็นไปอย่างประนีประนอม หรือเป็นการแก้ไขปัญหาอย่างยืดหยุ่น

Reid (1989: 32-34) ได้ยกตัวอย่างโครงสร้างการเขียนโต้แย้งของ Rogerien ไว้ดังนี้ คือ บทนำ เป็นการเกริ่นนำ และระบุข้อกล่าวอ้างหรือใจความหลัก การคัดค้านของฝ่ายค้าน (Opposing Arguments) เป็นการคัดค้านการกล่าวอ้าง การโต้แย้งของผู้เขียน (Your Arguments) เป็นการแสดงมุมมองของผู้เขียนตามประเด็นในการโต้แย้ง และการแก้ไขปัญหา (Resolution) เป็นการนำเสนอจุดยืนที่ประนีประนอมระหว่างมุมมองของผู้เขียนและมุมมองของฝ่ายค้าน การกล่าวถึงทางแก้ไขปัญหา และแสดงให้เห็นข้อดีของทั้งสองฝ่าย

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ มีการประยุกต์ใช้หลักการโต้แย้งของ Toulmin ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษากลุ่มเป้าหมาย โดยประยุกต์ใช้องค์ประกอบในการโต้แย้งชั้นปฐมภูมิซึ่งประกอบด้วย การกล่าวอ้าง การใช้ข้อมูล หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง การอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง และเพิ่มการค้านข้อกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้งซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการโต้แย้งชั้นทุติยภูมิ เพื่อให้ผู้เขียนได้มีการพิจารณาทั้งสองมุมมองของประเด็นการโต้แย้งซึ่งทำให้การโต้แย้งมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นส่วนประกอบสำคัญของการเขียนเชิงโต้แย้งที่ช่วยให้การโต้แย้งมีความน่าเชื่อถือ

2.4 การประเมินผลการเขียน

Hyland (2003) และ Reid (1993) อธิบายการประเมินผลการเขียนโดยมีแนวคิดในการประเมินที่สำคัญ 2 แบบ คือ

2.4.1 การให้คะแนนเชิงภาพรวม (Holistic Scoring)

มาตราส่วนในภาพรวมเป็นการให้คะแนนการเขียนแบบบูรณาการพฤติกรรมแต่ละด้าน วิธีการนี้มีเป้าหมายในการให้คะแนนการเขียนในภาพรวมผ่านความประทับใจส่วนบุคคลที่มีต่อคุณภาพของตัวอย่างงานเขียน แนวคิดนี้เป็นการสะท้อนความคิดในลักษณะที่งานเขียนเป็นภาพรวมเดียวซึ่งเป็นมาตรวัดที่บูรณาการคุณภาพที่มีของงานเขียน แนวคิดนี้จะขัดแย้งกับการตามหาข้อผิดพลาดในการประเมินแบบดั้งเดิม ซึ่งแนวคิดนี้จะอธิบายถึงข้อดีมากกว่าที่จะเขียนอธิบายจำนวนมากเกี่ยวกับข้อบกพร่องของผู้เขียน แม้ว่าการใช้การวัดแบบนี้จะสะดวก อย่างไรก็ตามการลดการเขียนด้วยวิธีการให้คะแนนแบบนี้ผู้สอนจะไม่ได้รับข้อมูลที่มีการวินิจฉัยซึ่งผู้สอนสามารถให้ข้อมูลป้อนกลับในการสอนของผู้สอนได้ นอกจากนี้แนวคิดนี้ต้องการการตอบสนองต่อเนื้อหาในภาพรวม ผู้อ่านต้องได้รับการฝึกหัดอย่างดีเพื่อตอบสนองไปในแนวทางเดียวกับคุณลักษณะต่าง ๆ

คำแนะนำในการให้คะแนนที่เรียกว่า Rubrics ถูกใช้เพื่อช่วยผู้ให้คะแนนเตรียมคำอธิบายที่สัมพันธ์กับความสามารถที่มีลักษณะเฉพาะหรือกฎเกณฑ์ในการเขียน บาง Rubrics มี 9-10 ระดับแต่ผู้ให้คะแนนไม่สามารถแบ่งแยกได้มากกว่า 9 ระดับ และ Rubrics ในภาพรวมมีระหว่าง 4-6 ระดับ Rubrics ถูกออกแบบเพื่อให้เหมาะสมกับบริบทและเพื่อสะท้อนเป้าหมายของรายวิชาและสิ่งที่ผู้สอนพิจารณาว่าเป็นการเขียนที่ดี โดยมีตัวอย่าง Rubric สำหรับการให้คะแนนเรียงความในภาพรวมดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การให้คะแนนการเขียนเชิงภาพรวม จาก Hyland (2003)

เกรด (Grade)	คุณลักษณะ (Characteristics)
A	กล่าวถึงใจความหลักอย่างชัดเจน มีการจัดระบบการเขียนอย่างดีและมีความสอดคล้องของเนื้อหา ใช้คำศัพท์ได้มีประสิทธิภาพ และมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เพียง 2-3 ที่
B	ใจความหลักค่อนข้างชัดเจน มีการจัดระบบการเขียนและความสอดคล้องของเนื้อหาปานกลาง ใช้คำศัพท์ได้ดีและมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เล็ก ๆ น้อย ๆ มีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนเล็กน้อย
C	มีการกล่าวถึงใจความหลักแต่ไม่ชัดเจน จัดระบบการเขียนเรียงความไม่ดี และขาดความสอดคล้องของเนื้อหา ใช้คำศัพท์ได้ระดับปานกลาง มีทั้งข้อผิดพลาดที่สำคัญและข้อผิดพลาดเล็ก ๆ น้อยๆ ทางไวยากรณ์ และมีข้อผิดพลาดในการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน
D	แทบจะไม่มีใจความหลัก หรือไม่มีการพัฒนาใจความหลักที่สัมพันธ์กัน การจัดระบบการเขียนเรียงความและความสอดคล้องของเนื้อหาค่อนข้างไม่ดี การใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เกิดขึ้นบ่อย มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอนบ่อย
E	ไม่มีใจความหลัก การจัดระบบการเขียนเรียงความและความสอดคล้องของเนื้อหาค่อนข้างไม่ดี การใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสม มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เกิดขึ้นบ่อย มีข้อผิดพลาดจำนวนมากเกี่ยวกับการสะกดคำและการใช้เครื่องหมายวรรคตอน

นอกจากนี้ยังมีเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนในภาพรวมที่ Reid (1993) ได้ยกตัวอย่างไว้ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

6 คะแนน แสดงถึงความสามารถที่ชัดเจนในการเขียน ทั้งในระดับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่าน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน (Rhetorical Level) และระดับวากยสัมพันธ์ (Syntactic Level) โดยอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบ้าง อธิบายงานเขียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จัดระบบการเขียนและพัฒนาเนื้อหางานเขียนได้เป็นอย่างดี ใช้รายละเอียดในการสนับสนุนประโยคใจความสำคัญหรือแสดงถึงความคิดได้อย่างชัดเจนและเหมาะสม แสดงถึงความสละสลวยในการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่อง และแสดงให้เห็นความหลากหลายของระบบคำและวลีในประโยค (Syntactical Variety) และการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม

5 คะแนน แสดงถึงความสามารถในการเขียนทั้งในระดับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน (Rhetorical Level) และระดับวากยสัมพันธ์ (Syntactic Level) โดยมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบ้าง โดยงานเขียนอาจกล่าวถึงงานเขียนบางส่วนได้มีประสิทธิภาพมากกว่าส่วนอื่น โดยรวมแล้วจัดระบบและพัฒนาเนื้อหางานเขียนได้เป็นอย่างดี ใช้รายละเอียดสนับสนุนประโยคใจความหลักหรือแสดงความคิด แสดงถึงความสละสลวยในการใช้ภาษา แสดงความหลากหลายของระบบคำและวลีในประโยค และคำศัพท์

4 คะแนน แสดงความสามารถส่วนหนึ่งในการเขียนทั้งในระดับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน และระดับวากยสัมพันธ์ โดยงานเขียนจะกล่าวถึงหัวเรื่องในการเขียนอย่างพอเพียง แต่อาจมีข้อผิดพลาดในบางส่วนของชิ้นงาน มีการจัดระบบและพัฒนาเนื้อหางานเขียนอย่างเพียงพอ ใช้รายละเอียดบางส่วนในการสนับสนุนประโยคใจความหลักหรือแสดงความคิด แสดงความสละสลวยในการใช้ภาษาอย่างพอเพียง แต่อาจไม่สอดคล้องกับระบบคำและวลีในประโยค และอาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบางส่วนที่ทำให้ความหมายไม่ชัดเจน

3 คะแนน แสดงถึงความสามารถในการพัฒนาการเขียนบางส่วน แต่ยังคงมีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องระดับการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ และระดับวากยสัมพันธ์ หรือทั้งสองระดับ งานเขียนอาจแสดงให้เห็นข้อบกพร่องดังต่อไปนี้เพียง 1 ประเด็นหรือมากกว่านั้น มีการจัดระบบหรือการพัฒนาเนื้อหางานเขียนที่ไม่เพียงพอ รายละเอียดที่ใช้สนับสนุนหรือแสดงการสรุปอ้างอิงไม่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอ การใช้คำไม่เหมาะสมอย่างเด่นชัด มีข้อผิดพลาดในโครงสร้างประโยคเกิดขึ้นบ่อย ๆ

2 คะแนน ไม่ค่อยแสดงถึงความสามารถในการเขียน งานเขียนมีข้อบกพร่องอย่างรุนแรงดังต่อไปนี้เกิดขึ้นเพียง 1 ประเด็นหรือมากกว่านั้น การจัดระบบการเขียนไม่ดี หรือไม่มีการพัฒนาเนื้อหางานเขียน มีรายละเอียดเล็กน้อยหรือไม่มี หรือไม่เกี่ยวข้องมีข้อผิดพลาดมาก และเกิดขึ้นบ่อยในโครงสร้างประโยคมีปัญหาเกิดขึ้นจำนวนมาก

1 คะแนน ไม่มีความสามารถในการเขียน โดยงานเขียนอาจไม่มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันของเนื้อหา อาจไม่มีการพัฒนาเนื้อหากการเขียน และอาจมีข้อผิดพลาดในการเขียนจำนวนมากเกิดขึ้นซ้ำ ๆ

2.4.2 การให้คะแนนเชิงวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน (Analytical Scoring Methods)

กระบวนการให้คะแนนเชิงวิเคราะห์ต้องการให้ผู้อ่านตัดสินเนื้อความโดยเทียบกับเกณฑ์การเขียนที่ดี ผู้ประเมินต้องให้คะแนนตามแต่ละประเภทซึ่งช่วยให้แน่ใจได้ว่าลักษณะสำคัญไม่ถูกรวมอยู่เพียงหนึ่งเดียว เป็นการให้ข้อมูลที่มากกว่าการให้คะแนนในเชิงภาพรวมเพียงอย่างเดียว การให้คะแนนเชิงวิเคราะห์อธิบายได้ชัดเจนถึงคุณลักษณะสำคัญที่ประเมินโดยการแบ่งแยกและให้ค่าน้ำหนักตามแต่ละส่วนประกอบ ดังนั้นจึงมีประสิทธิภาพมากกว่าในการแยกระหว่างเนื้อความที่แยกว่ากัน มีการใช้ Rubrics ในการแบ่งแยกมาตรฐานวัดสำหรับเนื้อหา การจัดระบบการเขียน และสำหรับไวยากรณ์ คำศัพท์ และกลไกในการเขียนบางครั้งจะแยกออกจากกัน และสิ่งเหล่านี้ถูกกำหนดค่าให้เป็นตัวเลข วิธีการให้คะแนนเชิงวิเคราะห์ช่วยฝึกผู้ประเมินหรือผู้สอนด้วยการสนับสนุน

ให้สะท้อนคิดจากคุณลักษณะสำคัญที่มีความเฉพาะของคุณภาพในการเขียน ขณะที่ผู้สอนให้รายละเอียดข้อมูลเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือในการวินิจฉัยและการสอนที่มีประโยชน์ ประโยชน์ของการใช้ตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนและเป็นที่น่าสนใจสัมพันธ์โดยตรงกับสิ่งที่สอน ช่วยให้ผู้สอนมีเป้าหมายสำหรับการเขียนที่ไม่ได้ชัดเจน และเตรียมกรอบแนวคิดที่ชัดเจนสำหรับการให้ข้อมูลป้อนกลับและการทบทวน เกณฑ์เหล่านี้สามารถชี้แนะในรายวิชาเพื่อให้ผู้เรียนทราบว่า จะได้รับการประเมินงานเขียนอย่างไร และคุณลักษณะใดบ้างที่ผู้สอนให้ความสำคัญในการเขียน โดยมีตัวอย่าง Rubric ในการให้คะแนนเชิงวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงการให้คะแนนการเขียนแบบวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน จาก Reid (1993)

คะแนน	รูปแบบและเนื้อหา (Format and Content) 40 คะแนน
31-40 ดีมาก ถึงยอดเยี่ยม	งานมีความสมบูรณ์ครบถ้วน รูปแบบการใช้ภาษาถูกต้องสำหรับงานเขียน เป็นไปตามลักษณะเด่นของประเภทงานเขียน มีความคิดที่ดี การใช้ข้อมูลมีความสัมพันธ์กัน มีการใช้แนวคิดหลักที่สำคัญ มีการพัฒนาความคิดอย่างเหมาะสม เหมาะกับผู้อ่าน
21-30 ปานกลางค่อนข้างดี ถึงดี	งานมีความสมบูรณ์แม้จะมีรายละเอียดที่ไม่สมบูรณ์หรือไม่สัมพันธ์กัน บางส่วน ถูกต้องตามประเภทงานเขียน ส่วนมากเป็นไปตามลักษณะเด่นของงานเขียน การพัฒนาความคิดเป็นที่น่าพอใจ การใช้ข้อมูลสัมพันธ์กันดี มีการใช้บางแนวคิดหลัก ค่อนข้างเหมาะสมกับผู้อ่าน
11-20 ปานกลาง ถึงแย	โดยทั่วไปเพียงพอแต่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้อง หรือข้อมูลไม่สัมพันธ์กัน มีข้อจำกัดเรื่องความคิด การใช้ข้อมูลมีความสัมพันธ์กันปานกลาง มีการใช้แนวคิดหลักเล็กน้อย การพัฒนาความคิดเกือบจะไม่เพียงพอ ไม่ค่อยเหมาะสมกับผู้อ่าน
1-10 ไม่เพียงพอ	งานมีความไม่สมบูรณ์ ประเภทของงานเขียนไม่ถูกต้อง ไม่สัมพันธ์กัน หรือไม่ถูกต้อง มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความคิด ข้อมูลไม่สัมพันธ์กัน ไม่มีการใช้แนวคิดหลัก การพัฒนาความคิดไม่เพียงพอ ไม่เหมาะสมกับผู้อ่าน

ตารางที่ 2 แสดงการให้คะแนนการเขียนแบบวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน (ต่อ)

คะแนน	การจัดระบบในการเขียน และความเชื่อมโยงของเนื้อหาในภาพรวม 20 คะแนน (Organization and Coherence)
16-20 ดีมาก ถึงยอดเยี่ยม	ติดตามเรื่องราวได้ง่าย จัดระบบการเขียนในการพัฒนาบทเกริ่นนำ เนื้อหา บทสรุปได้เป็นอย่างดี รายละเอียดที่ใช้สนับสนุนมีความสัมพันธ์กันและ น่าเชื่อถือ เนื้อหาที่มีความสมเหตุสมผลตลอดเรื่องราว ย่อหน้าต่าง ๆ มี เอกภาพ ใช้คำเชื่อมและการอ้างอิงได้อย่างมีประสิทธิภาพ
11-15 ปานกลาง ถึงดี	ติดตามเรื่องราวส่วนมากได้ง่าย จัดระบบการเขียนและพัฒนาบทเกริ่นนำ เนื้อหา และสรุปได้น่าพอใจ มีรายละเอียดสนับสนุนที่สัมพันธ์กัน เนื้อหา ส่วนมากมีความสมเหตุสมผล มีความสละสลวยของเรื่องราวปานกลาง ย่อ หน้าต่าง ๆ มีเอกภาพ มีการใช้คำเชื่อมมากเกินไปหรือน้อยไปบ้างแต่มี ความถูกต้อง การอ้างอิงส่วนมากมีความถูกต้อง
6-10 พอใช้ ถึงแย่	ติดตามเรื่องราวได้ยากบางส่วน จัดระบบการเขียนในส่วนบทเกริ่นนำ เนื้อหา และสรุปได้ชัดเจนแต่ไม่ค่อยดี มีรายละเอียดสนับสนุนเพียง บางส่วน เนื้อหาไม่สอดคล้องสัมพันธ์กันหรือซ้ำซ้อน ย่อหน้าต่าง ๆ ขาด เอกภาพ มีการใช้คำเชื่อมมากเกินไป และหรือน้อยไปบ้าง และมีบางส่วนที่ผิด การอ้างอิงไม่ถูกต้อง
1-5 ข้อมูลไม่เพียงพอ	ติดตามเรื่องราวได้ยาก มีหลักฐานปรากฏเกี่ยวกับการจัดระบบการเขียน เพียงเล็กน้อย บทเกริ่นนำ และบทสรุปอาจมีไม่ครบ มีรายละเอียด สนับสนุนเพียงเล็กน้อยหรือไม่มีเลย ไม่มีการพัฒนาเนื้อหาที่ชัดเจน ย่อ หน้าต่าง ๆ ไม่เหมาะสม ไม่มีการใช้คำเชื่อมหรือใช้ไม่ถูกต้อง มีความไม่ เข้าใจเกิดขึ้นเนื่องจากไม่มีการอ้างอิง

ตารางที่ 2 แสดงการให้คะแนนการเขียนแบบวิเคราะห์ส่วนประกอบย่อยของงานเขียน (ต่อ)

คะแนน	โครงสร้างประโยค และคำศัพท์ 40 คะแนน (Sentence Construction and Vocabulary)
31-40 ดีมาก ถึงยอดเยี่ยม	ใช้ประโยคได้หลากหลาย ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ มีความยาวของประโยคที่หลากหลาย ใช้คำเชื่อมได้มีประสิทธิภาพ ไม่มีข้อผิดพลาดที่สำคัญในเรื่องความสอดคล้องของประธาน-กริยา กาล จำนวน บุคคล คำนำหน้านาม สรรพนาม และบุพบท ใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย มีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบของคำ การใช้สำนวนมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
21-30 ปานกลาง ถึงดี	ใช้ประโยคได้หลากหลาย ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ มีความยาวของประโยคที่หลากหลายบ้าง ใช้คำเชื่อมผิดเล็กน้อย ไม่มีข้อผิดพลาดซ้ำ ๆ ในเรื่องความสอดคล้องของประธาน-กริยา กาล จำนวน บุคคล คำนำหน้านาม สรรพนาม และบุพบท และไม่ค่อยมีประโยคที่ไม่สมบูรณ์ มีการใช้คำศัพท์ที่หลากหลาย มีข้อผิดพลาดบ้างแต่ไม่ทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อน ใช้รูปแบบคำได้ดี ส่วนนส่วนมากมีประสิทธิภาพ ใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง
11-20 พอใช้ ถึงแย่	มีข้อจำกัดส่วนมากในเรื่องความหลากหลายของการใช้ประโยคที่มีความถูกต้อง มีความหลากหลายเล็กน้อยในเรื่องความยาวของประโยค ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสมหรือขาดหายไป มีการใช้ไวยากรณ์ผิดพลาดซ้ำ ๆ มีการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ที่เด่นชัด มีข้อจำกัดเรื่องความหลากหลายของการใช้คำศัพท์ที่บางครั้งก่อให้เกิดความไม่เข้าใจ มีการควบคุมการใช้รูปแบบคำปานกลาง มีการใช้สำนวนที่ไม่เหมาะสมบางครั้ง และอาจมีการใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้อง
1-10 ข้อมูลไม่เพียงพอ	มีข้อจำกัดในเรื่องความหลากหลายของประโยคที่ต้องพยายามทำความเข้าใจ ใช้ประโยคได้ถูกต้องเพียงประโยคสั้น ๆ ง่าย ๆ ใช้คำเชื่อมไม่เหมาะสมหรือขาดหายไป มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์จำนวนมากที่ทำให้เกิดความไม่เข้าใจ ใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์บ่อย ๆ มีข้อจำกัดในเรื่องความหลากหลายของคำศัพท์ รูปแบบคำค่อนข้างแย่ ใช้สำนวนไม่เหมาะสม ใช้ภาษาในสถานการณ์และบริบทต่าง ๆ ไม่ถูกต้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งโดยดัดแปลงจากเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วนประกอบของ Reid (1993) เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของ Jantasin (2015) (ดัดแปลงมาจากเกณฑ์ของ Krieger-James, 2012) และของ Oregon Department of Education (2006) โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 แสดงตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 1 จาก Jantasin (2015)

บทนำ	3 คะแนน	2 คะแนน	1 คะแนน	คะแนน
ภูมิหลัง			มีการนำเสนอ	
ประโยคใจความหลัก	ยอดเยี่ยม	เพียงพอ	ไม่ชัดเจน	
การจัดลำดับการให้เหตุผล			มีการจัดลำดับ เหตุผล	
การใช้คำเพื่อแสดงความน่าเชื่อถือ ของการกล่าวอ้าง (Qualifier)			มีการนำเสนอ	
ย่อหน้าเนื้อหาที่ 1				
การกล่าวอ้าง (Claim)			การกล่าวอ้าง สัมพันธ์กับเหตุผล	
การให้เหตุผลสนับสนุน (Evidence)	ยอดเยี่ยม	พอเพียง	ไม่ชัดเจน	
การเชื่อมโยงการกล่าวอ้างและการ ให้เหตุผลสนับสนุน (Warrant)			ชัดเจน	
การใช้คำเชื่อม			เหมาะสม	
ย่อหน้าเนื้อหาที่ 2				
การกล่าวอ้าง			การกล่าวอ้าง สัมพันธ์กับเหตุผล	
การให้เหตุผลสนับสนุน	ยอดเยี่ยม	พอเพียง	ไม่ชัดเจน	
การเชื่อมโยงการกล่าวอ้างและการ ให้เหตุผลสนับสนุน			ชัดเจน	
การใช้คำเชื่อม			เหมาะสม	
ย่อหน้าเนื้อหาที่ 3	ยอดเยี่ยม	พอเพียง	ไม่ชัดเจน	
การกล่าวอ้าง			การกล่าวอ้าง สัมพันธ์กับเหตุผล	
การให้เหตุผลสนับสนุน	ยอดเยี่ยม	พอเพียง	ไม่ชัดเจน	
การเชื่อมโยงการกล่าวอ้างและการ ให้เหตุผลสนับสนุน			ชัดเจน	
การใช้คำเชื่อม			เหมาะสม	

ตารางที่ 3 แสดงตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 1 (ต่อ)

	3 คะแนน	2 คะแนน	1คะแนน	คะแนน
การคัดค้านการกล่าวอ้าง (Rebuttal/Counterargument)			มีการนำเสนอ	
การสรุป			มีการสรุป	
			คะแนน การโต้แย้ง	/26

รูปแบบการใช้ภาษา	5 คะแนน	3 คะแนน	1คะแนน
	มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นเล็กน้อยไม่ทำให้ ความหมายผิดพลาด ติดตามเรื่องราวได้ ง่าย ขาดการใส่ใจ อย่างรอบคอบ เกี่ยวกับการใช้ รูปแบบภาษา มี ข้อผิดพลาดเล็กน้อย เกี่ยวกับการใช้ คำศัพท์ การสะกด คำ เครื่องหมาย วรรคตอน	มีข้อผิดพลาดที่ชัดเจน เกิดขึ้นทำให้ผู้อ่าน สับสนกับเนื้อหา และมี จำนวนมากแต่ไม่ส่งผล กระทบต่อความหมาย ของงานเขียนใน ภาพรวม	มีข้อผิดพลาดที่ ชัดเจนเกิดขึ้น บ่อย ทำให้ผู้อ่าน สับสนและมี จำนวนมากซึ่ง ส่งผลต่อ ความหมายของ งานเขียนใน ภาพรวม
สรุปคะแนน	คะแนน การโต้แย้ง /26	คะแนนรูปแบบการใช้ ภาษา/5	คะแนนรวม ทั้งหมด/31

ตารางที่ 4 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 2 จาก Oregon Department of Education (2006)

ความคิด และเนื้อหา (Ideas and Content)	
<p>6 งานเขียนมีความชัดเจนและสมบูรณ์ ตรงประเด็น และน่าสนใจ ใจความสำคัญโดดเด่น และมีการสนับสนุนโดยใช้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือ และมีจำนวนมากพอ เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใจความหลัก และการกล่าวอ้างมีความเฉพาะชัดเจน ตรงประเด็น และมีการควบคุมความคิด - รายละเอียดที่ใช้สนับสนุนมีความโดดเด่น สัมพันธ์กัน และตระหนักในการเลือกใช้ความคิดที่ซับซ้อนในการสื่อสาร แนวคิดหลัก ข้อมูล การสนับสนุนการกล่าวอ้าง ใจความหลัก และหรือวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ - แหล่งข้อมูลที่ใช้สนับสนุนมีความน่าเชื่อถือ แม่นยำ - มีการอธิบายตามหัวเรื่องได้อย่างสมบูรณ์ ลึกซึ้ง การเขียนมีความเชื่อมโยงและแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง - มีการพัฒนาการกล่าวอ้าง และการคัดค้านการกล่าวอ้างได้อย่างสมบูรณ์ บ่งชี้จุดแข็งและมีการจำกัดการคาดคะเนความรู้ ความกังวล ค่านิยม และอคติที่อาจเกิดขึ้นของผู้อ่านทั้งสองฝ่าย - รายละเอียดมีความสัมพันธ์กันและนำเสนอใจความหลักที่สำคัญ หรือการกล่าวอ้าง โดยใช้ข้อเท็จจริง การขยายความ รายละเอียดที่เป็นรูปธรรม การอ้างอิง หรือข้อมูลหลักฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน 	<p>5 งานเขียนมีความชัดเจน ตรงประเด็น และน่าสนใจ ใจความหลักโดดเด่น และมีการสนับสนุนโดยใช้ข้อมูลที่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใจความหลัก และการกล่าวอ้างมีความชัดเจน ตรงประเด็น และมีการควบคุมความคิด - รายละเอียดที่ใช้สนับสนุนมีความสัมพันธ์กัน และตระหนักถึงการเลือกใช้การสื่อสารความคิดที่ซับซ้อน แนวคิดหลัก ข้อมูล การสนับสนุนการกล่าวอ้าง ใจความหลัก และหรือวัตถุประสงค์ในการเขียน - ใช้แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ถูกต้องแม่นยำ - อธิบายเรื่องราวตามหัวเรื่องได้อย่างสมดุล สมบูรณ์ การเขียนมีความเชื่อมโยง และแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง - กล่าวอ้าง และการคัดค้านการกล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน บ่งชี้จุดแข็ง และข้อจำกัดเกี่ยวกับการคาดการณ์ความรู้ ความกังวล ค่านิยม และอคติที่อาจเกิดขึ้นได้ของผู้อ่านทั้งสองฝ่าย - รายละเอียดมีความสัมพันธ์กัน และสร้างใจความหลักสำคัญ/การกล่าวอ้างโดยใช้ข้อเท็จจริงที่สำคัญ รายละเอียดที่เป็นรูปธรรม การอ้างอิง หรือข้อมูลหลักหลักฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน

ตารางที่ 4 ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งแบบที่ 2 จาก (Oregon Department of Education, 2006) (ต่อ)

ความคิด และเนื้อหา (Ideas and Content)	
<p>4 การเขียนมีวัตถุประสงค์ชัดเจน ความคิดตรงประเด็น ผู้อ่านสามารถเข้าใจใจความหลักและเหตุผลได้ชัดเจน มีการสนับสนุนที่โดดเด่นและสัมพันธ์กัน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการบ่งชี้วัตถุประสงค์อย่างชัดเจน ใจความหลัก การกล่าวอ้างชัดเจน มีการคัดค้านการกล่าวอ้าง - รายละเอียดที่ใช้สนับสนุนโดยทั่วไปมีความสัมพันธ์กัน มีการคาดการณ์ความรู้สำคัญ ความกังวล ค่านิยม และอคติที่เกิดขึ้นได้ของผู้อ่าน - แหล่งข้อมูลที่ใช้เหมาะสม มีการสนับสนุนการกล่าวอ้าง ใจความหลักและหรือวัตถุประสงค์ในการเขียนที่ถูกต้องแม่นยำ - มีการอธิบายการกล่าวอ้างหรือหัวเรื่องพร้อม รายละเอียดสนับสนุนที่สอดคล้องกับใจความหลัก มีการเชื่อมโยงและแสดงให้เห็นถึงความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งปรากฏอยู่บ้าง - รายละเอียดโดยทั่วไปสัมพันธ์กัน มีความเฉพาะ ใช้ข้อเท็จจริง การอ้างอิงหรือข้อมูลหลักฐานอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน 	<p>3 ผู้อ่านสามารถตีความใจความหลักได้ แม้ วัตถุประสงค์และผู้อ่านเป้าหมายอาจยากที่จะรับรู้ได้ มีการนำเสนอรายละเอียดที่ไม่ค่อย เฉพาะเจาะจง ไม่ค่อยสำคัญ กว้างเกินไป หรือไม่เกี่ยวข้องกับหัวเรื่องในบางครั้ง</p> <ul style="list-style-type: none"> - วัตถุประสงค์ในการเขียน และใจความหลักมีความกำกวม ต้องคาดเดา - มีการสนับสนุนความคิด แต่รายละเอียดจำกัด ไม่สม่ำเสมอ ไม่เกี่ยวกับหัวเรื่องอยู่บ้าง ต้องคาดเดาหรือเป็นเนื้อหาทั่วไปเกินไป - รายละเอียดไม่สะท้อนถึงเหตุผลที่ดี แหล่งข้อมูล อาจมาจากสำนวน การเหมารวม หรือแบบสอบถาม ข้อมูล - ในการเขียนเชิงโต้แย้ง ไม่มีการเขียนคัดค้านการกล่าวอ้าง กล่าวถึงแบบไร้ประสิทธิภาพ หรือตีความผิดพลาด งานอาจอ้างอิงตามการสังเกตทั่ว ๆ ไป ไม่มีความเฉพาะ
<p>2 ใจความหลักและวัตถุประสงค์ในการเขียนมีบางส่วน ไม่ชัดเจน หรือมีการพัฒนาที่กว้างเกินไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้อ่านอาจต้องการให้มีการอ้างอิงเพิ่มเติมเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์และใจความหลัก - การพัฒนาไม่ชัดเจน และมีเนื้อหาไม่เพียงพอ - รายละเอียดไม่สัมพันธ์กันอาจทำให้อ่านความกระจัดกระจาย - อาจมีการกล่าวถึงรายละเอียดซ้ำ ๆ จำนวนมาก 	<p>1 งานเขียนขาดความคิดหลักหรือวัตถุประสงค์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความคิดค่อนข้างจำกัดหรือไม่มีความชัดเจน - การพัฒนาไม่สมบูรณ์ หรืองานเขียนสั้นเกินไปในการแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาความคิดหนึ่งความคิด

การจัดระบบการเขียน (Organization)	
<p>6 การจัดระบบการเขียนช่วยส่งเสริมการพัฒนาความคิดหลัก จัดลำดับและโครงสร้างการเขียนที่น่าสนใจ และทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ง่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดลำดับเรื่องราวและย่อหน้ามีการแบ่งช่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความสร้างสรรค์ โครงสร้างการเขียนเหมาะสมกับหัวเรื่อง สามารถติดตามเรื่องราวได้ง่าย - เริ่มต้นได้ดี ชักชวนให้ผู้อ่านสนใจ มีบทสรุปปิดท้ายที่น่าเชื่อถือ น่าพึงพอใจ มีการสนับสนุนการกล่าวอ้างที่ชัดเจน มีการนำเสนอข้อมูลหรือคำอธิบาย - ใช้คำเชื่อมได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ หลากหลาย ท่ามกลางประโยค ย่อหน้า ความคิดต่าง ๆ - รายละเอียดที่มีทำให้เห็นความสัมพันธ์ที่ชัดเจน ระหว่างการกล่าวอ้าง การคัดค้านการกล่าวอ้าง ข้อมูลและคำอธิบายเหมาะสมกับการกล่าวอ้างที่น่าเสนอ - เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ได้เป็นอย่างดี มีความต่อเนื่องในชิ้นงาน 	<p>5 การจัดระบบการเขียนช่วยส่งเสริมการพัฒนาความคิดหลัก จัดลำดับและโครงสร้างการเขียนได้ดี และทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดลำดับเรื่องราวและย่อหน้ามีการแบ่งช่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โครงสร้างการเขียนเหมาะสมกับหัวเรื่อง สามารถติดตามเรื่องราวได้ง่าย - เริ่มต้นได้ดี ชักชวนให้ผู้อ่านสนใจ มีบทสรุปปิดท้ายที่น่าเชื่อถือ น่าพึงพอใจ มีการสนับสนุนการกล่าวอ้าง มีการนำเสนอข้อมูลหรือคำอธิบาย - ใช้คำเชื่อมได้เป็นอย่างดี มีประสิทธิภาพ มีความหลากหลายในการใช้อยู่บ้างท่ามกลางประโยคย่อหน้าความคิดต่าง ๆ - รายละเอียดที่มีทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง การคัดค้านการกล่าวอ้าง ข้อมูลและคำอธิบายเหมาะสมกับการกล่าวอ้างที่น่าเสนอ - เชื่อมโยงกับแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่ใช้ได้เป็นอย่างดี มีความต่อเนื่องในชิ้นงาน
<p>4 การจัดระบบการเขียนชัดเจน และมีความสอดคล้องกันของเนื้อหาในภาพรวม มีการจัดลำดับโครงสร้างในการเขียน แต่อาจต้องพยายามแปลความทำความเข้าใจ หรือคาดเดาอยู่บ้าง</p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดลำดับเรื่องราวและย่อหน้ามีการแบ่งช่วงได้ชัดเจน มีเหตุผลสอดคล้องกับชิ้นงานที่เขียน - มีการเริ่มต้นเรื่องราวที่ดี มีการเสนอใจความหลัก การกล่าวอ้าง หรือการโต้แย้ง แต่อาจยังไม่ค่อยดีนัก - การสรุปสนับสนุนการโต้แย้ง มีการนำเสนอการกล่าวอ้าง ข้อมูลหรือคำอธิบาย มีการให้เหตุผลตามหัวเรื่อง - ติดตามเรื่องราวได้ง่าย มีรายละเอียดที่เหมาะสมกับการสนับสนุนการโต้แย้ง มีการใช้ข้อมูลและคำอธิบาย - มีการใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ในงานเขียน - มีการใช้คำเชื่อมอย่างเพียงพอ มีความหลากหลายอยู่บ้าง ทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างความคิด 	<p>3 มีความพยายามที่จะจัดระบบการเขียน อย่างไรก็ตามโครงสร้างการเขียนในภาพรวมไม่สอดคล้องกันขาดรายละเอียด</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการจัดลำดับเรื่องราวและย่อหน้ามีการแบ่งช่วงอยู่บ้าง แต่ลำดับหรือความสัมพันธ์ระหว่างความคิดอาจไม่ชัดเจน - ไม่มีการพัฒนาเริ่มต้นเรื่องราวที่ดี หรือเป็นการนำเสนอแบบตรง ๆ เกินไปว่าจะเขียนเกี่ยวกับอะไร - บทสรุปอาจเป็นการสรุปหรือกล่าวซ้ำรายละเอียดที่น่าเสนอ (เช่น เหล่านี้คือเหตุผลทั้งหมดซึ่ง...) - เนื้อหามีการใช้รายละเอียดสนับสนุน แต่การจัดวางเนื้อหาอาจไม่ได้สนับสนุนการโต้แย้งโดยตรง มีการใช้ข้อมูลหรือคำอธิบาย - การจัดลำดับการเขียนอาจผิดพลาดในบางจุด ในขณะที่มีความชัดเจนในส่วนอื่น - มีการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมอยู่บ้าง แต่ใช้ซ้ำ ๆ กันอยู่ไม่กี่แบบ (เช่น คำสันธาน การใช้ตัวเลขบอกลำดับ เป็นต้น) อาจใช้คำเชื่อมมากเกินไป และอาจลืมนำคำเชื่อมในบางครั้ง

<p>2 ขาดการจัดลำดับโครงสร้างการเขียนที่ชัดเจน มีการใช้เครื่องหมายในการจัดลำดับการเขียนบางครั้ง อย่างไรก็ตามผู้อ่านเข้าใจและติดตามเรื่องราวได้ยาก ผู้อ่านต้องอ่านซ้ำไปซ้ำมา หรือเนื้อความมีความสับสนเกินไปที่จะแสดงให้เห็นถึงทักษะในการจัดระบบการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีความพยายามในการจัดลำดับเรื่องราว แต่ลำดับหรือความสัมพันธ์ระหว่างความคิด การกล่าวอ้าง ข้อมูล และการโต้แย้งมีความไม่ชัดเจนอยู่บ่อยครั้ง - การเริ่มต้น เนื้อหา และหรือบทสรุปอาจตกหล่นไปหรือไม่มีการพัฒนาที่ชัดเจน - ในภาพรวม การใช้คำเชื่อมยังขาดหายไป ไม่มีประสิทธิภาพ หรือการโต้แย้งที่ปรากฏเป็นเหมือนรายการข้อ ๆ หรือดูเหมือนจะไม่สอดคล้องกัน - จัดลำดับรายละเอียดที่ใช้สนับสนุนผิดที่หรือไม่มีการจัดลำดับในชิ้นงาน ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสนอยู่บ่อยครั้ง 	<p>1 งานเขียนขาดความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวม การจัดลำดับการเขียนไม่มีความเชื่อมโยง ขาดความชัดเจนในการจัดลำดับโครงสร้างในการเขียน แม้จะอ่านซ้ำไปซ้ำมา ก็ยังคงทำให้ผู้อ่านสับสน</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแบ่งช่วงย่อหน้าเป็นไปแบบไม่สามารถคาดเดาได้ และการจัดลำดับเรื่องราวไม่มีความชัดเจน - ไม่มีการบ่งชี้ถึงการเริ่มต้น ส่วนของเนื้อหา และหรือบทสรุป - ไม่มีการใช้คำเชื่อม หรือใช้ได้ไม่มีประสิทธิภาพ - การดำเนินเรื่องในภาพรวมทำให้รู้สึกอึดอัดอยู่ตลอดเวลา ผู้อ่านรู้สึกตึงเครียดกับข้อมูลหรือรายละเอียด หรือรู้สึกรีบเร่งมากเกินไป - ขาดการจัดลำดับการเขียนที่ชัดเจน หรือขาดใจความหลัก การกล่าวอ้าง ข้อมูลหรือการโต้แย้ง
---	---

การเลือกใช้คำ (Word Choice)	
<p>6 คำที่ใช้สื่อให้เข้าใจข้อความที่ต้องการสื่อสารได้เป็นอย่างดี น่าสนใจ ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน ผู้เขียนใช้คำศัพท์หลากหลาย และเลือกใช้ได้อย่างรอบคอบและจัดวางได้เหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่ใช้ในการเขียนมีความถูกต้อง มีความเฉพาะ มีความน่าเชื่อถือ ทำให้การเขียนมีคุณภาพ - คำศัพท์ที่ใช้ดึงดูดความสนใจ/โดดเด่น มีความหลากหลาย ใช้คำศัพท์ที่มีความเฉพาะ สำนวนที่ส่งเสริมคุณภาพในภาพรวมของข้อความที่ใช้สื่อสาร - เลือกใช้คำ วลี และภาษาทางวิชาการได้อย่างรอบคอบ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของความคิดระหว่างประโยค และทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล การกล่าวอ้าง/การคัดค้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผล และหลักฐาน - คำที่ใช้กระตุ้นให้เกิดภาพ ใช้ลีลาการเขียนในการสื่อสารรายละเอียดได้อย่างชัดเจน 	<p>5 คำที่ใช้สื่อให้เข้าใจข้อความที่ต้องการสื่อสารได้ น่าสนใจ ถูกต้อง เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน ผู้เขียนใช้คำศัพท์หลากหลาย และเลือกใช้ได้อย่างรอบคอบและจัดวางได้เหมาะสม</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่ใช้ในการเขียนมีความถูกต้อง มีความเฉพาะ ทำให้การเขียนมีคุณภาพ - คำศัพท์ที่ใช้ มีความหลากหลาย ใช้คำศัพท์ที่มีความเฉพาะ ใช้สำนวนภาษาที่ส่งเสริมคุณภาพในภาพรวมของข้อความที่ใช้สื่อสาร - เลือกใช้คำ วลี และภาษาทางวิชาการได้อย่างรอบคอบ ทำให้เกิดความเชื่อมโยงของความคิดระหว่างประโยค และทำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล การกล่าวอ้าง/การคัดค้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผล และหลักฐาน - คำที่ใช้กระตุ้นให้เกิดภาพ และใช้ลีลาในการเขียนได้อย่างรอบคอบช่วยส่งเสริมความเข้าใจ
<p>4 คำที่ใช้สื่อให้เข้าใจได้ถึงข้อความที่ตั้งใจสื่อสาร ผู้เขียนใช้คำศัพท์หลากหลายได้ตรงตามหน้าที่ของคำ และเหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการเขียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้คำศัพท์เฉพาะได้ถูกต้อง ตรงตามหน้าที่ของคำ - ใช้ภาษาทางวิชาการได้ถูกต้องในการสื่อสารข้อมูล สร้างการกล่าวอ้าง/การคัดค้านการกล่าวอ้าง การโต้แย้งหรือคำอธิบาย - ใช้ภาษาเฉพาะหรือสำนวนภาษาที่ทำให้ผู้อ่านสับสน - มีการหลีกเลี่ยงการใช้คำหรือสำนวนที่ไม่เหมาะสม และเลือกใช้การเปรียบเทียบรูปแบบต่าง ๆ ได้อย่างรอบคอบ 	<p>3 การใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ขาดความหลากหลาย หรือไม่เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ในการจัดวาง ใช้คำไม่หลากหลาย ใช้คำและวลีง่าย ๆ</p> <ul style="list-style-type: none"> - เลือกใช้คำได้เหมาะสม แต่ไม่ค่อยดึงดูดความสนใจผู้อ่าน - ใช้สำนวนภาษาทั่ว ๆ ไป ไม่น่าสนใจ หรือพยายามใช้แต่ดูเยอะเกินไป - ใช้คำได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าจะใช้คำผิดพลาดบ้างบางครั้ง ใช้ศัพท์สำนวนเฉพาะมากเกินไป หรือไม่เหมาะสม - มีการใช้สำนวนภาษาที่มากเกินไปจนเป็นปรากฏอยู่บ่อย ๆ - เนื้อความสั้นเกินไปที่จะแสดงให้เห็นความหลากหลายในการเลือกใช้คำ

<p>2 ใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ทำให้เข้าใจความหมายผิดพลาด</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีลีลาในการใช้คำ ตูธรรมดา หรือไม่ถูกต้อง ขาดความหลากหลายในการใช้คำ - สำนวนภาษาที่ใช้ทำให้ข้อความที่ต้องการสื่อสารผิดพลาด - ไม่มีการใช้คำศัพท์เฉพาะ ใช้แต่คำศัพท์พื้น ๆ ง่าย ๆ 	<p>1 งานเขียนใช้คำศัพท์ที่จำกัดหรือใช้คำศัพท์ผิดจำนวนมากที่ทำให้เข้าใจความหมายไม่ชัดเจน ใช้ภาษาในการสื่อสารไม่ถูกต้อง กว้างเกินไป</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำในการสื่อสารล้นเหลือ คำที่ใช้ไม่มีความเฉพาะ กว้างเกินไป - ใช้คำศัพท์ได้ไม่หลากหลาย ค่อนข้างจำกัด - คำบางคำที่ใช้ไม่เหมาะสมกับเนื้อความ ไม่ถูกต้อง ไม่เพียงพอ
--	--

ความคล่องในการใช้ประโยค (Sentence Fluency)	
<p>6 เขียนได้อย่างลื่นไหล มีประสิทธิภาพ ใช้ประโยคอย่างประณีตมีความสอดคล้อง มีความหลากหลายของคำศัพท์ที่ทำให้อ่านได้ง่าย ประทับใจ สนุก</p> <ul style="list-style-type: none"> - จังหวะ ท่วงทำนองที่ใช้ในการสื่อสาร ลื่นไหลจากประโยคไปสู่ประโยค - มีความหลากหลายของระบบการใช้วลีและประโยค โครงสร้างประโยค ความยาวของประโยค และการเริ่มต้นที่สร้างความสนใจให้แก่เนื้อหา - โครงสร้างประโยคช่วยเพิ่มความสนใจเกี่ยวกับความคิดหลัก หรือส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างความคิด - รูปแบบโครงสร้างประโยคที่หลากหลายทำให้เกิดการผสมผสานระหว่างประสิทธิภาพและความสละสลวย - มีการควบคุมการใช้โครงสร้างประโยคเป็นอย่างดี 	<p>5 เขียนได้อย่างลื่นไหล มีการใช้ประโยคอย่างรอบคอบ มีความหลากหลายของคำศัพท์ที่ทำให้อ่านได้ง่าย ประทับใจ สนุก</p> <ul style="list-style-type: none"> - ท่วงทำนองที่ใช้ในการสื่อสาร เคลื่อนจากประโยคไปสู่ประโยค - มีความหลากหลายในการใช้โครงสร้างประโยค ความยาวของประโยค และการเริ่มต้นที่สร้างความสนใจให้แก่เนื้อหา - โครงสร้างประโยคส่งเสริมความเข้าใจในเรื่องความหมาย และมีการควบคุมโครงสร้างประโยคเป็นอย่างดี - มีใช้วลี หรือกลุ่มคำ และคำพูดสนทนาได้อย่างเหมาะสม
<p>4 การเขียนมีความลื่นไหล มีการเชื่อมโยงระหว่างวลีหรือประโยคได้เป็นอย่างดี รูปแบบประโยคมีความหลากหลายบ้าง ทำให้อ่านเข้าใจได้ง่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - การเขียนมีท่วงทำนองที่เป็นธรรมชาติ ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ง่าย - มีความหลากหลายในการใช้วลีและระบบประโยคที่พอเพียงในส่วนของความยาวในการเริ่มต้นประโยค จังหวะ การเชื่อมโยง - ควบคุมการใช้ประโยคความเดียวได้อย่างมีคุณภาพ แต่ใช้ประโยคความซ้อนมากเกินไป มีการใช้กลุ่มคำ และวลีได้มีประสิทธิภาพ - มีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ลีลาภาษา ส่วนใหญ่มีการใช้คำพูดในการสนทนาที่เป็นธรรมชาติ 	<p>3 การเขียนไม่ค่อยลื่นไหล บางครั้งใช้โครงสร้างได้ไม่ดีทำให้ผู้อ่านอ่านได้ไม่ลื่นไหล ต้องอ่านซ้ำไปซ้ำมา</p> <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อความบางส่วนทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ง่าย แต่มีบางส่วนไม่เป็นเช่นนั้น - โครงสร้างประโยค ความยาว การเริ่มต้นมีความหลากหลาย แม้ว่าจะมีการใช้สิ่งที่ซ้ำกันเกิดขึ้น - ใช้ประโยคความเดียวได้ดี แต่ขาดการควบคุมการใช้ประโยคความซ้อนเล็กน้อย ทำให้มีมากเกินไป - ใช้ประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ แต่อาจขาดคุณภาพ - มีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับการใช้ลีลาภาษาเกิดขึ้นซ้ำ ๆ ส่วนใหญ่มีการใช้คำพูดในการสนทนาที่ไม่มีประสิทธิภาพ
<p>2 การเขียนไม่ลื่นไหล โครงสร้างที่ใช้เข้าใจได้ยาก ทำให้ผู้อ่านอ่านได้ช้าลง ต้องอ่านซ้ำไปซ้ำมา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้อ่านติดตามเนื้อความสำคัญของเนื้อหาได้ยาก - รูปแบบประโยคไม่มีความหลากหลาย (เช่น ประธาน-กริยา หรือ ประธาน-กริยา-กรรม) - มีการใช้โครงสร้างประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้องจำนวนมาก - เนื้อหาสั้นเกินไปที่จะแสดงให้เห็นถึงความหลากหลาย และการควบคุมการใช้ประโยค 	<p>1 การเขียนยากในการติดตามเรื่องราว ประโยคต่าง ๆ ไม่มีความสมบูรณ์ หรือเข้าใจได้ยาก</p> <ul style="list-style-type: none"> - เนื้อความไม่มุ่งใจให้อ่าน ไม่ลื่นไหล - การลำดับคำทำให้สับสน ใช้คำและวลีผิดพลาดบ่อย - โครงสร้างประโยคที่ใช้ทำให้เข้าใจความหมายผิดพลาดบ่อย - ประโยคที่ใช้ไม่มีความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค ทำให้เกิดความสับสน

การใช้ภาษา (Conventions)	
<p>6 การเขียนแสดงให้เห็นถึงความชำนาญในการใช้รูปแบบภาษาได้ตามมาตรฐาน (เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ ตัวพิมพ์ใหญ่ ไวยากรณ์ การใช้ภาษา) และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการสื่อสาร ข้อผิดพลาดมีน้อยมาก ผู้อ่านอ่านภาพรวมแล้วเข้าใจเรื่องราวได้ง่าย</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการใช้รูปแบบภาษาอย่างชำนาญ มีผลต่อการใช้ลีลาภาษา - ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้ดี มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ดี - การสะกดคำถูกต้อง แม้จะเป็นคำที่ยาก - การใช้ภาษาและไวยากรณ์ถูกต้อง ส่งเสริมในเรื่องความชัดเจนและลีลาการใช้ภาษา - มีการใช้รูปแบบภาษาที่หลากหลายในชิ้นงานที่ยาว มีประสิทธิภาพ มีความซับซ้อนเพื่อแสดงถึงทักษะที่มี - มีสิ่งที่ต้องแก้ไขเพียงน้อยนิด หรือไม่จำเป็นต้องแก้ไข 	<p>5 การเขียนแสดงให้เห็นถึงการใช้รูปแบบภาษาในการเขียนที่เป็นมาตรฐาน (เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ ตัวพิมพ์ใหญ่ ไวยากรณ์ การใช้ภาษา) และใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพช่วยส่งเสริมการสื่อสาร ข้อผิดพลาดมีน้อยทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวได้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ควบคุมการใช้ภาษาได้ดี ชัดเจน - ใช้เครื่องหมายวรรคตอนได้มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวได้ดี - การสะกดคำถูกต้อง แม้จะเป็นคำยาก - มีข้อผิดพลาดเรื่องตัวพิมพ์ใหญ่เล็กน้อย - ใช้ไวยากรณ์ และภาษาได้ถูกต้อง ช่วยสนับสนุนเรื่องความชัดเจนและลีลาการใช้ภาษา - แสดงถึงทักษะในการใช้ภาษาได้หลากหลาย เนื้อความยาว มีประสิทธิภาพ มีความซับซ้อน - มีสิ่งที่ต้องแก้ไขเพียงน้อยนิด และจำเป็นต้องแก้ไข
<p>4 การเขียนแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานในการควบคุมการใช้ภาษา (เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ ตัวพิมพ์ใหญ่ ไวยากรณ์ การใช้ภาษา) มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบ่อย เป็นความผิดพลาดเล็กน้อย ข้อผิดพลาดไม่ส่งผลกระทบต่อความหมายและความเข้าใจในการอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - โดยทั่วไปใช้ภาษาได้ถูกต้อง แม้ว่าจะใช้ได้ค่อนข้างจำกัด - การใช้เครื่องหมายวรรคตอนลงท้ายประโยค และภายในประโยคโดยทั่วไปมีความถูกต้อง - การสะกดคำทั่ว ๆ ไปถูกต้อง - โดยรวมใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ได้ถูกต้อง - บางครั้งใช้ไวยากรณ์ และภาษาผิด แต่ไม่ทำให้เข้าใจความหมายผิด หรือไม่ทำให้ผู้อ่านสับสน - จำเป็นต้องแก้ไขข้อผิดพลาดปานกลาง ความหมายชัดเจน 	<p>3 การเขียนแสดงถึงข้อจำกัดในการใช้ภาษาที่เป็นมาตรฐาน (เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ ตัวพิมพ์ใหญ่ ไวยากรณ์ การใช้ภาษา) มีข้อผิดพลาดที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีการใช้รูปแบบภาษาขั้นพื้นฐาน อย่างไรก็ตาม เนื้อความง่ายเกินไป หรือสั้นเกินไปจะตัดสินความชำนาญในการใช้ภาษา - การใช้เครื่องหมายวรรคตอนลงท้ายประโยค โดยทั่วไปมีความถูกต้อง มีความผิดพลาดบ่อยในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในประโยค - มีข้อผิดพลาดในการสะกดคำของคำทั่ว ๆ ไปซึ่งทำให้เกิดปัญหากับผู้อ่าน - มีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ผิดพลาดเกิดขึ้นบ้าง - มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์และภาษาซึ่งทำให้เกิดปัญหากับผู้อ่าน แต่ไม่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจเรื่องความหมาย - มีข้อผิดพลาดสำคัญที่จำเป็นต้องแก้ไข

การใช้ภาษา (Conventions)	
<p>2 การเขียนแสดงถึงความสามารถที่มีน้อยในการใช้ภาษาตามมาตรฐาน มีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นบ่อยที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน</p> <ul style="list-style-type: none"> - มีข้อผิดพลาดในการใช้รูปแบบภาษาขั้นพื้นฐานเกิดขึ้น - มีข้อผิดพลาดจำนวนมากในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนจบประโยค และภายในประโยค - มีข้อผิดพลาดเรื่องการสะกดคำเกิดขึ้นบ่อย สร้างปัญหาให้กับผู้อ่าน - การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ไม่คงที่ หรือไม่ถูกต้อง - มีข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ และภาษาที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน และความหมาย - งานเขียนต้องได้รับการแก้ไขประเด็นที่สำคัญก่อนจึงจะสมบูรณ์ 	<p>1 มีข้อผิดพลาดจำนวนมากในการใช้ภาษา การสะกดคำ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ และเครื่องหมายวรรคตอน สร้างปัญหาให้ผู้อ่านซ้ำแล้วซ้ำอีก และทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก มีความรุนแรงและความถี่ของข้อผิดพลาดในภาพรวมที่ทำให้ผู้อ่านรู้สึกว่าเป็นเรื่องยากในการจดจ่อกับข้อความ และต้องอ่านซ้ำไปมาเพื่อทำความเข้าใจความหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาได้ค่อนข้างจำกัด รวมถึงมีข้อผิดพลาดบ่อย - มีการสลับใช้เครื่องหมายวรรคตอนพื้นฐาน หรือใช้ไม่ถูกต้อง (รวมถึงเครื่องหมายวรรคตอนท้ายประโยค) - มีการสะกดคำทั่ว ๆ ไป ผิดบ่อย ส่งผลเสียอย่างมากต่อความเข้าใจในการอ่าน - มีการใช้ตัวพิมพ์ใหญ่แบบไม่สม่ำเสมอ - งานเขียนจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขจำนวนมาก

โดยเกณฑ์การประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดัดแปลงมาจากเกณฑ์ฯ ของ Jantasin (2015) Reid (1993) และ Oregon Department of Education (2006) ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 2 ด้านที่ใช้ในการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ได้แก่ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง มีรายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก ข

CHULALONGKORN UNIVERSITY

3. แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning)

3.1 ความหมายของการเรียนรู้แบบสืบสอบ

การเรียนรู้แบบสืบสอบ คือกระบวนการที่ผู้เรียนมีส่วนเกี่ยวข้องในการเรียนรู้ของตนเอง การตั้งคำถาม การตรวจสอบความจริงอย่างทั่วถึง การสร้างความเข้าใจ ความหมายและความรู้ใหม่ ผู้เรียนอาจใช้ความรู้ใหม่ในการตอบคำถามเพื่อพัฒนาการแก้ปัญหาหรือสนับสนุนฝ่ายหรือมุมมอง มักมีการนำเสนอความรู้ให้ผู้อื่นและอาจมีผลต่อการกระทำ (Alberta Education, 2004)

การเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นแนวคิดในการสอนและการเรียนรู้ที่ใช้คำถามกับผู้เรียน ใช้ความคิดและการสังเกตเป็นศูนย์กลางของประสบการณ์เรียนรู้ นักการศึกษาทำหน้าที่เชิงรุกผ่านกระบวนการสร้างวัฒนธรรมที่มีการท้าทายความคิด ทดสอบ จำกัดความใหม่และพิจารณาในแง่การปรับปรุง นำพาผู้เรียนจากจุดที่สงสัยไปยังจุดที่มีความเข้าใจและตั้งคำถามต่อไป (Scardamalia, 2002)

Kuklthau, Maniotes & Caspari อธิบายว่าการสืบสอบไม่ใช่แค่การตอบคำถามง่าย ๆ หรือการได้มาซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง การสืบสอบเป็นการค้นหาความจริง การสำรวจ การค้นหา การสืบหา การวิจัย การติดตามและศึกษา เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้เรียน การเรียนรู้จากผู้อื่นในการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Kuklthau, Maniotes & Caspari, 2007: 2)

การเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นแนวคิดที่มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดการสร้างสรรคของการรวมแนวคิดที่ดีที่สุดในการเรียนการสอน ครอบคลุมถึงการเรียนการสอนแบบชัดเจน (Explicit Instruction) และกลุ่มย่อย และการสอนแบบชี้แนะในการพยายามสร้างความสนใจและความคิดให้ผู้เรียน เป็นการนำพาผู้เรียนไปสู่หนทางของความสงสัยใคร่รู้อย่างมีปัญญาและเข้าใจ (Natural Curiosity, 2011: 7)

Hazari, North & Moreland (2009) กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบสืบสอบแตกต่างจากการเรียนการสอนแบบครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ เพราะผู้เรียนมีบทบาทหลัก ผู้เรียนสร้างการตีความเกี่ยวกับความรู้ด้วยตนเองตามประสบการณ์เดิมและการประยุกต์ใช้ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับบริบท

Thomson (2006) อธิบายว่าการเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นการเรียนรู้แบบสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivist Learning) เป็นกิจกรรมการสืบสอบที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดเชิงรุก การมีส่วนร่วมในการสืบสอบ การค้นหา และแนวคิดเกี่ยวกับการแก้ปัญหาและการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิดทางคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์กับบริบทของโลกแห่งความเป็นจริง นอกจากนี้การเรียนรู้แบบสืบสอบยังเกี่ยวข้องกับกิจกรรมในชั้นเรียนที่มีการวิเคราะห์ข้อมูล การสร้างแรงบันดาลใจให้มีการทำงานร่วมกันและการสื่อสารระหว่างผู้เรียน (Thompson, 2006)

Prince & Felder (2006) ได้อธิบายไว้ว่าการเรียนรู้แบบสืบสอบอยู่ภายใต้แนวคิดแบบอุปนัยในการสอนและการเรียนรู้ เป็นแนวคิดในการสอนและการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากการสังเกตหรือการตีความข้อมูล หรือปัญหาที่ซับซ้อนในโลกที่เป็นจริง ผู้เรียนเรียนรู้ข้อมูลหรือปัญหาโดยการสร้างข้อเท็จจริง กระบวนการ แนวทางของหลักการ การสอนแบบอุปนัยครอบคลุมการสอนด้วยวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบ การใช้ปัญหาเป็นฐาน การใช้โครงงานเป็นฐาน และการสอนโดยใช้กรณีเป็นฐาน รวมถึงการเรียนรู้แบบค้นหา ซึ่งวิธีการสอนภายใต้แนวคิดแบบอุปนัยดังกล่าวมีคุณลักษณะดังนี้ คือ 1. ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นการเรียนรู้ของผู้เรียนมากกว่าการสื่อสารเนื้อหาหรือความรู้ 2. เป็นการเรียนรู้เชิงรุกเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยการลงมือทำ เช่น ผู้เรียนอภิปรายคำถามและแก้ปัญหา (Prince & Felder, 2006) 3. การพัฒนาทักษะการเรียนรู้แบบชี้แนะตนเองซึ่งผู้เรียนมีความรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองมาก 4. อยู่ภายใต้พื้นฐานทฤษฎีการเรียนรู้ Constructivism (Bruner, 1990)

การเรียนรู้แบบสืบสอบมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบการใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนรู้แบบค้นหา การเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน และการเรียนรู้จากประสบการณ์ (Experiential Learning) การเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือการเรียนรู้โดยใช้กลุ่มเป็นฐาน (Jong et al., 2011)

Turkmen กล่าวว่า การสืบสอบ หมายถึง กระบวนการความตั้งใจในการวินิจฉัยปัญหา การวิจารณ์การทดลอง และการแบ่งแยกตัวเลือก การวางแผนการค้นหาความจริง การค้นหา

ข้อสรุปที่มาจากการศึกษา การค้นหาข้อมูล การสร้างรูปแบบ การโต้เถียงกับเพื่อนและการสร้างการโต้แย้งที่มีความเชื่อมโยงของเนื้อหา (Turkmen, 2009: 3)

Rapp กล่าวว่า การเรียนรู้แบบสืบสอบมีความเชื่อมโยงกับทฤษฎี Social Constructivism ของ Vygotsky การเรียนรู้แบบสืบสอบจึงหมายถึงความรู้ที่ถูกสร้างขึ้นผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Rapp, 2005)

กระบวนการสืบสอบ คือทุกสิ่งที่สอนโดยใช้การสืบสอบรวมถึงทัศนคติ กลวิธี และแนวคิด เป็นการค้นหาความจริงเกี่ยวกับสิ่งที่ปัญหาหรือสงสัย ความเข้าใจ และการทำสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องข้อกับปัญหา ต้องการให้ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมเชิงรุกในการสนทนาและการเรียนรู้ ซึ่ง Ralph Tyler เป็นผู้เสนอกระบวนการสืบสอบแทนที่การเรียนรู้แบบท่องจำที่มีมายาวนาน (Wilhelm, 2007: 9)

การเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นกระบวนการที่มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ผู้เรียนต้องตั้งคำถามและตรวจสอบซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และพัฒนาความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวคิด หลักการ รูปแบบ และทฤษฎี ผู้เรียนจะเกิดการรับรู้เข้าใจผ่านการสืบสอบ ในการจัดการเรียนการสอน แนวคิด เนื้อหา การสอน และการประเมินต้องสะท้อนการรับรู้เข้าใจผ่านการสืบสอบ (National Research Council, 1996: 124)

ประสบการณ์เรียนรู้แบบสืบสอบเป็นการเรียนที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงและมาจากการพัฒนาการอธิบายผ่านการคิดอย่างมีวิจารณญาณและการคิดอย่างสมเหตุสมผล (Karplus & Their, 1967)

Neubey (2010) กล่าวถึงการสืบสอบว่าเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ของตนเอง เป็นการเรียนรู้ที่เริ่มต้นจากการนำเสนอปัญหาแก่ผู้เรียน คำแนะนำ และเครื่องมือในการค้นหาคำตอบ ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาโดยมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือจนกระทั่งสามารถหาคำตอบได้

Beyer (1979) กล่าวว่า การสืบสอบเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ การดำเนินการและการประเมิน เป็นประสบการณ์เรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องผ่านกระบวนการตั้งคำถามและพัฒนาหรือใช้ความรู้เดิมและทัศนคติ

การเรียนรู้แบบสืบสอบ เป็นการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงหลักการไปสู่การปฏิบัติและรวบรวมข้อเท็จจริงโดยมีการลำดับเหตุผล การสืบสอบต้องการการระบุข้อเท็จจริง และข้อสันนิษฐาน การใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การพิจารณาขอบเขตทางเลือก และการกระตุ้นกระบวนการทางปัญญาผ่านการสังเคราะห์ข้อมูล การประยุกต์หลักการและการประเมินในสิ่งที่ทำ ผู้เรียนมีส่วนร่วมหลักในการเรียนรู้ของตนเอง เป็นผู้เรียนเชิงรุก (French, 2005)

การเรียนรู้แบบสืบสอบ เป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ผ่านปรากฏการณ์ในการเรียนรู้ตามกรอบแนวคิดหรือหัวข้อ เป็นการศึกษาส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การเรียนรู้ไม่ได้เกิดจากการเป็นฝ่ายซึมซับความรู้ ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากกว่าการฟังและการอ่าน ผู้เรียนจะได้พัฒนาทักษะการวิเคราะห์ การประเมินหลักฐาน การมีประสบการณ์และการอภิปราย และการพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับความเข้าใจ ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกับผู้อื่นในการแก้ปัญหาและวางแผนการ

ตรวจสอบ เมื่อมีการร่วมมือกันเรียนรู้ผ่านการสืบสอบจะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการค้นพบด้วยตัวผู้เรียนเอง (BSCS, 2006)

กล่าวโดยสรุปการเรียนรู้แบบสืบสอบ หมายถึงการเรียนรู้ที่ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย ลงมือค้นหาคำตอบและตรวจสอบด้วยตนเอง เป็นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกรอบแนวคิด หลักการ รูปแบบ และทฤษฎีต่าง ๆ ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การให้เหตุผล และการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการพิจารณาข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง และมีการอภิปรายความคิดเห็นร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จ โดยมีผู้สอนให้คำชี้แนะตามความจำเป็น

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ผู้เรียน

3.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

3.2.1 ทฤษฎี Constructivism

ทฤษฎี Constructivism มีความเชื่อว่าผู้เรียนแต่ละคนต้องสร้างความรู้และทักษะเชิงรุกด้วยตนเอง (Bruner, 1990) ไม่ว่าจะมีความจริงที่ยุติธรรมหรือไม่ แต่ละบุคคลต้องสร้างความจริงของตนเองผ่านประสบการณ์และการมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม เป็นประสบการณ์ส่วนบุคคลกับสิ่งใหม่ ๆ บุคคลต้องกลั่นกรองข้อมูลผ่านโครงสร้างทางปัญญา (โครงสร้างความรู้) ซึ่งสัมพันธ์กับความรู้เดิม ความเชื่อและการไตร่ตรองล่วงหน้าเพื่อทำความเข้าใจกับข้อมูล (Prince & Felder, 2006) หลักการของทฤษฎี Constructivism การเรียนรู้ คือกระบวนการเชิงรุก การสร้างความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยงกับความรู้เก่าของผู้เรียน การทำให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา ผู้สอนสามารถออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ที่มีความหมายซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ยินยวบุคคลสำคัญที่มีผลงานตามทฤษฎีนี้ได้แก่ Dewey Bruner Vygotsky Piaget ทฤษฎี Constructivism มี 2 รูปแบบ คือ Cognitive Constructivism ของ Piaget เป็นทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญา ซึ่ง Piaget เสนอว่าบุคคลต้องสร้างความรู้ด้วยตัวเองและสร้างความรู้ผ่าน ประสบการณ์ ประสบการณ์จะช่วยในการสร้างโครงสร้างความรู้หรือวิธีการทางปัญญาและนำไปสู่การเรียนรู้ และในทางตรงกันข้ามกับ Social Constructivism จะเน้นในเรื่องบริบทการเรียนรู้ทางสังคม ส่วน Vygotsky เจ้าของทฤษฎี Social Constructivism มีความเชื่อว่าปฏิสัมพันธ์ทางสังคมมีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนรู้ควบคู่ไปกับการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือมีผลต่อความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน ภาษาเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และมาก่อนความรู้หรือการคิด เพื่อให้มีความหลากหลายผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมด้วยการใช้ภาษา (Powell & Kalina, 2009: 245) Vygotsky เป็นผู้สนับสนุนคนสำคัญของ ทฤษฎี Social Constructivism ได้เสนอแนะว่าประวัติทางวัฒนธรรม บริบททางสังคมและภาษามีบทบาทสำคัญในรูปแบบและระดับพัฒนาการของเด็ก นอกจากนี้ Vygotsky ได้เสนอแนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งหมายถึงศักยภาพทางปัญญาของบุคคลเมื่อ

ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่มีความรู้หรือเพื่อนที่มีความรู้มากกว่า การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่ความเข้าใจระดับต่อไปได้ ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่โดยใช้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ การทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่เป็นกระบวนการเชิงรุก หรืออาจกล่าวได้ว่าบุคคลสามารถเรียนรู้แนวคิดและความคิดที่เขาไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยตนเองได้โดยการได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนผู้มีความรู้มากกว่า (Vygotsky, 1978) การเรียนรู้แบบสืบสอบหรือการเรียนรู้แบบร่วมมือบูรณาการกันคือลักษณะของห้องเรียนตามทฤษฎี Social Constructivism (Powell & Kalina, 2009: 244) และตามทฤษฎีการเรียนรู้ Constructivism การสอนที่มีประสิทธิภาพต้องนำเสนอประสบการณ์โดยเชื่อมโยงกับความรู้เดิมของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเชื่อมโยงกับโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ กระตุ้นให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนเชิงรุก เป็นผู้เรียนแบบนำตนเอง (Self-Directed Learners) จัดโอกาสในการเรียนรู้ที่สมจริง และให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำงานในกลุ่มย่อย เป็นการเปลี่ยนบทบาทจากครูผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะ จัดโอกาสเพื่อทดสอบความเข้าใจในปัจจุบันที่พอเพียงของผู้เรียน (Hoover, 1996) เพราะความรู้ต้องถูกสร้างด้วยตัวผู้เรียนเอง ซึ่งต้องใช้เวลาเช่นกันและหมายความว่า การเรียนรู้ตามแนว Constructivism ควรให้เวลากับผู้เรียนในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับและดูว่าเชื่อมโยงกับความรู้ในปัจจุบันที่มีอยู่หรือไม่ และ BSCS (2006) กล่าวว่าตามมุมมองของทฤษฎี Constructivism ผู้เรียนต้องแสดงความคิดเห็นในขณะนั้นออกมา มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งมีชีวิต วัตถุ อุปกรณ์ในการพัฒนาขอบเขตประสบการณ์ตามการคิดของผู้เรียน สะท้อนการคิดผ่านการเขียนและการแสดงออกของผู้เรียน เปรียบเทียบสิ่งที่ตนเองคิดกับผู้อื่น และเชื่อมโยงประสบการณ์เรียนรู้กับโลกแห่งความเป็นจริง

หลังจากผู้วิจัยได้ศึกษาความหมายและทฤษฎีรากฐานของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบแล้ว ผู้วิจัยจึงดำเนินการสังเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีรายละเอียดของหลักการฯ ในข้อ 3.3

3.3 หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสังเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ โดยเริ่มจากการศึกษาความหมาย กระบวนการเรียนรู้ และขั้นตอนการเรียนรู้แบบสืบสอบจากเอกสารหนังสือ งานวิจัยของนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาหลักการของทฤษฎี Constructivism ซึ่งเป็นรากฐานของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์คำสำคัญ (Key Words) ที่เป็นลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้ดังกล่าวจากเอกสารทั้งหมดดังที่ได้กล่าวมา และนำมาสังเคราะห์เป็นหลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบได้ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงหลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

- 1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือมีความขัดแย้งทางปัญหา แล้วลงมือแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเอง
- 2) การมีประสบการณ์เรียนรู้ผ่านการสังเกต ตีความ สะท้อนคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบความคิดของตนเองกับผู้อื่น และตรวจสอบข้อมูล ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ พัฒนาการคิดในการเขียนและการจัดลำดับความคิด
- 3) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มาจกแหล่งต่าง ๆ และระหว่างข้อมูลและความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีระบบ
- 4) การปรับขยายโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียนเกิดจากการประยุกต์ข้อสรุปความรู้ที่ค้นพบไปใช้ในการอธิบายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งผู้เรียนต้องใช้วิจารณญาณและการคิดอย่างสมเหตุสมผล

3.4 ประเภทของการสืบสอบ

3.4.1 การสืบสอบแบบปลายเปิด (Open or Full Inquiry)

การสืบสอบประเภทนี้ เป็นแนวคิดแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มต้นจากคำถามของผู้เรียน จากนั้นผู้เรียนหรือกลุ่มผู้เรียนออกแบบและดำเนินการตรวจสอบหรือทดลองและสื่อสารเกี่ยวกับผลที่ได้ (National Research Council, 1996) ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงการทำงานตามความเป็นจริงของนักวิทยาศาสตร์ การสืบสอบแบบปลายเปิดต้องใช้การคิดระดับสูง และเป็นปฏิบัติของผู้เรียนโดยตรงกับมโนทัศน์ ข้อมูล เครื่องมือ และอื่น ๆ ผู้เรียนตั้งคำถามที่ชี้แนะถึงการตรวจสอบด้วยตัวพวกเขาเองซึ่งเป็นกุญแจสำคัญสู่การสืบสอบแบบปลายเปิด

3.4.2 การสืบสอบแบบชี้แนะแนวทาง (Guided Inquiry)

ในการสอนตามการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทาง ผู้สอนทำหน้าที่ช่วยผู้เรียนพัฒนาการสืบสอบในชั้นเรียน ผู้สอนเลือกคำถามในการตรวจสอบให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนในกลุ่มย่อยช่วยผู้สอนตัดสินใจว่าจะดำเนินการตรวจสอบอย่างไร ผู้สอนหาเวลาที่เหมาะสมในการสอนทักษะเฉพาะที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบแบบปลายเปิดในอนาคตต่อไป การสืบสอบแบบชี้แนะแนวทางจะนำไปสู่การสืบสอบแบบปลายเปิด เมื่อผู้เรียนเรียนรู้เกี่ยวกับปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนมากขึ้นซึ่งไม่สามารถ

ตรวจสอบได้โดยตรงในชั้นเรียน ผู้สอนหรือผู้เรียนสามารถเตรียมข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่นำมาประยุกต์ใช้ได้จากหลายแหล่งข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการตรวจสอบ

3.4.3 การสืบสอบแบบคู่ (Coupled Inquiry)

การสืบสอบแบบคู่ คือการรวมระหว่างการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทางกับการสืบสอบแบบปลายเปิด เริ่มต้นจากการเชิญชวนเข้าสู่การตรวจสอบแบบชี้แนะแนวทาง ผู้สอนเลือกคำถามเพื่อตรวจสอบ โดยมีเป้าหมายตามมาตรฐานเฉพาะ (Martin, 2001) หลังจากการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทาง แนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางมีบทบาทมากขึ้นในการนำการสืบสอบแบบเปิดสู่การปฏิบัติ แนวคิดการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทางตามมาด้วยการสืบสอบแบบปลายเปิดส่งผลให้เกิดคำถามจากผู้เรียนที่สัมพันธ์กับมาตรฐานจากการตรวจสอบครั้งแรก มีการสำรวจมโนทัศน์ที่มีความเฉพาะในการสอนผู้เรียนค่อนข้างมาก ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมกับมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม คล้ายกับแนวคิดวงจรการเรียนรู้ดังนี้คือ 1. การเชิญชวนเข้าสู่การสืบสอบ 2. ผู้สอนเริ่มชี้แนะแนวทางการสืบสอบ 3. ผู้เรียนเริ่มการสืบสอบแบบปลายเปิด 4. การแก้ปัญหาในการสืบสอบ 5. การประเมิน ซึ่งวงจรดังกล่าวนำผู้เรียนกลับเข้าสู่การสืบสอบแบบปลายเปิดด้วยตัวผู้เรียนมากขึ้น (Martin, 2001)

3.4.4 การสืบสอบแบบครูเป็นผู้กำหนดแนวในการทำกิจกรรม (Structured Inquiry)

การสืบสอบแบบครูเป็นผู้กำหนดแนวทางในการทำกิจกรรม หมายถึงการสืบสอบแบบนำทางซึ่งเป็นการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทางโดยผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการเป็นหลัก ผู้เรียนทำตามคำสั่งของผู้สอนเพื่อให้เกิดผลลัพธ์ที่มีความเฉพาะ บางครั้งแนวคิดดังกล่าวเหมาะสมในการใช้ในห้องเรียน อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนมีข้อจำกัดจากคำสอนของครูแบบง่าย ๆ ก็คือการทำตามคำสั่งของหนังสือคู่มือที่ไม่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเชิงรุก ซึ่งอาจโต้แย้งได้ว่าการสืบสอบประเภทนี้ไม่เป็นการสืบสอบที่แท้จริง การคิดของผู้เรียนจำนวนมากเกิดขึ้นเมื่อผู้สอนอนุญาตให้ผู้เรียนเลือกและตัดสินใจในการตรวจสอบในชั้นเรียน (Clough & Clark, 1994) วิธีการในการเพิ่มแนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางให้มากขึ้นรวมถึงการขอให้ผู้เรียนช่วยวางแผนกระบวนการที่จำเป็นสำหรับการตรวจสอบ ไม่มีการเตรียมตารางข้อมูลไว้ให้จนกระทั่งผู้เรียนต้องพิจารณาว่าจะสร้างตารางด้วยตนเองได้อย่างไร ให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าควรใช้ข้อมูลไหนหรือควรเก็บรวบรวมข้อมูลไหนแทนการกำหนดวิธีการ และให้ผู้เรียนอธิบายว่าควรปรับปรุงการทดลองอย่างไรเพื่อการตรวจสอบที่ดีขึ้น

สำหรับประเภทของการสืบสอบที่ผู้วิจัยวิเคราะห์และนำมาปรับใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนและแนวทางการจัดการเรียนการสอน คือการสืบสอบแบบชี้แนะแนวทางการสืบสอบแบบคู่ และการสืบสอบแบบที่ผู้สอนเป็นผู้กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งมีผู้สอนเป็นผู้ให้ความช่วยเหลือผู้เรียนกลุ่มทดลองตามความจำเป็นขณะเรียนรู้

3.5 การเรียนรู้แบบสืบสอบกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

จากการศึกษา แนวคิด หลักการ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบ พบว่าแนวคิดดังกล่าวสามารถช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการคิดที่เป็นระบบ สามารถให้เหตุผลได้อย่างสมเหตุสมผล สามารถเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ผ่านการสังเกต ตั้งคำถามในสิ่งที่สงสัยอย่างต่อเนื่อง และลงมือสืบสอบหาคำตอบด้วยตนเองอย่างมีวิจารณญาณ โดยมีการวิเคราะห์ เปรียบเทียบ และอภิปรายความรู้ร่วมกับผู้อื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบหรือข้อสรุปที่สมเหตุสมผล ซึ่งมีความสัมพันธ์กับการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนจะเกิดความสามารถดังกล่าวได้ผ่านกระบวนการเขียนที่มีการผนวกกระบวนการสืบสอบในขั้นตอนต่าง ๆ ของการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้เรียนสามารถคิดหาข้อมูล เหตุผลหรือหลักฐานมาใช้ในการสนับสนุนการกล่าวอ้างได้อย่างสมเหตุสมผล ผ่านวงจรการตั้งคำถาม สืบสอบ สร้างความรู้ อภิปราย และสะท้อนคิดระหว่างกระบวนการเรียนรู้ และยังช่วยให้สามารถเรียบเรียงเนื้อหาหรือความคิดได้เป็นระบบมากขึ้น ผู้เรียนจะได้รับความรู้และข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการเขียนจากกระบวนการสืบสอบ โดยผู้สอนจะให้คำชี้แนะตามความจำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

เมื่อผู้วิจัยได้สังเคราะห์หลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และการนำหลักการดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนในหลายวิชาทั้งคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และการสอนเขียนภาษาอังกฤษ พบว่าต่างมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาการเขียนและการคิดให้เหตุผล การเชื่อมโยงข้อมูลความรู้ การเรียบเรียงความคิดและความรู้ได้อย่างเป็นระบบ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพิจารณาเลือกแนวคิดนี้มาเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่นักศึกษา

CHULALONGKORN UNIVERSITY

4. แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

4.1 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback)

Keh (1996) กล่าวว่าข้อมูลป้อนกลับ คือองค์ประกอบพื้นฐานของแนวคิดกระบวนการในการเขียน และอาจให้นิยามได้ว่าข้อมูลป้อนกลับเป็นปัจจัยป้อนเข้าจากผู้อ่านถึงผู้เขียนเกี่ยวกับผลการจัดเตรียมข้อมูลของผู้เขียนสำหรับการปรับปรุงแก้ไข

Riley & Mackiewicz (2003) กล่าวถึงความหมายของข้อมูลป้อนกลับว่าเป็นวิธีการมาตรฐานที่ครูส่วนมากเตรียมคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขงานของผู้เรียน

Winnie & Butler (1994: 5740) อธิบายว่าข้อมูลป้อนกลับคือข้อมูลสำหรับผู้เรียนในการยืนยัน เพิ่มเติม เขียนใหม่ เปลี่ยนโครงสร้างข้อมูลในความทรงจำไม่ว่าข้อมูลจะเป็นความรู้หลัก ความรู้เกี่ยวกับอภิปัญญา ความเชื่อเกี่ยวกับตนเองหรืองานย่อย หรือกลยุทธ์ทางปัญญาและกลวิธี

Kulhavy (1977) กล่าวว่าข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องเป็นตัวเสริมแรง เพราะข้อมูลป้อนกลับสามารถถูกยอมรับ ปรับเปลี่ยน หรือไม่เป็นที่ยอมรับได้ ข้อมูลป้อนกลับโดยตัวมันเองแล้วไม่มีอำนาจทำให้เกิดการกระทำต่อไปได้ ข้อมูลป้อนกลับไม่จำเป็นต้องให้ครู ผู้เรียน เพื่อนและบุคคลอื่นเป็นผู้ให้ ผู้เรียน เพื่อนและบุคคลอื่น ๆ ก็สามารถค้นหาข้อมูลป้อนกลับได้ และผู้เรียนสามารถพบข้อมูลป้อนกลับได้โดยบังเอิญด้วย ทั้งนี้ข้อมูลป้อนกลับที่มีประสิทธิผลต้องกล่าวถึงบริบทในการเรียนรู้และสามารถเข้าใจได้

Kulhavy & Wager (1993) กล่าวว่าสามารถให้ความหมายของข้อมูลป้อนกลับได้ 3 มุมมอง อันดับแรก ข้อมูลป้อนกลับในมุมมองการให้แรงกระตุ้น เช่น การยกย่องเป็นตัวกระตุ้นในการเพิ่มพฤติกรรมโดยทั่วไป (ได้แก่ การเขียน หรือกิจกรรมการปรับปรุงแก้ไขโดยรวม) มุมมองที่สอง ข้อมูลป้อนกลับเป็นการเสริมแรง อาจเป็นการให้รางวัลหรือการลงโทษตามพฤติกรรมแต่ก่อน มุมมองที่สามเกี่ยวข้องกับข้อมูล ข้อมูลป้อนกลับอาจประกอบด้วยข้อมูลที่ผู้เรียนใช้ในการเปลี่ยนแปลงความสามารถตามคำแนะนำที่มีความเฉพาะ

Narciss (2008) ให้นิยามข้อมูลป้อนกลับว่าเป็นข้อมูลตอบกลับทั้งหมดที่เตรียมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางการเรียนของผู้เรียนหรือความสามารถของผู้เรียน มีความแตกต่างระหว่างแหล่งข้อมูลป้อนกลับจากภายนอก (ได้แก่ เพื่อนหรือครู) และจากข้อมูลป้อนกลับจากภายใน (ผู้เรียน) โดยข้อมูลป้อนกลับจะมีผลที่ตีมากต่อการเรียนรู้ในสภาพการณ์ที่มีความแน่นอน อย่างไรก็ตามผลที่เกิดขึ้นอาจไม่มีหรือเป็นไปในทางลบขึ้นอยู่กับสภาพการณ์ในการจัดการเรียนการสอน (Bangert-Drowns et al., 1991)

Mory (2003) กล่าวถึงความหมายของข้อมูลป้อนกลับไว้ 4 มุมมองในการสนับสนุนการเรียนรู้ มุมมองแรก ข้อมูลป้อนกลับเป็นสิ่งกระตุ้นเพื่อเพิ่มอัตราการตอบสนองหรือความถูกต้อง มุมมองที่สอง ข้อมูลป้อนกลับเป็นตัวเสริมแรงที่เชื่อมโยงการตอบสนองอย่างอัตโนมัติกับการกระตุ้นเดิม (เน้นที่การตอบสนองที่ถูกต้อง) มุมมองที่สาม ข้อมูลป้อนกลับเป็นข้อมูลที่ผู้เรียนสามารถใช้ตรวจสอบความสมเหตุสมผลหรือเปลี่ยนแปลงการตอบสนองเดิม (เน้นที่การตอบสนองความผิดพลาด) มุมมองสุดท้าย ข้อมูลป้อนกลับเป็นการจัดเตรียมคำแนะนำเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้เรียนสร้างโครงสร้างภายในและวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนเอง

Kluger & DeNisi (1996: 235) กล่าวว่าข้อมูลป้อนกลับเป็นเสมือนการกระทำจากตัวแทนภายนอกในการเตรียมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบางแง่มุมของผลการปฏิบัติงาน ในชั้นเรียนส่วนมากผลการปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ ความสำเร็จ หรือทัศนคติเกี่ยวกับงานที่กำลังเรียนรู้ ข้อมูลป้อนกลับโดยทั่วไปอาจประกอบด้วยการวิพากษ์วิจารณ์และคำแนะนำที่มีโครงสร้าง แต่สามารถเป็นพฤติกรรม ปฏิสัมพันธ์ทางสังคมและการชมเชยได้ด้วย

Hattie & Timperley (2007) อธิบายว่าข้อมูลป้อนกลับคือข้อมูลที่มีวัตถุประสงค์ในการลดช่องว่างระหว่างปัจจุบันที่เป็นและสิ่งที่จะเป็นหรือสามารถเป็นไปได้ ข้อมูลป้อนกลับเป็นข้อมูลที่จัดเตรียมโดยตัวแทน ได้แก่ ผู้สอน เพื่อน หนังสือ ผู้ปกครอง ตนเอง ในแง่ของการปฏิบัติหรือความเข้าใจของบุคคลซึ่งช่วยลดความแตกต่างหรือความขัดแย้งระหว่างสิ่งที่เข้าใจและสิ่งที่มุ่งให้เข้าใจ ข้อมูลป้อนกลับที่ช่วยลดความแตกต่างมีหลายวิธี เช่น ผ่านกระบวนการทางจิตใจ การเพิ่มความพยายาม แรงจูงใจหรือการมีส่วนร่วม การเตรียมกระบวนการทางความคิดที่มีความแตกต่างให้ผู้เรียน การปรับโครงสร้างความเข้าใจ การยืนยันว่าผู้เรียนถูกหรือผิด การบ่งชี้ว่าควรมีข้อมูลมากกว่านี้ การชี้ให้เห็นทิศทางที่ผู้เรียนสามารถทำได้สำเร็จ การระบุกลยุทธ์ทางเลือกเพื่อให้เข้าใจข้อมูลที่มีความเฉพาะ โดยข้อมูลป้อนกลับจะเกิดขึ้นหลังการสอน

กล่าวโดยสรุป ข้อมูลป้อนกลับ หมายถึงข้อมูลหรือคำแนะนำสำหรับการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน และเป็นกระบวนการวิเคราะห์การเรียนรู้ โดยมีการให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งจากภายนอกซึ่งหมายถึง ครู เพื่อน และจากภายในคือ ตัวผู้เรียนเอง ข้อมูลป้อนกลับอาจถูกใช้เป็นที่ตั้งตัวกระตุ้นและการเสริมแรงช่วยให้ผู้เขียนมีความรู้ที่จะนำไปปรับเปลี่ยนความรู้ โครงสร้าง ความเข้าใจ ความเชื่อ กลยุทธ์ทางปัญญาและกลวิธี เพื่อใช้ในการพัฒนางานเขียนให้มีประสิทธิภาพ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ร่วมกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบให้แก่ นักศึกษากลุ่มทดลอง ส่วนนักศึกษากลุ่มควบคุมได้เรียนรู้ผ่านรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติที่มีผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการให้ความรู้และให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักเรียนของผู้เรียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.1 ประเภทของข้อมูลป้อนกลับ

1. ข้อมูลป้อนกลับทางตรง (Direct Corrective Feedback) Ellis et al. (2008) กล่าวว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับทางตรง คือข้อมูลป้อนกลับที่จัดเตรียมรูปแบบภาษาที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนเมื่อผู้เรียนเกิดข้อผิดพลาด นอกจากนี้ Bitchner (2010) กล่าวว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับทางตรง คือการเตรียมรูปแบบการแก้ไขทางตรงตามรูปแบบการขีดฆ่าทางสัทศาสตร์หรือโครงสร้างที่เหนือกว่าหรือใกล้เคียงกับข้อผิดพลาด อาจประกอบด้วย การเตรียมขีดฆ่าคำ วลี หรือพยางค์ที่ไม่จำเป็นออก เพิ่มคำ วลี หรือพยางค์ที่หายไป และเตรียมรูปแบบหรือโครงสร้างที่ถูกต้อง การให้ข้อมูลป้อนกลับทางตรงครอบคลุมถึงการอธิบายกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ (Meta-Linguistic Explanation) การเตรียมหลักไวยากรณ์และตัวอย่างการใช้ที่ถูกต้อง และบางครั้งก็มีการสอนรูปแบบเฉพาะ (Form-Focused) เพื่อช่วยให้คำอธิบายชัดเจน ซึ่งนักวิจัยหลายท่านพบว่าข้อมูลป้อนกลับทางตรงมีประสิทธิภาพมากกว่าทางอ้อม (Hedgecock & Lefkowitz, 1996) เช่นเดียวกับ Chandler (2003)

กล่าวถึงข้อมูลป้อนกลับทางตรงไว้ว่าช่วยให้ผู้เรียนสังเกตเห็นรูปแบบที่ถูกต้องจากครูได้ในทันที ผู้เรียนจะไม่มีข้อมูลในการแก้ไขงานหากไม่มีข้อมูลดังกล่าว

2. ข้อมูลป้อนกลับทางอ้อม (Indirect Corrective Feedback) Ellis (2008) อธิบายว่าข้อมูลป้อนกลับทางอ้อมเป็นการใช้หลากหลายกลวิธีที่ส่งเสริมผู้เรียนให้สามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเอง Bitchener & Knoch (2010) อธิบายว่าข้อมูลป้อนกลับทางอ้อมเป็นการบ่งชี้ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นแต่ไม่ได้เตรียมการแก้ไข โดยทั่วไปมี 2 วิธี คือ 1. ชีตเส้นใต้ หรือวงกลม ข้อผิดพลาด 2. บันทึกรายงานข้อผิดพลาดไว้บริเวณขอบกระดาษเพื่อให้ผู้เขียนแก้ไขปัญหา จากข้อมูลผลการวิจัย Ferris (2002) กล่าวว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับทางอ้อมมีประสิทธิภาพระยะยาวต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียนมากกว่าแบบทางตรงเพราะผู้เรียนได้สะท้อนคิดและแก้ไขปัญหาความสามารถในการเขียนของตนเอง ซึ่งช่วยทำให้มีการตรวจสอบความสามารถของตนเองในระยะยาว

3. ข้อมูลป้อนกลับแบบเฉพาะเจาะจง (Focused Corrective Feedback) มีเป้าหมายเฉพาะตามคุณลักษณะทางสัทศาสตร์ (ได้แก่ ข้อผิดพลาดในการใช้คำนำหน้านาม) จะไม่มีการแก้ไขข้อผิดพลาดที่ไม่ได้กำหนดไว้ตามเป้าหมาย Ellis et al. (2008) กล่าวว่าข้อมูลป้อนกลับแบบเฉพาะเจาะจงมีประโยชน์ในการพัฒนาความถูกต้องของผู้เรียนมากกว่าแบบไม่เจาะจง มีความเป็นไปได้ที่ผู้เรียนจะสังเกตเห็น และรับรู้เข้าใจการแก้ไขที่กำหนดตามประเภทของข้อผิดพลาด ซึ่งมีลักษณะของการสอนไวยากรณ์แบบชัดแจ้ง

4. ข้อมูลป้อนกลับแบบไม่เจาะจง (Unfocused Corrective Feedback) เป็นการแก้ไขข้อผิดพลาดทั้งหมดในเนื้อความของผู้เรียนโดยไม่คำนึงถึงประเภทของข้อผิดพลาด

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีการประยุกต์ใช้ข้อมูลป้อนกลับทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

4.1.2 การให้ข้อมูลป้อนกลับกับการเขียน

การให้ข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลต่าง ๆ ไม่ว่าจะจากครูผู้สอน หรือจากเพื่อนร่วมชั้น (Peer Feedback) ต่างมีความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเพราะผู้เรียนจะได้ทราบถึงข้อดีและข้อเสียเกี่ยวกับงานเขียนของตนเองเพื่อใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับที่นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ดังนี้

ในทางทฤษฎีการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นจะมีประสิทธิภาพมากหากผู้เรียนได้ฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับในหลากหลายรูปแบบของความผิดพลาดที่มีความเฉพาะซึ่งเน้นย้ำในวัตถุประสงค์ของบทเรียนมากกว่ามองหาความผิดพลาดโดยทั่วไป (Keh, 1996) คุณค่าของ

การช่วยผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการแก้ไขเป็นการปรับปรุงความถูกต้องของเนื้อหาผ่านการแก้ไขข้อผิดพลาดอย่างมีระบบและผ่านการคัดสรร (Ferris & Robert, 2006) และบทบาทของการสอนไวยากรณ์ในชั้นเรียนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับข้อผิดพลาดร่วมกับการสอนไวยากรณ์ และการฝึกหัดกลวิธีจนกระทั่งผู้เรียนเรียนรู้ที่จะแก้ไขงานเขียนได้ด้วยตนเอง (Ferris & Helt, 2000) ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกันเป็นคู่หรือกลุ่มย่อยเพื่อเตรียมให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับงานเขียน ซึ่งพบว่าการที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้นหลายคนช่วยพัฒนางานเขียนได้มากกว่าการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนคนเดียว และการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่งช่วยปรับปรุงประสิทธิภาพของข้อมูลป้อนกลับ (Cho, 2004) การที่ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกันในกลุ่มเดิมทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจและคุ้นเคยกับเพื่อนมากขึ้นซึ่ง Nelson & Murphy (1992) กล่าวเน้นว่าเมื่อผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับเพื่อนร่วมชั้นในการให้ความร่วมมือกัน ก็มีแนวโน้มในการใช้คำแนะนำของเพื่อนร่วมชั้นเมื่อปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของเขา

การให้ข้อมูลป้อนกลับที่ดีช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ ข้อมูลป้อนกลับเป็นการสนทนาที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ทั้งในสถานการณ์ที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ อาจช่วยส่งเสริมการสะท้อนคิดของผู้เรียน (Quinton & Smallbone, 2010) ความสามารถในการตรวจสอบ การประเมินการเขียนของตนเอง รวมถึงความสามารถในการรู้เท่าทันความคิดของตนเองและการตระหนักรู้เกี่ยวกับตนเองในฐานะผู้เขียน ดังนั้นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องดังกล่าวขณะศึกษา (Boud & Molloy, 2013) ถ้าข้อมูลป้อนกลับเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการเรียนรู้ จะต้องมีการตรวจสอบว่าผู้เรียนมีการตอบสนองอย่างไรกับข้อมูลป้อนกลับรวมถึงผลกระทบของข้อมูลป้อนกลับที่ให้เพื่อนและได้รับจากเพื่อน (Falchikov, 2005)

Krashen (1984: 11) กล่าวว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับระหว่างกระบวนการเขียนเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนมากกว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับในตอนท้ายสุด การให้ข้อมูลป้อนกลับส่งผลดีต่อคุณภาพงานเขียนของผู้เรียนเพราะผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ข้อบกพร่อง ทบทวนและแก้ไขงานเขียน และเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน และท้ายที่สุดผู้เรียนก็จะเป็นผู้เขียนที่พึ่งพาตนเองได้ไม่ต้องได้รับข้อมูลป้อนกลับอีก

ผู้สอนหลายคนตระหนักและเชื่อว่าข้อมูลป้อนกลับในรูปแบบของการปรับปรุงแก้ไข และการให้คำวิพากษ์วิจารณ์แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นต่อการเขียน ผู้สอนใช้เวลามากและพยายามให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียน (Zamel, 1985: 80) ความเข้าใจเกี่ยวกับเงื่อนไขในการให้ข้อมูลป้อนกลับของผู้เขียนเป็นลักษณะเชิงวิพากษ์วิจารณ์ซึ่งช่วยส่งเสริมการปรับปรุงงานเขียน (Mory, 1996)

การให้ข้อมูลป้อนกลับมีความสำคัญและเป็นประโยชน์กับงานเขียนของผู้เรียนเพราะผู้เขียนสามารถปรับปรุงแนวคิดของผู้อ่านโดยมีเพื่อนหลายคนให้ข้อมูลป้อนกลับ

(Multiple Peer Feedback) การวิจารณ์ที่หลากหลายสามารถลดจุดบกพร่องและสิ่งที่ยากหาย เพราะการวิจารณ์จากหลายคนหมายถึงการจับผิดหลายข้อผิดพลาด ช่วยลดผลกระทบทางลบของการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ไม่ถูกต้อง และความหลากหลายของการวิจารณ์ตามปัญหาอาจเป็นการโน้มน้าวใจหรือเป็นจุดเด่นสำหรับผู้เรียนเมื่อปรับปรุงแก้ไขงานของเขา (Cho, 2004)

การใช้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้น เป็นประโยชน์สำหรับผู้เขียนและสำหรับผู้อ่านระหว่างกระบวนการเขียน ดังนี้คือ อันดับแรกเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมเชิงรุก บทบาทในการสื่อสารที่สมจริง ความหลากหลายและสมจริงของผู้อ่าน (Hyland, 2003) อันดับที่สอง ช่วยพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และวิจารณ์งาน ช่วยเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการวิเคราะห์งานเขียนของตนเองอย่างมีวิจารณญาณ และช่วยให้ผู้เรียนพึ่งพาตนเองได้ (Keh, 1996) อันดับที่สามารถผู้เรียนสามารถเรียนรู้การใช้ภาษา ตอบสนองต่อเนื้อหาจากการใช้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนร่วมชั้น จนกระทั่งผู้เรียนเห็นปัญหาที่คล้ายคลึงกันและข้อบกพร่องในงานเขียนของตนเองและการแสดงความคิดที่สร้างสรรค์ใหม่ ๆ (Mangelsdorf, 1992) อันดับสี่ เป็นการเสนอสภาพแวดล้อมที่ไม่บั่นทอนจิตใจ และลดความหวาดกลัวเกี่ยวกับการเขียน (Hyland, 2003)

กล่าวโดยสรุป การให้ข้อมูลป้อนกลับมีความสำคัญต่อกระบวนการเขียน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับหรือการฝึกใช้ข้อมูลป้อนกลับเพราะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกสะท้อนคิด ตรวจสอบและประเมินงานเขียนของตนเอง และหาทางปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเองจากข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับซึ่งส่งผลให้งานเขียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้สามารถแบ่งวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับตามบุคคลได้ดังนี้

1. การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยครูผู้สอน (Teacher Feedback) เป็นวิธีการมาตรฐานที่ผู้สอนใช้มากที่สุดในการให้คำแนะนำในการแก้ไขงานเขียนแก่ผู้เรียน (Riley & Mackiewicz, 2003) ซึ่งแบ่งประเภทของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากครูผู้สอนได้ ดังนี้

1.1 ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน (Explicit Feedback) คือการเตรียมรูปแบบที่ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ 1. การแก้ไขที่ชัดเจน (Explicit Correction) เป็นการกล่าวถึงความผิดพลาดของงานเขียนอย่างเปิดเผยและให้รูปแบบที่ถูกต้อง 2. ข้อมูลป้อนกลับทางไวยากรณ์ (Metalinguistic Feedback) เป็นการให้คำวิจารณ์ ข้อมูล หรือคำถามเกี่ยวกับรูปแบบที่ดีของคำพูดของผู้เรียน จะไม่ให้รูปแบบที่ถูกต้องในทันทีแต่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการแก้ไขให้สำเร็จ ซึ่งข้อมูลป้อนกลับประเภทนี้ครอบคลุมข้อมูลทางไวยากรณ์ที่ผู้เรียนสามารถอ้างถึงเมื่อคำตอบไม่ถูกต้อง (Lyster & Ranta, 1997)

1.2 การเคลื่อนไหวอย่างมีปฏิสัมพันธ์ของครู (Prompt) ถูกใช้เพื่อดึงความสนใจผู้เรียนไปยังรูปแบบและส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับปรุงความถูกต้องของงานเขียนที่ยังไม่ถูกต้อง แบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1.2.1 การขอคำอธิบายที่ชัดเจน (Clarification Requests) ผู้สอนจะใช้คำพูดในลักษณะที่ทำให้เป็นไม่เข้าใจหรือกล่าวซ้ำ เช่น “ขอโทษนะ ฉันไม่เข้าใจ”

1.2.2 การให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ทางไวยากรณ์ (Metalinguistic Clues) เพื่อให้ผู้เรียนใช้ตรวจสอบแก้ไขงานให้ถูกต้องโดยไม่ให้รูปแบบที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน

1.2.3 การใช้คำถามในการหารูปแบบที่ถูกต้องจากผู้เรียน (Elicitation)

1.2.4 การกล่าวซ้ำถึงคำพูดของผู้เรียนที่ผิดในเชิงคำถาม (Repetition)

1.3 Recasts เป็นการสร้างวลีใหม่โดยเปลี่ยนส่วนประกอบของประโยคหนึ่งส่วนหรือมากกว่านั้น (ประธาน กริยา หรือกรรม) โดยยังคงอ้างถึงความหมายหลักของคำพูด เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบบอกเป็นนัยเพราะครอบคลุมถึงการแก้ไขและการตรวจสอบยืนยันโดยไม่ระบุถึงแหล่งข้อมูลของความผิดพลาด เป็นความสามารถของผู้เรียนในการสังเกตข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่ไม่สัมพันธ์ระหว่างข้อผิดพลาดของรูปแบบที่ถูกต้อง (Long, 1996)

2. การให้ข้อมูลป้อนกลับโดยเพื่อน เป็นความเท่าเทียมทางสถานะของผู้เรียนในการให้ข้อมูลป้อนกลับ เป็นรูปแบบการประเมินในการคัดค้านกับข้อมูลป้อนกลับจากครู และเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning) เมื่อพิจารณาจากมุมมองของการประเมินแบบต่อเนื่อง ความแตกต่างระหว่างข้อมูลป้อนกลับจากครูและผู้เรียน คือผู้เรียนไม่ใช่ผู้เชี่ยวชาญซึ่งตรงข้ามกับครู ข้อมูลป้อนกลับที่ได้จากผู้เรียนจึงมีความหลากหลาย การตัดสินใจหรือคำแนะนำจากเพื่อนอาจมีบางส่วนถูก ไม่ถูกเลย หรือก่อให้เกิดความเข้าใจผิด อย่างไรก็ตามข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนก็มีประโยชน์สำหรับการเรียนรู้ ซึ่งอาจสืบเนื่องมาจากความแตกต่างจากข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากผู้สอน (Topping, 1998) เนื่องจากการขาดความชัดเจนในเรื่องความรู้จึงส่งผลต่อความหมายของข้อมูลป้อนกลับ ซึ่ง Miao et al. (2006) พบว่าข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้สอนเพราะผู้เรียนจะทำการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องจากความไม่แน่ใจในข้อมูลป้อนกลับของเพื่อนซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน ในขณะที่ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากครูผู้สอนทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แก้ไขงานด้วยตนเอง

น้อยกว่า หรือผู้เรียนอาจเข้าใจเอาเองว่าผู้สอนระบุข้อผิดพลาดทั้งหมดในงานเขียนให้แล้ว และไม่มีอะไรต้องปรับปรุงแก้ไขอีก

3. การประเมินตนเอง (Self-Evaluation/Self-Assessment) การประเมินตนเองเป็นกระบวนการในการประเมินสิ่งที่ผู้เรียนสะท้อนคิดและประเมินคุณภาพของงานและการเรียนรู้ของตนเอง ตัดสินสิ่งที่สะท้อนคิดตามเป้าหมายหรือกฎเกณฑ์ เป็นการระบุข้อดีข้อเสียของงานและปรับปรุงแก้ไข (Andrade & Du, 2007) การประเมินทุกแบบประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 2 ประการ คือ การตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรฐานของความสามารถที่คาดหวัง และการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณภาพของความสามารถตามมาตรฐานดังกล่าว (Boud, 1995) การประเมินตนเองในการเขียนจะทำให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับหลักการและรูปแบบของการคิดอย่างมีวิจารณญาณ แต่ขณะที่ผู้เรียนพยายามใช้ความคิดในรูปแบบที่ชัดเจน มักมีข้อผิดพลาดเกี่ยวกับไวยากรณ์และความคิดที่หลากหลาย การประเมินตนเองเกิดขึ้นพร้อมกับแนวคิดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ และแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) ซึ่งเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน (Learner Autonomy) เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงกลยุทธ์ในการเรียน และส่งเสริมการแก้ไขงานด้วยตนเอง ทำให้ผู้สอนไม่ใช่ศูนย์กลางการเรียนรู้อีกต่อไป เป็นการเตรียมพร้อมผู้เรียนให้มีความรับผิดชอบในการประเมินความสามารถของตนเอง (Oscarson, 1989) เป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองผ่านการสะท้อนคิดและลงมือปฏิบัติ การประเมินจะมีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน และจะช่วยเพิ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน (Roberts, 2006)

นอกจากนี้สามารถแบ่งวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับได้ 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจา (Verbal Feedback) การให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาต้องการเวลาหรือความสนใจจากครูไม่เกิน 2-3 นาที อุปสรรคของการให้ข้อมูลป้อนกลับทางวาจา คือเรื่องการให้ข้อมูลอย่างเปิดเผยซึ่งตรงมากกว่าเป็นไปตามกลวิธี (Siewert, 2011) การให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาอาจประกอบด้วยข้อคิดเห็นสั้น ๆ บ่งชี้ถึงคำตอบที่ถูกต้อง Banggert-Drown et al. (1991) กล่าวว่าหากมีเพียงการให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนจะไม่จดจำข้อมูล คำตอบที่ผิดที่ต้องแก้ไขระหว่างเวลาการเรียนการสอน ซึ่งส่วนมากจะได้รับการแก้ไขภายหลัง

2. ข้อมูลป้อนกลับด้วยการเขียน (Written Feedback) การให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยการเขียนต้องได้รับความสนใจและเวลาจากครูมาก วัตถุประสงค์ของการให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยการเขียน คือการทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ดีเกี่ยวกับแนวคิดที่สอนในประเด็นที่มีความเฉพาะ เป็นการเตรียมโอกาสให้ผู้เรียนแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง (Kulhavy, 1977) ซึ่งการที่ผู้เรียนสามารถแก้ไขข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเองจะช่วยให้ได้รับความรู้เป็นอย่างมาก

ในการดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยประยุกต์ใช้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหลากหลายทั้งวิธีการ รูปแบบ และบุคคลตั้งที่ได้กล่าวมาข้างต้น รวมทั้งมีการพิจารณาเพิ่มเติมในมิติของเวลา มุมมอง และแหล่งข้อมูล เพื่อใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่นักศึกษาที่เรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

4.1.3 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลป้อนกลับ

Brookhart (2008) กล่าวว่าทฤษฎีเกี่ยวกับการให้ข้อมูลป้อนกลับมีมายาวนานและเกิดขึ้นจากมุมมองทางจิตวิทยาที่เรียกว่า ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) การให้ข้อมูลป้อนกลับเชิงบวกได้รับการพิจารณาว่าเป็นการเสริมแรงทางบวก ส่วนการให้ข้อมูลป้อนกลับทางลบได้รับการพิจารณาว่าเป็นการลงโทษ ทั้งนี้การเสริมแรงและการลงโทษต่างส่งผลต่อการเรียนรู้

งานวิจัยทางการศึกษาให้คุณค่ากับบทบาทของผู้เรียนในกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ นักทฤษฎีทางการศึกษาไม่ได้อธิบายการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยมเกี่ยวกับความเชื่อมโยงของการตอบสนองการกระตุ้น แต่ผู้เรียนต้องสร้างความหมายจากงานที่ทำไม่ใช่ตอบสนองต่อการกระตุ้น การสร้างความหมายต้องใช้การควบคุมกระบวนการคิดของบุคคลซึ่งถูกเรียกว่าเป็นการกำกับตนเอง (Self-Regulation) การให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งจากภายนอก คือครู และจากภายใน คือตัวผู้เรียนเองต่างส่งผลต่อความรู้และความเชื่อ ข้อมูลป้อนกลับทั้งสองรูปแบบช่วยผู้เรียนในเรื่องการกำกับตนเอง หมายถึงการตัดสินใจตามเป้าหมายการเรียนรู้ การคิดกลวิธีในการบรรลุเป้าหมาย และการสร้างชิ้นงาน และหากพิจารณาจากอีกมุมมองหนึ่ง การให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นส่วนประกอบสำคัญของกระบวนการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง (Formative Assessment Process) ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลแก่ครูและผู้เรียนว่าจะต้องทำอะไรให้สัมพันธ์กับเป้าหมายการเรียนรู้ การให้ข้อมูลป้อนกลับจะมีประสิทธิภาพมากถ้าทำได้อย่างดี ประสิทธิภาพของข้อมูลป้อนกลับอยู่ภายใต้ 2 แนวคิด คือแนวคิดเกี่ยวกับสติปัญญา (Cognitive) และปัจจัยเกี่ยวกับแรงกระตุ้น (Motivational Factors)

นอกจากนี้ Thurlings et al. (2013) กล่าวถึงทฤษฎีการเรียนรู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลป้อนกลับไว้ดังนี้

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม เน้นพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียน ซึ่งเป็นการดำเนินการผ่านการกระตุ้นจากคำชมและการลงโทษ ทฤษฎีกลุ่มนี้เทียบเคียงการเรียนรู้กับความเปลี่ยนแปลงในรูปแบบหรือความถี่ของพฤติกรรมที่สังเกตได้ การเรียนรู้จะประสบความสำเร็จเมื่อมีการตอบสนองที่เหมาะสมเกิดขึ้นจากการกระตุ้นตามสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ ทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยมให้ความสำคัญกับผลที่เกิดจากพฤติกรรมซึ่งตอบสนองเสริม และมีแนวโน้มจะ

เกิดขึ้นอีกในอนาคต ครูมีบทบาทในการชี้แนะผู้เรียนผ่านหลักสูตรในขั้นตอนย่อย ๆ ผู้เรียนต้องสร้างผลงานจากสิ่งที่ครูสั่ง ซึ่งเป็นการบ่งชี้ให้เห็นว่ากระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับในทางทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนั้นมีลักษณะเป็นแนวเส้นตรง คือเมื่อมีการให้ข้อมูลป้อนกลับก็จะมีผลลัพธ์เกิดขึ้นตามมาในภายหลัง

ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย ความสัมพันธ์ของข้อมูล และการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นกระบวนการทางปัญญาของมนุษย์ ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ตนเอง ทฤษฎีดังกล่าวเป็นกระบวนการเกี่ยวกับข้อมูลของมนุษย์ โดยครูผู้สอนวางโครงสร้างหลักสูตรและชี้แนะผู้เรียนผ่านหลักสูตร ผู้เรียนดำเนินการตามกระบวนการเชิงรุก ตีความ และใช้หลักสูตร เรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เป็นการบ่งชี้ให้เห็นถึงกระบวนการของข้อมูลป้อนกลับที่เริ่มจากการให้ข้อมูลป้อนกลับ โดยผู้เรียนดำเนินการไปตามกระบวนการ และมีผลลัพธ์เกิดขึ้นในท้ายที่สุด กระบวนการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นแนวเส้นตรง

ทฤษฎีอภิปัญญา (Meta Cognitivism Theory/Metacognition Theory) อภิปัญญาหรือการรู้คิด (Metacognition) หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับการควบคุมกิจกรรมทางปัญญาในกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล (Flavell, 1979) โดยการรู้คิดประกอบไปด้วย 1. ความรู้เกี่ยวกับการรู้คิด (Metacognitive Knowledge) ซึ่งหมายถึงความรู้เกี่ยวกับการทำงานของสมอง (Cognitive Tasks) กลวิธีและกระบวนการความรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับตนเองและผู้อื่น (Flavell, 1979) 2. การควบคุมหรือกำกับ (Regulation) หมายถึงการตรวจสอบและควบคุมกระบวนการรับรู้ของบุคคล ระหว่างการเรียนรู้ (Nelson & Narens, 1990) ประกอบไปด้วย การวางแผน (Planning) เป็นการเลือกลักษณะที่เหมาะสมและการจัดสรรวิธีการที่มีผลต่อความสามารถ การตรวจสอบ (Monitoring) คือการตระหนักถึงความเข้าใจและผลการปฏิบัติงานของบุคคล และการประเมิน (Evaluation) หมายถึงการประเมินผลงานและการควบคุมกระบวนการเรียนรู้ของบุคคล 3. การวัดประเมินหรือการสะท้อนคิดตามผลของการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล กิจกรรมการรู้คิด คือการตัดสินใจภาพรวมของผลลัพธ์จากประสบการณ์การเรียนรู้ มีการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน มีการใช้กลวิธีเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขความรู้เกี่ยวกับการรู้คิดของบุคคล (Flavell, 1979) การรู้คิดเป็นทั้งความรู้เกี่ยวกับกระบวนการคิดและการควบคุมกระบวนการคิด Weinert อธิบายว่าถ้าผู้เรียนมั่นใจว่าสามารถแก้ปัญหาได้ก็มีแนวโน้มจะทำได้ดีขึ้น การมีเป้าหมาย ความเข้าใจอย่างมีสติ และความสามารถในการพูดหรือเขียนเกี่ยวกับงานและการสรุปอ้างอิงไปยังงานอื่น ๆ ได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดว่างานที่ได้รับเป็นการรู้คิดหรือไม่ (Weinert, 1987) ผู้สอนจะทำหน้าที่ชี้แนะผู้เรียนในกระบวนการควบคุมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน เช่น การวางแผน และการตรวจสอบ ผู้เรียนรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเอง ซึ่งบ่งชี้ให้เห็นได้ว่ากระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับเริ่มต้นที่ผู้เรียน

จากนั้นผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับและผู้เรียนก็พัฒนาก้าวไปสู่ขั้นต่อไป เป็นกระบวนการที่มีความต่อเนื่องเป็นวงจร โดยมีภารกิจผู้เรียนกลับมาขั้นแรกเพื่อตรวจสอบการเรียนรู้ของตนเอง

ทฤษฎี Social Constructivism จัดอยู่ในกลุ่มแนวคิด Constructivism ซึ่งมุ่งเน้นการสร้างความรู้ใหม่อย่างเหมาะสมของแต่ละบุคคล และเชื่อว่าสิ่งแวดล้อมมีความสำคัญในการสร้างความหมายตามความเป็นจริง ทฤษฎีนี้เน้นบทบาทของผู้เรียนในการมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้เชิงรุก Vygotsky กล่าวว่า การพัฒนาทางสติปัญญาเกิดขึ้นครั้งแรกตามระดับทางสังคม และเกิดขึ้นภายในตัวบุคคล ในการทำความเข้าใจผู้อื่นและสร้างความรู้ตามระดับสังคมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความเกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ (Vygotsky, 1978) Vygotsky ได้เสนอแนวคิดเรื่องพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการ (Zone of Proximal Development) ซึ่งหมายถึงศักยภาพทางปัญญาของบุคคลเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ใหญ่ที่มีความรู้หรือเพื่อนที่มีความรู้มากกว่า เป็นการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่ความเข้าใจระดับต่อไปได้ ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่โดยใช้ความเข้าใจเดิมที่มีอยู่ การทำความเข้าใจกับข้อมูลใหม่เป็นกระบวนการเชิงรุก ความรู้เดิมคือจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้ การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการศึกษาตัวอย่างที่หลากหลายและจากการเปลี่ยนแปลงบริบทของการกระตุ้นให้เรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนมีบทบาทในการชี้แนะกระบวนการดังกล่าว ส่วนเพื่อนมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการเรียนรู้เป็นการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับจะเริ่มต้นจากผู้เรียน โดยมีเพื่อนร่วมชั้นหลายคนและผู้สอนร่วมกันให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เป็นการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นวงจรและทำให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้ไปสู่ขั้นที่สูงขึ้น

ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีรากฐานของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นร่วมกับความหมายของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และสังเคราะห์เป็นหลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งมีรายละเอียดในข้อ 4.4

4.2 ความเป็นมาของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา หรือที่รู้จักในชื่อเรียกอื่น ๆ ว่า การประเมินแบบครบวงจร (Full-Circle Appraisal) ข้อมูลป้อนกลับจากผู้ประเมินหลายคน (Multi-Rater Feedback) ข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่งข้อมูล (Multi-Source Feedback) ข้อมูลป้อนกลับจากล่างขึ้นบน (Upwards Feedback) การวิจารณ์ความสามารถเป็นกลุ่ม (Group Performance Review) การประเมิน 360 องศา (360 Degree Appraisal) ข้อมูลป้อนกลับรอบด้าน (All-Round Feedback) และการประเมินจากเพื่อน (Peer Appraisal) ศัพท์เฉพาะทั้งหมดดังกล่าวล้วนสื่อความหมายถึงสิ่งเดียวกัน แนวคิดดังกล่าวเป็นแนวคิดทางธุรกิจที่ใช้ในการพัฒนาและการประเมินพฤติกรรมการทำงานหรือความสามารถในการทำงานของบุคคล ซึ่งมีความครอบคลุมมากขึ้น เนื่องจากตามหลักการของการให้ข้อมูลป้อนกลับจะมีความหลากหลายมิติในการให้ข้อมูลป้อนกลับ ได้แก่ ความหลากหลายในส่วนของผู้ประเมิน แหล่งข้อมูล และวิธีการในการรวบรวมข้อมูล สำหรับ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลป้อนกลับมีหลายรูปแบบ ได้แก่ แบบสอบถามทั้งรูปแบบการใช้กระดาษออนไลน์ การบันทึกข้อมูลลงคอมพิวเตอร์ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการและจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (Ward, 2004) กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้ประเมินหลายคนถูกนำไปใช้ในปี 1996 โดยสถานประกอบการจำนวนมาก และยังมีบริษัทรวมถึงห้างหุ้นส่วนทางธุรกิจนำไปใช้อย่างแพร่หลาย (Chivers & Darling, 1999:16) การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีลักษณะของการเป็นเครื่องมือที่มีจุดเริ่มต้นมาจากแบบสำรวจเชิงทัศนคติของพนักงาน การประเมินพฤติกรรมการทำงานและการพัฒนาส่วนบุคคล และศูนย์กลางการวัดประเมิน (Chivers & Darling, 1999:16)

แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นแนวคิดที่มีประโยชน์ในการนำไปประยุกต์ใช้เพราะการได้รับข้อมูลจากหลายมุมมองจะทำให้บุคคลได้ภาพที่ชัดเจนและแม่นยำเกี่ยวกับสมรรถนะหรือความสามารถของตนเองในการปฏิบัติงานทั้งด้านบวกและด้านลบมากกว่าการได้รับข้อมูลจากบุคคลเพียงคนเดียว (Carlson, 1998) ผู้รับการประเมินได้ใช้กระบวนการเปรียบเทียบการให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเองเปรียบเทียบกับข้อมูลจากผู้อื่นซึ่งเป็นการเพิ่มมุมมองในเรื่องการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) เกี่ยวกับการกระทำและข้อบกพร่องของตนเอง (Carlson, 1998) บุคคลจะสามารถเข้าใจข้อดีและข้อเสียของตนเอง และสามารถพัฒนาปรับปรุงความสามารถและการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ (Church & Bracken, 1997) นอกจากนี้กระบวนการดังกล่าวยังช่วยคลี่คลายและแก้ไขความขัดแย้งโดยช่วยให้บุคคลมีโอกาสนในการแสดงความคิดเห็นด้วย

เนื่องด้วยแนวคิดดังกล่าวมีประโยชน์ที่ครอบคลุมในการพัฒนาความสามารถในการทำงานของบุคคลที่มีประสิทธิภาพมากกว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลเพียงคนเดียว ผู้วิจัยจึงสนใจนำมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนในครั้งนี้เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.3 ความหมายของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา หรือที่เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการประเมินจากหลากหลายแหล่งข้อมูล คือกระบวนการประเมินพฤติกรรมการทำงานของบุคคลโดยมีการให้ข้อมูลป้อนกลับจากหลายบุคคล ได้แก่ ผู้บริหาร ลูกน้อง ทีมงาน และลูกค้า (Armstrong, 2009: 615-643)

Lepsinger & Lucia (1997: 6) ได้นิยามวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ไว้ว่าเป็นกระบวนการของข้อมูลป้อนกลับซึ่งเกี่ยวข้องกับรวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคคลและผลกระทบของการปฏิบัติงานจากหัวหน้า (Bosses) ลูกน้อง (Direct Reports) เพื่อนร่วมงาน (Colleagues) สมาชิกผู้ร่วมทีม (Fellow Members) ลูกค้า (Customers) และผู้จำหน่าย (Suppliers) โดยทั่วไปมีการนำข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาไปใช้ 2 ลักษณะ คือ เป็นการพัฒนาและประเมิน และเป็นวัตถุประสงค์ในการบริหารความสามารถ (Ward, 2004)

London (2003) กล่าวว่าแนวคิดข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา คือการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากหลายบุคคล และหลายแหล่งข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ลูกค้าย ผู้ใต้บังคับบัญชา ตัวผู้ถูกประเมินเอง และอื่น ๆ ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับกรให้ข้อมูลป้อนกลับแบบเดิม จะมีแต่ผู้บริหารเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับฝ่ายเดียว นอกจากนี้กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ยังเกี่ยวข้องกับการทำแบบสอบถามที่ได้มาตรฐาน ซึ่งพิจารณาจากหลากหลายมิติของสมรรถนะของบุคคล โดยประโยชน์ที่สำคัญของแนวคิดนี้มุ่งเน้นในการพัฒนาบุคคลมากกว่าเชิงประเมิน และเป็นการกระชับความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับและผู้รับ

ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา หมายถึงการรวบรวมและเป็นกระบวนการวัดประเมินที่มีผู้ประเมินหลายคนในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่บุคคล (Bookman, 1999) กระบวนการดังกล่าวรวมถึงการสังเกตและการรับรู้จากบุคคลรอบข้างของผู้รับการประเมินซึ่งเป็นผู้สังเกตพฤติกรรมและทักษะ มุมมองเชิงวิพากษ์วิจารณ์ของข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเป็นการระบุดึงช่องว่างระหว่างการรับรู้และความสามารถที่พึงประสงค์ มีทั้งกระบวนการที่เป็นทางการ (มีคำถามที่เตรียมไว้เฉพาะตามขอบเขตเนื้อหา) และกระบวนการที่ไม่เป็นทางการ (การสัมภาษณ์สั้น ๆ กับเพื่อนร่วมงาน) เพื่อใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับผู้บริหาร (ผู้ถูกประเมิน) กระบวนการให้ข้อมูลแบบ 360 องศาเป็นการเตรียมมุมมองจากหลายบุคคลที่มีปฏิสัมพันธ์กับผู้ถูกประเมิน ซึ่งผู้รับประเมินอาจจะเลยต่อคำประเมิน แต่ผู้ที่รับทราบอย่างเปิดใจจะมีแนวโน้มในการปรับปรุงทักษะและประสิทธิภาพของเขา (Graham, 2000)

สรุปได้ว่า ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 หมายถึงการพัฒนาความสามารถของบุคคลผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลากหลายมิติ ทำให้ข้อมูลป้อนกลับมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น หากบุคคลรับทราบข้อมูลป้อนกลับอย่างเปิดใจก็จะมีแนวโน้มในการปรับปรุงความสามารถของเขาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

สำหรับการนำกระบวนการดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะพิจารณาแบ่งออกเป็น 6 มิติ ได้แก่ 1. มิติของบุคคล ประกอบด้วย ตนเอง ผู้สอน เพื่อน และบุคคลอื่น ๆ 2. มิติของวิธีการ ประกอบด้วย ข้อมูลทางตรงที่มาจากวาจาและตัวหนังสือ ซึ่งมีทั้งการให้ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น การแก้ไขให้ การให้คะแนน และข้อมูลทางอ้อมที่มาจากวาจาและตัวหนังสือ เป็นลักษณะของการใช้คำถาม และสัญลักษณ์ 3. มิติของรูปแบบ ประกอบด้วย วาจา และตัวหนังสือ 4. มิติของแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย รายการตรวจสอบ (ไวยากรณ์ การโต้แย้ง หรือเนื้อหา) คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับงานเขียนของนักศึกษา แบบบันทึกการสะท้อนคิด คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ 5. มิติของมุมมอง ประกอบด้วย มุมมองเชิงบวก หมายถึง การกล่าวถึงข้อดีต่าง ๆ ที่ปรากฏในงานเขียน

มุมมองเชิงลบ หมายถึง การกล่าวถึงข้อบกพร่องของงานเขียน และมุมมองเชิงวิพากษ์ หมายถึงการให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียน และ 6. มิติของเวลา ประกอบด้วย ช่วงก่อนลงมือเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู ตนเอง เพื่อนและหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับ) ระหว่างการเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ตนเอง และเพื่อนให้ข้อมูลป้อนกลับ) หลังการเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู เพื่อน และหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับ)

4.4 หลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ผู้วิจัยมีขั้นตอนในการสังเคราะห์หลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา โดยเริ่มจากการศึกษาความหมาย และกระบวนการเรียนรู้ด้วยการให้ข้อมูลป้อนกลับรูปแบบต่าง ๆ ศึกษาความหมายและกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา จากเอกสารหนังสือ งานวิจัยของนักวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงศึกษาหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับซึ่งประกอบไปด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม ทฤษฎีอภิปัญญา และทฤษฎี Social Constructivism จากนั้นผู้วิจัยจึงวิเคราะห์คำสำคัญ (Key Words) ที่เป็นลักษณะสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้ดังกล่าวจากเอกสารทั้งหมดที่ได้กล่าวมาและสังเคราะห์เป็นหลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ได้ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 แสดงหลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับ 360 องศา

หลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

- 1) การได้รับข้อมูลป้อนกลับและการประเมินที่มีหลายมิติ หลายมุมมองและวิธีการ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และมุมมองความคิดที่หลากหลาย สามารถนำไปใช้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน วิถีคิด ให้มีประสิทธิภาพ
- 2) การเรียนรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความรอบด้าน ทำให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิด ตระหนักรู้ถึงความสามารถ และข้อดีข้อบกพร่องในการทำงานและผลงานของตนเอง
- 3) การที่ผู้เรียนใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้ข้อมูล ความรู้ หรือคำแนะนำต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผลงานให้มีประสิทธิภาพด้วยตนเอง ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
- 4) การมีประสบการณ์ในการสังเกต คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ ข้อมูลต่าง ๆ ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน

4.5 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศากับการเขียน

ความสำคัญของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศากับการเขียน สามารถอธิบายได้โดยแบ่งตามวิธีการประเมินรูปแบบต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

4.5.1 การประเมินจากผู้สอน (Teacher Feedback)

Lewis (2002: 15-20) ในชั้นเรียนส่วนมากผู้สอนเป็นแหล่งข้อมูลหลักของข้อมูลป้อนกลับในรูปแบบภาษาพูดและภาษาเขียน ซึ่งในการให้คะแนนแบบดั้งเดิมนั้น หมายถึงการที่ผู้สอนนั่งอยู่กับปากกาหรือดินสอขณะให้คะแนนงานเขียนของผู้เรียน เป็นการให้คะแนนด้วยคำพูดหรือสัญลักษณ์ที่มีความเร่งรีบ เช่น การขีดเส้นใต้ หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ ความหลากหลายในการใช้สื่อระยะเวลา หรือวัตถุประสงค์ของข้อมูลป้อนกลับมีผลต่อการให้คะแนน เช่น ผู้สอนอาจใช้เวลาส่วนมากในการแก้ไขงานเขียนมากกว่าเวลาที่ผู้เรียนใช้ในการดูการแก้ไขที่ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น การอัดเทปเพื่อให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนแทนการเขียน ผู้เรียนสามารถกลับมาดูได้บ่อยครั้งกว่าการอ่านข้อมูลป้อนกลับที่เป็นการเขียน แทนที่ผู้สอนจะให้ข้อมูลป้อนกลับเมื่องานเขียนสมบูรณ์แล้ว ผู้สอนน่าจะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนฉบับร่าง ในกระบวนการเขียนในชั้นเรียน ข้อมูลป้อนกลับสามารถให้แก่ผู้เรียนได้เฉพาะบางขั้นตอนและทุกขั้นตอน ได้แก่ ขั้นการระดมความคิด ขั้นการจัดลำดับความคิด ขั้นขยายใจความในประโยคใจความหลัก การเขียนในแต่ละส่วน (เช่น บทเกริ่นนำหรือบทสรุปของเรียงความ) โดยผู้สอนสามารถสร้างความหลากหลายสำหรับวัตถุประสงค์ในการให้คะแนนแต่ละประเด็น ปัจจัย เช่น เวลา และความเหมาะสมของข้อมูลป้อนกลับแต่ละประเภทกับแต่ละชั้นเรียนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกตัวเลือกนั้น ๆ ของผู้สอนในแต่ละวัน การให้ข้อมูลป้อนกลับส่วนบุคคลคือทางเลือกหนึ่ง มีหลายทางเลือกสำหรับผู้สอนในการให้คะแนนงานเขียนของผู้เรียน และบางทางเลือกช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น ซึ่งลักษณะการให้ข้อมูลป้อนกลับ มีหลายแบบ ได้แก่ 1. การพูดคุยเพื่อหารือ (Conferencing) ระหว่างผู้สอนและผู้เรียนตัวต่อตัว เป็นโอกาสในการอภิปรายเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนโดยมีการผสมผสานระหว่างการให้คำแนะนำและการสอบถาม ผู้เรียนนั่งเผชิญหน้ากับผู้สอนที่โต๊ะนั่ง หรือผู้สอนอาจเคลื่อนย้ายไปรอบห้องเรียน การประชุมหารือมีประโยชน์ คือผู้เรียนได้รับความสนใจส่วนบุคคลจากผู้สอน ผู้เรียนสามารถถามคำถามเพื่อความกระจ่างเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ การให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจา มีความแตกต่างจากการให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยการเขียนตัวหนังสือ การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบพูดคุยเพื่อหารืออาจยากในการจัดสรรเวลาแก่ผู้เรียน ขณะผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนคนใดคนหนึ่ง หากมีการจัดการให้ผู้เรียนส่วนที่เหลือทำงานที่มีประโยชน์ในช่วงเวลานั้นด้วย ก็นับว่าผู้สอนสามารถกำกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลได้ด้วย 2. การรวบรวมข้อมูลป้อนกลับให้ผู้เรียน (Collective Feedback) โดยผู้สอนจะมองดูงานเขียนของผู้เรียนทุกคน และจดบันทึกประเด็นที่จำเป็นต้องให้ข้อมูลป้อนกลับแต่นำเสนอข้อเสนอแนะในภาพรวม ไม่ว่าจะเป็นด้วยวาจา หรือเขียนลงกระดาษหรือบนกระดาน

ผู้สอนจัดบันทึกประเด็นอย่างเจียบ ๆ ขณะจัดประเด็นจากผู้เรียนทุกคนทีละคน แต่ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือคำแนะนำแก่ผู้เรียนทั้งชั้นเรียนพร้อม ๆ กัน การให้ข้อมูลป้อนกลับลักษณะนี้มีข้อดี คือผู้เรียนจะไม่ถูกบ่งชี้ว่าใครทำผิดอะไร ผู้เรียนต้องกระตือรือร้นในการพิจารณางานตนเองเพื่อหาเหตุผลของคะแนนที่ได้รับจากผู้สอน และไม่มีผู้เรียนคนใดได้รับข้อเสนอแนะที่มีแต่ความหดหู่ ซึ่งการให้ข้อมูลป้อนกลับในลักษณะนี้มี 4 วิธีการด้วยกัน คือการให้คำแนะนำทางวาจาตัวต่อตัว การให้ข้อมูลป้อนกลับลงบนกระดาน การสรุปข้อมูลป้อนกลับบนกระดาน และการใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

4.5.2 การประเมินหรือข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อน (Peer Feedback)

ข้อดีของการประเมินหรือการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนต่อการเขียนช่วยให้ผู้เรียนตัดสินใจว่าจะใช้คำวิจารณ์ที่ได้รับจากเพื่อนในการคานกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากผู้สอนหรือไม่ การประเมินหรือการให้ข้อมูลป้อนกลับโดยเพื่อนมีข้อดีหลายประการ ซึ่งมีนักวิชาการกล่าวถึงไว้ดังนี้ Farrah ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนในการพัฒนาทักษะการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย Hebron University ผลการทดลองพบว่าผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนว่าเป็นประสบการณ์ที่มีคุณค่า ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสสำหรับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ช่วยพัฒนาทักษะการเขียน นอกจากนี้ยังส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความเชื่อมั่น ความสร้างสรรค์ และแรงจูงใจด้วย และช่วยพัฒนาการปรับปรุงแก้ไขชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายของผู้เรียนด้วย (Farrah, 2012) Zeqiri ได้ศึกษาบทบาทของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนต่อการพัฒนาทักษะการเขียน โดยทดลองกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย South East European University in Tetovo จำนวน 45 คน โดยใช้แบบสอบถามกับครูและผู้เรียน และแบบการเขียนข้อมูลป้อนกลับจากครูและเพื่อน ผลการทดลองพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนช่วยส่งเสริมคุณภาพในการเขียน โดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหา การจัดระบบการเขียน ช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนด้วย (Zeqiri, 2011) และ Yaghoubi & Ghanei (2015) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค (Cohesion) ของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนช่วยส่งเสริมการพัฒนาความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค และช่วยพัฒนาความร่วมมือของผู้เรียนระดับกลางสูง (Upper Intermediate)

4.5.3 การประเมินตนเอง (Self-Assessment/Self-Evaluation)

McMillan และ Hearn พบว่ามี 3 ทฤษฎีที่สนับสนุนการประเมินตนเองของผู้เรียน (McMillan & Hearn, 2008) ได้แก่ 1. ทฤษฎีปัญญานิยมและทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นทฤษฎีการเรียนรู้และแรงจูงใจ (Cognitive and Constructivist Theories of Learning and Motivation) การประเมินตนเองเป็นส่วนประกอบของทฤษฎีดังกล่าว โดยการตรวจสอบการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความรู้ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของทฤษฎี ผู้เรียนประเมินการเรียนรู้ก่อนและระหว่างเรียน ผู้เรียนจัดระบบ ประเมิน ทำความเข้าใจขณะเรียนรู้ ซึ่งการประเมินเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ ผู้เรียนต้องเชื่อมโยงความรู้เดิมที่มีอยู่กับความรู้ใหม่ และทฤษฎีเป้าหมาย (Goal Theory) มีมุมมองทางด้านแรงจูงใจเป็นการนำเสนอทฤษฎีปัญญานิยมเกี่ยวกับการที่ผู้เรียนทำความเข้าใจเป้าหมายประเภทต่าง ๆ ความสามารถและผลของเป้าหมายต่อการประเมินตนเอง ความคงอยู่และความสำเร็จ จากงานวิจัยพบว่ามีเป้าหมายสองประเภท คือ เป้าหมายแบบมุ่งการเรียนรู้ และเป้าหมายแบบมุ่งผลงาน 2. ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition theory) เกี่ยวข้องกับความสามารถในการตรวจสอบ ประเมิน การปฏิบัติเพื่อปรับปรุงความสามารถของตนเอง รวมถึงการควบคุมทักษะทางด้านปัญญา เช่น การตรวจสอบความเข้าใจ การคาดผลลัพธ์ กิจกรรมการวางแผน การจัดการเวลา การเปลี่ยนกิจกรรมที่มีความแตกต่าง ซึ่งงานเขียนเกี่ยวกับการรู้คิดหรืออภิปัญญา มีหลักฐานเชิงประจักษ์และหลักฐานทางทฤษฎีสนับสนุนการตรวจสอบตนเอง (Self-Monitoring) และการประเมินตนเอง 3. ทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy Theory) การรับรู้ความสามารถของตนเองมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาการรับรู้เกี่ยวกับตนเองซึ่งนำไปสู่แรงจูงใจที่ยิ่งใหญ่กว่า การมีส่วนร่วมของผู้เรียนขึ้นอยู่กับความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้ความสามารถของตนเองว่าสามารถทำอะไรได้สำเร็จ การประเมินตนเองเชิงบวกจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกี่ยวข้องกับหลายแหล่งข้อมูลเพื่อเรียนรู้ต่อไปและตั้งเป้าหมายที่สูงขึ้นในอนาคต ผู้เรียนต้องประเมินตนเองเพื่อจะรู้ว่าเมื่อไรตนเองเรียนรู้ ต้องพยายามเพียงใดจึงจะสำเร็จ เมื่อผิดพลาดต้องใช้กลวิธีใดจึงจะเหมาะสม ความสามารถในการประเมินตนเองช่วยส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคตที่มีความใกล้เคียงกัน การประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ การเรียนรู้ในขั้นต่อไปจะเกิดขึ้นได้หลังจากผู้เรียนรับรู้ว่าคุณจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร เป็นการส่งเสริมการสะท้อนคิดของผู้เรียน ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง

และจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลป้อนกลับด้วยตนเองหรือการประเมินตนเองพบว่าส่งผลต่อการเขียนหลายประการ โดย Ross Rolheiser และ Hogaboam-Gray กล่าวว่าว่าการฝึกประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจนในสิ่งที่เขาต้องปรับปรุงซึ่งเป็นที่มีความหมายต่อเขามากกว่าข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอน ผู้เรียนรู้สึกถึง

อำนาจที่ได้รับจากผู้สอนเพราะผู้สอนเชื่อในการให้เขาประเมินตนเองด้วยความยุติธรรม (Ross, Rolheiser & Hogaboam-Gray, 1999) ส่วน Nimehchisalem และคณะ กล่าวถึงการให้การประเมินด้วยตนเองของผู้เรียนโดยใช้แบบตรวจสอบรายการ (Checklist) เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน ผู้วิจัยท่านดังกล่าวพัฒนาแบบประเมินตนเองสำหรับผู้เรียน โดยการบูรณาการตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎี (Theory of Classical Rhetoric) รูปแบบการโต้แย้งของ Toulmin และตามกรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของ Bachman (Theory of Communicative Language Ability) โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ส่วน ตามแนวคิดการเขียนแบบกระบวนการ (The Process Approach) ได้แก่ ก่อนเขียน (Pre-Writing) ระหว่างเขียน (Writing) และหลังเขียน (Post-Writing) และพบว่าเครื่องมือดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อบกพร่องในการเขียนและปรับปรุงความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งของตนเอง โดยช่วยแนะนำผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้นเขียนโต้แย้งโดยใช้โครงร่างงานเขียน ช่วยผู้เรียนในการตรวจสอบและประเมินการเขียน และให้คำแนะนำในส่วนที่สามารถปรับปรุงงานเขียนได้ (Nimehchisalem et al., 2014) นอกจากนี้ Khodadady และ Khodabakhshzade ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลของแฟ้มสะสมงาน (Portfolio) และการประเมินตนเองที่มีต่อความสามารถในการเขียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการทดลองพบว่าการใช้แฟ้มสะสมผลงานและการประเมินตนเองของผู้เรียนช่วยให้ผู้เรียนชาวอิหร่านในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนและมีพัฒนาการในการเรียนรู้ที่จะเขียนด้วยตนเองและมีความสามารถในการกำกับตนเองมากขึ้น (Khodadady & Khodabakhshzade , 2012)

4.5.4 การประเมินโดยใช้หลายวิธีการร่วมกัน

การศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ความสนใจกับการประเมินตนเองและการประเมินจากเพื่อน เพราะตามแนวคิดร่วมสมัยเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการเรียนรู้ ความสำเร็จของผู้เรียน ทักษะการรู้คิด (Metacognitive Skills) และรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการสื่อสารและความร่วมมือ ผู้สอนที่เข้าใจว่าการสื่อสารและโครงสร้างของความรู้เป็นส่วนสำคัญของมโนทัศน์ในการสอนต้องพิจารณาความสำคัญของการช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นในกระบวนการประเมิน (Spiller, 2012) การมีส่วนร่วมเชิงรุกของผู้เรียนในการออกแบบการประเมิน ทางเลือก กฎเกณฑ์และการตัดสินใจ เป็นการเตรียมพร้อมที่ยั่งยืนสำหรับชีวิตการทำงานต่อไป ผู้สอนจำเป็นต้องพิจารณาแนวทางในการประเมินที่สอดคล้องกับหลักการเรียนรู้ของทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งการประเมินด้วยตนเองและการประเมินจากเพื่อนมีบทบาทสำคัญมากตามหลักการนี้ (Boud & Falchikov, 2006) จากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการใช้การประเมินหลายวิธีการร่วมกันในการเรียนการสอนเขียนพบว่าข้อดีดังนี้ Milhinhos ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินตนเองในทักษะการเขียน โดยเปรียบเทียบการประเมินจากเพื่อน ผู้สอน และการประเมินตนเองผ่านอีเมล ร่วมกับการใช้บันทึก

การสะท้อนคิด (Reflective Journal) ของผู้เรียน ผลการประเมิน 3 รูปแบบดังกล่าวพบว่าข้อมูลมีความสัมพันธ์กันช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการสะท้อนคิดตามข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ ได้ควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง ผู้เรียนเรียนรู้ได้ด้วยตนเองและมีความรับผิดชอบมากขึ้น การให้ข้อมูลป้อนกลับจากครูมีความสำคัญมากซึ่งผู้เรียนจะต้องสะท้อนคิดตามข้อมูลที่ได้รับ พิสูจน์และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง และได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การฝึกหัดประเมินเพื่อน การประเมินตนเองพร้อมกับข้อมูลป้อนกลับจากครูช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการประเมินทักษะการเขียนด้วยตนเองมากขึ้น และจากการพิจารณารายงานที่การสะท้อนการเรียนรู้ของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินตนเอง การประเมินจากเพื่อนและการใช้แนวคิดกระบวนการในการเขียน พบว่าผู้เรียนเห็นคุณค่าของการสอนโดยใช้แนวคิดกระบวนการ และเห็นว่า การประเมินจากเพื่อนและจากตนเองช่วยให้ตัวผู้เรียนได้รู้ข้อดีและข้อเสียของตนเอง และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้ดีขึ้นในส่วนเนื้อหาของความแม่นยำ ขอบเขตของภาษาที่ใช้ การจัดระบบ ความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค และการเขียนให้ดึงดูดใจผู้อ่านกลุ่มเป้าหมาย (Milhinhos, 2012) นอกจากนี้ Khatira ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับผลการใช้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาและด้วยการเขียน ทั้งแบบรายคู่และรายกลุ่ม และความช่วยเหลือจากครูในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษแบบเล่าเรื่องของผู้เรียนจำนวน 24 คน ซึ่งพบว่าช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความแบบเล่าเรื่องในกระบวนการเขียนหลังจากผู้เรียนได้รับคำวิจารณ์จากครูผู้สอน ผู้เรียนจะไตร่ตรองการโต้แย้ง ทบทวนหลักฐาน ปรับปรุงใจความหลัก และจัดระบบการเขียนเนื้อหาใหม่ (Khatira, 2013)

จากการศึกษาข้อดีของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ที่ส่งผลต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียน โดยแยกพิจารณาถึงประโยชน์ของข้อมูลป้อนกลับที่มาจากมิติต่าง ๆ และการใช้ข้อมูลป้อนกลับที่มาจากหลายมิติร่วมกัน พบว่าต่างมีข้อดีที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนประเภทต่าง ๆ ดีขึ้นมากขึ้นน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละองค์ประกอบของการเขียนแต่ละประเภท ซึ่งผู้วิจัยคาดว่าหากนำกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาได้ ด้วยเหตุนี้จึงนำแนวคิดดังกล่าวมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

4.6 การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา กับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

จากการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งมีความหลากหลายมิติ โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพิจารณาแบ่งมิติของข้อมูลป้อนกลับไว้ดังนี้คือ 1. มิติของบุคคล ประกอบด้วย ตนเอง ผู้สอน เพื่อน บุคคลอื่น ๆ 2. มิติของวิธีการ ประกอบด้วย ข้อมูลทางตรง ที่มาจากวาจา และตัวหนังสือ ซึ่งมีทั้งการให้ข้อเสนอแนะ/ความคิดเห็น การแก้ไขให้ การให้คะแนน ข้อมูลทางอ้อม ที่มาจากวาจา และตัวหนังสือ เป็นลักษณะของการใช้คำถาม และสัญลักษณ์ 3. มิติของรูปแบบประกอบด้วย วาจา ตัวหนังสือ 4. มิติของแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย รายการตรวจสอบ (ไวยากรณ์ การโต้แย้ง หรือเนื้อหา) คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับงานเขียนของนักศึกษา แบบบันทึกการสะท้อนคิด คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ 5. มิติของมุมมอง ประกอบด้วย มุมมองเชิงบวก หมายถึง การกล่าวถึงข้อดีต่าง ๆ ที่ปรากฏในงานเขียน มุมมองเชิงลบ หมายถึง การกล่าวถึงข้อบกพร่องของงานเขียน และ มุมมองเชิงวิพากษ์ หมายถึง การให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียน และ 6. มิติของเวลา ประกอบด้วย ช่วงก่อนลงมือเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู ตนเอง เพื่อนและหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับ) ระหว่างการเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ตนเอง และเพื่อนให้ข้อมูลป้อนกลับ) หลังการเขียน (มีผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ครู เพื่อน และหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับ) ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้รับความรู้ระหว่างกระบวนการเขียนเชิงโต้แย้ง โดยผู้เรียนจะเกิดความตระหนักรู้ถึงการใช้ภาษาในการโต้แย้งที่เหมาะสม การใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยคที่หลากหลาย การพัฒนาเนื้อหาการโต้แย้งให้มีความสมเหตุสมผล ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ทั้งนี้หากผู้วิจัยนำทั้งแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษา น่าจะช่วยให้ นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นทั้งในส่วนของความสามารถด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านการกล่าวอ้าง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

5. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

5.1 ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ มีการใช้วิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ในขั้นตอนหรือกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปตามหลักการของ

รูปแบบการเรียนการสอน ผ่านการพิสูจน์ทดสอบประสิทธิภาพของรูปแบบแล้วว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุตามจุดมุ่งหมายเฉพาะของรูปแบบการเรียนการสอน (ทีศนา แคมมณี, 2551: 222, 477)

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงแผนหรือรูปแบบที่สามารถใช้ออกแบบการเรียนการสอนที่มีสภาพการเรียนการสอนแบบเผชิญหน้ากันในชั้นเรียน และใช้ในการออกแบบสื่อการเรียนการสอน ได้แก่ หนังสือ ภาพยนตร์ เทป โปรแกรมและหลักสูตรคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (คอร์สการเรียนรู้อะยะยาว) แต่ละรูปแบบการเรียนการสอนจะช่วยชี้แนะการออกแบบการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน (Joyce & Weil, 1986: 2)

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงกระบวนการที่มีลักษณะเป็นขั้นตอนเพื่อทำให้ประสบผลสำเร็จตามผลการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะ รูปแบบการเรียนการสอนมีหลักการเฉพาะรูปแบบซึ่งประกอบด้วย ทฤษฎีการเรียนรู้ที่เป็นรากฐาน วัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่รูปแบบการสอนจะต้องทำให้บรรลุผล และหลักฐานในการสนับสนุนประสิทธิภาพของรูปแบบ รูปแบบการเรียนการสอนเน้นกระบวนการและผลลัพธ์ เป็นไปตามลำดับขั้นตอน ทุกรูปแบบการเรียนการสอนมีผลต่อผู้เรียนทั้งทางตรงและทางอ้อมสำหรับวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจงหรือมีผลโดยตรงต่อผู้เรียน ได้แก่ ทักษะการเรียนรู้ที่มีความเฉพาะ (Anderson, 1984: 521-522)

รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงการสร้างสรรคสภาพแวดล้อมที่มีความเฉพาะสามารถใช้ออกแบบและทำให้เกิดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้ที่แท้จริง ผู้สอนสามารถเลือกใช้รูปแบบการเรียนการสอนได้เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ตามรูปแบบ (Joyce & Weil, 1972: 25)

กล่าวโดยสรุป รูปแบบการเรียนการสอน หมายถึงแบบแผนในการออกแบบการเรียนการสอน กระบวนการหรือขั้นตอนในการสอนที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะ มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดต่าง ๆ ที่เป็นรากฐานของรูปแบบ และได้รับการพิสูจน์ ทดสอบแล้วว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

5.2 องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ 1. ปรัชญา หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อพื้นฐานของรูปแบบ 2. สภาพการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการ 3. การจัดระบบ คือการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบให้ผู้เรียนบรรลุผลตามเป้าหมาย 4. การอธิบายวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่ช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงสุด (ทีศนา แคมมณี, 2551: 211-212)

รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอน หลักการหรือแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบ ขั้นตอนการสอน และการประเมินผลการใช้รูปแบบ (Joyce & Weil, 2000: 13-14)

กล่าวโดยสรุป องค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย ปรัชญา หลักการ แนวคิดพื้นฐาน สภาพการจัดการเรียนการสอน การจัดระบบ วิธีสอนและเทคนิคการสอน เป้าหมายของรูปแบบการเรียนการสอน ขั้นตอนการสอน และการประเมินผลการใช้รูปแบบ

5.3 กระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ถึงการพัฒนาการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

ทิสนา แคมมณี (2551: 199-201) กล่าวว่าในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนมี 10 ขั้นตอนสำคัญดังต่อไปนี้ 1. กำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน 2. ศึกษา ทฤษฎี หลักการที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดองค์ประกอบและเป็นแนวทางในการจัดความสัมพันธ์ของ องค์ประกอบรูปแบบ 3. ศึกษาสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ค้นพบองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยทำให้นำ รูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. กำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบ 5. จัดกลุ่มขององค์ประกอบ 6. จัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 7. จัดผังรูปแบบแสดงขั้นตอนของ รูปแบบและแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ 8. ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน 9. ประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน 10. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

Joyce & Weil (1986: 12-14) กล่าวว่าในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอาจ ออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยต้องมีทฤษฎีรองรับ และมีการ ทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในการนำไปใช้ในสถานการณ์จริง และปรับปรุงก่อนนำไปใช้ โดย ถ้านำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้ตรงกับจุดมุ่งหมายจะเกิดประโยชน์สูงสุด แต่ก็สามารถนำไป ประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นที่เหมาะสมได้

Joyce et al. (1992) กล่าวถึงการพัฒนาการเรียนการสอนว่ามีขั้นตอนดังนี้ 1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และข้อค้นพบจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาปัจจุบัน จากการสังเกตหรือสอบถามผู้เกี่ยวข้อง 2. กำหนดหลักการ เป้าหมายและองค์ประกอบอื่น ๆ ของ รูปแบบการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานและมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ 3. กำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ได้แก่ กลุ่มผู้เรียน การเตรียมการสอน การ จัดสภาพการเรียนการสอน เพื่อให้รูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ 4. ประเมินรูปแบบการเรียนการสอนเชิงทฤษฎีโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือประเมินความเป็นไปได้ในเชิง ปฏิบัติการโดยนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ 5. การปรับปรุงรูปแบบการเรียน การสอน มี 2 ระยะเวลา คือระยะก่อนนำรูปแบบไปใช้โดยประเมินเชิงทฤษฎีเพื่อเป็นข้อมูลในการปรับปรุง และระยะหลังนำรูปแบบไปทดลองใช้ โดยอาศัยข้อมูลจากการทดลองใช้เป็นตัวชี้้นำในการปรับปรุง และอาจมีการทดลองซ้ำจนกว่าจะได้ผลที่น่าพอใจ

กล่าวโดยสรุปการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนมีขั้นตอนที่สำคัญดังนี้ คือ 1. มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งอาจออกแบบให้ใช้ได้อย่างกว้างขวางหรือใช้เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ 2. ศึกษาทฤษฎี หรือหลักการ ผลการวิจัย สภาพปัญหาในปัจจุบัน การสอบถามจากผู้เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ จัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบอย่างเป็นระบบ 3. แสดงผังขั้นตอนของรูปแบบที่สัมพันธ์กับองค์ประกอบของรูปแบบ 4. ทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน 5. ประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน 6. ปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยใช้ 2 แนวคิดที่สำคัญ คือแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเป็นฐานในการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน และนำหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนมาพัฒนาเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน รวมถึงกำหนดแนวทางในการประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน และมีการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนเชิงภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

งานวิจัยในประเทศ

วไลพร ฉายา (2551) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับประสิทธิผลของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาที่มีต่อการเขียนเรียงความเชิงบรรยายและเรียงความเชิงโต้แย้งของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าคุณภาพการเขียนทั้งสองแบบของนักศึกษากลุ่มทดลองสูงขึ้น ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรฝึกการใช้กลวิธีดังกล่าวในการวางแผน ตรวจสอบและการประเมินงานเขียน โดยบูรณาการกับการสอนเขียนที่เน้นกระบวนการตั้งแต่ขั้นก่อนการเขียน การเขียนฉบับร่างที่ 1 และการเขียนฉบับสุดท้าย

ศิวพร ไสโต (2553) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการวิเคราะห์งานเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งของนิสิตเอกภาษาอังกฤษที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิเคราะห์รูปแบบ (The Integrated Process-Genre Approach) ผลการทดลองพบว่านิสิตมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น จากการพิจารณางานเขียนฉบับร่างที่ 1 และฉบับสุดท้าย พบว่าคะแนนการเขียนของนิสิตมีค่าเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีองค์ประกอบและโครงสร้างการเขียนครบ ได้แก่ ข้อกล่าวอ้างหรือใจความหลักที่ชัดเจน (Claim/Thesis Statement) เหตุผลหรือหลักฐานสำหรับสนับสนุนข้อกล่าวอ้าง (Data/Evidence) การค้านข้อกล่าวอ้าง (Counter-argument/Opposition) และเหตุผลหักล้างฝ่ายตรงข้ามหรือการค้านมุมมองของฝ่ายตรงข้าม (Refutation)

อังคณา ทองพูน พัฒนศร (2553) ได้ศึกษาวิจัยเพื่อเปรียบเทียบการใช้คำเชื่อมในการเขียนเชิงโต้แย้งระหว่างนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และนักศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษา และได้ศึกษาการใช้คำเชื่อมในงานเขียนที่มีระดับคะแนนการเขียนต่างกันในนักศึกษาไทย ผลวิจัยแสดงให้เห็นว่าทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาที่เป็นเจ้าของภาษามีรูปแบบการใช้คำเชื่อมที่ค่อนข้างคล้ายคลึงกันใน 3 ด้าน คือด้านความหมาย ตำแหน่ง และคำเชื่อมที่ใช้บ่อย ๆ สำหรับงานเขียนเชิงโต้แย้งของนักศึกษาไทยที่มีระดับคะแนนต่างกัน พบว่างานเขียนที่คะแนนสูงจะมีการใช้คำเชื่อมมากกว่างานเขียนที่คะแนนน้อย และมีการใช้จำนวนคำและกลุ่มคำเชื่อมต่าง ๆ มากกว่าทั้งทางด้านกลุ่มความหมายและหน้าที่ของคำเชื่อม

งานวิจัยต่างประเทศ

Qin & Karabacak (2010) ได้ศึกษาค้นคว้าเรื่องการวิเคราะห์ส่วนประกอบโต้แย้งของ Toulmin ในงานเขียนเชิงโต้แย้งของนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง โดยทดลองกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 วิชาเอกภาษาอังกฤษ พบว่าในงานเขียนมีการใช้การกล่าวอ้าง และข้อมูลเหตุผล

แต่มีการใช้การค้ำการกล่าวอ้าง และเหตุผลหักล้างฝ่ายตรงข้ามหรือการค้ำมุมมองของฝ่ายค้ำในงานเขียนน้อยมาก

Liu & Braine (2005) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องลักษณะเด่นของการเชื่อมโยงโครงสร้างของเนื้อความ (Cohesive Features) ในการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งของนักศึกษาจีน เนื่องจากเป็นสิ่งสำคัญในการทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อความ จึงเน้นเรื่องการเชื่อมโยงความคิดระหว่างประโยค และความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวมในการสอนและการประเมินการเขียน โดยในการศึกษาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบการใช้คำในการเชื่อมโยงใจความในการเขียนเรียงความโต้แย้ง 50 ฉบับของนักศึกษาจีนที่เรียนวิชาเอกภาษาอังกฤษ ผลการศึกษาพบว่านักศึกษาสามารถใช้คำเชื่อมโยงใจความได้หลากหลายในการเขียน และพบว่าในงานเขียนมีความหลากหลายในการใช้คำศัพท์ และการอ้างอิงในงานเขียน

Yibo (2012) ได้ศึกษาวิจัยพบว่าการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) ในการสอนเขียนเชิงโต้แย้งให้แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าช่วยส่งเสริมทั้งความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียน ปัญหาหลักในการเขียนเชิงโต้แย้ง คือผู้เรียนไม่สามารถสร้างใจความหลักที่ชัดเจนได้เพราะไม่คุ้นเคยกับการเขียนประเภทดังกล่าว ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาในการเขียนเนื่องจากมีความรู้ไม่เพียงพอเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ คุณลักษณะการโต้แย้ง การเชื่อมโยงความคิดและเนื้อหา การอ้างอิงในงานเขียน และมีปัญหาในการจัดลำดับความคิด

Le (2013) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการเชื่อมโยงใจความด้วยการวิเคราะห์การดำเนินใจความหลักในเรียงความโต้แย้งของผู้เรียนชาวเวียดนามที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการศึกษาเชิงปริมาณพบว่าคะแนนของผู้เรียนดีขึ้นทั้งในแง่ของคะแนนรวมและคะแนนการเชื่อมโยงใจความ ส่วนผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพพบว่าเรียงความที่ได้คะแนนสูงมีแนวโน้มที่จะมีการดำเนินใจความหลักทั้งสี่รูปแบบ และผู้เรียนใช้รูปแบบเหล่านั้นอย่างยืดหยุ่น ทำให้เกิดการเชื่อมโยง มีความราบรื่นตลอดตัวบท

Al-Shaer (2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้ผังมโนทัศน์ (Concept Mapping) ในการสอนเขียนเรียงความโต้แย้งขึ้นก่อนการเขียนให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความโต้แย้ง โดยผลการทดลองพบว่าผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้ผังมโนทัศน์มีความสามารถในการเขียนเรียงความโต้แย้งดีขึ้นในหลายด้าน ได้แก่ มุมมอง ความมีเอกภาพและความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวมของเรียงความ การพัฒนาเนื้อเรื่อง การจัดลำดับ และการคิด

Fahim & Mirzaii (2014) ได้ศึกษาการใช้การคิดในเชิงวิพากษ์ในการสนทนาร่วมกับการสอนเขียนให้กับผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในกลุ่มทดลอง เปรียบเทียบกับการใช้

เพียงการสอนเขียนกับผู้เรียนกลุ่มควบคุมในการสอนเขียนเชิงโต้แย้งให้แก่ผู้เรียนชาวอิหร่าน ซึ่งเรียนอยู่ที่ Kish Institute of Science and Technology ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม

Liu & Stapleton (2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการคัดค้านการกล่าวอ้าง และการส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณในงานเขียนเชิงโต้แย้ง ได้ทำการทดลองสอนกับนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นนักศึกษาของ Chinese University จำนวน 125 คน ผลการวิจัยพบว่าการสอนเขียนเชิงโต้แย้งโดยใช้การคัดค้านการกล่าวอ้าง เหตุผลหักล้างฝ่ายตรงข้ามหรือการคัดค้านมุมมองของฝ่ายค้าน (Refuting) มีความสัมพันธ์กับคะแนนการเขียนของผู้เรียนในทางบวก

Ka-kan-dee & Kaur (2015) ได้สัมภาษณ์ครูผู้สอนระดับอุดมศึกษาของไทยเกี่ยวกับปัญหาในการเรียนการสอนเขียนเชิงโต้แย้ง จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนการเขียนเชิงโต้แย้งระดับอุดมศึกษาพบว่าส่วนมากผู้เรียนไม่สามารถสร้างใจความหลัก ที่ชัดเจนได้เพราะไม่คุ้นเคยกับการเขียนประเภทดังกล่าว ผู้เรียนเผชิญกับปัญหาในการเขียนเนื่องจากมีความรู้ไม่เพียงพอเกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ คุณลักษณะสำคัญของการโต้แย้ง การจัดเรียงความคิดเข้าด้วยกัน และการสร้างหลักฐานที่น่าเชื่อถือในการเขียนเรียงความให้มีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวมีการใช้หลายแนวคิดในการพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งของผู้เรียน ได้แก่ การใช้กลวิธีอภิปราย การใช้ผังมโนทัศน์การใช้แนวคิดการสอนเขียนร่วมกับแนวคิดการคิดอย่างมีวิจารณญาณในการสนทนา และมีการใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานซึ่งช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนต้องพิจารณาและศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อดีและข้อจำกัดของแนวคิดต่าง ๆ ก่อนนำมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนเพื่อช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้เทคนิคการใช้ผังมโนทัศน์ และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนมีการตรวจสอบการรู้คิดของตนเองระหว่างการเรียนรู้ รวมถึงได้ฝึกวิพากษ์วิจารณ์ตามประเด็นการเรียนรู้หรือสถานการณ์ที่มีความหลากหลายเพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ศึกษากลุ่มทดลอง

6.2 งานวิจัยเกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

งานวิจัยในประเทศ

โสภรต์มี ดาหลาย (2551) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการพัฒนามโนทัศน์โดยใช้กระบวนการสืบสอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการพัฒนามโนทัศน์โดยใช้กระบวนการสืบ

สอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์สูงกว่า และมีความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ

เสาวรัตน์ รามแก้ว (2552) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การสืบสอบแบบแนะแนวทางที่มีต่อมโนทัศน์และความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การสืบสอบแบบแนะแนวทางมีมโนทัศน์และความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์สูงกว่ากลุ่มที่เรียนแบบปกติ นักเรียนสามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของข้อมูล สร้างข้อความคาดการณ์ สรุป และตรวจสอบมโนทัศน์ได้ด้วยตนเอง

สุภารัตน์ ภิรมย์ราช (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้เทคนิคการคิด-สนทนา-เขียน (Think-Talk-Write) ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผลและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งพบว่านักเรียนมีพัฒนาการในการให้เหตุผลและการสื่อสารทางคณิตศาสตร์ของสูงขึ้นไปอย่างลำดับ สามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของแนวคิด แสดงข้อสรุปของข้อมูล ใช้ข้อสรุปที่เป็นกฎเกณฑ์ทางคณิตศาสตร์มาอธิบายเพื่อยืนยันหรือคัดค้านได้อย่างสมเหตุสมผล

พรเทพ จันทราอุกฤษฏ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการรูปแบบการสืบสอบแบบโต้แย้งและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการรู้วิทยาศาสตร์และควมมีเหตุผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีคะแนนเฉลี่ยควมมีเหตุผลสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ และแสดงพฤติกรรมควมมีเหตุผลสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบปกติ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

งานวิจัยต่างประเทศ

Amaral & Garrison (2002) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการช่วยเพิ่มความสำเร็จให้ผู้เรียนชาวอังกฤษด้วยการสอนวิทยาศาสตร์ตามแนวคิดการสืบสอบ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนเกรด 6 ซึ่งเป็นชาวอังกฤษที่ได้รับการเรียนการสอนตามแนวคิดการสืบสอบมีความสำเร็จเพิ่มขึ้นตามจำนวนปีที่เข้าร่วมโครงการ โดยระยะเวลาที่ผู้เรียนเข้าร่วมโครงการนี้มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนในวิชาวิทยาศาสตร์ การเขียน การอ่าน และคณิตศาสตร์ หรือกล่าวได้ว่าผู้เรียนชาวอังกฤษเกรด 6 ที่ได้รับการสอนแบบสืบสอบตามโครงการนี้มีคะแนนสูงขึ้นในวิชาวิทยาศาสตร์ การเขียน การอ่าน และคณิตศาสตร์ ตามจำนวนชั้นปีที่เพิ่มขึ้น

Sunarni (2012) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้วิธีการสืบสอบเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเกรด 2 ซึ่งจากการสังเกต เก็บรวบรวมข้อมูล การสัมภาษณ์ และการทดสอบ ผลการ

วิเคราะห์ข้อมูลพบว่าการประยุกต์ใช้วิธีการสืบสอบเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนเกรด 2 ตามวงจร 1 2 และ 3 สามารถช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนได้

Nurtalina (2013) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียนเกรด 8 ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบสืบสอบมีคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่าคะแนนหลังเรียนของผู้เรียนกลุ่มควบคุม

Lee (2014) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการสอนด้วยการสืบสอบในการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศ ซึ่งจากการใช้แบบสอบถามผู้เรียนเพื่อประเมินข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความชอบแนวความคิดการสืบสอบ พบว่าผู้เรียนกระตือรือร้นกับการสอนแบบสืบสอบและบ่งชี้ว่าการสอนแบบสืบสอบช่วยส่งเสริมการเรียนรู้และความเข้าใจสื่อการเรียนรู้ และจากข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าการสอนแบบสืบสอบช่วยส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนและส่งเสริมประสบการณ์เรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและมีความหมาย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบสืบสอบทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่าช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้และมีความสามารถในการให้เหตุผลสูงขึ้น และพบว่ามีงานวิจัยที่นำแนวความคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบไปใช้ในการสอนเขียนแล้วช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงพิจารณานำแนวความคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งคาดว่าจะช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้นเพราะแนวคิดดังกล่าวมีส่วนช่วยในการพัฒนาความสามารถในการให้เหตุผลซึ่งมีความสำคัญต่อการเขียนเชิงโต้แย้งให้มีประสิทธิภาพ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

6.3 งานวิจัยเกี่ยวกับแนวความคิดให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

งานวิจัยในประเทศ

วิชา ปิตชามุก (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเขียนอนุเฉทของนักศึกษาสถาบันราชภัฏที่ได้รับวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบเน้นไวยากรณ์ แบบเน้นเนื้อหา และแบบผสมผสานมีคะแนนความสามารถในการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง โดยกลุ่มที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบเน้นเนื้อหา มีคะแนนโดยรวม คะแนนในองค์ประกอบด้านเนื้อหาและคะแนนในองค์ประกอบด้านไวยากรณ์สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบเน้นไวยากรณ์ และกลุ่มที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบผสมผสาน

อนงค์พร พะวรรัมย์ (2546) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานสอนของครูระหว่างการประเมินตนเองกับการประเมินแบบ 360 องศา โดยมีครูที่ได้รับการประเมินจำนวน 44 คน ได้รับข้อมูลจาก 5 กลุ่ม คือ 1. กลุ่มครูที่ประเมินตนเอง 2. เพื่อนร่วมงานของครู 3. หัวหน้าหมวด

4. ผู้บริหาร 5. นักเรียน ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินตนเองกับการประเมินโดยนักเรียน และผลการประเมินตนเองกับการประเมินโดยเพื่อนร่วมงานมีความสัมพันธ์ปานกลาง ผลการประเมินตนเองกับการประเมินแบบ 360 องศา ที่มีแหล่งผู้ประเมิน 5 แหล่ง และ 4 แหล่ง ซึ่งมีการกำหนดน้ำหนักคะแนนเท่ากันมีความสัมพันธ์กันปานกลางและสูง นอกจากนี้ยังพบว่าแหล่งผู้ประเมินที่เป็นนักเรียน และเพื่อนร่วมงานมีความคลาดเคลื่อนแบบปล่อยคะแนน ส่วนแหล่งผู้ประเมินที่เป็นหัวหน้าหมวด ครู และผู้บริหารมีความคลาดเคลื่อนแบบกดคะแนน

ดวงใจ สีเขียว (2549) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนากระบวนการประเมินนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 เพื่อพัฒนาระบบการประเมิน กลุ่มตัวอย่างระยะที่ 2 เพื่อทดลองใช้ระบบประเมิน และระยะที่ 3 เพื่อประเมินคุณภาพของระบบการประเมินหลังการทดลองใช้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยสัมภาษณ์ สอบถาม สังเกต บันทึกข้อมูลและวิเคราะห์เอกสาร ซึ่งจากการนำระบบการประเมินไปทดลองใช้พบว่าองค์ประกอบของระบบการประเมินทุกรายการมีความเหมาะสมในระดับมาก และระบบการประเมินมีมาตรฐานในด้านการใช้ประโยชน์ ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม ความถูกต้องครอบคลุมในระดับมากทุกด้าน ผู้ใช้ระบบและผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจต่อระบบการประเมินนิสิต/นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

อุบลรัตน์ ชูศรี (2553) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา กรณีศึกษาโรงเรียนสามบ่อวิทยา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครู/ผู้บริหาร 19 คน และนักเรียน 375 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของครู และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา ประกอบด้วยการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 เป้าหมายการประเมิน เพื่อการปรับปรุงพัฒนาการปฏิบัติงานของครู ขั้นที่ 2 องค์ประกอบในการประเมิน ขั้นที่ 3 การประเมิน มีแหล่งผู้ให้ข้อมูล 4 แหล่ง ขั้นที่ 4 การแจ้งผลการประเมิน ซึ่งจากการวิจัยพบว่าครูมีการพัฒนาการปฏิบัติงานสูงกว่าค่าเฉลี่ยของผลการประเมินครั้งที่ 1 ในภาพรวมครูและผู้บริหารมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศาอยู่ในระดับมาก

จิตติมา กาวีระ และศิริลักษณ์ อุสาหะ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการเขียนของครูชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้เรียนต้องเขียนเรียงความ 3 รูปแบบคือการเล่าเรื่อง การบรรยาย และการเปรียบเทียบ โดยใช้ข้อมูลป้อนกลับจากครูแบบทางตรง (Direct Feedback) แบบรหัส (Coded Feedback) และแบบขีดเส้นใต้ (Uncoded Feedback) ผลการวิจัย

พบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาคุณภาพของการเขียนมากขึ้น และมีข้อผิดพลาดในการเขียนลดลง ข้อผิดพลาดที่พบมากคือการใช้คำผิด โครงสร้างประโยค คำกริยา คำนำหน้านาม และส่วนเติมท้าย คำนามตามลำดับ

กมลพร อ่องเพชร (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับที่แตกต่างกัน ร่วมกับการประชุมแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับนักเรียนต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยผู้เรียนต้องเขียนเชิงสารคดี 2 ชิ้น และมีบันทึกของนักเรียนพบว่า ผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบทางตรงมีผลต่อความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน มากกว่าข้อมูลป้อนกลับแบบทางอ้อม โดยการให้ข้อมูลทางตรงมีผลต่อการเขียนของผู้เรียนที่มีความสามารถสูง แต่การให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งสองรูปแบบไม่มีผลต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียนที่มีความสามารถต่ำ และพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบทางตรงมากกว่าแบบทางอ้อม

งานวิจัยต่างประเทศ

จากการศึกษาวิจัยของ Miao et al. (2006) เรื่องการศึกษาเปรียบเทียบการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนและครูในชั้นเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของผู้เรียนชาวจีน โดยผู้เรียนกลุ่มทดลองได้รับข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อน และผู้เรียนกลุ่มควบคุมได้รับข้อมูลป้อนกลับจากครู ผลจากแบบสำรวจข้อมูลจากผู้เรียนทั้งสองกลุ่ม การบันทึกวิดีโอและการสัมภาษณ์จากผู้เรียน 12 คน พบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองใช้ทั้งข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนและเพื่อนในการปรับปรุงงานเขียน แต่มีการนำข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนไปใช้พัฒนาการเขียนมากกว่า อย่างไรก็ตามการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนอย่างมาก และพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนส่งผลให้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับความหมาย ผู้เรียนมีการสื่อสารและเข้าใจกัน ส่งผลให้ลดความเข้าใจผิดในเรื่องความหมายหรือการตีความตามที่ผู้เรียนต้องการสื่อสาร

Drew (2009) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องมุมมองข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาในการพัฒนาความเป็นผู้นำของแต่ละบุคคล จากผลของการพูดคุยแบบกึ่งทางการซึ่งจัดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็กเพื่อพิสูจน์ถึงความสำคัญของการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Self-Efficacy) ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการเรียนรู้และการพัฒนาที่มีต่อผู้รับการประเมิน เพื่อจะได้แสดงออกตามข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และในส่วนบุคคลขององค์กรในการช่วยเหลือการรับรู้ความสามารถของตนเองตามโปรแกรม 360 องศา ผลการวิจัยพบว่าผู้เข้าร่วมมีความเห็นว่าการฝึกหัดให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นโอกาสที่ดีในการพัฒนาความสามารถของพวกเขา และเป็นการทำให้บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ด้วยการปฏิบัติตามหัวข้อในการพัฒนาตามคำแนะนำที่ได้รับจากข้อมูลป้อนกลับ การสนับสนุนที่ผู้เข้าร่วมได้รับในกิจกรรมการให้ข้อมูลป้อนกลับเป็นส่วนหนึ่งของโปรแกรมการพัฒนาที่มีผลต่อการตอบสนอง

ทางบวก ผู้เข้าร่วมรับรู้ความสามารถของตนเองว่าการได้รับข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่งข้อมูลมีประโยชน์ในการพัฒนาตนเอง และเชื่อมั่นว่าตนเองมีความสามารถในการเรียนรู้

Mahar (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเกี่ยวกับการประเมินแบบเดิมสำหรับการพัฒนาวิชาชีพของครูในระดับการศึกษา K-12 ซึ่งมุ่งเน้นทำความเข้าใจเกี่ยวกับการรับรู้ของครูถึงคุณภาพของการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากการประเมินแบบเดิมกับข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่งข้อมูล โดยผู้เข้าร่วมโครงการนี้พบว่ากระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับจากหลายแหล่งมีประโยชน์มากกว่าวิธีการประเมินแบบเดิมในส่วนปริมาณของขอบเขต รวมถึงการพัฒนาตามเป้าหมายการพัฒนาวิชาชีพ การบ่งชี้ถึงความจำเป็นของการพัฒนาทางวิชาชีพและการเตรียมข้อมูลป้อนกลับที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

Ting & Qian (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องกรณีศึกษาของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่ส่งผลต่อการเรียนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนชาวจีน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนในการปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น มีการพัฒนาความคล่องในการเขียนและมีการพัฒนามากในส่วนของความถูกต้อง นอกจากนี้ยังช่วยทำให้เกิดการแก้ไขด้วยตนเองในกลุ่มผู้เรียน และเป็นการปลูกฝังความเป็นนักอ่านและนักเขียนที่มีวิจารณญาณที่ไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่น

Kipchumba (2014) ได้ศึกษาวิจัยถึงประสิทธิภาพของการประเมินแบบ 360 องศาในการฝึกหัดทรัพยากรบุคคลในประเทศเคนยา ผลการวิจัยพบว่าการใช้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเป็นประโยชน์ในกระบวนการบริหารจัดการความสามารถในการปฏิบัติงานที่กว้างขึ้น แต่ต้องมีการสื่อสารที่ชัดเจนว่าจะใช้การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาอย่างไร งานวิจัยนี้ทำให้เห็นถึงความชัดเจนเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียและโอกาสของระบบการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีประโยชน์อย่างมากต่อการพัฒนาความสามารถในระดับฝ่ายบริหาร ข้อค้นพบและคำแนะนำมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการเมื่อวางแผนสำหรับการประเมินความสามารถ เช่นเดียวกับการวิจารณ์ความสามารถส่วนบุคคล

Basu (2015) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบูรณาการข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานและกระบวนการพัฒนา การปฏิบัติงานขององค์กรบริหารจัดการโดยการตรวจสอบและการจัดการการปฏิบัติงานของพนักงานแต่ละบุคคลในองค์กร พบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ช่วยลดความอยู่ดีธรรมของผู้บริหารในการประเมินแบบเดิม พนักงานจะได้รับการประเมินจากผู้บริหาร เพื่อนร่วมงาน ผู้ให้ข้อมูลที่เป็นบุคคลภายนอกและภายใน ผู้จัดการระดับรองลงมา และผู้นำในองค์กร ซึ่งช่วยทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับข้อดีและข้อเสียของพนักงาน การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศาเป็นระบบการบริหารจัดการคุณลักษณะความสามารถในการปฏิบัติงานที่มีเป้าหมายและมุ่งเน้นความสามารถในปัจจุบัน

และอนาคต มีประโยชน์จากสองมุมมอง คือจากมุมมองการพัฒนาของพนักงาน และอื่น ๆ ในบริบท มิติขององค์กร เช่น แง่มุมทางกลยุทธ์ กลวิธี และการดำเนินการ

Fung (2015) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเป็นกลุ่มของ นักศึกษาด้วยการประเมินตนเอง ผลการทดลองพบว่าการใช้การประเมินตนเองส่งผลดีต่อการพัฒนา ความสามารถในการเขียนของผู้เรียน งานกลุ่มช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางสังคมและสติปัญญาของ ผู้เรียนอ่อน ส่วนผู้เรียนเก่งก็ได้พัฒนาความรอบคอบเกี่ยวกับความคิด การทดสอบหลังเรียนพบว่า ผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการคิด มีขอบเขตคำศัพท์ที่ใช้กว้างขึ้น ใช้ภาษาเหมาะสมและมีการจัดระบบ การเขียนที่ดีขึ้น ความสอดคล้องของการประเมินทำให้เห็นถึงความตระหนักและสติสัมปชัญญะที่มากขึ้นเกี่ยวกับข้อผิดพลาด การใช้การประเมินตนเองในชั้นเรียนช่วยพัฒนาทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเองและ ความสามารถในการเขียนของผู้เรียน

Iraji, Enayat & Momeni (2016) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการประเมินด้วยตนเองและการ ประเมินจากเพื่อนที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งของผู้เรียนชาวอิหร่านซึ่งเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับกลาง โดยผู้เรียนกลุ่ม ทดลองใช้การประเมินตนเองและการประเมินจากเพื่อน ส่วนผู้เรียนกลุ่มควบคุมใช้การประเมินจาก ผู้สอน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนซึ่งในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนหลังการทดสอบหลังเรียน สูงขึ้น โดยการประเมินดังกล่าวมีประโยชน์สำหรับผู้เรียนในการเอาชนะอุปสรรคในการเขียนเชิง โต้แย้งได้ ทั้งผู้เรียน ผู้สอน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถใช้ในการประเมินพัฒนาการเขียนเชิงโต้แย้งได้ นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มความตระหนักรู้ในตนเองและเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนด้วย

Sotoudehnama (2016) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการตรวจสอบจากเพื่อน (Peer Review) ที่มีต่อประสิทธิภาพในการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในมุมมองแบบสากล และแบบท้องถิ่น โดยมีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มที่มีความสามารถสูงและต่ำ กลุ่มที่ หนึ่งทำหน้าที่ให้ข้อมูลป้อนกลับ กลุ่มที่สองทำหน้าที่รับข้อมูลป้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่าผู้ให้ข้อมูล ป้อนกลับมีพัฒนาการในการเขียนมากกว่าผู้รับ และมีความยุติธรรมทั้งในมุมมองแบบสากลและ ท้องถิ่นของการเขียนตามระดับความสามารถของผู้เรียน

จากการศึกษาวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ในการเขียนเรียงความประเภทต่าง ๆ พบว่าช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาคุณภาพงานเขียน ได้ดีขึ้น มีความตระหนักรู้ในตนเองมากขึ้นเกี่ยวกับข้อผิดพลาด มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการให้ข้อมูล ป้อนกลับ มีความก้าวหน้าในการคิด มีขอบเขตคำศัพท์ที่ใช้กว้างขึ้น ใช้ภาษาเหมาะสมและมีการ จัดระบบการเขียนที่ดีขึ้น ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งเสริมความสามารถในการเขียนของ ผู้เรียน ผลการประเมินมีความเป็นธรรม บุคคลได้ทราบข้อดีและข้อเสียของตนเองและนำคำแนะนำที่ ได้รับไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงความสามารถของตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดการให้

ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งมีข้อดีหลายประการที่น่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้น มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีการดำเนินงาน 4 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 (R1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

- 1.1 ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต
- 1.2 ศึกษาข้อมูล แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ระยะที่ 2 (D1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

- 2.1 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นฐาน
- 2.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.3 ตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

ระยะที่ 3 (R2) การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

- 3.1 เตรียมการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
- 3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ระยะที่ 4 (D2) การนำเสนอการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

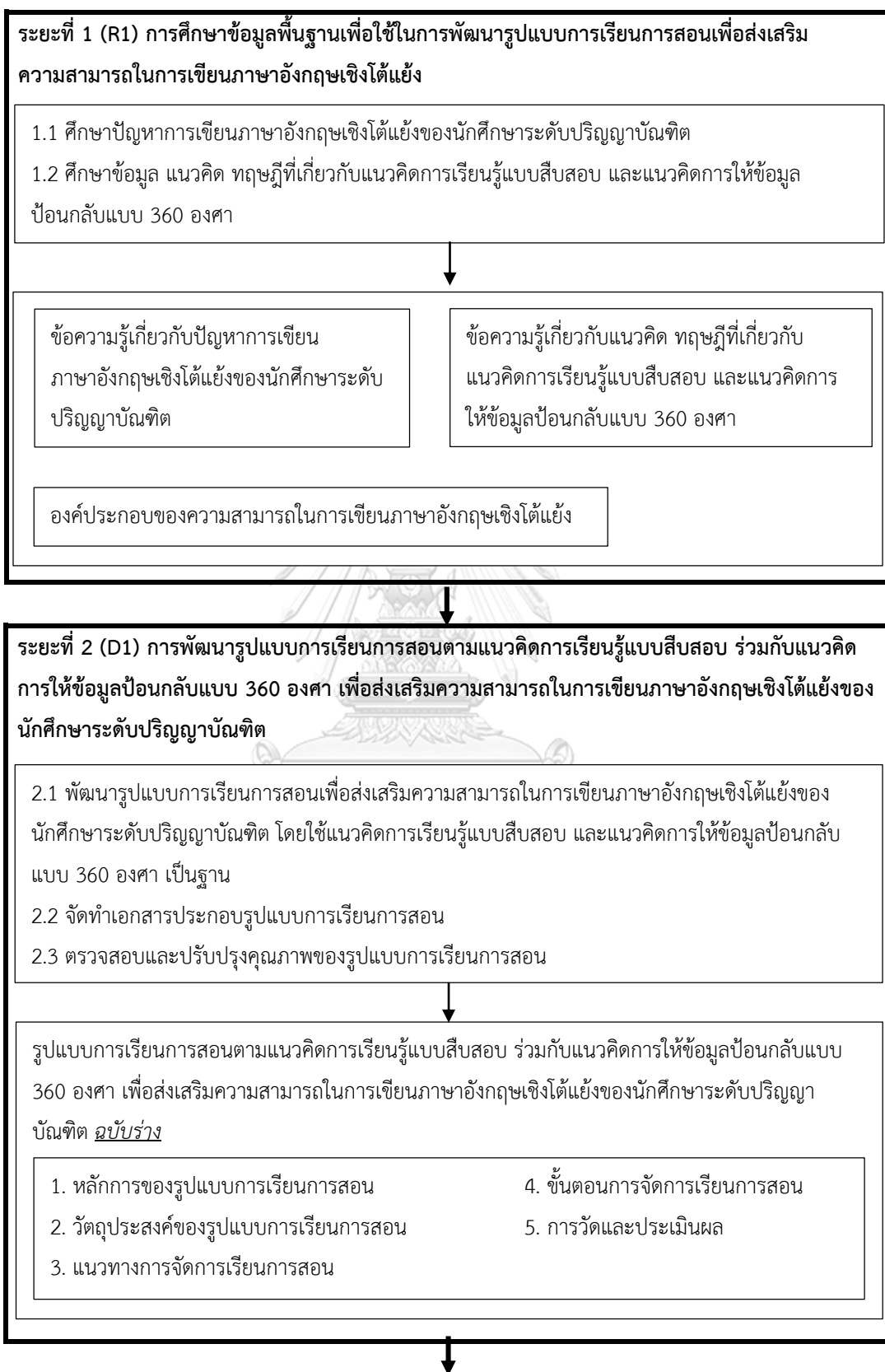
4.1 สรุปข้อค้นพบจากผลการทดลองใช้และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

4.2 จัดทำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ฉบับสมบูรณ์

การดำเนินการวิจัยเรื่องการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต แสดงไว้ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 กรอบการวิจัย

ภาพที่ 4 กรอบการวิจัย (ต่อ)

ระยะที่ 1 (R1) การศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

การดำเนินการในระยะนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ผู้วิจัยดำเนินการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัย และสัมภาษณ์ผู้สอนรายวิชาการเขียนให้แก่ผู้เรียนระดับอุดมศึกษา จากนั้นจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปเป็นปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งเพื่อใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการรวบรวมปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่เกิดขึ้นในสภาพจริง

1.1.2 รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในระดับปริญญาบัณฑิต โดยการสัมภาษณ์และสำรวจความคิดเห็นของนักวิชาการด้านการสอนภาษาและผู้สอนรายวิชาการเขียนในระดับอุดมศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในปัจจุบัน

1.1.3 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้แล้วสรุปปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาได้ 3 ด้านตามลำดับ ดังนี้

1.3.1.1 ปัญหาด้านการเรียบเรียงความคิดในงานเขียน พบว่านักศึกษาไม่สามารถสร้างประโยคใจความหลักที่มีความชัดเจนได้เนื่องจากขาดการฝึกฝนการเขียนที่เพียงพอ และไม่สามารถจัดเรียงความคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ นักศึกษาไม่สามารถเขียนเรียงความที่มีความชัดเจนและเป็นไปตามลำดับ ขาดความตระหนักถึงผู้อ่านกลุ่มเป้าหมายทำให้การเรียบเรียงความคิดในการเขียนไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการเขียน มีปัญหาเรื่องการเชื่อมโยงความคิด การพัฒนาความคิดในการเขียน การขาดความคิดริเริ่มในการเขียน มีความคิดในการเขียนไม่กว้างไกล มีการลอกแบบในตัวอย่างที่ได้เรียนมาเขียน มีการพัฒนาความคิดจำนวนมากเกินไปในแต่ละครั้งซึ่งเป็นการทำให้ผู้อ่านสับสนเกี่ยวกับใจความหลัก

1.3.1.2 ปัญหาด้านการเขียนกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านการกล่าวอ้าง พบว่านักศึกษาไม่สามารถสร้างหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนที่แข็งแกร่งในการเขียนเชิงโต้แย้งซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญในการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้ง ไม่สามารถเขียนกล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน ขาดการรวบรวมรายละเอียดที่เพียงพอในการนำมาเขียนสนับสนุนการกล่าวอ้าง ขาดข้อมูลในส่วน of ประโยคใจความหลัก และขาดรายละเอียดที่ใช้สนับสนุนเนื้อเรื่อง มีปัญหาในเรื่องคุณภาพของการให้เหตุผล (Reason) ในงานเขียน และไม่มีการค้านการกล่าวอ้าง

1.3.1.3 ปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ พบว่าผู้เรียนมีปัญหาเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างไวยากรณ์และคำศัพท์ในงานเขียนอย่างเหมาะสมซึ่งเป็นอุปสรรคในการเขียนเรียงความในบริบทของไทย ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถถ่ายทอดความคิดในงานเขียนได้อย่างสมบูรณ์ รวมถึงไม่สามารถสื่อสารให้เป็นที่เข้าใจได้อย่างชัดเจนซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพของงานเขียน ผู้เรียนใช้คำศัพท์ที่สื่อ

ความหมายไม่ชัดเจนตามความหมายที่ต้องการสื่อ ใช้คำศัพท์ไวยากรณ์ไม่เหมาะสมกับรูปแบบและเนื้อหาในการเขียน มีปัญหาเกี่ยวกับความผิดพลาดในการใช้คำเชื่อมในงานเขียน การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมกับงานเขียน รวมถึงความสละสลวยในการใช้ภาษาในงานเขียนด้วย

1.1.4 ผู้วิจัยนำผลการศึกษาศาภาพปัญหาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มาวิเคราะห์ร่วมกับการศึกษาความหมายและองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง แล้วสรุปความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่

- 1.4.1.1 ความสามารถด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง หมายถึงการที่ผู้เรียน
 - 1.4.1.1.1 สามารถระบุการกล่าวอ้างและค้านการกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้งตามประเด็นได้อย่างชัดเจน
 - 1.4.1.1.2 สามารถใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้างได้อย่างสมเหตุสมผล
 - 1.4.1.1.3 สามารถใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง
- 1.4.1.2 ความสามารถด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง หมายถึง การที่ผู้เรียน
 - 1.4.1.2.1 สามารถใช้ภาษาและลีลาทางภาษาให้เหมาะสมกับประเด็นในการโต้แย้ง
 - 1.4.1.2.2 สามารถเชื่อมโยงใจความและจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้เข้าใจและติดตามเรื่องราวได้ง่าย
 - 1.4.1.2.3 สามารถใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย และถูกต้องในการเขียนโต้แย้ง
 - 1.4.1.2.4 สามารถใช้โครงสร้างประโยคได้หลากหลาย และถูกต้องในการเขียนโต้แย้ง

จากข้อมูลข้างต้นสะท้อนให้เห็นว่าการที่จะพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่นักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้นั้น ผู้สอนต้องเลือกแนวคิด ทฤษฎีที่สามารถพัฒนาผู้เรียนทั้ง 2 ด้านขององค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง คือ 1. ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และ 2. ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

1.2 การศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การดำเนินการในขั้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่จะนำมาใช้ในการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ทั้ง 2 ด้าน ซึ่งได้แก่ 1. ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านการข้อโต้แย้ง 2. ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง โดยผู้วิจัยวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลจากหนังสือ บทความและงานวิจัยต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสรุปแนวคิดสำคัญได้ดังนี้

1.2.1 แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ

การเรียนรู้แบบสืบสอบเป็นแนวคิดในการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการสังเกต การกระตุ้นให้เกิดความสงสัย ใช้การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ เชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้เรียนรู้ใหม่กับความรู้และประสบการณ์เดิมที่มีเพื่อนำไปสู่การสรุป และนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่น ๆ โดยสามารถสรุปหลักการของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบได้ดังนี้

1.2.1.1 การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือมีความขัดแย้งทางปัญญา แล้วลงมือแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเอง

1.2.1.2 การมีประสบการณ์เรียนรู้ผ่านการสังเกต ตีความ สะท้อนคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบความคิดของตนเองกับผู้อื่น และตรวจสอบข้อมูล ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ พัฒนาการคิดในการเขียนและการจัดลำดับความคิด

1.2.1.3 การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ และระหว่างข้อมูลและความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีระบบ

1.2.1.4 การปรับขยายโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียนเกิดจากการประยุกต์ข้อสรุปความรู้ที่ค้นพบไปใช้ในการอธิบายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งผู้เรียนต้องใช้วิจารณญาณและการคิดอย่างสมเหตุสมผล

1.2.2 แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นแนวคิดที่มุ่งเน้นการประเมิน และการพัฒนาความรู้ความสามารถและผลการปฏิบัติงานของบุคคล โดยมีกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับจากหลายมิติเพื่อช่วยให้เกิดการสะท้อนคิด และการตระหนักรู้ถึงข้อดีและข้อบกพร่องในการทำงานของบุคคล รวมถึงได้รับความรู้ คำแนะนำที่สามารถนำไปใช้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขการทำงานของตนเอง และประยุกต์ใช้ในงานอื่น ๆ โดยสามารถสรุปหลักการของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ได้ดังนี้

1.2.2.1 การได้รับข้อมูลป้อนกลับและการประเมินที่มีหลายมิติ หลายมุมมองและวิธีการ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และมุมมองความความคิดที่หลากหลาย สามารถนำไปใช้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีคิด ให้มีประสิทธิภาพ

1.2.2.2 การเรียนรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความรอบด้าน ทำให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิด ตระหนักรู้ถึงความสามารถ และข้อดีข้อบกพร่องในการทำงานและผลงานของตนเอง

1.2.2.3 การที่ผู้เรียนใช้วิจารณ์ญาณในการเลือกใช้ข้อมูล ความรู้ หรือคำแนะนำต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผลงานให้มีประสิทธิภาพด้วยตนเอง ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

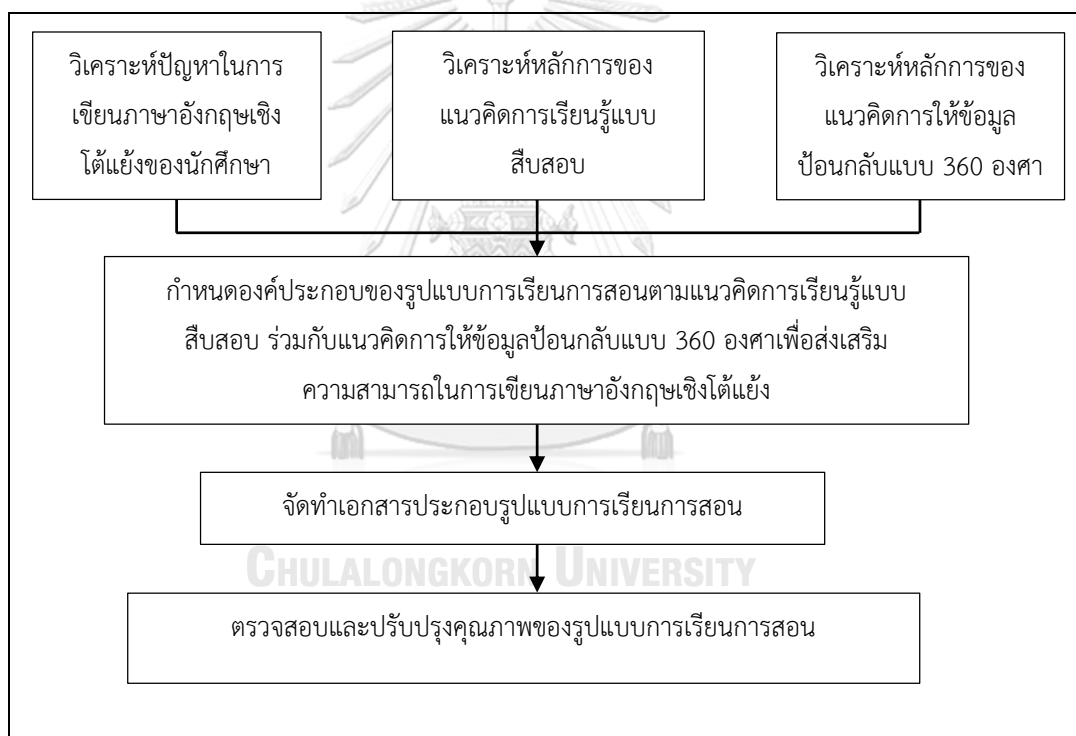
1.2.2.4 การมีประสบการณ์ในการสังเกต คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบข้อมูลต่าง ๆ ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน

ระยะที่ 2 (D1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน โดยนำข้อมูลจากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอน การวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต และสาระสำคัญของแนวคิด 2 แนวคิด มากำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ดังภาพที่ 5

ภาพที่ 5 แสดงกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

2.1 พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นฐาน

2.1.1 กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

เป็นการนำกรอบแนวคิดของการวิจัยที่ได้มากำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนที่ตอบสนองต่อสภาพปัญหาและการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.1.1.1 การกำหนดหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

เป็นการกำหนดแนวทางในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยนำสาระสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ และแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มากำหนดเป็นหลักการของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีหลักการสำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความขัดแย้งทางปัญญา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและคัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ

2) การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

3) การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ

4) กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน

5) การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

โดยแสดงผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ไว้ในภาพที่ 6 และแสดงผลการสังเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นและความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ในภาพที่ 7

ภาพที่ 6 แสดงผลการสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

หมายเหตุ การใช้เส้นลักษณะต่าง ๆ ในแผนภาพนี้มีความเท่าเทียมกัน ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ลักษณะเส้นดังกล่าวเพื่อช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ชัดเจนเท่านั้น

2.1.1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

เป็นการกำหนดเป้าหมายสำคัญที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียนหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

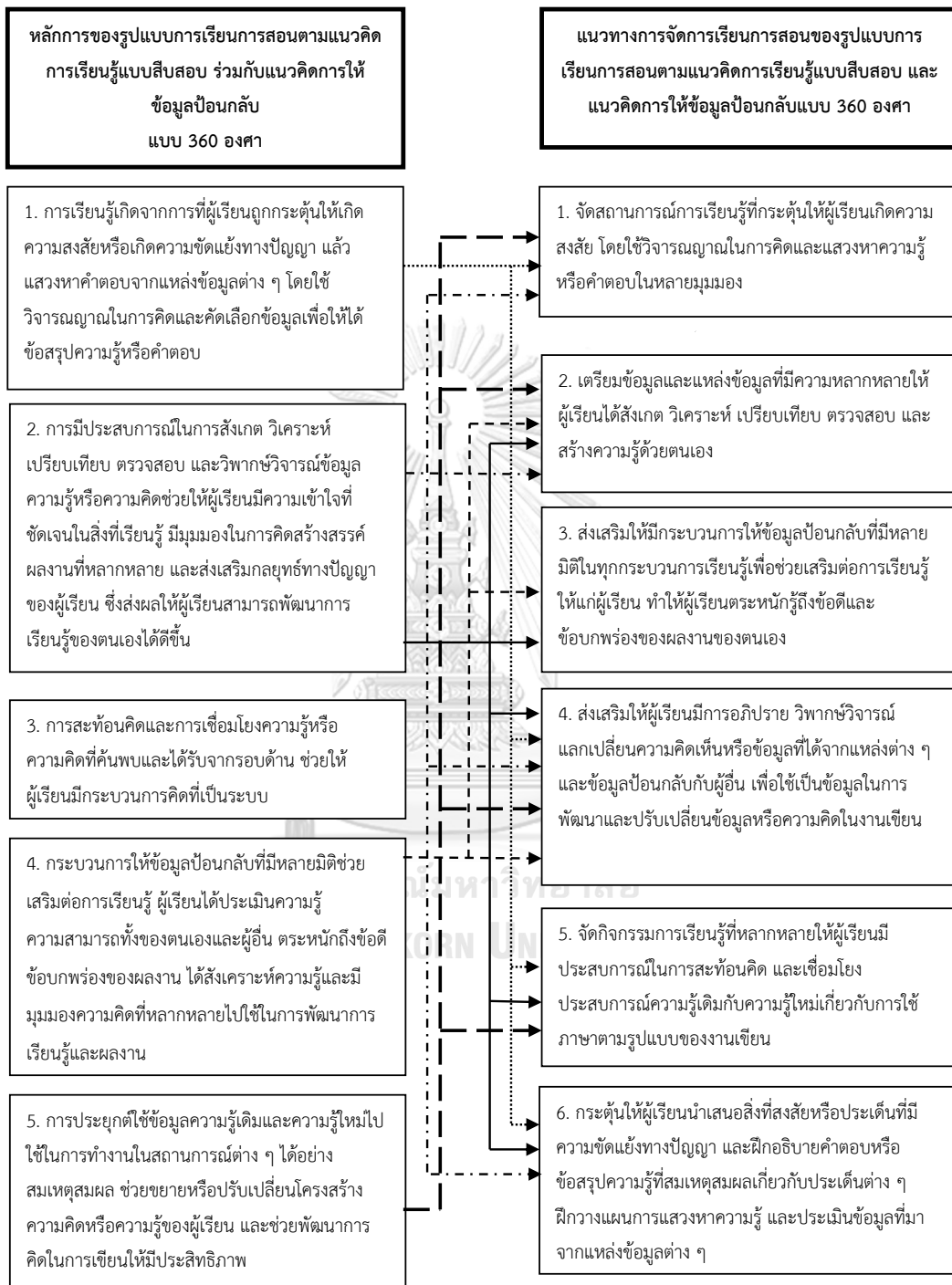
2.1.1.3 กำหนดแนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยวิเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอนจากหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 6 ข้อ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) จัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและแสวงหาความรู้หรือคำตอบในหลายมุมมอง
- 2) เตรียมข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้สังเกตวิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง
- 3) ส่งเสริมให้มีกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติในทุกกระบวนการเรียนรู้เพื่อช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงข้อดีและข้อบกพร่องของผลงานของตนเอง
- 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ และข้อมูลป้อนกลับกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดในงานเขียน
- 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสะท้อนคิด และเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาตามรูปแบบของงานเขียน
- 6) กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่สงสัยหรือประเด็นที่มีความขัดแย้งทางปัญญา และฝึกอธิบายคำตอบหรือข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ฝึกวางแผนการแสวงหาความรู้ และประเมินข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

โดยนำเสนอผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ไว้ในภาพที่ 7

ภาพที่ 7 แสดงผลการสังเคราะห์แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนฯ

หมายเหตุ. การใช้เส้นลักษณะต่าง ๆ ในแผนภาพนี้มีความเท่าเทียมกัน ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการใช้ลักษณะเส้นดังกล่าวเพื่อช่วยให้มองเห็น ความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ชัดเจนเท่านั้น

2.1.1.4 การกำหนดขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

เป็นการพัฒนาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน โดยสังเคราะห์จากแนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนมุมมองและความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

วัตถุประสงค์

เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย มีความขัดแย้งทางความคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นตามมุมมองของตนเองเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้กับผู้อื่น

ประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้

ผู้สอนนำเสนอประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวเหล่านั้น

ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้สอนใช้คำถามนำในการคิด จากนั้นผู้เรียนสืบสอบข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ความรู้ของตนเอง รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดหรือมุมมองกับผู้อื่น

CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลที่ได้รับมอบหมาย และรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลตามบริบทต่าง ๆ ที่กำหนดหรือตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล

ผู้เรียนตรวจสอบความคิด หรือมุมมองของตนเองเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 หรือกำหนดขึ้นใหม่แต่มีความเชื่อมโยงกัน จากนั้นวางแผนการค้นคว้าข้อมูลตามข้อสงสัย แล้วทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ

ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น

ผู้เรียนลงมือค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามข้อสงสัยหรือแผนที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นอ่านทำความเข้าใจข้อมูลที่มีคร่าว ๆ เพื่อเลือกข้อมูลเก็บไว้ และพิจารณาข้อมูลที่ตัดสินใจเลือกไว้อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อคัดเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล

ผู้เรียนเรียบเรียงความคิด และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบ จากนั้นตรวจสอบข้อมูล และสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบข้อมูลกับเพื่อน เพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องในเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เรียนนำความรู้เดิมที่มีและความรู้ใหม่ที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการพัฒนา โครงร่างงานเขียนและผลงานเขียนของตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ที่มีในการสร้างผลงานเขียนตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน

ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อเขียนโครงร่างงานเขียน (Outline) ตามประเด็น หรือสถานการณ์ในการเขียนที่ผู้สอนระบุไว้ และลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนของตนเอง

ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูล และความคิดของตนเองในโครงร่างงานเขียน แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน และหรืออาจมีผู้สอน หรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย จากนั้นผู้เรียนพิจารณาคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับ ก่อนลงมือสืบสอบและปรับเปลี่ยนข้อมูลในโครงร่าง ใหม่

ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร

ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้ และประยุกต์ใช้ ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ในการเขียนให้สำเร็จตามโครงร่างที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามขอบเขตที่ผู้สอนกำหนดไว้ รวมถึงแนวทางในการพัฒนาผลงานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติ ปัญหาหรืออุปสรรคระหว่างกระบวนการเรียนรู้และวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในการเรียนรู้ของตนเองรวมถึงแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเขียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง

ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเองโดยเปรียบเทียบกับโครงร่างงานเขียนที่ได้กำหนดไว้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและค้นหาข้อผิดพลาด หลังจากนั้นจึงลงมือสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติม และลงมือปรับปรุงแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน

ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อน และผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้แก่ผู้เรียนมีทั้งทางตรงที่เป็นการแก้ไขให้เลย และทางอ้อมที่เป็นการใช้คำถามและสัญลักษณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทั้งทางวาจาและการเขียน และสามารถใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับไวยากรณ์และการโต้แย้งหรือเนื้อหา คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน หรือการให้คำแนะนำเป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน

ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด ตีความ ทำความเข้าใจ ข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และหาวิธีปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้ปฏิบัติ การเขียนโครงร่าง การสืบสอบข้อมูล การให้ข้อมูลป้อนกลับ การสะท้อนคิดเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และการแก้ไขงานเขียน เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

โดยผู้วิจัยแสดงผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ไว้ในภาพที่ 8

ภาพที่ 8 แสดงผลการสังเคราะห์ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

หมายเหตุ การใช้เส้นลักษณะต่าง ๆ ในแผนภาพนี้มีความเท่าเทียมกัน ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์ในการใช้เส้นดังกล่าวเพื่อช่วยให้มองเห็นความสัมพันธ์ของข้อมูลได้ชัดเจนเท่านั้น

2.1.1.5 การวัดและประเมินผล

ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีรายละเอียดของคู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนอยู่ใน ภาคผนวก ค และสำหรับการวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ผู้วิจัยดำเนินการโดยให้นักศึกษาทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งก่อนและหลังการทดลอง และใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการตรวจให้คะแนนผลงานเขียนของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังการทดลอง ซึ่งพิจารณาตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

2.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

2.2.1 เอกสารรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยจัดทำเอกสารรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อบรรจุแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการประเมินผล เพื่อให้ผู้ที่นำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้เกิดความเข้าใจและสามารถใช้ได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเอกสารรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

- 2.2.1.1 ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2.1.2 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2.1.3 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2.1.4 แนวทางการจัดการเรียนการสอน
- 2.2.1.5 ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน
- 2.2.1.6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน
- 2.2.1.7 การวัดและประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน
- 2.2.1.8 แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้
- 2.2.1.9 เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

2.2.2 เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนประกอบไปด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.2.2.1 คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นการอธิบายแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวก ค

2.2.2.2 ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การจัดทำตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้นำนารูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ทราบถึงแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดขอบเขตเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองสอน โดยวิเคราะห์หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตของสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งซึ่งใช้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยดังกล่าวเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ และจากการศึกษาคำอธิบายรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า พบว่ามีเนื้อหาเป็นรายวิชาที่มุ่งให้นักศึกษาศึกษาองค์ประกอบ รูปแบบและกระบวนการเขียนในระดับย่อหน้า การชี้แจงเหตุผล และการแสดงความคิดเห็นในการเขียน ซึ่งพิจารณาแล้วว่าจะมีความเหมาะสมที่จะใช้ในการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยสามารถระบุความเหมาะสมในการใช้ทดลองการวิจัยในรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า ได้ดังนี้

- 1) นักศึกษาที่เรียนรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า มีพื้นฐานและประสบการณ์ในการเขียน สามารถนำความรู้ทางการเขียนระดับพื้นฐานมาใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
- 2) นักศึกษาจะได้ฝึกเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งตามเนื้อหา และรายละเอียดที่เหมาะสมกับการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- 3) นักศึกษาจะได้ฝึกงานเขียนที่สอดคล้องกับสาขาวิชาที่ศึกษา และสามารถนำไปใช้จริงในการศึกษาปัจจุบันและอนาคต

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ที่จัดทำประกอบไปด้วย สารระสำคัญ จุดประสงค์ สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้ ซึ่งปรากฏอยู่ในภาคผนวก ง

นอกจากนี้ผู้วิจัยลำดับเนื้อหาในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ นักศึกษากลุ่มทดลอง ซึ่งได้รับการศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นจำนวน 5 วงจร (Loop) และนักศึกษากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ โดยแสดงรายละเอียดไว้ในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงเนื้อหาการเรียนรู้ในระยะเวลา 10 สัปดาห์

สัปดาห์	เนื้อหา (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และ ใช้สอนกลุ่มควบคุมซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ)	เวลาเรียน (ชั่วโมง)
1-2	ส่วนประกอบของการเขียนระดับย่อหน้า	6
3-4	องค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin	6
5-6	หลักการใช้ภาษาในการเขียนประเภทต่าง ๆ ได้แก่ การเขียน บรรยาย การเขียนอธิบายขั้นตอน และการเขียนเชิงโต้แย้ง	6
7-8	ประเภทของคำเชื่อม (Transitional Words)	6
9-10	ไวยากรณ์พื้นฐานสำหรับการเขียนระดับย่อหน้า	6

ผู้วิจัยนำเสนอบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน
ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไว้ในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	
ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย	
<p>ขั้นตอนที่ 1.1</p> <p>การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมสถานการณ์ ตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทันสมัย และเกี่ยวข้องกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอน - ใช้คำถามประเภทต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สังเกต คิด วิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอ <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกต คิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ - ร่วมแสดงความคิดเห็นในมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ - คิดคำถาม ตั้งข้อสังเกตหรือข้อสงสัย หรือเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ
<p>ขั้นตอนที่ 1.2</p> <p>การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตัดสินใจเลือกหรือเสนอแนะวิธีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ให้ผู้เรียนแล้วให้ผู้เรียนร่วมกันเลือกวิธีการนำเสนอความคิดด้วยตนเอง - คอยตรวจตราให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการบอกเล่าประสบการณ์หรือความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - แลกเปลี่ยนความคิดและมุมมองของตนเองกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน อาจทำเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย วิธีการนำเสนอความคิดอาจใช้วิธีการเขียนผ่านกระดาษ E-mail Blog Facebook หรือใช้วิธีการเดินสัมภาษณ์ในชั้นเรียน ผลัดกันนำเสนอความคิดรอบวงผ่านการเขียนหรือพูด หรือผลัดกันบอกเล่ากับคู่ ได้ว่าที่ และอาจมีการอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียน - เปรียบเทียบข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ของตนเองกับผู้เรียนคนอื่น - ตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนในชั้นเรียน

ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ต่อ)

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	
ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่	
<p>ขั้นตอนที่ 2.1</p> <p>การวางแผนการสืบสอบ</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการสืบสอบให้ผู้เรียน - ช่วยตรวจสอบหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแผนการสืบสอบข้อมูลของผู้เรียน <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบข้อมูลที่ต้องสืบสอบ หรือได้รับมอบหมาย - วางแผนการสืบสอบข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเอง ร่วมกับเพื่อนในกลุ่มย่อย หรือคู่ของตนเอง
<p>ขั้นตอนที่ 2.2</p> <p>การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดเตรียมหรือเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนสามารถใช้ในการสืบสอบ <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบข้อสงสัยหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการค้นคว้าตามแผนการที่กำหนดไว้ - สืบหาข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ - พิจารณาคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง - ลงมือแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่คัดเลือกไว้ - อ่านวิเคราะห์ข้อมูลคร่าว ๆ และอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ค้นคว้าม่าว่าใช้ได้หรือไม่ - อ่านทำความเข้าใจ และสรุปข้อมูลที่มีอีกครั้ง - ตรวจสอบข้อมูลและแผนด้วยตนเอง หรือแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะกับเพื่อนร่วมชั้นเกี่ยวกับแผนและข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบของผู้เรียน โดยอาจทำเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย

ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ต่อ)

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	
<p>ขั้นตอนที่ 2.3</p> <p>การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วยให้คำชี้แนะ หรือตรวจสอบความถูกต้องของงานของผู้เรียนตามความจำเป็น <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทบทวนข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ - เรียบเรียงข้อมูลผ่านการพิจารณาความถูกต้องแล้วลงในใบงานที่ได้รับมอบหมาย - ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง - แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบงานกับเพื่อน หรือกลุ่มอื่น หรือร่วมกันตรวจสอบทั้งชั้นเรียนพร้อมกับผู้สอน
ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน	
<p>ขั้นตอนที่ 3.1</p> <p>การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอตัวอย่างการเขียนโครงร่างงานเขียน หรือให้ผู้เรียนค้นหาและตรวจสอบด้วยตนเอง แล้วช่วยให้คำชี้แนะตามความจำเป็น <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ค้นหาแบบและวิธีการเขียนโครงร่างของงานเขียน และพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสมด้วยตนเอง และหรือเลือกใช้จากแบบอย่าง que ผู้สอนนำเสนอ - วางแผนการสืบสอบข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยอาจใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) ผังกราฟิก (Graphic Organizer) หรือแผนภาพ (Diagram) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสืบสอบ - ลงมือเขียนโครงร่างของงานเขียนตามข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ - ลงมือสืบสอบข้อมูล
<p>ขั้นตอนที่ 3.2</p> <p>การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูล ความคิดในการเขียน</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ช่วยตรวจสอบ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับโครงร่างงานเขียนของผู้เรียนตามความจำเป็น <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตรวจสอบ และหาวิธีปรับปรุงโครงร่างงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น - แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบโครงร่างงานเขียนกับเพื่อนและปรับปรุงให้สมบูรณ์

ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ต่อ)

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน	
<p>ขั้นตอนที่ 3.3</p> <p>การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำเสนอทางเลือกที่น่าสนใจในการนำเสนองานเขียนของผู้เรียน นอกเหนือจากใบงานที่ทำในกระดาษ เช่น Blog E-mail Facebook เป็นต้น <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้ โดยใช้ความรู้ และข้อมูลที่มีทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ในงานของตนเอง
ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา	
<p>ขั้นตอนที่ 4.1</p> <p>การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะใช้ในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นการเรียนรู้ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และปรับปรุงแก้ไขงานด้วยตนเอง
<p>ขั้นตอนที่ 4.2</p> <p>การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p>	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมเครื่องมือที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประเมินผลงานเขียนของตนเองและเพื่อน (เช่น แบบตรวจสอบรายการ คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะหรือคำวิจารณ์) - นำเสนอแนวทางในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน - วิพากษ์วิจารณ์งานเขียนและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน อาจสนทนาเป็นรายบุคคล เขียนสรุปภาพรวมของข้อดีและข้อเสียเกี่ยวกับงานของผู้เรียนทั้งชั้นเรียนบนกระดาน หรือเขียนคำวิจารณ์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล - เสนอแนะบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ร่วมฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับร่วมกับผู้สอนหรือเพื่อนร่วมชั้นก่อนปฏิบัติจริง - แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบผลงานกับเพื่อน อาจทำเป็นรายคู่ หรือกลุ่มย่อย ประมาณ 3 คน โดยอาจผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบ ผู้รับการตรวจสอบ ผู้ประเมินการตรวจสอบ

ตารางที่ 6 บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น (ต่อ)

ขั้นตอน	บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน
ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - สังเกตการณ์ และให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับตามความจำเป็น <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - นำข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ผู้สอน และบุคคลอื่น (ถ้ามี) มาพิจารณา - ตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียน และวางแผนสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีจำเป็น - ปรับปรุงแก้ไขงานเขียนโดยเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่มีให้เหมาะสม - ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์
ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้	<p>ผู้สอน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เตรียมข้อคำถามให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการเขียนของผู้เรียน <p>ผู้เรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - เขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นหรือข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้

2.2.2.3 ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามเนื้อหาการเรียนรู้ในระยะเวลา 10 สัปดาห์ ซึ่งมีเนื้อหาทั้งหมด 5 หัวเรื่อง โดยใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนทั้งหมด 10 คาบ คาบเรียนละ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏอยู่ในภาคผนวก จ

2.3 ตรวจสอบและปรับปรุงคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

2.3.1 นำเอกสารรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอน และตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนการเขียน และการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะ ซึ่งมีค่า IOC เท่ากับ 0.89 ซึ่งหมายความว่าผู้ทรงคุณวุฒิ

ทั้ง 5 ท่านเห็นสอดคล้องกันว่ารูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอน และตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนจริง

โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.1.1 ในส่วนของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้สอนอาจใช้คำถามนำแทนการนำเสนอประเด็นโดยตรงในการกระตุ้นความสนใจ

ในส่วนของขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนน่าจะมีแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับการใช้วิจารณญาณในการคิด เช่น การประเมินแหล่งข้อมูล และการให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง ซึ่งผู้เรียนควรมีพื้นฐานความรู้ในการคิดเชิงวิเคราะห์วิจารณ์มาก่อนจึงจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนการสอน

2.3.1.2 ในส่วนของ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเลือกเขียนงานเขียนออนไลน์ และควรเพิ่มระยะเวลาในแต่ละขั้นตอน หรืออาจลดกระบวนการจัดการเรียนการสอน

2.3.1.3 ในส่วนของแผนการจัดการเรียนรู้

ผู้สอนน่าจะมีการเกริ่นนำให้ผู้เรียนได้ทราบว่าแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะสอนเรื่องอะไรก่อนเริ่มใช้สื่อต่าง ๆ เช่น YouTube ในการกระตุ้นความสนใจผู้เรียนในขั้นตอนการสอนขั้นที่ 1

ผู้สอนควรพิจารณาหาสื่อการเรียนรู้อื่น ๆ นอกเหนือจาก YouTube สำหรับกิจกรรมการให้ข้อมูลป้อนกลับ ผู้สอนควรมีรายละเอียดแจ้งให้ผู้เรียนทราบว่าในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่เพื่อนคนอื่นนั้นมีประเด็นใดบ้าง เช่น เนื้อหา ไวยากรณ์ เป็นต้น และอาจมีการประเมินผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับร่วมด้วย

2.3.2 นำผลการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้รับจากผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.2.1 เพิ่มการใช้คำถามเพื่อชี้้นำให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นได้ตรงประเด็น และสอดคล้องกับหัวเรื่องที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดในการ

ตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้สอนได้ปรับเพิ่มคำถามและกิจกรรมการใช้ความคิดในขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่ 1-2 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

ผู้สอนตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนก่อนนำเสนอตัวอย่างงานเขียน คลิปวิดีโอหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กับหัวเรื่องในการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นคำถามที่มีความสอดคล้องหรือใกล้เคียงกับสิ่งที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ นำเสนอผู้เรียน

ตัวอย่าง

ในตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ในหัวเรื่อง “องค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin” ก่อนผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือ 2 ยี่ห้อ และให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคลิปวิดีโอดังกล่าวตามคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ ผู้สอนได้เพิ่มคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนในเบื้องต้นไว้ดังนี้

- โทรศัพท์มือถือที่ผู้เรียนชื่นชอบมากที่สุดและชอบน้อยที่สุดคือรุ่นใด เพราะเหตุใด
- ตอนนี้ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นไหน เพราะอะไร
- ถ้าจะซื้อโทรศัพท์มือถือใหม่จะซื้อรุ่นใด เพราะเหตุใด

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนเลือกใช้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิดในการตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลที่เลือกมาน่าเชื่อถือหรือไม่ เพราะเหตุใด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3.2.2 ยืดหยุ่นระยะเวลาในแผนการจัดการเรียนรู้ ในขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา โดยเฉพาะในช่วงแรกที่ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับกิจกรรมในขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน โดยอาจลดเวลาในการทำกิจกรรมของขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และเมื่อผู้เรียนคุ้นเคยกับขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนแล้ว อาจปรับใช้ระยะเวลาเดิมที่กำหนดไว้ตามความเหมาะสม

2.3.2.3 ปรับแผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ทั้ง E-mail และ Facebook เป็นสื่อในการจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน ทั้งในส่วนของการเขียนโครงร่างงานเขียน และการเขียนงานเขียนครั้งที่ 1

ผู้สอนเตรียมตัวอย่างการให้ข้อมูลป้อนกลับให้แก่ผู้เรียน รวมถึงเพิ่มคำอธิบายในใบงานของผู้เรียนเกี่ยวกับประเด็นที่ต้องการให้ผู้เรียนพิจารณาขณะให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนทราบแนวทางในการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจน

2.3.3 ตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนโดยนำแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพัฒนาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และได้ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ ไปทดลองใช้กับนักศึกษาซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในสภาพการเรียนการสอนจริง จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดลองมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำเสนอตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นซึ่งมี 4 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

จากผลการทดลองสอนพบว่ามีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังนี้

- 1) ผู้เรียนยังไม่คุ้นเคยกับตัวอย่างลักษณะงานเขียนหรือสถานการณ์ที่ผู้สอนจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนวิเคราะห์ ผู้สอนควรใช้คำถามที่มีความเฉพาะเจาะจงมากขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้สังเกตสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ และร่วมแสดงความคิดเห็นและอภิปรายคำตอบร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนได้ถูกทิศทางมากขึ้น
- 2) ระยะเวลาในการคิดหาคำตอบหรือข้อคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ น้อยไป ผู้สอนควรเพิ่มเวลาให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรองคิดหาคำตอบ
- 3) ในระยะแรกเพื่อให้ผู้เรียนมีมุมมองความรู้ที่หลากหลายเกี่ยวกับประเด็นที่ผู้สอนนำมาให้ผู้เรียนถกเถียง ควรให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่มย่อย และส่งตัวแทนในแต่ละกลุ่มย่อยหรือคู่ของตนเป็นผู้ร่วมอภิปรายคำตอบหรือร่วมแสดงความคิดเห็น และอาจมีการสุ่มเรียกเป็นรายบุคคลในการทดลองระยะหลัง

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

จากผลการทดลองสอนพบว่ามีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังนี้

- 1) ผู้สอนควรมีการเตรียมสื่อการเรียนรู้อื่นๆ ที่ใช้ในการค้นคว้าที่หลากหลาย นอกเหนือจากอินเทอร์เน็ต หรือบอกกล่าวให้ผู้เรียนเตรียมมาล่วงหน้าเพื่อให้ผู้เรียนมีแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายมากขึ้น
- 2) ใบงานที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ผู้เรียนสืบสอบยังคงมีความยากสำหรับผู้เรียน ผู้สอนควรเตรียมตัวอย่างที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจใบงานได้ง่ายขึ้น อาจปรับการใช้ภาษาของคำสั่งในใบงาน หรือเพิ่มเติมคำอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

จากผลการทดลองสอนพบว่ามีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังนี้

- 1) ผู้เรียนไม่เข้าใจวิธีการเขียนส่วนประกอบต่าง ๆ ในโครงงานเขียนบางส่วน ผู้สอนควรเตรียมตัวอย่างการเขียนโครงงานเขียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง และอภิปรายเพื่อหาแนวทางในการเขียนให้ถูกต้องร่วมกับเพื่อนและผู้สอน

2) ผู้เรียนยังไม่ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของเพื่อนมากนัก มีเพียงการวงกลม ทำสัญลักษณ์บ้าง และผู้เรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนเป็นหลักในการปรับปรุงงานเขียน ซึ่งผู้สอนควรเตรียมแนวทางหรือตัวอย่างการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพิ่มเติม อาจมีการสาธิตวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับให้ผู้เรียนเรียนรู้ร่วมกันทั้งชั้นเรียนก่อนให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

จากผลการทดลองสอนพบว่ามีประเด็นที่ต้องแก้ไขดังนี้

1) ผู้เรียนมีแหล่งความรู้ที่ใช้ในการใช้ปรับปรุงแก้ไขงาน และในการให้ข้อมูลป้อนกลับที่จำกัด ผู้สอนควรเตรียมแหล่งข้อมูลให้ผู้เรียนเพิ่มเติม เช่น พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หนังสือคู่มือการสอนเขียน หนังสือไวยากรณ์ หรือเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานเขียนของผู้เรียน

2) ผู้เรียนยังไม่ค่อยให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์ในกรณีที่ให้เขียนให้คำแนะนำ หรือปรับปรุงแก้ไขในผลงานของเพื่อน ผู้สอนอาจต้องเพิ่มระยะเวลาในการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาในสืบค้นข้อมูล และปรับปรุงแก้ไขผลงานมากขึ้น และเน้นเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยในการฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

กล่าวโดยสรุป ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนตามคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิ และนำผลการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนมาพิจารณาและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปใช้ในการทดลองเพื่อประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียน
การสอน

เอกสาร	ข้อมูลเดิม	ข้อมูลที่ปรับปรุงใหม่
รูปแบบการเรียนการสอน	<p>ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <p>ผู้สอนนำเสนอประเด็นเรื่องราวสถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวเหล่านั้น</p>	<p>ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <p><u>ผู้สอนตั้งคำถามที่มีความใกล้เคียงกับประเด็นเรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่ผู้สอนเตรียมมานำเสนอผู้เรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนในเบื้องต้น จากนั้นผู้สอนนำเสนอประเด็นเรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวเหล่านั้น</u></p>
	<p>ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <p>ผู้เรียนตรวจสอบความคิด หรือมุมมองของตนเองเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 หรือกำหนดขึ้นใหม่แต่มีความเชื่อมโยงกัน จากนั้นวางแผนการค้นคว้าข้อมูลตามข้อสงสัย แล้วทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ</p>	<p>ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <p>ผู้เรียนตรวจสอบความคิด หรือมุมมองของตนเองเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 หรือกำหนดขึ้นใหม่แต่มีความเชื่อมโยงกัน จากนั้นวางแผนการค้นคว้าข้อมูลตามข้อสงสัย แล้วทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ <u>รวมถึงตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและความถูกต้องของข้อมูลในเบื้องต้น</u></p>
เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน	<p>ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน บทบาทผู้สอน</p> <p>นำเสนอวิธีการเขียนโครงร่างเบื้องต้น หรือให้ผู้เรียนค้นหาและตรวจสอบด้วยตนเอง แล้วช่วยให้คำชี้แนะตามความจำเป็น</p>	<p>ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน บทบาทผู้สอน</p> <p>นำเสนอวิธีการเขียนโครงร่างเบื้องต้น <u>และเตรียมตัวอย่างผลงานเขียนพร้อมโครงร่างงานเขียนให้ผู้เรียนวิเคราะห์ด้วยตนเองหรือร่วมกับเพื่อน</u> หรือให้ผู้เรียนค้นหาและตรวจสอบด้วยตนเอง แล้วช่วยให้คำชี้แนะตามความจำเป็น</p>

ตารางที่ 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน (ต่อ)

เอกสาร	ข้อมูลเดิม	ข้อมูลที่ปรับปรุงใหม่
เอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอน (ต่อ)	<p>ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ผู้สอนระบุประเด็นในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียนที่กว้างเกินไป ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ไม่ตรงตามประเด็นที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้</p>	<p>ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ผู้สอนระบุประเด็นที่ชัดเจนในเอกสารการให้ข้อมูลป้อนกลับ ทั้งสำหรับการประเมินตนเอง การแลกเปลี่ยนข้อมูลป้อนกลับระหว่างผู้เรียนและการให้ข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลอื่นนอกเหนือจากผู้สอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ตรงประเด็นตามเป้าหมายการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน</p>
แผนการจัดการเรียนการสอน	<p>ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <p>“ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อน และผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้แก่ผู้เรียนมีทั้งทางตรงที่เป็นการแก้ไขให้เลย และทางอ้อมที่เป็นการใช้คำถามและสัญลักษณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทั้งทางวาจาและการเขียน และสามารถใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับไวยากรณ์และการโต้แย้งหรือเนื้อหา คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน หรือการให้คำแนะนำ เป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน”</p>	<p>ปรับแก้ไขเป็น</p> <p><u>“ผู้สอนหรือผู้เรียน หรือทั้งผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสาธิตการวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียนก่อนให้ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อน และผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้แก่ผู้เรียนมีทั้งทางตรงที่เป็นการแก้ไขให้เลย และทางอ้อมที่เป็นการใช้คำถามและสัญลักษณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทั้งทางวาจาและการเขียน และสามารถใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับไวยากรณ์และการโต้แย้งหรือเนื้อหา คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน หรือการให้คำแนะนำ เป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน”</u></p>

ตารางที่ 7 แสดงการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการเรียน
การสอน (ต่อ)

เอกสาร	ข้อมูลเดิม	ข้อมูลที่ปรับปรุงใหม่
แผนการจัดการเรียน การสอน (ต่อ)	ปรับคำสั่งในใบงาน และตัวอย่างในใบงาน ที่ของขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้าง ความรู้ใหม่	ผู้สอนเพิ่มคำอธิบายในใบงาน และใช้ภาษา ที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย รวมถึง เปลี่ยนตัวอย่างในใบงานที่ทำให้ผู้เรียน เข้าใจตัวอย่างได้ง่ายขึ้น
	ปรับระยะเวลาในการปฏิบัติชิ้นงานใน ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการ พัฒนา	<i>ยืดหยุ่นระยะเวลา</i> ในการปฏิบัติงานระหว่าง ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการ พัฒนา ตามความเหมาะสม
	ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน ผู้สอนต้องปรับปรุงแหล่งข้อมูลในการ สืบสอบข้อมูลในการเขียนให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากหากการจัดการเรียนการสอน เกิดขึ้นในชั้นเรียน ผู้เรียนจะมีแหล่งการ เรียนรู้ที่ค่อนข้างจำกัด	ปรับแก้ไขเป็น ผู้สอนเตรียมแหล่งเรียนรู้ที่มีความ หลากหลายให้ผู้เรียนใช้ในการสืบสอบ ข้อมูลในการเขียนในขั้นตอนที่ 3 การ สร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งได้แก่ หนังสือ ไวยากรณ์ พจนานุกรมภาษาอังกฤษ หนังสือคู่มือการสอนเขียน เอกสารที่ ค้นคว้าจากแหล่งข้อมูลออนไลน์ วารสาร หนังสือพิมพ์ หรือย้ายผู้เรียนไปทำกิจกรรม ในขั้นตอนดังกล่าวที่ห้องสมุด

ระยะที่ 3 (R2) การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

การดำเนินการในระยะที่ 3 เป็นการพัฒนาเครื่องมือเพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.1 เตรียมการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3.1.2 การเลือกกลุ่มเป้าหมายมาใช้ในการหาคุณภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยเลือกนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล คณะศิลปศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เนื่องจากนักศึกษากลุ่มดังกล่าวมีความรู้พื้นฐานจากการเรียนวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานและวิชาการเขียน 1 มาก่อน และมีปัญหาในการเขียนสอดคล้องกับที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา อีกทั้งยังเป็นสถานศึกษาที่สนับสนุนให้ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา

ผู้วิจัยใช้วิธีการจับฉลากเลือกกลุ่มตัวอย่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าในภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560 ผลปรากฏว่านักศึกษาห้องที่ 1 มีนักศึกษาจำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุมซึ่งศึกษาด้วยรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ ส่วนห้องที่ 2 มีนักศึกษาจำนวน 36 คน เป็นกลุ่มทดลองที่ศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไปใช้กับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างดังกล่าวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา โดยใช้สถิติ F-test และการทดสอบด้วยค่าที (T-Test) ซึ่งจากผลการทดสอบดังกล่าว สรุปได้ว่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกันในทางสถิติ

3.2 สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ฉบับ ได้แก่ 3.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง 3.2.2 เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยมีรายละเอียดการดำเนินการสร้างเครื่องมือแต่ละฉบับ ดังนี้

3.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลอง โดยแบบทดสอบนี้ ประเมินโดยใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังต่อไปนี้

3.2.1.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสากล ของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งที่ใช้หนักศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ในด้านจุดมุ่งหมายของรายวิชา และข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า เพื่อนำมาใช้ในการกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

3.2.1.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง จำนวน 2 ฉบับ ที่มีลักษณะคู่ขนานกัน เป็นแบบทดสอบแบบอัตนัย มีลักษณะเป็นการเขียนย่อหน้า สำหรับการกำหนดเนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบฯ ยึดตามจุดมุ่งหมายและข้อมูลเกี่ยวกับรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า โดยมีรูปแบบข้อสอบและจำนวนข้อคำถาม 3 ข้อเท่ากัน และมีความยากง่ายใกล้เคียงกัน โดยให้ผู้เรียนเลือก 1 หัวข้อ และเขียน 1 ย่อหน้า ใช้ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 30 นาที ประเมินโดยใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในข้อ 2.2

3.2.1.3 นำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.1.4 นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนการเขียนจำนวน 5 ท่าน พิจารณาคุณภาพทั้งด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและการใช้ภาษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความชัดเจน และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด โดยค่า IOC ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

โต้แย้ง มีค่า IOC เท่ากับ 0.87 ซึ่งหมายความว่าแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้คำแนะนำในการปรับแก้แบบทดสอบฯ ซึ่งมี 2 ประเด็นหลัก ดังนี้

1) คำสั่งในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ควรเพิ่มระยะเวลาในการสอบ เป็น 45 นาที เนื่องจากผู้เรียนมีประสบการณ์ค่อนข้างน้อยในการเขียนระดับย่อหน้าประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง ปรับเพิ่มจำนวนคำในการเขียนเป็นประมาณ 250 คำ ระบุเกณฑ์การให้คะแนนในคำสั่ง รวมถึงปรับภาษาที่ใช้ในคำสั่งให้สั้น กระชับเพื่อให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2) ประเด็นในการเขียนที่กำหนดไว้ในแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง 3 ประเด็น ซึ่งใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ควรปรับให้มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน และอาจมีการเพิ่มคำอธิบายเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประเด็นในการเขียนแต่ละประเด็นมากขึ้น

3.2.1.5 ผู้วิจัยนำคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และได้ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบฯ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) เปลี่ยนคำสั่งในข้อสอบโดยเพิ่มระยะเวลาในการทำแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งจากเดิมใช้เวลา 30 นาที แก้ไขใหม่เป็น 45 นาที โดยนักศึกษาต้องเขียนระดับย่อหน้า (ประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง) ที่มีความยาวจากเดิม 180 คำ แก้ไขใหม่เป็นประมาณ 250 คำ และระบุเกณฑ์ในคำสั่งซึ่งเป็นภาษาอังกฤษว่า ผู้เขียนต้องระบุประโยคใจความหลักที่มีความชัดเจน ให้เหตุผลสนับสนุนที่มีความสมเหตุสมผล พร้อมยกตัวอย่างสนับสนุนคำตอบหรือความคิดพร้อมสรุป และปรับการใช้ภาษาในคำสั่งให้นักศึกษาเข้าใจได้ง่ายขึ้น

2) ปรับประเด็นในการเขียนของแบบทดสอบฯ ทั้งก่อนและหลังการทดลอง ให้มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน มีความคู่ขนานกัน เป็นประเด็นที่ไม่แคบหรือกว้างเกินไป และเพิ่มเติมคำอธิบายในแต่ละประเด็น เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจประเด็นที่กำหนดไว้ได้ง่ายขึ้น

กล่าวโดยสรุป หลังจากผู้วิจัยปรับปรุงแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว ข้อสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งเป็นข้อสอบอัตนัยที่มีลักษณะคู่ขนาน ใช้ประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลอง มีรูปแบบ

ข้อสอบและจำนวนข้อคำถาม 3 ข้อเท่ากัน และมีความยากง่ายใกล้เคียงกัน โดยนักศึกษาต้องเลือกเพียง 1 ข้อคำถามหรือประเด็นในการเขียนเชิงโต้แย้งที่มีความยาว 1 ย่อหน้า มีจำนวนคำไม่เกิน 250 คำ นักศึกษาต้องระบุประโยคใจความหลักที่มีความชัดเจน ให้เหตุผลสนับสนุนที่มีความสมเหตุสมผล พร้อมยกตัวอย่างสนับสนุนคำตอบหรือความคิด พร้อมสรุป โดยมีระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ 45 นาที

จากนั้นนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษาและเวลาในการทำแบบทดสอบ และให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 5 ท่าน ใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในการตรวจแบบทดสอบที่นำไปทดลองใช้ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ประเมินก่อนนำไปใช้จริง โดยมีความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนการเขียนฯ ระหว่างผู้ตรวจ 2 คน ก่อนการทดลองเท่ากับ 0.92 และหลังการทดลองเท่ากับ 0.90 ซึ่งมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงและได้นำเสนอข้อมูลไว้ดังตารางที่ 8 และตารางที่ 9 และผลการทดลองใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้งก่อนและหลังการทดลอง พบว่าผู้เรียนสามารถเขียนตอบตามประเด็นที่กำหนดได้ในเวลาที่กำหนด

3.2.2 เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (Scoring Rubric)

เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยแบบประเมินมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ที่มี 4 ระดับ โดยใช้รูบรีคส์ที่กำหนดขึ้นตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้ำข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง โดยมีขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และการสร้างเกณฑ์การประเมินงานเขียน เพื่อกำหนดกรอบของแบบประเมินจากนักวิชาการ (Thorndike & Hagen, 1969; Le, 2013; A-Shaer, 2014; Fahim & Mirzaii, 2013; Bean, 2004; Jantasin, 2015; วิวรรณ อุดมยมกกุล, 2547; ศิวพร ใสโต, 2553; Reid, 1993) ซึ่งพบว่าเกณฑ์การให้คะแนนแบบวิเคราะห์แยกองค์ประกอบ (Analytic Scoring) เป็นการให้คะแนนที่ทั้งผู้สอนและนักศึกษาสามารถใช้วินิจฉัยข้อดีข้อเสียของงานเขียนได้ เป็นเกณฑ์การให้คะแนนที่มีประสิทธิภาพในการแบ่งแยกระหว่างเนื้อความที่ดีและไม่ดี ให้กรอบแนวคิดที่ชัดเจนสำหรับการให้

ข้อมูลป้อนกลับและการทบทวน สามารถใช้ชี้แนะให้นักศึกษารู้แนวทางในการประเมินงานเขียน และคุณลักษณะที่ผู้สอนให้ความสำคัญในงานเขียน

3.2.2.2 สร้างแบบประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่าที่มี 4 ระดับ โดยวัดความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้ง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนนครอบคลุมกระบวนการเขียนที่กำหนดแบบรูบริคส์สำหรับเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ผู้วิจัยยึดตามเกณฑ์การประเมินแบบวิเคราะห์องค์ประกอบย่อยของงานเขียน (Analytical Method) ซึ่งมีความครอบคลุมองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่กำหนดในการวิจัยครั้งนี้ และศึกษาเกณฑ์และการกำหนดค่าน้ำหนักของคะแนนในการประเมินความสามารถการเขียนแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

3.2.2.3 นำเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่พัฒนาขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.2.2.4 นำแบบทดสอบและเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ปรับปรุงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนการเขียน จำนวน 5 ท่าน พิจารณาคูณภาพทั้งด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความถูกต้องในการใช้ภาษา ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่านมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมีความเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของแบบทดสอบฯ โดยเกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมีค่า IOC เท่ากับ 0.90 ซึ่งหมายความว่าเกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้จริง

โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงเกณฑ์ประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไว้ 7 ประเด็นที่สำคัญดังนี้

- 1) ระบุคำอธิบายค่าคะแนนแต่ละระดับให้มีความชัดเจน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น ไม่มีเลย มีบางส่วน มีเป็นส่วนมาก
- 2) สิ่งที่จะประเมินต้องมีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ของงานเขียน ซึ่งมีทั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่สนับสนุนให้มีการค้านข้อโต้แย้ง และไม่สนับสนุนเนื่องจากอาจยากและซับซ้อนไปสำหรับการเขียนระดับย่อหน้ารวมถึงระดับความสามารถของผู้เรียน

3) ปรับเกณฑ์ให้มีการประเมินการจัดระบบการเขียน (Organization) และการประเมินการใช้แหล่งข้อมูลหลักฐานในการสนับสนุนประเด็นการโต้แย้ง (Use of Sources of Evidences)

4) ในเกณฑ์การประเมินการเขียนโต้แย้งควรมีการอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้ภาษาและลีลาทางภาษาในการโต้แย้ง เพื่อให้ผู้ประเมินมีความเข้าใจในทิศทางเดียวกัน

5) เกณฑ์ข้อ 1 ควรเปลี่ยนเป็น การให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง และการคัดค้าน (ตัดคำว่ากรกล่าวอ้างออก)

6) หลีกเลี่ยงการใช้คำในเกณฑ์การประเมินที่ไม่สามารถประเมินได้ เช่น คำว่า “พลั้งเผลอ” เพราะผู้ประเมินไม่มีโอกาสทราบได้เลยว่าการสะกดคำผิดนั้นมาจากความพลั้งเผลอหรือสะกดผิดเช่นนั้นอยู่แล้ว

7) ควรมีคำอธิบายภาษาอังกฤษประกอบในแต่ละเกณฑ์เพื่อให้สามารถเทียบเคียงกันได้ทั้ง 2 ภาษา

3.2.2.5 ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และปรับปรุงแก้ไขเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งดังรายละเอียดต่อไปนี้

1) ปรับคำอธิบายค่าคะแนนแต่ละระดับให้มีความชัดเจน เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เช่น หากนักศึกษาได้ค่าคะแนนเป็น 0 ในองค์ประกอบย่อยใด หมายความว่านักศึกษาไม่มีการระบุ หรือกล่าวถึงสิ่งที่กำหนดไว้ตามความสามารถขององค์ประกอบนั้น

2) ปรับให้มีการประเมินในส่วนของความสามารถในการค้านข้อโต้แย้ง แต่ปรับให้รวมอยู่ในองค์ประกอบย่อยเดียวกัน คืออยู่ในความสามารถด้านที่ 1 การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง ซึ่งมีองค์ประกอบย่อย 3 ข้อ คือ 1.1 การกล่าวอ้าง (Claim) และการค้านข้อโต้แย้ง (Counterclaim/Rebuttal/Counterargument) 1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่างหลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง (Data/Evidence) 1.3 การใช้ข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant)

3) ในส่วนของการประเมินการจัดระบบการเขียนในการเขียนระดับย่อหน้านั้น มีกล่าวแทรกอยู่ในส่วนของเกณฑ์ความสามารถด้านที่ 1 ซึ่งคือ การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และความสามารถด้านที่ 2 คือ การใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งอยู่แล้ว ผู้วิจัยจึงมิได้เพิ่มความสามารถในการจัดระบบการเขียนในเกณฑ์การประเมินตามที่มีผู้ทรงคุณวุฒิแนะนำ เพราะจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนในการประเมิน

และตามหลักการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเขียนเชิงโต้แย้งนั้น Toulmin (1958) ให้ความสำคัญกับการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการใช้ข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้างเป็นหลัก เพราะเป็นส่วนประกอบสำคัญในการโต้แย้งชั้นปฐมภูมิ ส่วนการค้านข้อโต้แย้งนั้นเป็นส่วนประกอบของการโต้แย้งชั้นทุติยภูมิ ซึ่งอาจไม่จำเป็นต้องมีก็ได้

4) อธิบายเพิ่มในส่วนของเกณฑ์การประเมินด้านที่ 2 การใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาการโต้แย้ง ในข้อ 2.1 ซึ่งคือ การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง (Style) ว่าหมายถึงการใช้สำนวนภาษาในการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งตามประเด็นหรือหัวเรื่องที่กำหนด

5) พิจารณาปรับเกณฑ์การประเมินข้อ 1.1 ใหม่ คือ การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้ง ตามที่ผู้ทรงคุณวุฒิและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แนะนำ

6) ไม่ใช่คำว่า “พลังเหลือ” ในเกณฑ์การประเมินเพราะไม่สามารถประเมินได้อย่างแท้จริงว่านักศึกษาเขียนผิดอยู่แล้วเพราะไม่รู้ หรือเกิดจากความพลังเหลือ

7) ปรับให้มีภาษาอังกฤษแทรกในเกณฑ์การประเมินฯ แต่ละข้อเพื่อให้ผู้ตรวจประเมินงานเขียนเข้าใจความหมายของเกณฑ์การประเมินฯ แต่ละข้อได้ตรงกันทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ความสามารถด้านที่ 1 การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ คือ 1.1 การกล่าวอ้าง (Claim) และการค้านข้อโต้แย้ง (Counterclaim/Rebuttal/Counterargument) 1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง (Data/Evidence) 1.3 การใช้ข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant) โดยองค์ประกอบย่อยทั้ง 3 ข้อ มีคะแนนเต็มข้อละ 3 คะแนน คะแนนรวมของด้านที่ 1 เท่ากับ 9 คะแนน สาเหตุที่ความสามารถในด้านที่ 1 มีองค์ประกอบย่อย 3 ข้อดังกล่าว เพราะตามหลักการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin (1953) ชั้นปฐมภูมินั้น ระบุว่าต้องมีส่วนประกอบดังกล่าวในการโต้แย้ง ส่วนองค์ประกอบอื่น ๆ ของชั้นทุติยภูมินั้นมีความสำคัญรองลงมาในการโต้แย้ง ซึ่งผู้วิจัยพิจารณาให้มีการค้านข้อโต้แย้งเพิ่ม เพราะจากการศึกษาความหมายและนิยามการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งนั้น ผู้เขียนจำเป็นต้องแสดงมุมมองทั้ง 2 ด้านเกี่ยวกับประเด็นหรือหัวเรื่องที่กำหนดเพื่อให้การโต้แย้งมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ โดยผู้วิจัยพิจารณาให้การกล่าวค้านข้อโต้แย้งรวมอยู่ในความสามารถข้อ 1.1 การกล่าวอ้าง (Claim) และการค้านข้อโต้แย้ง (Counterclaim/Rebuttal/Counterargument)

ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และเพราะการเขียนระดับย่อหน้ามีความยาวจำกัด จึงมิได้พิจารณาเพิ่มการกล่าวค้านข้อกล่าวอ้างเป็นองค์ประกอบย่อยใหม่ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1) ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง

คะแนน	0	1	2	3
1.1 การกล่าวอ้าง (Claim) และการค้านข้อโต้แย้ง (Counterclaim/ Rebuttal/ Counterargument)	ไม่มีการกล่าวอ้าง และไม่มี การค้านข้อโต้แย้ง	มีการกล่าวอ้างที่กว้างเกินไป ไม่ค่อยชัดเจนหรือไม่เกี่ยวกับหัวเรื่อง และหรือไม่มี การกล่าวค้าน	มีการกล่าวอ้างที่ตามประเด็นหรือหัวเรื่องซึ่งชัดเจน แต่การค้านไม่ค่อยสัมพันธ์กับการกล่าวอ้างและหรือหัวเรื่อง หรือไม่มี การค้าน	มีการกล่าวอ้าง และการค้านการกล่าวอ้างตามหัวเรื่องที่กำหนดได้ อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ ได้อย่างชัดเจน
1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน ในการสนับสนุน การกล่าวอ้าง (Data/Evidence)	ไม่มีการใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน ในการสนับสนุน การกล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานส่วนใหญ่ที่ ไม่ค่อยเพียงพอในการ ใช้สนับสนุน การกล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานส่วนใหญ่ ที่เพียงพอในการ ใช้สนับสนุนการ กล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่ เพียงพอในการ สนับสนุนการ กล่าวอ้าง
1.3 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน ในการอธิบายให้ เห็นความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่าว อ้างและเหตุผลที่ใช้ สนับสนุนการกล่าว อ้าง (Warrant)	ไม่มีข้อความระบุถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่าว อ้าง และเหตุผลที่ ใช้สนับสนุนการ กล่าวอ้าง	มีข้อความระบุถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่าว อ้าง และเหตุผลที่ ใช้สนับสนุนการ กล่าวอ้าง แต่ ข้อความดังกล่าวไม่ ค่อยสัมพันธ์กับ ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่มีอยู่	มีข้อความระบุถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่าว อ้าง และเหตุผลที่ ใช้สนับสนุนการ กล่าวอ้างเป็น ส่วน ใหญ่ หรือบางส่วน อาจไม่มีข้อความ ระบุไว้ แต่ผู้อ่าน สามารถเข้าใจได้	มีข้อความระบุถึง ความสัมพันธ์ ระหว่างการกล่าว อ้าง และเหตุผลที่ ใช้สนับสนุนการ กล่าวอ้างได้อย่าง ชัดเจน

ส่วนความสามารถด้านที่ 2 การใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง มีองค์ประกอบย่อยดังนี้ คือ 2.1 การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง (Style) หมายถึง การใช้สำนวนภาษาในการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งตามประเด็นหรือหัวเรื่องที่กำหนด 2.2 การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง (Coherence and Cohesion) 2.3 การใช้

คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง (Vocabulary) 2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง (Sentence Structure) โดยองค์ประกอบย่อยทั้ง 4 ข้อ มีคะแนนเต็มข้อละ 3 คะแนน คะแนนรวมทั้งหมดของด้านที่ 2 เท่ากับ 12 คะแนน สาเหตุที่องค์ประกอบด้านที่ 2 มีองค์ประกอบย่อย 4 ด้าน เป็นเพราะผู้วิจัยได้สังเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งมีลักษณะเฉพาะมิใช่ความสามารถในการเขียนโดยทั่วไป ผู้เขียนจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการเขียนที่มีความแตกต่างจากการเขียนประเภทอื่น ๆ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการเขียนแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้จึงมีองค์ประกอบย่อยและค่าน้ำหนักคะแนนในด้านที่ 2 มากกว่าด้านที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

2) ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

คะแนน	0	1	2	3
2.1 การใช้ลีลา ภาษาในการโต้แย้ง (Style) (หมายถึง การใช้สำนวน ภาษาในการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุน การโต้แย้งตาม ประเด็นหรือหัว เรื่องที่กำหนด)	ใช้ลีลาภาษาไม่เหมาะสมในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้ง ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องราว การโต้แย้ง	ใช้ลีลาภาษาในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้งไม่ค่อยเหมาะสม ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสน หรือไม่ค่อยเข้าใจ เรื่องราวการโต้แย้ง	ใช้ลีลาภาษาส่วนใหญ่ได้เหมาะสมในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้ง เหมาะสมกับผู้อ่าน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน อาจมีการใช้ลีลาภาษาไม่เหมาะสมบ้าง แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งในภาพรวมได้	ใช้ลีลาภาษาในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพเหมาะสมกับผู้อ่าน และวัตถุประสงค์ของงานเขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องราวการโต้แย้งได้อย่างชัดเจน
2.2 การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหา การโต้แย้ง (Coherence and Cohesion)	การใช้คำเชื่อม ส่วนมากไม่ถูกต้อง ไม่มีความหลากหลาย ไม่มี การจัดลำดับเนื้อเรื่อง การโต้แย้ง ทำให้ผู้อ่านสับสน ไม่เข้าใจเรื่องราว	มีการใช้คำเชื่อม หลากหลาย แต่อาจมีการใช้คำเชื่อมผิดพลาดบ้าง การจัดลำดับเนื้อเรื่อง การโต้แย้งไม่ค่อยดี ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสนหรือเข้าใจได้ยาก	มีการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมในการเชื่อมโยงเรื่องราว หรือไม่ค่อยมีแต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องราวผิดพลาด ส่วนใหญ่มีการจัดลำดับเนื้อเรื่อง การโต้แย้งที่เข้าใจได้ง่าย	ใช้คำเชื่อมได้ หลากหลาย และถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ ในการเชื่อมโยงเรื่องราว มีการจัดลำดับเนื้อเรื่อง การโต้แย้งได้อย่างเหมาะสม เข้าใจได้ง่าย

คะแนน	0	1	2	3
2.3 การใช้ คำศัพท์ในการ เขียนโต้แย้ง (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์ได้ไม่ หลากหลาย มี ข้อบกพร่องในการ ใช้คำศัพท์ที่ไม่ เหมาะสมกับ ประเด็นการโต้แย้ง ใช้ไม่ได้ถูกต้อง ตามไวยากรณ์หรือ ผิดความหมาย จำนวนมาก มีการ สะกดคำผิดบ่อย ทำให้ผู้อ่านเกิด ความสับสน ไม่ เข้าใจเรื่องราว	ใช้คำศัพท์ซ้ำกัน บ่อย ใช้คำศัพท์ไม่ ถูกต้องตาม ไวยากรณ์ หรือใช้ ผิดความหมายบ้าง มีการสะกดคำผิด บางครั้งใช้คำศัพท์ ไม่เหมาะสมกับ ประเด็นการโต้แย้ง ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่าน สับสน หรือไม่ค่อย เข้าใจเรื่องราว	ใช้คำศัพท์ได้ ถูกต้อง หลากหลาย เหมาะสมกับ ประเด็นการโต้แย้ง มีการใช้คำไม่ ถูกต้องตาม ไวยากรณ์ หรืออาจ มีการใช้คำฟุ่มเฟือย บ้าง มีการสะกด คำผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ	ใช้คำศัพท์ได้ หลากหลาย ถูกต้องตาม ไวยากรณ์ และ เหมาะสมกับ ประเด็นการ โต้แย้ง ซึ่งอาจมี ข้อผิดพลาด เล็กน้อยเกิดขึ้น เช่น การสะกด คำผิด
2.4 การใช้ โครงสร้างประโยค ในการเขียน โต้แย้ง (Sentence Structure)	ใช้โครงสร้าง ประโยคได้ไม่ หลากหลาย ใช้ โครงสร้างประโยค แบบเดิมซ้ำ ๆ กัน ใช้โครงสร้าง ประโยคผิดพลาด บ่อย ประโยคที่ใช้ ส่วนใหญ่ไม่สมบูรณ์ ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ เรื่องราวการโต้แย้ง	ใช้โครงสร้าง ประโยคซ้ำ ๆ กัน บ้าง ไม่ค่อย หลากหลาย มี ข้อผิดพลาดในการ เขียนโครงสร้าง ประโยค หรือมี ประโยคบางส่วนของ ไม่สมบูรณ์ ซึ่งอาจ ทำให้ผู้อ่านสับสน หรือเข้าใจเรื่องราว การโต้แย้งได้ยากใน บางครั้ง	ใช้โครงสร้าง ประโยคได้หลาย รูปแบบ และ ถูกต้องเป็นส่วน ใหญ่ มีการเขียน โครงสร้างประโยค ผิดพลาดบ้าง เล็กน้อย แต่ผู้อ่าน ยังสามารถเข้าใจ เรื่องราวการโต้แย้ง ในภาพรวมได้	ใช้โครงสร้าง ประโยคได้ถูกต้อง ตามไวยากรณ์ มี การใช้โครงสร้าง ประโยค หลากหลาย รูปแบบในการ โต้แย้ง ซึ่งอาจมี ข้อผิดพลาด เล็กน้อยเกิดขึ้น เช่น การใช้ เครื่องหมายวรรค ตอน

สำหรับเกณฑ์ในการประเมินการเขียนฯ ที่ปรับแก้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยหา
คุณภาพโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ท่าน ใช้ตรวจ
แบบทดสอบที่ได้นำไปทดลองใช้ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการตรวจให้
คะแนนระหว่างผู้ประเมิน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ค่า
สหสัมพันธ์ปรากฏอยู่ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 8 นำเสนอผลการหาค่าความสอดคล้อง (r) ในการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างผู้ประเมินงานเขียนทั้ง 2 คน (Inter-Rater Reliability) ในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	ค่าความเชื่อมั่น (Inter-Rater Reliability)	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผล สนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง	0.90	0.78
ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง	0.84	0.94
คะแนนรวมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	0.92	0.90

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินคะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้ประเมินทั้ง 2 คน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในภาพรวม ทั้งฉบับก่อนและหลังการทดลอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเขียนอีก 1 ท่าน ได้นำเกณฑ์ในการประเมินการเขียนฯ ที่แก้ไขเรียบร้อยแล้วไปใช้ในการวิเคราะห์หาความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ปรากฏอยู่ดังตารางที่ 10

โดยก่อนที่ผู้วิจัยและผู้ร่วมประเมินงานเขียนอีก 1 ท่านจะให้คะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ผู้วิจัยได้จัดเตรียมตัวอย่างงานเขียน 4 ชิ้นที่มีคุณภาพในการเขียนแตกต่างกันพร้อมคำอธิบายประกอบการให้คะแนนการเขียนฯ ตามเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปปรึกษากับผู้ร่วมประเมินงานเขียน เพื่อให้มีความเข้าใจไปในทิศทางเดียวกันและประเมินงานเขียนของนักศึกษาได้สอดคล้องกัน

ตารางที่ 9 นำเสนอผลการหาค่าความสอดคล้อง (r) ในการตรวจให้คะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ระหว่างผู้ประเมินงานเขียนทั้ง 2 คน (Inter-Rater Reliability) ในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	ค่าความเชื่อมั่น (Inter-Rater Reliability)			
	กลุ่มทดลอง		กลุ่มควบคุม	
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผล สนับสนุน และการ ค้านข้อโต้แย้ง	0.83	0.78	0.82	0.93
ด้านการใช้ภาษาและ การเรียบเรียงเนื้อหา ในการโต้แย้ง	0.96	0.97	0.93	0.97
<i>คะแนนรวม</i> ความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษเชิง โต้แย้ง	0.96	0.97	0.95	0.99

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าผลการประเมินคะแนนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของผู้ประเมินทั้ง 2 คน มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงในภาพรวม ทั้งฉบับก่อนและหลังการทดลอง

3.3 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.3.1 กำหนดแบบแผนการทดลอง

การทดลองครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง (Quasi-Experimental Research) ที่มีทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม และมีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (Pretest-Posttest Design with Nonequivalent Groups) (วรธณี แกมเกตุ, 2555: 145-146) โดยมีแบบแผนการทดลองตามภาพที่ 9

ภาพที่ 9 แสดงแบบแผนการทดลอง

E	O ₁	X	O ₂
C	O ₁	-	O ₂

- E หมายถึง กลุ่มทดลองซึ่งศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
 C หมายถึง กลุ่มควบคุมซึ่งศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ
 O₁ หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง
 O₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง
 X หมายถึง การศึกษาตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

3.3.2 ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยแบ่งการดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็น 3 ระยะ ได้แก่

3.3.2.1 ระยะการดำเนินการก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน

3.3.2.1.1 ผู้วิจัยทดสอบก่อนการทดลอง โดยให้นักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมทำแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (ฉบับก่อนการทดลอง)

3.3.2.1.2 ผู้วิจัยวางแผนการจัดการเรียนการสอน

เป็นการเตรียมผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1) การคัดเลือกประเด็นหรือหัวข้อเรื่องในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อนำ ซึ่งเป็น

รายวิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เป็นประเด็นที่มีความทันสมัย น่าสนใจ มีความหลากหลาย และตรงตามความสนใจของผู้เรียน

2) การเตรียมตัวอย่างงานเขียนที่ใกล้เคียงกับประเด็นหรือหัวข้อที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติในแต่ละคาบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานเขียนแต่ละประเด็น และเตรียมตัวอย่างงานเขียนประเภทอื่น ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเขียนเชิงโต้แย้งที่ต้องปฏิบัติและงานเขียนประเภทอื่น เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนเปรียบเทียบ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนอธิบายขั้นตอน เป็นต้น

3) การเตรียมใบงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องปฏิบัติในแต่ละคาบ เช่น 1) แบบบันทึกสะท้อนคิด เพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปข้อเรียนรู้ที่ได้รับในการปฏิบัติงานเขียนหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ในแต่ละคาบหรือแผนการจัดการเรียนการสอน 2) แบบประเมินตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการประเมินงานเขียนของตนเองตามประเด็นในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง 3) ตัวอย่างการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะการให้ข้อมูลป้อนกลับแต่ละรูปแบบ ได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับทางตรงและทางอ้อม การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจง

4) การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน คือการกำหนดวิธีสอน กลวิธีหรือเทคนิคต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน เช่น วิธีสอนโดยใช้การอภิปรายในกลุ่มย่อย วิธีสอนโดยใช้เกม วิธีสอนแบบนิรนัย วิธีสอนอุปนัย วิธีสอนโดยใช้การสาธิต วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ รวมถึงวางแผนการเตรียมความพร้อมในการฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับให้แก่ผู้เรียนก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จริง

5) การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและหลากหลายในการจัดการเรียนรู้ เพื่อเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้อย่างสูงสุด เช่น การใช้โซเชียลมีเดียในการลงมือปฏิบัติงานเขียน หรือกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ

6) ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้งแบบการวิเคราะห์ในภาพรวม และแบบวิเคราะห์ตามองค์ประกอบย่อย

3.3.2.2 ระยะเวลาดำเนินการทดลองและเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการทดลองสอนเป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง โดยในการสอนกลุ่มทดลองผู้วิจัยดำเนินการสอนด้วยวิธีการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ส่วน

กลุ่มควบคุมเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นตามรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ สำหรับความแตกต่างของขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีรายละเอียดดังตารางที่ 10

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอความแตกต่างในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และกลุ่มควบคุมที่เรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติไว้ดังตารางที่ 11

3.3.2.3 ระยะเวลาดำเนินการหลังการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (ฉบับหลังการทดลอง)

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตาม
แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
และของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา	ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ
ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย	ขั้นก่อนการเขียน (Pre-writing)
<p><u>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้คำถามกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเบื้องต้นเกี่ยวกับตัวอย่างบทความ คลิปวิดีโอ หรือสื่อการสอนอื่น ๆ ที่ผู้สอนจะนำเสนอ - การให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นในมุมมองต่าง ๆ รวมทั้งตั้งคำถาม เสนอแนะ บอกข้อสงสัย หรือข้อสังเกตเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ <p><u>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การผลัดกันบอกเล่าความคิดเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ - การแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่เรียนรู้กับผู้เรียนคนอื่น หรืออภิปรายคำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - การนำเสนอสถานการณ์ ตัวอย่างงานเขียน หรือคลิปวิดีโอต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อกระตุ้นความสนใจ - การกระตุ้นให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนได้นำเสนอไป - การใช้คำถามเพื่อทบทวนความรู้เดิมของผู้เรียนเกี่ยวกับหัวเรื่องที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอน - การนำเสนอความรู้ตามหัวเรื่องที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ พร้อมยกตัวอย่างและคำอธิบายประกอบให้แก่ผู้เรียน - การใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาที่นำเสนอ
ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่	
<p><u>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนการสืบสอบ</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การคิดแผนการสืบสอบตามเรื่องที่ได้รับมอบหมายจากผู้สอน - การให้ผู้เรียนตรวจสอบความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลและความถูกต้องของข้อมูลที่จะนำมาใช้เบื้องต้น 	

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ (ต่อ)

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
<p>ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา</p>	<p>ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ</p>
<p><u>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การลงมือสำรวจ ตรวจสอบ วิเคราะห์ และคัดเลือกข้อมูลตามแผนที่ผู้เรียนกำหนดไว้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ <p><u>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้ผู้เรียนสรุปข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบลงในใบงาน และหรืออาจมีการนำเสนอหน้าชั้นเรียนด้วย - การแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบ และให้คำแนะนำแก่งานของเพื่อน และอาจมีการอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียน 	
<p>ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p>	<p>ขั้นการเขียน (Writing)</p>
<p><u>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การสืบสอบข้อมูลสำหรับการเขียนโครงงานเขียนด้วยตัวผู้เรียนเอง - การลงมือเขียนโครงงานเขียน <p><u>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรวจสอบและปรับปรุงโครงงานเขียนของผู้เรียน <p><u>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การลงมือเขียนงานเขียนตามโครงงานเขียน 	<ul style="list-style-type: none"> - การให้ผู้เรียนลงมือเขียนโครงงานเขียน - การเสนอแนะแหล่งข้อมูลในการสืบค้นข้อมูล หรือจัดเตรียมข้อมูลไว้ให้ผู้เรียนบางส่วน - การตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับเปลี่ยนโครงงานเขียนของผู้เรียน - การลงมือเขียนงานเขียนครั้งที่ 1 โดยใช้ข้อมูลจากโครงงานเขียนที่ได้รับคำแนะนำในการปรับเปลี่ยนข้อมูลจากผู้สอนแล้ว

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตาม
แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา
และของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ (ต่อ)

กลุ่มทดลอง	กลุ่มควบคุม
ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา	ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ
ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา	ขั้นหลังการเขียน (Post-writing)
<p><u>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</u></p> <p>- การให้ผู้เรียนตรวจสอบงานเขียนของตนเองผ่านการสะท้อนคิดตามข้อคำถามในแบบสำรวจรายการที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้หรือเครื่องมืออื่น ๆ</p> <p><u>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</u></p> <p>- การให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียนโดยผู้สอน เพื่อนร่วมชั้น หรือบุคคลอื่น ๆ</p> <p><u>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</u></p> <p>- การปรับปรุงแก้ไขผลงานเขียนจนสมบูรณ์</p> <p><u>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</u></p> <p>- การให้ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ในประเด็นต่าง ๆ เช่น สิ่งที่ได้เรียนรู้ ปัญหาที่เผชิญและวิธีการแก้ไข หรือสิ่งที่ยังคงเป็นอุปสรรคและแนวทางแก้ไขในอนาคต</p>	<p>- การตรวจสอบผลงานเขียนโดยใช้แบบตรวจสอบรายการที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ก่อนส่งผลงานเขียนให้ผู้สอน</p> <p>- การตรวจสอบงานเขียนให้แก่ผู้เรียน</p> <p>- การแก้ไขงานเขียนครั้งสุดท้ายโดยใช้คำแนะนำที่ได้รับจากผู้สอนในการปรับแก้ผลงาน</p> <p>- การทบทวนความรู้ให้แก่ผู้เรียนหลังการปฏิบัติชิ้นงาน</p>

ตารางที่ 11 ความแตกต่างในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งเรียนรู้ตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น และกลุ่มควบคุมที่เรียนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนแบบปกติ

กลุ่มทดลอง	
กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ	
ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย	
	- การแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ สิ่งที่เรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนคนอื่น หรืออภิปรายคำตอบร่วมกันทั้งชั้นเรียน
ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่	
	- การตรวจสอบแหล่งข้อมูล ความรู้ หรือคำตอบที่ผู้เรียนได้จากการสืบสอบด้วยตนเอง และแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน - ผู้สอนช่วยหาคำแนะนำในกรณีที่ผู้เรียนไม่สามารถหาคำตอบที่ถูกต้อง หรืออธิบายเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสิ่งที่กำลังเรียนรู้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น
ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน	
	- ผู้เรียนตรวจสอบและปรับเปลี่ยนแผนการสืบสอบข้อมูลด้วยตนเอง นอกจากนี้อาจแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบโครงร่างงานเขียนกับเพื่อน หรือให้ผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับแก่โครงร่างงานเขียนของผู้เรียน
ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา	
	- ผู้เรียนตรวจสอบผลงานเขียนครั้งที่ 1 ด้วยตนเอง นอกจากนี้อาจแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบผลงานเขียนครั้งที่ 1 ครั้งที่ 2 และหรืออาจมีครั้งที่ 3 (First Draft, Second Draft, and Final Draft)) กับเพื่อน หรือให้ผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียนดังกล่าวของผู้เรียน
กลุ่มควบคุม	
กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ	
ขั้นก่อนการเขียน	
	- ผู้สอนใช้คำถามในการตรวจสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้อื่นของผู้เรียน และอธิบายคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียนในกรณีที่ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ผิดพลาด - ผู้สอนใช้คำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนหลังนำเสนอสาระการเรียนรู้ใหม่ให้แก่ผู้เรียน พร้อมอธิบายและหรือชี้แจงคำตอบที่ถูกต้องให้แก่ผู้เรียน
ขั้นการเขียน	
	- ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่โครงร่างงานเขียนของผู้เรียนหลังจากผู้เรียนตรวจสอบด้วยตนเอง
ขั้นหลังการเขียน	
	- ผู้เรียนตรวจสอบผลงานเขียนครั้งที่ 1 ด้วยตนเอง - ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนครั้งที่ 1 ของผู้เรียน และให้ผู้เรียนแก้ไขงานเขียนฉบับสมบูรณ์ก่อนนำส่งผู้สอน

3.3.3 วิเคราะห์ข้อมูล

3.3.3.1 ข้อมูลเชิงปริมาณ

เป็นผลการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ก่อนและหลังการทดลอง ตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งที่สร้างขึ้นในการประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง จากนั้นนำคะแนนทั้งหมดมาคำนวณโดยใช้โปรแกรม SPSS โดยผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.3.3.1.1 การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

3.3.3.1.2 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองระหว่างนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้สถิติทดสอบ Independent t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3.3.1.3 การเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลอง โดยใช้สถิติทดสอบ Dependent t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3.3.3.2 ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เป็นข้อมูลที่ได้จากงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลอง งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในชั้นเรียน และบันทึกผลการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคาบเรียนของกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.3.3.2.1 วิเคราะห์เอกสารงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งจากแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง และงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในชั้นเรียนของนักศึกษา โดยวิเคราะห์ตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง รวมถึงบันทึกข้อมูลของผู้สอนหลังการจัดการเรียนการสอนในแต่ละคาบเรียน เพื่อนำมาวิเคราะห์พฤติกรรมมารเรียนรู้อของนักศึกษาตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

โดยผู้วิจัยนำข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมาวิเคราะห์ร่วมกับคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการอภิปรายผล

ระยะที่ 4 (D2) การนำเสนอการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

4.1 สรุปข้อค้นพบจากผลการทดลองใช้และปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอน

จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยนำข้อมูลจากผลการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อปรับปรุง พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

4.1.1 ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน ทั้งข้อมูลการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน ข้อมูลการปฏิบัติงานเขียนขณะทดลอง และข้อมูลการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนมาปรับปรุง พัฒนารูปแบบการเรียนการสอนให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งสามารถสรุปประเด็นการปรับปรุงรูปแบบการเรียนการสอนได้ดังนี้

4.1.1.1 เพิ่มขั้นตอนการเรียนการสอนย่อยของรูปแบบการเรียนการสอนฯ ซึ่งเดิมมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนที่เพิ่มใหม่อยู่แล้ว แต่เนื่องจากผู้วิจัยต้องการให้ผู้ที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ เข้าใจลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของขั้นตอนดังกล่าวได้ชัดเจนและมีความเป็นรูปธรรมมากขึ้น ดังนี้

4.1.1.1.1 เพิ่มขั้นตอนย่อยของขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย จากเดิมมีแค่ 2 ขั้นตอนย่อย เพิ่มใหม่ให้มี 3 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1.1 การกระตุ้นความสนใจ ขั้นตอนที่ 1.2 การสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาความคิด (เพิ่มใหม่) และขั้นตอนที่ 1.3 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

4.1.1.1.2 เพิ่มขั้นตอนย่อยของขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ จากเดิมมีแค่ 3 ขั้นตอนย่อย เพิ่มใหม่ให้มี 4 ขั้นตอนย่อย ได้แก่ ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบ (เพิ่มใหม่) ขั้นตอนที่ 2.3 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น ขั้นตอนที่ 2.4 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล

4.1.1.2 ปรับคำอธิบายการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนใหม่ เพื่อให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของขั้นตอนและเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

4.1.1.2.1 ขั้นตอนที่ 1.2 การสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาความคิด

ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือ ตัวอย่างต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอและตั้งคำถามหรือข้อสงสัยให้ผู้เรียนร่วมค้นหาคำตอบ (เพิ่มขั้นตอนนี้ใหม่)

4.1.1.2.2 ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบ

ผู้เรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลที่เลือกใช้ในการสืบสอบ และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม (เพิ่มขั้นตอนนี้ใหม่)

4.1.1.2.3 ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน

ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อเขียนโครงร่างงานเขียน (Outline) ตามประเด็น หรือสถานการณ์ในการเขียนที่ผู้สอนระบุไว้ และลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนของตนเอง รวมถึงสืบสอบวิธีการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานประเภทต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบลงในผลงานเขียน เช่น ข้อเท็จจริง งานวิจัย ผลการสำรวจ เป็นต้น (เพิ่มใหม่)

4.1.1.2.4 ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้ปฏิบัติ ทั้งใน ส่วนของการเขียนโครงร่าง การสืบสอบข้อมูล การให้ข้อมูลป้อนกลับ การแก้ไขงานเขียน และจาก การศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่ดี (เพิ่มใหม่) เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียน ของตนเองต่อไป

4.1.1.3 เพิ่มการใช้สื่อเทคโนโลยีในการช่วยเสริมประสิทธิภาพในกิจกรรมการเรียน การสอนในขั้นตอนต่าง ๆ ของรูปแบบการเรียนการสอน

4.1.1.4 ปรับระยะเวลาในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน และขั้นตอนที่ 4 การ สะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาคิดไตร่ตรองสิ่งที่เรียนรู้และปฏิบัติมากขึ้น

4.1.1.5 เพิ่มบุคคลที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียนที่ นอกเหนือจากผู้สอน ผู้เรียน อาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่เป็นชาวไทย โดยจัดให้มีอาจารย์ชาว ต่างประเทศผู้เป็นเจ้าของภาษาร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย หรืออาจเชิญมาเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ ผู้เรียนในบางคาบเรียนหากเป็นไปได้

4.1.1.6 เพิ่มกิจกรรมในขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้ โดย เพิ่มการสรุปการนำข้อมูลป้อนกลับไปใช้ในการพัฒนางานเขียนของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนเขียนอธิบาย ว่าได้นำข้อมูลป้อนกลับจากบุคคลใดไปใช้ในการปรับปรุงส่วนใดในงานเขียนบ้าง และแก้ไขใหม่ อย่างไร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติอย่างสมบูรณ์

นอกจากนี้ผู้สอนควรจัดให้มีการนำเสนอผลงานเขียนของผู้เรียนที่ทำได้ดีในการปฏิบัติงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของแต่ละชั้นที่ได้รับมอบหมาย พร้อมมีเกณฑ์หรือคำอธิบายประกอบจากผู้สอนว่างานเขียนที่นำมาเป็นตัวอย่างมีข้อดีอย่างไรบ้าง อาจนำผลงานดังกล่าวติดบอร์ดในชั้นเรียน หรือใช้โซเชียลมีเดียในการเผยแพร่ผลงานของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ได้ศึกษาดูตัวอย่างงานเขียนที่เป็นแบบอย่างที่ดีของเพื่อน และสะท้อนคิดเพื่อนำไปใช้พัฒนางานเขียนของตนเองในโอกาสต่อไป

4.1.1.7 เพิ่มบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนในขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้ โดยผู้สอนต้องเตรียมผลการประเมินผลการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนสะท้อนคิดข้อดีข้อบกพร่องในการทำหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการให้ข้อมูลป้อนกลับครั้งต่อไปให้มีความครอบคลุม ถูกต้องและมีคุณภาพมากขึ้น

4.2 จัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยจัดทำเอกสารประกอบรูปแบบการเรียนการสอนฉบับสมบูรณ์ให้มีความถูกต้อง ชัดเจน เพื่อให้ผู้สนใจสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง โดยมีรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ฉบับสมบูรณ์ปรากฏอยู่ในบทที่ 4 ผลการวิจัย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยจัดลำดับการนำเสนอผลการวิจัย โดยมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ผู้วิจัยนำเสนอตามองค์ประกอบดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน
2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน
3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน
4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน
5. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบไปด้วย
 - 1.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง
 - 1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน
 - 1.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน

1.4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

1.5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลอง

ผลการวิจัยแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ผู้วิจัยพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีบางประเด็นที่ต้องปรับปรุงแก้ไขในส่วนของการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งหลังจากได้แก้ไขแล้ว พบว่ารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

หลักการที่สำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนมี 5 ประการดังนี้

1.1 การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความขัดแย้งทางปัญญา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและคัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ

1.2 การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

1.3 การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ

1.4 กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน

1.5 การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยวิเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอนจากหลักการของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีทั้งหมด 6 ข้อ ดังนี้

3.1 จัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและแสวงหาความรู้หรือคำตอบในหลายมุมมอง

3.2 เตรียมข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้สังเกต วิเคราะห์เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง

3.3 ส่งเสริมให้มีกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติในทุกกระบวนการเรียนรู้เพื่อช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อดีและข้อบกพร่องของผลงานของตนเอง

3.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ และข้อมูลป้อนกลับกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดในงานเขียน

3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสะท้อนคิดและเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาตามรูปแบบของงานเขียน

3.6 กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่สงสัยหรือประเด็นที่มีความขัดแย้งทางปัญญา และฝึกอธิบายคำตอบหรือข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ฝึกวางแผนการแสวงหาความรู้ และประเมินข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

4. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้วิจัยนำหลักการและวัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนมาสังเคราะห์แนวทางในการจัดการเรียนการสอน จากนั้นพิจารณาแนวทางการจัดการเรียนการสอนที่สังเคราะห์ขึ้นแล้วนำมากำหนดเป็นขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอนหลัก ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนมุมมองและความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย มีความขัดแย้งทางความคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นตามมุมมองของตนเองเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้กับผู้อื่น ประกอบด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้

ผู้สอนนำเสนอประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวเหล่านั้น

บทบาทผู้สอน

- เตรียมสถานการณ์ ตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทันสมัย และเกี่ยวข้องกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอน

- ใช้คำถามประเภทต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สังเกต คิววิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการจัดการเรียนรู้

บทบาทผู้เรียน

- ร่วมตอบคำถามต่าง ๆ ที่ผู้สอนซักถามในเบื้องต้นก่อนเข้าสู่ประเด็นการเรียนรู้

- สังเกต คิววิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ

- ร่วมแสดงความคิดเห็นในมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ

- คิดคำถาม ตั้งข้อสังเกตหรือข้อสงสัย หรือเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ

ขั้นตอนที่ 1.2 การสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาความคิด

ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอและตั้งคำถามหรือข้อสงสัยให้ผู้เรียนร่วมค้นหาคำตอบ

บทบาทผู้สอน

- ใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาคำตอบหรือค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอนได้ถูกทิศทาง

บทบาทผู้เรียน

- ตรวจสอบสิ่งที่ตนเองสงสัยเกี่ยวกับประเด็นในการเรียนรู้ หรือคำถามที่ผู้สอนซักถาม

- ค้นหาข้อมูลเพื่อคลี่คลายข้อสงสัยที่มีอยู่ด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 1.3 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้สอนใช้คำถามนำในการคิด จากนั้นผู้เรียนสืบสอบข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ความรู้ของตนเอง รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดหรือมุมมองกับผู้อื่น

บทบาทผู้สอน

- ตัดสินใจเลือกหรือเสนอแนะวิธีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ให้ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันเลือกวิธีการนำเสนอความคิดด้วยตนเอง

- คอยตรวจตราให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการบอกเล่าประสบการณ์หรือความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ

บทบาทผู้เรียน

- แลกเปลี่ยนความคิด มุมมองของตนเองกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียน อาจทำเป็นรายคู่หรือกลุ่มย่อย วิธีการนำเสนอความคิดอาจใช้วิธีการเขียนผ่านกระดาษ E-mail Blog Facebook หรือใช้วิธีการเดินสัมภาษณ์ในชั้นเรียน ผลัดกันนำเสนอความคิดรอบวงผ่านการเขียนหรือพูด หรือผลัดกันบอกเล่ากับคู่ ได้วาที และอาจมีการอภิปรายร่วมกันทั้งชั้นเรียน

- เปรียบเทียบข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ของตนเองกับผู้เรียนคนอื่น

- ตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลที่ได้รับมอบหมาย รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลตามบริบทต่าง ๆ ที่กำหนดหรือตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล

ผู้เรียนตรวจสอบความคิด หรือมุมมองของตนเองเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 หรือกำหนดขึ้นใหม่แต่มีความเชื่อมโยงกัน จากนั้นวางแผนการค้นคว้าข้อมูลตามข้อสงสัย แล้วทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ

บทบาทผู้สอน

- เสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการสืบสอบให้ผู้เรียน
- ช่วยตรวจสอบหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแผนการสืบสอบข้อมูลของผู้เรียน

บทบาทผู้เรียน

- ตรวจสอบข้อมูลที่ต้องสืบสอบ หรือได้รับมอบหมาย
- วางแผนการสืบสอบข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ด้วยตนเองร่วมกับเพื่อนในกลุ่มย่อย หรือคู่ของตนเอง

ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบ

ผู้เรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูลที่เลือกใช้ในการสืบสอบและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

บทบาทผู้สอน

- จัดเตรียมหรือเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการสืบสอบ

บทบาทผู้เรียน

- ค้นหาแหล่งข้อมูลที่จะใช้ในการสืบสอบ
- จัดเรียงแหล่งข้อมูลที่ต้องการใช้ในการสืบสอบ
- ผู้เรียนประเมินความเหมาะสมของแหล่งข้อมูลที่จะนำมาใช้ในการสืบสอบ

ขั้นตอนที่ 2.3 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น

ผู้เรียนลงมือค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามข้อสงสัยหรือแผนที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นอ่านทำความเข้าใจข้อมูลที่มีคร่าว ๆ เพื่อเลือกข้อมูลเก็บไว้ และพิจารณาข้อมูลที่ตัดสินใจเลือกไว้อย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อคัดเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

บทบาทผู้สอน

- ให้คำชี้แนะเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการสืบสอบ

บทบาทผู้เรียน

- ตรวจสอบข้อสงสัยหรือประเด็นต่าง ๆ ที่ต้องการค้นคว้า ตามแผนที่กำหนดไว้
- สืบหาข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

- พิจารณาคัดเลือกแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
- ลงมือแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่คัดเลือกไว้
- อ่านวิเคราะห์ข้อมูลคร่าว ๆ และอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ค้นคว้าม่าว่าใช้ได้หรือไม่
- อ่านทำความเข้าใจ และสรุปข้อมูลที่มีอีกครั้ง
- ตรวจสอบข้อมูลและแผนด้วยตนเอง หรือแลกเปลี่ยนข้อเสนอแนะกับเพื่อนร่วมชั้น โดยอาจทำเป็นคู่ หรือกลุ่มย่อยเกี่ยวกับแผนและข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 2.4 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล

ผู้เรียนเรียบเรียงความคิด และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบ จากนั้นตรวจสอบข้อมูล และสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบข้อมูลกับเพื่อนเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเบื้องต้น

บทบาทผู้สอน

- ช่วยให้คำชี้แนะ หรือตรวจสอบความถูกต้องของงานของผู้เรียนตามความจำเป็น

บทบาทผู้เรียน

- ทบทวนข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ
- เรียบเรียงข้อมูลที่ผ่านการพิจารณาความถูกต้องแล้วลงในใบงานที่ได้รับมอบหมาย
- ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง
- แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบงานกับเพื่อน หรือกลุ่มอื่น หรือช่วยกันตรวจสอบทั้งชั้นเรียนร่วมกับผู้สอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เรียนนำความรู้เดิมที่มีและความรู้ใหม่ที่ได้เรียนรู้มาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานเขียนของตนเอง

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ที่มีในการสร้างผลงานเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้ ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน

ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อเขียนโครงร่างงานเขียน (Outline) ตามประเด็นหรือสถานการณ์ในการเขียนที่ผู้สอนระบุไว้ และลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนของตนเอง

รวมถึงสืบสอบวิธีการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานประเภทต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบในผลงานเขียน เช่น ข้อเท็จจริง งานวิจัย ผลการสำรวจ เป็นต้น

บทบาทผู้สอน

- นำเสนอตัวอย่างงานเขียนพร้อมตัวอย่างการเขียนโครงร่างงานเขียน รวมถึงนำเสนอตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่างหลักฐานที่ได้จากการสืบสอบในงานเขียน หรือให้ผู้เรียนค้นหาและตรวจสอบด้วยตนเอง โดยผู้สอนช่วยให้คำชี้แนะตามความจำเป็น

บทบาทผู้เรียน

- ค้นหารูปแบบและวิธีการเขียนโครงร่างของงานเขียน และพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสมด้วยตนเอง และหรือเลือกใช้จากแบบอย่างที่คุณสอนนำเสนอ
- ศึกษาวิธีการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่างหลักฐานที่ได้จากการสืบสอบในงานเขียน
- วางแผนการสืบสอบข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ โดยอาจใช้แผนที่ความคิด (Mind Map) ผังกราฟิก (Graphic Organizer) หรือแผนภาพ (Diagram) เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสืบสอบ
- ลงมือเขียนโครงร่างของงานเขียนตามข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ
- ลงมือสืบสอบข้อมูล

ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูล และความคิดของตนเองในโครงร่างงานเขียน แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน และหรืออาจมีผู้สอน หรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย จากนั้นผู้เรียนพิจารณาคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับ ก่อนลงมือสืบสอบและปรับเปลี่ยนข้อมูลในโครงร่างใหม่

บทบาทผู้สอน

- ช่วยตรวจสอบ และให้คำแนะนำเกี่ยวกับโครงร่างงานเขียนของผู้เรียนตามความจำเป็น

บทบาทผู้เรียน

- ตรวจสอบ และหาวิธีปรับปรุงโครงร่างของงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น
- แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบโครงร่างกับเพื่อน และปรับปรุงโครงร่างให้สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร

ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้ และประยุกต์ใช้ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ในการเขียนให้สำเร็จตามโครงร่างที่กำหนดไว้

บทบาทผู้สอน

- นำเสนอทางเลือกที่น่าสนใจในการนำเสนองานเขียนของผู้เรียน นอกเหนือจากใบงานที่ทำในกระดาษ เช่น Blog E-mail Facebook เป็นต้น

บทบาทผู้เรียน

- ลงมือเขียนงานตามโครงร่างของงานเขียนที่กำหนดไว้ โดยใช้ความรู้ และข้อมูลที่มีทั้งหมดมาประยุกต์ใช้ในงานของตนเอง

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามขอบเขตที่ผู้สอนกำหนดไว้รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติ ปัญหาหรืออุปสรรคระหว่างกระบวนการเรียนรู้และวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเขียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง

ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเองโดยเปรียบเทียบกับโครงร่างงานเขียนที่ได้กำหนดไว้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและค้นหาข้อผิดพลาด หลังจากนั้นจึงลงมือสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติม และลงมือปรับปรุงแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

ผู้สอน

- เตรียมเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะใช้ในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน

ผู้เรียน

- สะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นการเรียนรู้ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และปรับปรุงแก้ไขงานด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน

ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อนและผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้แก่ผู้เรียนมีทั้งทางตรงที่เป็นการแก้ไขให้เลย และทางอ้อมที่เป็นการใช้คำถามและสัญลักษณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทั้งทางวาจาและการเขียน และสามารถใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับไวยากรณ์และ

การโต้แย้งหรือเนื้อหา คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน หรือการให้คำแนะนำ เป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน

บทบาทผู้สอน

- เตรียมเครื่องมือที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประเมินผลงานเขียนของตนเองและเพื่อน (ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะหรือคำวิจารณ์)

- นำเสนอแนวทางในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

- วิพากษ์วิจารณ์งานเขียนและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน อาจสนทนาเป็นรายบุคคล เขียนสรุปภาพรวมของข้อดีและ ข้อเสียเกี่ยวกับงานของผู้เรียนทั้งชั้นเรียนบนกระดาน หรือเขียนคำวิจารณ์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล

- เสนอแนะบุคคลอื่น ๆ ที่สามารถช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน

บทบาทผู้เรียน

- แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบผลงานกับเพื่อน อาจทำเป็นรายคู่ หรือกลุ่มย่อยประมาณ 3 คน โดยอาจผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบ ผู้รับการตรวจสอบ ผู้ประเมินการตรวจสอบ

ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด ตีความ ทำความเข้าใจข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และหาวิธีปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์

บทบาทผู้สอน

- สังเกตการณ์ และให้คำชี้แนะแก่ผู้เรียนเกี่ยวกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับตามความจำเป็น

บทบาทผู้เรียน

- นำข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ผู้สอน และบุคคลอื่น (ถ้ามี) มาพิจารณา

- ตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียน และวางแผนสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมในกรณีที่เป็น

- ปรับปรุงแก้ไขงานเขียน โดยเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่มีให้เหมาะสม

- ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้ปฏิบัติ ทั้งในส่วนของ การเขียน โครงร่างการเขียน การสืบสอบข้อมูล การให้ข้อมูลป้อนกลับ การแก้ไขงานเขียน และจากการศึกษา ตัวอย่างงานเขียนที่ดี เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

บทบาทผู้สอน

- เตรียมข้อคำถามให้ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการ พัฒนาการเขียนของผู้เรียน

- นำเสนอตัวอย่างงานเขียนที่ดีของผู้เรียนในการปฏิบัติงานเขียนแต่ละครั้ง

- เตรียมตารางบันทึกการอธิบายการประยุกต์ใช้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงงาน เขียนของผู้เรียน

- เตรียมผลการประเมินการให้ข้อมูลป้อนกลับให้แก่ผู้เรียน

บทบาทผู้เรียน

- เขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นหรือข้อคำถามที่ผู้สอน จัดเตรียมไว้ให้

- วิเคราะห์ข้อดีจากตัวอย่างงานเขียนที่ผู้สอนนำเสนอร่วมกับเพื่อนคนอื่น ๆ

- เขียนอธิบายการนำข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากบุคคลต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการ ปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียน

- ทำความเข้าใจข้อดีและข้อบกพร่องในการทำหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเอง จากผลการประเมินการให้ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้สอนเตรียมไว้ให้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Chulalongkorn University

5. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน

การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบ สอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวัดประเมินผล ของรูปแบบการเรียนการสอนโดยดำเนินการวัดและประเมินผลก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอน ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งมีรายละเอียด 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ก่อนการจัด การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

2. การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง หลังการจัด การเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

โดยมีผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเขียนอีก 1 ท่านเป็นผู้ประเมิน
แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้เกณฑ์
ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบ สืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

การประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น เป็นการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา โดยวิเคราะห์ข้อมูลตามคำถาม การวิจัยและวัตถุประสงค์การวิจัย ซึ่งมีการนำเสนอตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ผลการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม เพื่อพิจารณาความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลอง โดยใช้สถิติ F-test

ตารางที่ 12 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)

ความสามารถ ในการเขียน ภาษาอังกฤษ เชิงโต้แย้ง	\bar{x}	s.d.	F	p-value	t	df	p-value
กลุ่มทดลอง (n=36)	4.04	3.250	2.747	0.102	0.568	63	0.572
กลุ่มควบคุม (n=29)	3.60	2.883					

*p < .05

จากตารางที่ 12 ผู้วิจัยนำค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งมาทดสอบความแปรปรวนโดยใช้ค่าเอฟ (F-Test) ซึ่งพบว่าความแปรปรวนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากนั้นทดสอบค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มด้วยค่าที (T-Test) พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

ตารางที่ 13 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน (คะแนนเต็ม 21 คะแนน)

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	กลุ่มทดลอง (n=36)		กลุ่มควบคุม (n=29)		t	df	p-value
	\bar{x}	s.d.	\bar{x}	s.d.			
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง	5.04	1.436	4.45	2.237	1.238	45.65	0.222
ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง	5.68	2.630	4.50	3.882	1.399	47.35	0.168
คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในภาพรวม	10.72	3.883	8.95	5.941	1.387	46.21	0.172

*p <.05

จากตารางที่ 13 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและควบคุมกลุ่มในภาพรวม และด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษาและการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน

ตารางที่ 14 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	กลุ่มทดลอง (n=36)		กลุ่มควบคุม (n=29)		t	df	p-value
	\bar{x}	s.d.	\bar{x}	s.d.			
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง							
1.1)	1.74	0.528	1.66	0.733	0.499	49.36	0.620
1.2)	1.69	0.600	1.48	0.871	1.113	47.95	0.271
1.3)	1.61	0.523	1.31	0.880	1.624	43.35	0.112
ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง							
2.1)	1.43	0.699	1.09	1.070	1.496	46..18	0.142
2.2)	1.53	0.686	1.29	1.022	1.059	47.05	0.295
2.3)	1.36	0.672	1.10	0.929	1.252	49.52	0.216
2.4)	1.36	0.672	1.02	0.977	1.677	63	0.099

*p <.05

หมายเหตุ 1.1 การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้ง 1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง 1.3 การใช้ข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง 2.1 การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง 2.2 การเชื่อมโยงใจความและการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง 2.3 การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง และ 2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง

จากตารางที่ 14 พบว่า คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษาและการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

1.4 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของ นักศึกษากลุ่มทดลอง ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน ก่อนและหลังการ ทดลอง

ตารางที่ 15 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง (n=36)

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	df	p-value
	\bar{x}	s.d.	\bar{x}	s.d.			
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง	2.31	1.400	5.04	1.436	9.107	35	0.000*
ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง	1.74	2.082	5.68	2.630	8.539	35	0.000*
คะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในภาพรวม	4.04	3.250	10.72	3.883	9.640	35	0.000*

*p <.05

จากตารางที่ 15 พบว่า นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวม ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาการโต้แย้ง โดยนักศึกษามีคะแนนหลังการทดลองด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งสูงกว่าด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง

1.5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของ นักศึกษากลุ่มทดลอง โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 16 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลอง โดยจำแนกตามองค์ประกอบย่อยของแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง (n=36)

ความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t	df	p-value
	\bar{x}	s.d.	\bar{x}	s.d.			
ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง							
1.1)	1.08	0.592	1.74	0.528	5.400	35	0.000*
1.2)	0.72	0.566	1.69	0.600	7.536	35	0.000*
1.3)	0.50	0.521	1.61	0.523	10.916	35	0.000*
ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง							
2.1)	0.46	0.553	1.43	0.699	7.722	35	0.000*
2.2)	0.43	0.509	1.53	0.686	10.087	35	0.000*
2.3)	0.44	0.545	1.36	0.672	7.332	35	0.000*
2.4)	0.40	0.545	1.36	0.672	7.667	35	0.000*

*p < .05

หมายเหตุ 1.1 การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้ง 1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง 1.3 การใช้ข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง 2.1 การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง 2.2 การเชื่อมโยงใจความและการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง 2.3 การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง และ 2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง

จากตารางที่ 16 พบว่านักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้ง 2 ด้าน และเมื่อพิจารณาตามองค์ประกอบย่อยของด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง พบว่าหลังการทดลองนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยข้อ 1.1 การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้งสูงที่สุด ส่วนด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาการโต้แย้ง พบว่าหลังการทดลองนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยข้อ 2.2 ความสามารถในการเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาในการโต้แย้งสูงที่สุด

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งจากงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง โดยจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในแต่ละด้าน ซึ่งผู้วิจัยคัดเลือกตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษาที่สามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในแต่ละองค์ประกอบย่อยที่มีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยมีตัวอย่างที่นำมาเสนอดังต่อไปนี้

ด้านที่ 1 ความสามารถด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง

ประกอบด้วย 1.1) การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้ง 1.2) การใช้ข้อมูล ตัวอย่างหลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง 1.3) การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษาไม่มีการระบุการกล่าวอ้าง การกล่าวอ้างไม่ชัดเจน การกล่าวอ้างไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่องหรือประเด็นที่กำหนดให้ หรือมีรายละเอียดของการกล่าวอ้างมากเกินไป เหมือนเป็นการให้เหตุผลสนับสนุนมากกว่าเป็นการกล่าวอ้าง และไม่มีการกล่าวค้านข้อโต้แย้ง

หลังการทดลอง

นักศึกษาส่วนใหญ่มีการกล่าวอ้างที่สัมพันธ์กับหัวเรื่องหรือประเด็นที่เลือก ส่วนใหญ่นักศึกษาเขียนได้ชัดเจน แต่มีบางคนที่ยังเขียนกล่าวอ้างกว้างเกินไป แต่สามารถจับประเด็นได้จากเนื้อหาส่วนที่เหลือ และนักศึกษาส่วนใหญ่มีการกล่าวค้านข้อโต้แย้งที่สัมพันธ์กับหัวเรื่องหรือประเด็นที่เลือก เช่น

ก่อนการทดลอง

“Social media is modern technology. It made many people aware of the current events.”

จากตัวอย่างดังกล่าวนักศึกษานำข้อที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“At present, I think phones are important to my life.” (การกล่าวอ้าง)

“The phone doesn’t work as well as the computer but I use it because it works just as well as the computer.” (การค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง และมีการค้านที่สัมพันธ์กับประเด็นการโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

“I both agree and disagree.”

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“I think being single is better than getting married.” (การกล่าวอ้าง)

“But if you get married you will not lonely and will have a consultant that you can talk about everything. Anyway although you will not lonely but you will lose freedom forever.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ชัดเจน และมีการค้านข้อโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพ

ก่อนการทดลอง

“Is social media changing my lifves. They’re have three important advantage”

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งนักศึกษามีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“Mobile phone have an important upon our lives” (การกล่าวอ้าง)

“Many people say that the phone makes someone lazy and make people communicates less, but mobile phone are extremely helpful and make life more convenient.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง และแสดงการค้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก่อนการทดลอง

“Social media is changing people.”

จากตัวอย่างดังกล่าวให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? และพบว่ามีกรกล่าวอ้างที่กว้างเกินไป

หลังการทดลอง

“I reckon that being single is better than getting married.” (การกล่าวอ้าง)

“Some people may argue that If you have no children, you may be lonely and no one will care for you when you are elderly. However, I think that everything depends on you. You can choose that you want to be a single or getting married.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่สัมพันธ์ชัดเจน และมีการค้านที่สัมพันธ์กับประเด็นการโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

“If we learn only English may be not enough. Therefore, learning a foreign language is very important whether it is Chinese, Japanese, French or other language that is popular.”

จากตัวอย่างดังกล่าวให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“Learning a foreign language takes time and dedication. The reasons below may help you to know that learning a language is important.” (การกล่าวอ้าง)

“On the other hand, some people say that learning a foreign language may have high expenses, but if you have the intention of studying language, you can learn every languages from the internet without spending money.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ชัดเจน และมีการค้านข้อโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพ

ก่อนการทดลอง

“There are many reasons to support this sentence.” (เลขที่ 30)

จากตัวอย่างดังกล่าวให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. โดยมีกรกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“Being single is better than getting married is my opinion.” (การกล่าวอ้าง)

“Many people say that being single so lonely, but I think this is time to love yourself.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. ซึ่งนักศึกษากล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน และค้านข้อโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ก่อนการทดลอง

“In my opinions, I agree but little disagree.”

จากตัวอย่างดังกล่าวให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“There are three reasons why a foreign language is necessary for Thais.” (การกล่าวอ้าง)

“On the other hand, somebody say learning a foreign language is difficult to understand and they don’t have an inspiration to learn it. However, If you think about future benefits from learning it, you may be interested in a foreign language and it may be fun more than you think.” (การกล่าวค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างให้นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ชัดเจน และมีการค้านข้อโต้แย้งที่มีประสิทธิภาพ

ก่อนการทดลอง

“The universities require every student to learn a foreign language for me I think should changing to learn a foreign language. I has 2 reasons of student to learn a foreign.”

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่ไม่ชัดเจน

หลังการทดลอง

“The mobile phone have an important influence upon our lives.” (การกล่าวอ้าง)

“Some people say that the mobile phone use a lot of money of communicate because we must have the internet for communication with friends, but it is suitable for people who like the convenient to communicate in our lives.” (การค้านข้อโต้แย้ง)

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? ซึ่งมีการกล่าวอ้างที่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง และมีการค้านที่สัมพันธ์กับประเด็นการโต้แย้ง

1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษาไม่มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง หรือมีแต่ไม่เพียงพอ มีความซ้ำซ้อนกัน และหรือไม่สัมพันธ์กับการกล่าวอ้าง

หลังการทดลอง

ส่วนใหญ่นักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่สำหรับนักศึกษาบางส่วนที่ก่อนการทดลองไม่มีข้อมูลส่วนนี้ปรากฏในงานเขียน พบว่าหลังการทดลองนักศึกษาสามารถใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้างได้ แต่ยังมีไม่เพียงพอ

1.3 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษาไม่มีข้อความระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง หรือมีแต่ข้อความไม่ค่อยสัมพันธ์กับข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่มี

หลังการทดลอง

นักศึกษามีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างเป็นส่วนใหญ่ แม้ว่าอาจมีบางส่วนที่ไม่มีข้อความอธิบายแต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้

โดยมีตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษาที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในข้อ 1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และความสามารถในข้อ 1.3 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างร่วมกัน เช่น

ก่อนการทดลอง

Social media is modern technology. It made many people aware of the current events. It can study online on computer at home. Social media it can help me about my homework and I can chat with my friend on my phone. Advantages of social media have three important in my idea. First, It is a good communication medium. Information can be exchanged for information. Second, It can show the exchange of ideas. You can exchange idea with your friend. Third, It save money on contact with others. In short, Social media have advantages. I like to use mobile phone playing social. It can help everything when I don't know something and can relieve my stress.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Is social media changing our lives? และพบว่าข้อมูลตัวอย่างหลักฐานที่ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง เหตุผลที่ 1 และ 2 เป็นเรื่องเดียวกัน และไม่มีการอธิบายให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

หลังการทดลอง

At present, I think phone are important to my life. I have three reasons about mobile. First of all, the phone can used to work. Mobile phone can used to memorize or save the report. Second, mobile phone can be used for knowledge. If you would like to study vocabulary, you can use the phone search. Finally, mobile phone can be learning medium. If you want to cook or do something and I don't have the knowledge, I can view the sample clips on your mobile phone. The phone doesn't work as well as the computer but i use it because it works just as well as the computer. In short, the phone has many benefits that i need to used it and it is good communication as well.

จากตัวอย่างดังกล่าวนักศึกษานักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? พบว่านักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

ก่อนการทดลอง

I both agree and disagree. First, I agree because we should know the people this you want to marry about their lifestyle, habit and mind. Marriage it will change the people, before marry and after marry will be different in many things, so we should know a lot to people who are our spouse because marriage is the big things, so we have to make the most discreet for it. Second I disagree because Thailand culture disagree about girls and boys will live together before marriage, because it inappropriate. I think this topic it depends on each person who think it good, it's good but who think it not good, it isn't good. By the way for me living together is a normal, we just do the right thing, we know what we doing, we can do anything just not make trouble to anyone.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. นักศึกษามีข้อมูลตัวอย่าง หลักฐานที่น้อยเกินไปในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง แม้จะพบว่ามี การอธิบายให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่นักศึกษามีข้อมูลน้อยเกินไป

หลังการทดลอง

I think being single is better than getting married. First, we are free to do anything. Don't worry about the other person. We can talk with anyone, you don't have to worry about who will be jealous and go to everywhere you want. Certainly, you don't have to worry about who will care about you at home. Second, you can like or love anyone in the world. If you get married you must be confident that you will love only your spouse, but if you are single, you can look at anyone, play with anyone and flirting with anyone, so if you still want to fun, you shouldn't get married. Third, you will have a lot of money because you don't have to raise anybody, don't have a special day for buy a gift to someone and not have to spend money with nonsense such as if you single when you finish class you will come back home play games, sleep, do a lot of home work and other, but if you have a boyfriend, you will have date, watch a movie and travel in various places so it very waste, if so you get married the cost will be multiplied by two! But if you get married you will not lonely and will have a consultant that you can talk about everything. Anyway although you will not lonely but you will lose freedom forever. All of my reasons show that why I think being single is better than getting married and the last reason is I still want to fun.

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. และพบว่า นักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

ก่อนการทดลอง

Is social media changing my lives. They're have three important advantage first of all, if I want to communicate with people around the world, it's easy to do it, such as I have friend from England, Singapore facebook is can connected me and friend in application. Second, My university is technology university, and many teacher give assignment, homework, and lesson in social media, we can share the answer with us, do homework in application, sent assignment from e-mail, search the information for lesson. third, social media is very important for my life and my family, because I am far from home, now I live alone when I missed my mother I can talk with her in application or social media. I can video call see her face. In short, social media is easy to communicate, to do homework, talk with people around the world.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งพบว่ายังมีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง โดยเหตุผลที่ 1 และ 2 มีความใกล้เคียงหรือเป็นเรื่องเดียวกัน และมีการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนเป็นส่วนใหญ่

หลังการทดลอง

Mobile phone have an important influence upon on our live. The first reason is that constant contact with friends, families and the entire worlds. For examples, we are able to access various social media and apps that help us stay connected with our friends, family and the entire world. Furthermore, mobile phone are great help when we need to call the police, ambulance other emergency service. The second reason is that have many function to entertain us. For instance, mobile phone come with FM radio, games and other apps that entertain us. Moreover, you can download app of your choice like news, health, facebook, line, instagram and music apps. The last reason is that mobile phone help daily utilities. You can book a ticket for plane, train or bus. You can pay bills with the apps in your mobile phone and also acts like a compass to navigates you. Many people say that the phone makes someone lazy and make people communicates less, but mobile phone are extremely helpful and make life more convenient. In summary, mobile phone is very important influence on our lives to bring benefits and helpful many people.

จากตัวอย่างดังกล่าวให้นักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? พบว่านักศึกษามี 3 เหตุผลซึ่งเพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความเชื่อมโยงระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

ก่อนการทดลอง

Social media is changing people. In my opinion, social media made people don't care something that is around their. For example, when I walk on street I always found the people is playing their cell phone. They pretty focus to playing facebook or watching youtube too. That's the reason why thai social often have accident. Social media made people can not communicate with other people. For example, my brother like to play game via social online very much. When he will talk to me he often don't know how to communicate. or they call "talking non sens". He always words of game bring to use in real life. However, I reckon that people should choose to

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Is social media changing our lives? พบว่านักศึกษามีข้อมูลตัวอย่างที่ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง แม้จะมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่ข้อความดังกล่าวไม่ค่อยสัมพันธ์เหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

หลังการทดลอง

I reckon that being single is better than getting married. First of all, you have no responsibility. Being single, you don't have to worry about a job or about running your house or about children's education. You can be careless, as much as you want. In this case, you will have time to do things other than the responsibilities. Second, you are freedom. For example, when you are single, you are not accountable to anyone. You can choose whatever you want to do. Furthermore, you have no a spouse to keep a check on you or you don't have to worry that you have a spouse home waiting for you. Third, you have more time to sleep. For instance, when you are single, you can wake up and sleep whenever you want. Also, you don't need wake up early to make breakfast for your family or take your children to the school. Some people may argue that if you have no children, you may be lonely and no one will care for you when you are elderly. However, I think that everything.

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. ซึ่งพบว่านักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีการอธิบายให้เห็นความเชื่อมโยงของการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนได้อย่างชัดเจน

ก่อนการทดลอง

If we just learn only English may be not enough. Therefore, learning a foreign language is very important, whether it is Chinese, Japanese, French or other language that is popular. If you have the ability to use English or foreign language fluently. It will increase the chances for study and work opportunity. Finally, If you learn other language, you can communicate with more people, and get more opportunity in your life.

จากตัวอย่าง นักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 3) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? ซึ่งจะพบได้ว่าผู้เรียนมีข้อมูล ตัวอย่าง

หลักฐานที่ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และไม่มีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง

หลังการทดลอง

Learning a foreign language takes time and dedication. The reasons below may help you to know that learning a language is important. First of all, you will be more sensitive to cultural differences by studying grammar. For instance, the different forms of you and how to used in different languages. Second, you can help visitors in your city, you can help them with directions or recommendations if you can speak their languages. The last one, you can make new friends, when you travel you can actually become friends with the people you meet if you are able to communicate easily. On the other hand, some people say that learning

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 1.2 และ 1.3 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? ซึ่งพบว่านักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานส่วนใหญ่ที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีการใช้ข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้ชัดเจนเป็นส่วนใหญ่

ก่อนการทดลอง

There are many reasons to support this sentence. First, the couples have to learn their life, how they action in each day, how they ~~can~~ solve the problem because sometimes if they solve the problem in different ways it may have trouble and the life style of them may not the same way so this is the first reason. Second, more than the word 'love' environment means a lot. When they live together their family must be worried about them, the mother of the man will decide the woman so ~~if~~ the woman can change her life style. Third, marriage is important for everyone. It depend on law because if they divorce ~~law~~, property that they buy after marriage will be share. In short, ~~if~~ In my opinion I think people should live together before marriage.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. ซึ่งพบว่านักศึกษามีข้อมูลตัวอย่างหลักฐานไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง (มีเพียงเหตุผลที่ 1 และ 3 ที่สัมพันธ์กับการกล่าวอ้าง) มีการใช้ข้อความอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่ข้อความนั้นไม่ค่อยสัมพันธ์กับข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่มี (มีเพียงเหตุผลที่ 1 ที่มีข้อความอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้ชัดเจน)

หลังการทดลอง

Being single is better than getting married is my opinion. The first reason is that you can have sex with whoever you want, whenever you want because no one care what you do. The second reason is that you can do everything what you want because you can use this time to pursue your passions and your dreams. The last reason is that you can gain your confidence because being single allow you to develop skills and talents you may have forgotten.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 1.2 และ 1.3 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. ซึ่งพบว่านักศึกษามี 3 เหตุผลหลักในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้ชัดเจน

ก่อนการทดลอง

... In my opinions, I agree but little disagree. First, today people have free thinking. They don't care what people look or think about them when they live together such as many couple in university that live together in dormitory. Second, I think living together makes the couple understand each other and learning about their personal habits and decrease living problems. Finally, living together can make the couple love each other more and more because they stay at the same place, and see each other every day. They can ask for help together, but it may be make the couple fight sometimes. However they are happy such as Paks and Margie, are the super star who live together before they get marriage. They look so happy with Somkid, their dog. And I disagree with live together a little because I'm not in-tend. I think women will look bad when she live with her boyfriend before marriage. In sum-up, Living together before marriage don't make another people be in trouble and it depend on each couple.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. และพบว่านักศึกษามีการใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง 3 ส่วนแต่มีบางส่วนไม่ค่อยสัมพันธ์กับการกล่าวอ้าง (เหตุผลที่ 1) และพบว่านักศึกษามีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง เฉพาะในเหตุผลที่ 2 เท่านั้น

หลังการทดลอง

There are three reasons why a foreign language is necessary for Thais. The first reason is that the foreign language is an international language. For example, Today most of people in many countries use a foreign language for communicating with other as English and Chinese language. Second, the foreign language opens up a ton of career opportunities. For instance, if you know two or more foreign languages, you can improve your employment prospects. Even in small or local companies, chances one that the ability to speak a foreign language will set you apart from other applicants. The last reason is that you will become more interesting and meet more interesting people. If you are Thai who can speak the foreign language fluently, you will have more lively conversation about a variety of topics than you ever would have had otherwise with foreign people. On the other

จากตัวอย่างดังกล่าว ผู้วิจัยเลือกภาพข้อมูลเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 1.2 และ 1.3 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? นักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้อย่างสมเหตุสมผล

ก่อนการทดลอง

The universities require every student to learn a foreign language for me I think should changing to learn a foreign language. I has 2 reasons of student to learn a foreign. First, a foreign language is very important. It's used communication. Secondly, If students know English vocabulary and understand about English grammar. students may be development of communicate. When students have good a foreign language will make the universities have famous. In conclusion, The universities should require every student to learn a foreign language because a foreign language is very important.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 3) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? พบว่านักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่ไม่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่ไม่ค่อยสัมพันธ์กับเหตุผลที่มี

หลังการทดลอง

The mobile phone have an important influence upon our lives. The first reason, convenient to communicate. For example, we can communicate remotely, and we can talk face to face on a Facebook or Line, but we must have an internet for communication. The second reason, ask for help. For example, at the time of the accident, we could tell for help from someone else. The third reason, works easier. For example, we can do work on mobile phones at any time because there are many applications on mobile phones such as Microsoft words, Microsoft Powerpoint, and Google Translate.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 1.2 และ 1.3 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? โดยนักศึกษามีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่

เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง และมีข้อความอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างที่สมเหตุสมผล

ด้านที่ 2 ความสามารถด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

ประกอบด้วย 2.1) การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง 2.2) การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง 2.3) การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง 2.4) การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1 การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และสนับสนุนการโต้แย้งตามหัวข้อที่เลือกเขียนได้ยังไม่ค่อยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียนและผู้อ่าน แม้ว่าผู้อ่านจะพอเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้บ้างก็ตาม

หลังการทดลอง

นักศึกษามีการใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาส่วนใหญ่ในการกล่าวอ้าง และสนับสนุนการโต้แย้งตามหัวข้อที่เลือกได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียนและผู้อ่านมากกว่าก่อนการทดลอง ซึ่งอาจจะมีการใช้สำนวนภาษาบางส่วนไม่เหมาะสมอยู่บ้าง แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งในภาพรวมได้ เช่น

ก่อนการทดลอง

Social media is modern technology. It made many people aware of the current events. It can study online on computer at home. Social media. It can help me about my homework and I can chat with my friend on my phone. Advantages of social media have tree important in my idea. First, It is a good

จากตัวอย่างภาพข้อมูลส่วนดังกล่าวของงานเขียน ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งพบว่านักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาตามประเด็นในการโต้แย้งยังไม่ค่อยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “It can study online on computer...” แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้

หลังการทดลอง

At present, I think phone are important to my life. I have three reasons about mobile. First of all, the phone can used to work. Mobile phone can used to memorize or save the report. Second, mobile phone can be used for knowledge. If you would like to study vocabulary, you can use the phone search. Finally, mobile phone can be learning medium. If you want to cook or do something and I don't have the knowledge, I can view the sample clips on your mobile phone. The phone doesn't work as well as the computer but i use it because it works just as well as the computer. In short, the phone has many benefits that i need to used it and it is good communication as well.

จากตัวอย่างดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? และพบว่านักศึกษายังใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาไม่ค่อยเหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง แต่ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมได้ เช่น “Mobile phone can used to memorize or save the report.”

ก่อนการทดลอง

I both agree and disagree. First I agree because, we should know the people this you want to marry about their lifestyle, habit and mind. Marriage it will change the people, before marry and after marry will be different in many things, so we should know a lot to people who are our spouse because marriage is the big things, so we have to make the most discreet for it. Sceond I disagree because.....

จากภาพข้อมูลส่วนดังกล่าวของงานเขียน นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. ซึ่งพบว่านักศึกษายังใช้สำนวนภาษา และภาษาไม่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “we should know the people this you want to marry...” แม้ว่าผู้อ่านจะเข้าใจเรื่องราวได้ก็ตาม

หลังการทดลอง

I think being single is better than getting married. First, we are free to do anything. Don't worry about the other person. We can talk with anyone, you don't have to worry about who will be jealous and go to everywhere you want. Certainly, you don't have to worry about who will care about you at home. Second, you can like or love anyone in the world. If you get married you must be confident that you will love only your spouse, but if you are single, you can look at anyone, play with anyone and flirting with anyone, so if you still want to have fun, you shouldn't get married. Third, you will have a lot of money because you don't have to raise anybody, you don't have a special day for buying a gift to someone and not have to spend money with nonsense such as if you are single when you finish class you will come back home play games, sleep, do a lot of home work and other, but if you have a boyfriend you will have to date, watch a movie and travel in various places so it is very waste, if so you get married the cost will be multiplied by two!

จากตัวอย่างข้อมูลงานเขียนดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. โดยพบว่านักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในบางส่วนยังไม่ค่อยเหมาะสมกับประเด็นในการเขียนโต้แย้งและวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “you don't have to worry about who will care about you at home” แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้

ก่อนการทดลอง

Is social media changing my lives. They're have three important advantage first of all, if I want to communicate with people around the world, it's easy to do it, such as I have friend from England, Singapore facebook is can connected me and friend in application. Second, My university is technology university, and many teacher give assignment, homework, and lesson in social media, we can share the answer with us, do homework in application; sent assignment from e-mail, search the information for lesson third, social media is very important for my life and my family, because I am far from home, now I live alone when I missed my mother I can talk with her in application or social media. I can video call see her face. In short, social media is easy to communicate, to do homework, talk with people around the world.

จากตัวอย่างงานเขียนดังกล่าว นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? และพบว่านักศึกษายังใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาไม่ค่อยเหมาะสมในการโต้แย้ง เช่น “facebook is can connected me and friend in application” แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวได้

หลังการทดลอง

Mobile phone have an important influence upon on our live. The first reason is that constant contact with friends, families and the entire worlds. For examples, we are able to access various social media and apps that help us stay connected with our friends, family and the entire world. Furthermore, mobile phone are great help when we need to call the police, ambulance other emergency service. The second reason is that have many function to entertain us. For instance, mobile phone come with FM radio, games and other apps that entertain us. Moreover, you can download app of your choice like news, health, facebook, line, instagram and music apps. The last reason is that mobile phone help daily utilities. You can book a ticket for plane, train or bus. You can pay bills with the apps in your mobile phone and also acts like a compass to navigates you. Many people say that the phone makes someone lazy.

จากตัวอย่างส่วนหนึ่งของงานเขียน นักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? และพบว่าส่วนใหญ่ักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาได้เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้งและวัตถุประสงค์ของงานเขียน

ก่อนการทดลอง

media made people can not communicate with other people. For example, my brother like to play game via social online very much. When he will talk to me he often don't know how to communicate... or they call " talking non sens ". He always words of game bring to use in real life. However, I reckon that people should choose to use social media that which is true? and which is false? The people should choose to use social media by suitable situations.

จากตัวอย่างงานเป็นส่วนหนึ่งของงานเขียนซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งนักศึกษายังใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาไม่ค่อยเหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้งและวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “my brother like to play game via social online” “they call talking non sens”

หลังการทดลอง

..... I reckon that being single is better than getting married. First of all, you have no responsibility. Being single, you don't have to worry about a job or about running your house or about children's education. You can be careless, as much as you want. In this case, you will have time to do things other than the responsibilities. Second, you are freedom. For example, when you are single, you are not accountable to anyone. You can choose whatever you want to do. Furthermore, you have no a spouse to keep a check on you or you don't have to worry that you have a spouse home waiting for you. Third, you have more time to sleep. For instance, when you are single, you can wake up and sleep whenever you want. Also, you don't need wake up early to make breakfast for your family or take your children to the school. Some people may argue that If you have no children, you may be lonely and no one will care for you when you are elderly. However, I think that everything depends on you. You can choose that you want to be a single.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married. และพบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน

ก่อนการทดลอง

Nowadays, we need to communicate with foreigners more than in the past. For example, dealing in trade, education, tourism, and use in daily life. If we just learn only English may be not enough. Therefore, learning a foreign language is very important, whether it is Chinese, Japanese, French or other language that is popular. If you have the ability to use English or foreign language fluently. It will increase the chances for study and work opportunity. Finally, If you learn other language, you can communicate with more people, and get more opportunity in your life.

จากตัวอย่างดังกล่าว ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? ซึ่งจากตัวอย่างการให้เหตุผลข้อที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่่นักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการอธิบายเหตุผล และยกตัวอย่างประกอบได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน อย่างไรก็ตามนักศึกษามีเนื้อหาในการเขียนค่อนข้างน้อยซึ่งน่าจะพิจารณาความสามารถในด้านนี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้นหากมีข้อมูลมากกว่านี้

หลังการทดลอง

Learning a foreign language takes time and dedication. The reasons below may help you to know that learning a language is important. First of all, you will be more sensitive to cultural differences by studying grammar. For instance, the different forms of you and how to used in different languages. Second, you can help visitors in your city, you can help them with directions or recommendations if you can speak their languages. The last one, you can make new friends, when you travel you can actually become friends with the people you meet if you are able to communicate easily. On the other hand, some people say that learning a foreign language may have high expenses, but if you have the intention of studying language, you can learn every languages from the internet without spending money.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? ซึ่งพบว่าส่วนใหญ่่นักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน อาจมีบ้างในบางส่วนที่ไม่ค่อยเหมาะสม แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งในภาพรวมผิดพลาด

ก่อนการทดลอง

There are many reasons to support this sentence. First, the couples have to learn their life, how they action in each day, how they solve the problem because sometimes if they solve the problem in different ways it may have trouble and the life style of them may not the same way so this is the first reason. Second, more than the word 'love' environment means a lot. When they live together their family must be worried about them, the mother of the man will decide the woman so the woman can change her life style. Third, marriage is important for everyone. It depend on

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. ซึ่งจากตัวอย่างการให้เหตุผลข้อที่ 2 พบว่านักศึกษายังใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการอธิบายเหตุผล และยกตัวอย่างประกอบได้ไม่ค่อยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “more than the word ‘love’ environment means a lot” “the mother of the man will decide the woman” ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน

หลังการทดลอง

Being single is better than getting married is my opinion. The first reason is that you can have sex with whoever you want, whenever you want because no one care what you do. The second reason is that you can do everything what you want because you can use this time to pursue your passions and your dreams. The last reason is that you can gain your confidence because being single allow you to develop skills and talents you may have forgotten.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? Being single is better than getting married.

ซึ่งนักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาส่วนใหญ่ได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และประเด็นในการเขียนเชิงโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

Second, I think living together makes the couple understand each other and learning about their personal habits and decrease living problems. Finally, living together can make the couple love each other more and more because they stay at the same place, and see each other every day. They can ask for help together, but it may be make the couple fight sometimes. However they are happy such as Pok and Mangie, are the super star who live together before they get marriage. They look so happy with Somsid, their dog. And I disagree with live together a little because I'm not in-tend.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. พบว่าการใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการอธิบายเหตุผล และยกตัวอย่างประกอบยังไม่ค่อยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “they can ask for help together” “I agree but little disagree”

หลังการทดลอง

There are three reasons why a foreign language is necessary for Thai. The first reason is that the foreign language is a international language. For example, Today most of people in many countries use a foreign language for communicating with other as English and Chinese language. Second, the foreign language opens up a ton of career opportunities. For instance, if you know two or more foreign languages, you can improve your employment prospects. Even in small or local companies, chances one that the ability to speak a foreign language will set you apart from other applicants. The last reason is that you will become more interesting and meet more interesting people. If you are Thai who can speak the foreign language fluently, you will have more lively conversation about a variety of topics than you ever would have had otherwise with foreign people. On the other

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? ซึ่งพบว่านักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้อย่างชัดเจน

ก่อนการทดลอง

The universities requir every student to learn a foreign languge for me I think should changing to learn a foreign language. I has 2 reasons of student to learn a foreign. First, a foreign language is very important. It's used communication. Second, If students know English vocabulary and understand about English grammar. students may be development of communicate. When students have good a foreign language will make the universities have famous.....

จากตัวอย่างดังกล่าวเป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? ซึ่งจากตัวอย่างข้างต้นพบว่าการใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งของนักศึกษายังไม่ค่อยเหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน เช่น “It’s used communication.” แต่ผู้อ่านพอจะคาดเดาความหมายและเรื่องราวได้

หลังการทดลอง

The mobile phone have an important influence upon our lives. The first reason, convenient to communicate. For example, we can communicate remotely, and we can talk face to face on a Facebook or Line, but we must have an internet for communication. The second reason, ask for help. For example, at the time of the accident, we could tell for help from someone else. The third reason, works easier. For example, we can do work on mobile phones at any time because there are many applications on mobile phones such as Microsoft words, Microsoft Powerpoint, and Google Translate.

จากตัวอย่างดังกล่าว เป็นการเลือกภาพข้อมูลงานเขียนมาเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ความสามารถข้อ 2.1 ซึ่งนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? ซึ่งพบว่านักศึกษาใช้สำนวนภาษา และระดับภาษาในการกล่าวอ้าง และให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งส่วนใหญ่ได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของงานเขียน อาจมีบางส่วนที่ใช้ไม่เหมาะสมบ้าง แต่ไม่ทำผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งผิดพลาด

2.2 การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษาบางส่วนไม่ค่อยมีการใช้คำเชื่อมในการเชื่อมโยงใจความ แต่สำหรับนักศึกษาบางส่วนมีการใช้คำเชื่อมบอกลำดับเรื่องราว มีนักศึกษาบางคนสะกดคำผิดบ้างเล็กน้อย ซึ่งมีรายละเอียดการใช้คำเชื่อมโยงใจความดังนี้

คำเชื่อมบอกลำดับเรื่องราว ได้แก่ first firstly second secondly third thirdly finally first of all

คำเชื่อมสิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลกัน ได้แก่ because and so

คำเชื่อมในการยกตัวอย่าง ได้แก่ for example

คำเชื่อมในการแสดงความคิดเห็น ได้แก่ in my opinion

คำเชื่อมในการสรุป ได้แก่ to sum up in short in conclusion in summary

ส่วนการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง พบว่าก่อนการทดลองนักศึกษาส่วนใหญ่ยังจัดเรียงเนื้อหาไม่เป็นระบบ เช่น นำเสนอข้อมูลสนับสนุนไว้ส่วนแรก และตามด้วยการกล่าวอ้างอยู่ตรงกลาง และมีข้อมูลสนับสนุนต่อท้าย หรือมีการกล่าวถึงเหตุผลสนับสนุนประเด็นเดียวกันแต่จัดเรียงไว้ต้นเรื่องกับท้ายเรื่องสลับไปมาทำให้ผู้อ่านสับสน

การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง

หลังการทดลอง

นักศึกษาทุกคนสามารถใช้คำเชื่อมในการเชื่อมโยงใจความได้ โดยมีการใช้คำเชื่อมในการเชื่อมประโยคและเนื้อหาแต่ละส่วนได้หลากหลายมากกว่าก่อนการทดลอง แต่ยังคงมีนักศึกษาบางคนสะกดคำผิดบ้างเล็กน้อย ซึ่งมีรายละเอียดการใช้คำเชื่อมโยงใจความที่มีเพิ่มเติมจากก่อนการทดลอง ดังนี้

คำเชื่อมบอกลำดับเรื่องราวที่มีเพิ่มเติม ได้แก่ *the first reason is that the second reason is that the last reason is that the first reason is the second reason is the third reason is*

คำเชื่อมในการยกตัวอย่างที่มีเพิ่มเติม ได้แก่ *such as for instance*
คำเชื่อมสิ่งที่เป็นเหตุเป็นผลกันที่มีเพิ่มเติม ได้แก่ *as a result moreover*
furthermore

คำเชื่อมบอกความขัดแย้ง ได้แก่ *however in contrast on the other hand but even although even though some people may argue that*

คำเชื่อมในการสรุปที่มีเพิ่มเติม ได้แก่ *all in all to summarize*

ส่วนการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้งหลังการทดลอง พบว่าส่วนใหญ่ นักศึกษาจัดลำดับเนื้อหาในการกล่าวอ้าง ให้เหตุผลสนับสนุนและค้านข้อโต้แย้งได้เป็นระบบมากขึ้น ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้ง่ายกว่าก่อนการทดลอง

2.3 การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษามีปัญหาในการใช้คำศัพท์ค่อนข้างมาก โดยเป็นการใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใช้คำผิดหน้าที่ ใช้คำผิดความหมาย สะกดคำผิด ใช้คำศัพท์เดิมซ้ำ ๆ กัน

หลังการทดลอง

พบว่านักศึกษามีปัญหาในการใช้คำศัพท์ค่อนข้างมาก โดยเป็นการใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ใช้คำผิดหน้าที่ ใช้คำผิดความหมาย สะกดคำผิด ใช้คำศัพท์เดิมซ้ำ ๆ กัน

2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง

ก่อนการทดลอง

นักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่ค่อยถูกต้อง มีการใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่สมบูรณ์ และใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่ค่อยหลากหลาย

หลังการทดลอง

นักศึกษามีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างประโยคลดลง ส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างประโยคได้สมบูรณ์ และใช้โครงสร้างประโยคได้หลากหลายมากขึ้น

โดยมีตัวอย่างงานเขียนของนักศึกษาที่ผู้วิจัยความสามารถในข้อ 2.3 การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง ร่วมกับความสามารถในข้อ 2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง เช่น

ก่อนการทดลอง

..... Social media is modern technology. It made many people aware of the current events. It can study online on computer at home. Social media it can help me about my homework and I can chat with my friend on my phone. Advantages of social media have tree important in my idea. First, It is a good communication medium. Information can be exchanged for information. Secord, It can show the exchange of ideas. You can exchange idea with your friend. Third, It save money on contact with others. In short, Social media have advantages. I like to use moblie phone playing social. It can help everything when I don't know something and can relieve my stress.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? พบว่านักศึกษามีปัญหาในการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับการใช้ประธานและกริยา เช่น “It save money” กาล การใช้คำนำหน้านาม “Advantages of social media” การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ “Second, It can show” การใช้คำฟุ่มเฟือย “Social media it can help me”

นอกจากนี้พบว่านักศึกษาใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลายรูปแบบ ส่วนใหญ่เป็นประโยคความเดียว และมีการใช้ผิดไวยากรณ์บ้าง เช่น “I like to use mobile phone playing social.”

หลังการทดลอง

At present, I think phone are important to my life. I have three reasons about mobile. First of all, the phone can used to work. Mobile phone can used to memorize or save the report. Second, mobile phone can be used for knowledge. If you would like to study vocabulary, you can use the phone search. Finally, mobile phone can be learning medium. If you want to cook or do something and I don't have the knowledge, I can view the sample clips on your mobile phone. The phone doesn't work as well as the computer but i use it because it works just as well as the computer. In short, the phone has many benefits that i need to used it and it is good communication as well.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? ซึ่งพบว่านักศึกษายังใช้คำศัพท์ได้ไม่หลากหลาย มีการใช้คำศัพท์ผิดพลาดในเรื่องการใช้ประธาน-กริยาที่ไม่สอดคล้องกัน การใช้ Passive Voice การใช้อักษรตัวพิมพ์ใหญ่ การใช้คำผิดหน้าที่ เช่น “the phone can used to work”

ส่วนเรื่องการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่ามีการใช้ทั้งประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน แต่ยังมีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อยู่บ้าง เช่น มีการใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ เช่น “Second, mobile phone can be used for knowledge.” และใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาด แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมได้

ก่อนการทดลอง

I both agree and disagree. First I agree because, we should know the people this you want to marry about their lifestyle, habit and mind. Marriage it will change the people, before marry and after marry will be different in many things, so we should know a lot to people who are our spouse because marriage is the big things, so we have to make the most discreet for it. Second I disagree because Thailand culture disagree about girls and boys will live together before marriage, because it inappropriate. I think this topic it depends on each person who think it good, it's good but who think it not good, it isn't good. By the way for me living together is a normal, we just do the right thing, we know what we doing, we can do anything just not make trouble to anyone.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. สำหรับการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้คำศัพท์ได้ไม่หลากหลาย และผิดไวยากรณ์บ่อย เช่น “before marry” “after marry” หรือ “we have to make the most discreet for it.” มีการสะกดคำผิด และมีการใช้คำฟุ่มเฟือย เช่น “Marriage it will change the people...” “I think this topic it depends on...”

ส่วนการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่ค่อยหลากหลาย และมีการใช้โครงสร้างผิดไวยากรณ์ เช่น “I agree because” “I disagree because” และมีการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อนมากเกินไปทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้ยาก เช่น “*Marriage it will change the people, before marry and after marry will be different in many things, so we should know a lot to people who are our spouse because marriage is the big things, so we have to make the most discreet for it.*” และมีข้อผิดพลาดในการใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนประโยคบ่อย

หลังการทดลอง

I think being single is better than getting married. First, we are free to do anything. Don't worry about the other person. We can talk with anyone, you don't have to worry about who will be jealous and go to everywhere you want. Certainly, you don't have to worry about who will care about you at home. Second, you can like or love anyone in the world. If you get married you must be confident that you will love only your spouse, but if you are single, you can look at anyone, play with anyone and flirting with anyone, so if you still want to have fun, you shouldn't get married. Third, you will have a lot of money because you don't have to raise anybody, don't have a special day for buying a gift to someone and not have to spend money with nonsense such as if you are single when you finish class you will come back home play games, sleep, do a lot of homework and other, but if you have a boyfriend, you will have to date, watch a movie and travel in various places so it's very wasteful, if so you get married the cost will be multiplied by two! But if you get married you will not be lonely and will have a consultant that you can talk about everything. Anyway, although you will not be lonely but you will lose freedom forever. All of my reasons show that why I think being single is better than getting married and the last reason is I still want to have fun.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Being single is better than getting married. พบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ในการโต้แย้งได้ถูกต้อง มีความหลากหลาย แต่ก็ยังคงพบข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์อยู่บ้าง ได้แก่ การสะกดคำผิด การใช้คำศัพท์ผิดหน้าที่ เช่น “married” “play with anyone and flirting with anyone”

ส่วนการใช้โครงสร้างประโยคพบว่าไม่มีทั้งประโยคความเดียว ความรวม ความซ้อน แต่ก็ยังพบข้อผิดพลาดอยู่บ้าง มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาด เช่น “If you get married you must be confident that you will love only your spouse, but if you are single, you...”

ก่อนการทดลอง

Is social media changing my lives. They're have three important advantage first of all, if I want to communicate with people around the world, it's easy to do it, such as I have friend from England, Singapore, facebook is can connected me and friend in application. Second, My university is technology university, and many teacher give assignment, homework, and lesson in social media, we can share the answer with us, do homework in application, sent assignment from e-mail, search the information for lesson third, social media is very important for my life and my family, because I am far from home, now I live alone when I missed my mother I can talk with her in application or social media. I can video call see her face. In short, social media is easy to communicate, to do homework, talk with people around the world.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? สำหรับการวิเคราะห์การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์ การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การใช้คำนามพหูพจน์ เช่น “facebook is can connected me and friend in application.” “sent assignment from email” “We can share the answer with us.” และมีการใช้ผิดกาล (Tense)

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลาย และยังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่ค่อยถูกต้อง รวมถึงยังใช้เครื่องหมายวรรคตอนในการเขียนประโยคไม่ค่อยถูกต้อง เช่น “first of all, if I want to communicate with people around the world, it's easy to do it, such as I have friend from England, Singapore, facebook is can connected me and friend in application.” “I can video call see her face.” และ “because I am far from home, now I live alone when I missed my mother I can talk with her in application or social media.”

หลังการทดลอง

Mobile phone have an important influence upon on our live. The first reason is that constant contact with friends, families and the entire worlds. For examples, we are able to access various social media and apps that help us stay connected with our friends, family and the entire world. Furthermore, mobile phone are great help when we need to call the police, ambulance other emergency service. The second reason is that have many function to entertain us. For instance, mobile phone come with FM radio, games and other apps that entertain us. Moreover, you can download app of your choice like news, health, facebook, line, instagram and music apps. The last reason is that mobile phone help daily utilities. You can book a ticket for plane, train or bus. You can pay bills with the apps in your mobile phone and also acts like a compass to navigates you. Many people say that the phone makes someone lazy and make people communicates less, but mobile phone are extremely helpful and make life more convenient. In summary, mobile phone is very important influence on our lives to bring benefits and helpful many people.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? พบว่าส่วนใหญ่ักศึกษาใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้อง เหมาะสมกับประเด็นในการโต้แย้ง มีข้อผิดพลาดที่พบบ่อยคือเรื่องการใช้คำนามพหูพจน์หรือการใช้ประธาน-กริยาที่ไม่สัมพันธ์กัน เช่น “mobile phone have” “mobile phone are” “mobile phone help”

และมีการใช้โครงสร้างประโยคหลายรูปแบบทั้งความรวม ความเดียว และความซ้อน และส่วนใหญ่ใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง แต่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนและโครงสร้างประโยคผิดพลาดบ้าง แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวผิดพลาด เช่น “In summary, mobile phone is very important influence on our lives to bring benefits and helpful many people.”

ก่อนการทดลอง

..... Social media is changing people. In my opinion, social media made people don't care something that is around their. For example, when I walk on street I always found the people is playing their cell phone. They pretty focus to playing facebook or watching youtube too. That's the reason why thai social often have accident. Social media made people can not communicate with other people. For example, my brother like to play game via social online very much. When he will talk to me he often don't know how to communicate. Or they call " talking non sens.". He always words of game bring to use in real life. However, I reckon that people should choose to use social media that which is true? and which is false? The people should choose to use social media by suitable situations.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? ซึ่งพบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์บ่อย เช่น ใช้ผิดกาล ใช้คำบุพบทผิด การใช้ตัวพิมพ์ใหญ่ การใช้คำผิดหน้าที่ การใช้ประธาน-กริยาไม่สัมพันธ์กัน การใช้คำนามพหูพจน์และคำนามหน้านาม เช่น "I always found that people is playing their cell phone." "thai social" "have accident" "social online" "my brother like to play game..." "by suitable situations"

ส่วนการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนได้แย่ง พบว่ามีการใช้โครงสร้างประโยคหลายแบบ มีการใช้ประโยคความเดียวและความซ้อน แต่ยังมีใช้ผิดไวยากรณ์อยู่บ้าง เช่น "For example, when I walk on street I always found the people is playing their cellphone." "When he will talk to me he often don't know. how to communicate. Or they call "taking non sens

หลังการทดลอง

..... I reckon that being single is better than getting married.
 First of all, you have no responsibility. Being single, you don't have
 to worry about a job or about running your house or about children's
 education. You can be careless, as much as you want. In this case,
 you will have time to do things other than the responsibilities. Second,
 you are freedom. For example, when you are single, you are not accountable
 to anyone. You can choose whatever you want to do. Furthermore,
 you have no a spouse to keep a check on you or you don't have
 to worry that you have a spouse home waiting for you. Third,
 you have more time to sleep. For instance, when you are single,
 you can wake up and sleep whenever you want. Also, you don't
 need wake up early to make breakfast for your family or take
 your children to the school. Some people may argue that If
 you have no children, you may be lonely and no one will
 care for you when you are elderly. However, I think that everything
 depends on you. You can choose that you want to be a single
 or getting married. In short, single life has no responsibility,
 freedom and more sleep.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวเรื่องที่ 1) Being single is better than getting married. พบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย และถูกต้อง เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้งเป็นส่วนใหญ่ เช่น “make breakfast” “running your house” “you are not accountable to anyone” “spouse” แต่มีข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์เกิดขึ้นบ้าง เช่น “keep a check on you” “you are freedom” “have no a spouse” ซึ่งไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมผิดพลาด

และพบว่านักศึกษาใช้โครงสร้างประโยคได้หลายรูปแบบและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เช่น “In this case, you will have time to do things...” “For instance, when you are single, you can wake up or sleep whenever you want.” “Being single, you don't have to worry about a job...” “Also, you don't need wake up early to make breakfast...” แต่ยังมีการใช้โครงสร้างประโยคผิดไวยากรณ์ และใช้เครื่องหมายวรรคตอนในประโยคผิดพลาดบ้าง เช่น “You can be careless, as much as you want.” มีการใช้โครงสร้างประโยคบางส่วนผิดพลาดซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสน แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมผิดพลาด เช่น “In short, single life has no responsibility, freedom and more sleep.”

ก่อนการทดลอง

Nowadays, we need to communicate with foreigners more than in the past. For example, dealing in trade, education, tourism, and use in daily life. If we just learn only English may be not enough. Therefore, learning a foreign language is very important, whether it is Chinese, Japanese, French or other language that is popular. If you have the ability to use English or foreign language fluently. It will increase the chances for study and work opportunity. Finally, If you learn other language, you can communicate with more people, and get more opportunity in your life.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Is social media changing our lives? พบว่านักศึกษามีการใช้คำศัพท์ไวยากรณ์บ้าง เช่น “dealing in trade, and use in daily life” “other language that is important” การใช้คำศัพท์ยังไม่ค่อยหลากหลายเนื่องจากมีเนื้อหาในการเขียนน้อยทำให้พิจารณาได้ไม่ชัดเจน

และพบว่านักศึกษามีการใช้ทั้งประโยคความเดียว และความซ้อนในการเขียนได้แย่ง แต่ยังใช้โครงสร้างประโยคไม่ค่อยถูกต้อง และใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ค่อยถูกต้อง เช่น “If you just learn only English may be not enough.” If you have the ability to use English or foreign language fluently.” “Finally if you learn other language, you can...”

หลังการทดลอง

Learning a foreign language takes time and dedication. The reasons below may help you to know that learning a language is important. First of all, you will be more sensitive to cultural differences by studying grammar. For instance, the different forms of you and how to used in different languages. Second, you can help visitors in your city, you can help them with directions or recommendations if you can speak their languages. The last one, you can make new friends, when you travel you can actually become friends with the people you meet if you are able to communicate easily. On the other hand, some people say that learning a foreign language may have high expenses, but if you have the intention of studying language, you can learn every languages from the internet without spending money. To sum up, learning a foreign language is very necessary for Thais because of you will be more sensitive to cultural differences by studying grammar, you can help visitors in your city and you can make new friends around the world.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? พบว่าหลังการทดลองนักศึกษามีการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้งได้หลากหลายมากขึ้นและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เช่น “high expenses” “cultural differences” “takes time and dedication” “make new friends” มีเพียงการใช้ผิดความหมายบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น “if you are able to communicate easily.” การใช้คำนามพหูพจน์ และตัวพิมพ์ใหญ่

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษาใช้โครงสร้างประโยคได้หลายรูปแบบและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีการใช้ทั้งประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน มีการใช้ผิดพลาดบ้าง เช่น “To sum up, learning foreign is very necessary for Thais because of you will be more sensitive to cultural differences...” และมีการใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดพลาดบ้าง เช่น ในส่วนของการให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้างข้อสุดท้าย แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวผิดพลาด

ก่อนการทดลอง

There are many reasons to support this sentence. First, the couples have to learn their life, how they action in each day, how they ~~live~~ solve the problem because sometimes if they solve the problem in differenc~~e~~ ways it may have trouble and the life style of them may not the same way so this is the first reason. Second, more than the word 'love' environment means a lot. When they live together their family must be worried about them, the mother of the man will decide the woman so ~~if~~ the woman can chang he life style. Third, marriage is important for everyone. It depend on law because if they divorce ~~law~~, property that they buy after marriage will be share. In short, ~~if~~ In my opinion I think people should live together before marriage.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. สำหรับการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์บ่อย เช่น “them life” “they action” “may not the same way” และมีการสะกดคำผิดบ้าง เช่น “differenc ways” “chang”

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลาย และมีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างประโยค เช่น “First, the couple have to learn them life, how they action in each day, how they solve the problems because sometimes if they solve the problem in differenc ways it may have trouble and the life style of them may not the same way so this is the first reason.”

หลังการทดลอง

Being single is better than getting married is my opinion. The first reason is that you can have sex with whoever you want, whenever you want because no one care what you do. The second reason is that you can do everything what you want because you can use this time to pursue your passions and your dreams. The last reason is that you can gain your confidence because being single allow you to develop skills and talents you may have forgotten. Many people say that being single so lonely, but I think this is time to love yourself. In summary, In summary, being single is better than getting married.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Being single is better than getting married. และพบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ได้เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง และใช้ได้ถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ แต่มีการใช้ผิดไวยากรณ์บ้างเล็กน้อย เช่น “no one care what you do” “being single allow you to...”

และนักศึกษาใช้ประโยคได้หลายรูปแบบ มีการใช้ทั้งประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน แต่มีใช้ผิดพลาดบ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ ซึ่งไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวผิดพลาด เช่น “being single so lonely” “you can have sex with whoever you want ,whenever you want...”

ก่อนการทดลอง

..... In my opinions, I agree but little disagree. First, today people have free thinking. They don't care what people look or think about them when they live together such as many couple in university that live together in dormitory. Second, I think living together makes the couple understand each other and learning about their personal habits and decrease living problems. Finally, living together can make the couple love each other more and more because they stay at the same place, and see each other every day. They can ask for help together, but it may be make the couple flight sometimes. However they are happy such as Pok and Margie, are the super star who live together before they get marriage. They look so happy with Somkid, their dog. And I disagree with live together a little because I'm not in-tend. I think women will look bad when she live with her boyfriend before marriage. In sum-up living together before marriage don't make another people be in trouble and it depend on each couple.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 1) Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. สำหรับการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์บ่อย เช่น “living problems” “the couple understand each other and learning about...” “the couple flight sometimes” “get marriage” และมีการสะกดคำผิดบ้าง เช่น “I'm not in-tend.” “university”

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลาย และมีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างประโยค เช่น “I agree but little disagree.” “but it may be make the couple flight sometimes however they are happy such as Pok and Margie, are the super star who live together before they get marriage.”

หลังการทดลอง

There are three reasons why a foreign language is necessary for Thais. The first reason is that the foreign language is a international language. For example, Today most of people in many countries use a foreign language for communicating with other as English and Chinese language. Second, the foreign language opens up a ton of career opportunities. For instance, if you know two or more foreign languages, you can improve your employment prospects. Even in small or local companies, chances one that the ability to speak a foreign language will set you apart from other applicants. The last reason is that you will become more interesting and meet more interesting people. If you are Thai who can speak the foreign language fluently, you will have more lively conversation about a variety of topics than you ever would have had otherwise with foreign people. On the other hand, somebody say learning a foreign language is difficult to understand and they don't have an inspiration to learn it. However, If you think about future benefits from learning it, you may be interested in a foreign language and it may be for more than you think. To sum up, there are three reasons why a foreign language is necessary for Thais because it is the international language, it opens up a ton of career opportunities, and it makes you become interesting people.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think learning a foreign language is necessary for Thais? และพบว่านักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์ในการเขียนได้แย่ง พบว่านักศึกษานักศึกษาใช้คำศัพท์ได้หลากหลายและถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ เช่น “opens up a ton of career opportunities” “employment prospects” “set you apart from” “a variety of topics” “lively conversation” แต่มีการใช้คำผิดบ้าง รวมถึงการใช้คำนามเอกพจน์และพหูพจน์ เช่น “for communicating with other as English and Chinese language.”

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการโต้แย้ง พบว่านักศึกษานักศึกษาใช้โครงสร้างประโยคได้หลายรูปแบบ มีการใช้ประโยคความเดียว ความรวม และความซ้อน แต่มีการใช้โครงสร้างประโยค

ผิดพลาดบ้างบางส่วน แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมผิดพลาด เช่น “Even in small or local companies, chances one that the ability to speak a foreign language will set you apart from other applicants.”

ก่อนการทดลอง

The universities require every student to learn a foreign language for me I think should changing to learn a foreign language. I has 2 reasons of student to learn a foreign. First, a foreign language is very important. It's used communication. Second, If students know English vocabulary and understand about English grammar students may be development of communicate. When students have good a foreign language will make the universities have famous. In conclusion, The universities should require every student to learn a foreign language because a foreign language is very important.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 3) Do you think universities should require every student to learn a foreign language? สำหรับการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษาใช้คำศัพท์ไม่ถูกไวยากรณ์บ่อย เช่น “should changing” “I has” “It's used communication.” “development of communicate”

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษายังใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลาย และมีข้อผิดพลาดในการใช้โครงสร้างประโยค เช่น “Second, If students know English vocabulary and understand about English grammar students may be development of communicate.” “When students have good a foreign language will make the universities have famous”

หลังการทดลอง

The mobile phone have an important influence upon our lives. The first reason, convenient to communicate. For example, we can communicate remotely, and we can talk face to face on a Facebook or Line, but we must have an internet for communication. The second reason, ask for help. For example, at the time of the accident, we could tell for help from someone else. The third reason, works easier. For example, we can do work on mobile phones at any time because there are many applications on mobile phones such as Microsoft words, Microsoft Powerpoint, and Google Translate. Some people say that the mobile phone use a lot of money of communicate because we must have the internet for communication with friends, but it is suitable for people who like the convenient to communicate in our lives. To summarize, there are all three of my reasons conclude the mobile phone have an important influence upon our lives.

จากตัวอย่างนักศึกษาเลือกหัวข้อที่ 2) Do mobile phones have an important influence upon our lives? หลังการทดลอง พบว่าการใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้งของนักศึกษามีความหลากหลายมากขึ้น และเหมาะสมกับหัวข้อหรือประเด็นในการโต้แย้ง เช่น “stay connected with friends” “access social media and apps” “talk face to face” แต่ยังคงมีการใช้คำศัพท์ผิดไวยากรณ์อยู่ เช่น “the convenient” แต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวในภาพรวมผิดพลาด

สำหรับการใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง พบว่านักศึกษสามารถใช้โครงสร้างประโยคได้หลากหลายมากขึ้น เช่น “For example, at the time of the accident, we could ask for help from someone else.” แม้ว่าจะยังพบการใช้โครงสร้างประโยคที่ไม่สมบูรณ์ปรากฏอยู่ แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งในภาพรวมได้ เช่น “The first reason, convenient to communicate.” “The second reason, works easier.”

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

2. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

2.1 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองระหว่างนักศึกษากลุ่มทดลองและนักศึกษากลุ่มควบคุม

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองทั้งในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ผลการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา โดยในแต่ละขั้นตอนสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

ผู้วิจัยนำเสนอผลการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนตามองค์ประกอบของรูปแบบเรียน การสอน ได้แก่ 1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน 2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียน การสอน 3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน 4. ขั้นตอนของรูปแบบการ เรียนการสอน 5. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนมีหลักการที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่

1.1 การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความ ขัดแย้งทางปัญญา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและ คัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ

1.2 การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และ วิพากษ์วิจารณ์ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมอง ในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น

1.3 การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบ ด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ

1.4 กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้ สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน

1.5 การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานใน สถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของ ผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน คือเพื่อส่งเสริมความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต ทั้งด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผล สนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

3. แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

- 3.1 จัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและแสวงหาความรู้หรือคำตอบในหลายมุมมอง
- 3.2 เตรียมข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้สังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง
- 3.3 ส่งเสริมให้มีกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติในทุกกระบวนการเรียนรู้เพื่อช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงข้อดีและข้อบกพร่องของผลงานของตนเอง
- 3.4 ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ และข้อมูลป้อนกลับกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดในงานเขียน
- 3.5 จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสะท้อนคิด และเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาตามรูปแบบของงานเขียน
- 3.6 กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่สงสัยหรือประเด็นที่มีความขัดแย้งทางปัญญา และฝึกอธิบายคำตอบหรือข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ฝึกวางแผนการแสวงหาความรู้ และประเมินข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

4. ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน

ขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มี 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความสงสัยหรือมีความขัดแย้งทางความคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้กับผู้อื่น

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้

ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้

ขั้นตอนที่ 1.2 การสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาความคิด

ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลในส่วนที่สงสัยเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 1.3 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ ร่วมกับผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

ผู้เรียนวางแผนค้นหาข้อมูลตามบริบทต่าง ๆ ที่กำหนดหรือตัดสินใจเลือกด้วย

ตนเอง

ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล

ผู้เรียนตรวจสอบความคิดหรือมุมมองของตนเอง วางแผนการค้นหาข้อมูล ทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ

ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบ

ผู้เรียนพิจารณาแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2.3 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น

ผู้เรียนลงมือค้นหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ และพิจารณาข้อมูลที่ตัดสินใจเลือกไว้อีกครั้ง

ขั้นตอนที่ 2.4 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล

ผู้เรียนเรียบเรียงความคิดและข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ จากนั้นตรวจสอบข้อมูล และสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เรียนประยุกต์ใช้ข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ที่มีในการสร้างผลงานเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน

ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อเขียนโครงร่างงานเขียน รวมถึงสืบสอบวิธีการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานประเภทต่าง ๆ

ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน

ผู้เรียนตรวจสอบโครงร่างงานเขียน แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน หรืออาจมีผู้สอนหรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย และลงมือสืบสอบเพื่อปรับเปลี่ยนข้อมูลในโครงร่างงานเขียนใหม่

ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร

ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

ผู้เรียนทำกิจกรรมการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ปัญหาที่พบและวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นระหว่างการเรียนรู้ ตระหนักถึงจุดแข็งและจุดอ่อนในการเรียนรู้ของตนเอง และวิธีพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเขียนให้มีคุณภาพมากขึ้น

ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง

ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเอง ตรวจสอบความถูกต้องและลงมือปรับปรุงแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน

ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย

ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และหาวิธีปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

5. การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน

5.1 ผู้วิจัยกำหนดแนวทางการวัดประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีการประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และประเมินผลงานเขียนโดยใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งพิจารณาตามองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง

ตอนที่ 2 ผลการประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอน ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยจัดลำดับการนำเสนอต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลอง

ผู้วิจัยพบว่าความแปรปรวนของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มน้อยกว่า 50% โดยนักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 4.04 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 3.60 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน

1.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

ผู้วิจัยพบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองในภาพรวมเท่ากับ 10.72 ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้งเท่ากับ 5.04 และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งเท่ากับ 5.68 ส่วนกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองในภาพรวมเท่ากับ 8.95 ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้งเท่ากับ 4.45 และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งเท่ากับ 4.50

1.3 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลอง ในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน ก่อนและหลังการทดลอง

ผู้วิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งได้รับการศึกษาโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีคะแนน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองและหลังการทดลองในภาพรวมเท่ากับ 4.04 และ 10.72 ตามลำดับ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้งก่อนการทดลองและหลังการทดลองเท่ากับ 2.31 และ 5.04 ตามลำดับ และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้งก่อนการทดลองและหลังการทดลองเท่ากับ 1.74 และ 5.68 ตามลำดับ ซึ่งแม้ว่าค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองในภาพรวมของนักศึกษาในกลุ่มทดลองจะเกิน 50% เพียงเล็กน้อย แต่ก็ยังเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยที่สูงกว่าก่อนการทดลอง

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยวิเคราะห์ผลงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลอง และวิเคราะห์ผลงานเขียนของนักศึกษาขณะเรียนรู้ด้วยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา พบว่านักศึกษา มีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งดีขึ้นทั้งด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง นอกจากนี้ผู้วิจัย ได้วิเคราะห์พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาจากบันทึกการจัดการเรียนการสอน ซึ่งพบว่ากิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่นักศึกษาได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพทั้ง 3 ส่วนดังกล่าว แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาได้

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา และการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปทดลองใช้กับนักศึกษา กลุ่มทดลองแล้ว สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ 2 ประเด็น ได้แก่ 1) การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และ 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยมีลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเกิดจากการวิเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา ซึ่งนำไปสู่การสังเคราะห์หลักการของรูปแบบการเรียนการสอนบนพื้นฐานของ 2 แนวคิดหลักดังกล่าว และนำหลักการสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอนมาสร้างแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และพัฒนาขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งมีทั้งหมด 4 ขั้นตอน ซึ่งทุกขั้นตอนมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีทั้งจุดเด่น และข้อจำกัดของรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 จุดเด่นของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีจุดเด่น 3 ประการดังต่อไปนี้

1.1.1 รูปแบบการเรียนการสอนเน้นการเสริมต่อการเรียนรู้แบบครบ

วงจร

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีการเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนในทุกขั้นตอนการเรียนการสอน โดยมีความหลากหลายของรูปแบบ วิธีการ แหล่งข้อมูล มุมมอง ช่วงเวลาและบุคคลที่เกี่ยวข้องในการเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เริ่มจากขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย ผู้เรียนจะได้รับความรู้ ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่หลากหลายเกี่ยวกับประเด็นในการเรียนรู้จากเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่มีความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน และมีผู้สอนร่วมให้คำแนะนำระหว่างการเรียนรู้ตามความจำเป็น ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ การจัดการเรียนการสอนของขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะต้องวางแผนสืบสอบข้อมูลความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ในขั้นต่อไปด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนความรู้และการตรวจสอบความรู้ที่ค้นพบเป็นรายบุคคล รายคู่หรือเป็นกลุ่มย่อย และทั้งชั้นเรียนร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยชี้แนะเพิ่มเติมเพื่อให้การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ของขั้นตอนการสอน ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ตั้งแต่การเขียนโครงร่างงานเขียนจนกระทั่งลงมือเขียนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ครั้งที่ 1 เสร็จสิ้น นอกจากผู้เรียนจะต้อง

ตรวจสอบข้อมูลความรู้ในโครงร่างงานเขียนและงานเขียนครั้งที่ 1 ด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลป้อนกลับที่เป็นประโยชน์จากเพื่อนร่วมชั้น ผู้สอน หรือบุคคลภายนอกซึ่งมีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษสลับกันไป หรืออาจได้รับข้อมูลป้อนกลับจากทุกคนดังกล่าวด้วยวิธีการที่ต่างกันไป เช่น ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นการเขียน ทางวาจา และต่างรูปแบบกันไป เช่น แบบสำรวจรายการ การแก้ไข การทำสัญลักษณ์ เป็นคำแนะนำ คำถามชี้แนะ เป็นต้น ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา กิจกรรมในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะได้รับการเสริมต่อความรู้หลังจากผู้เรียนตรวจสอบผลงานเขียนด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนจะได้รู้จุดเด่นและจุดด้อยในงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน รวมถึงข้อเสนอแนะ คำแนะนำ หรือความรู้ที่ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นจากหลายแหล่งข้อมูล วิธีการ รูปแบบ และบุคคลที่มีความสามารถแตกต่างกันซึ่งเป็นการเสริมต่อการเรียนรู้ที่สำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีแนวทางที่จะนำไปใช้ในการพัฒนางานเขียนครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การที่ผู้เรียนได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้หรือข้อมูลป้อนกลับแบบครบวงจรอย่างต่อเนื่องจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของตนเองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ Vygotsky (1978) ได้เสนอไว้ว่าศักยภาพทางปัญญาของบุคคลเมื่อได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้หรือเพื่อนที่มีความรู้มากกว่าจะเป็นการเสริมต่อการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถก้าวไปสู่ความเข้าใจในระดับที่สูงขึ้น และตามทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมาย ความสัมพันธ์ของข้อมูลและการดึงข้อมูลออกมาใช้ในการกระทำและแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นกระบวนการทางปัญญาของมนุษย์ในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ตนเอง ซึ่งถ้าหากผู้เรียนได้ฝึกฝน วิเคราะห์ ประเมิน ตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่มีความหลากหลายมิติที่ได้รับ และนำมาประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงผลงานเขียนของตนเอง รวมถึงนำไปใช้พัฒนาการเขียนในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้นก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบรอบด้านหรือแบบ 360 องศา มีประโยชน์กับบุคคลมากเพราะข้อมูลจากหลายมุมมองทำให้บุคคลมีภาพที่ชัดเจนเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของตนเองทั้งด้านบวกและด้านลบมากกว่าการได้รับข้อมูลจากบุคคลเพียงคนเดียว ผู้รับการประเมินจะได้ใช้กระบวนการเปรียบเทียบการให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเองเปรียบเทียบกับข้อมูลจากบุคคลอื่นซึ่งเป็นการเพิ่มมุมมองในเรื่องการตระหนักรู้ในตนเอง (Self-Awareness) เกี่ยวกับการกระทำและข้อบกพร่องของตนเอง (Carlson, 1998) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Milhinhos (2012) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหลากหลายในการพัฒนาการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน และพบว่าช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการสะท้อนคิดตามข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ ได้ควบคุมการเรียนรู้ของตนเอง เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง โดยผู้เรียนจะต้องสะท้อนคิดตามข้อมูลที่ได้รับ พิสูจน์และแก้ไขข้อผิดพลาดทางภาษาด้วยตนเอง ผู้เรียนจึงจะได้เรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น การฝึกหัดประเมิน

เพื่อน การประเมินตนเองพร้อมกับข้อมูลป้อนกลับจากครูช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจใน การประเมินทักษะการเขียนด้วยตนเองมากขึ้น และจากการพิจารณาด้านที่การสะท้อนคิดการเรียนรู้ ของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินตนเอง การประเมินจากเพื่อน และเห็นว่าการประเมินจากเพื่อนและ จากตนเองช่วยให้ตัวผู้เรียนได้รู้ข้อดีและข้อเสียของตนเอง ทำให้ตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้ดี ขึ้นในส่วนเนื้อหาของเนื้อหา ความแม่นยำ ขอบเขตของภาษาที่ใช้ การจัดระบบการเขียน ความเชื่อมโยงของ เนื้อหาระหว่างประโยค และการเขียนให้เหมาะสมกับผู้อ่านกลุ่มเป้าหมาย

กล่าวโดยสรุป จากการจัดการเรียนการสอนของแต่ละขั้นตอนของรูปแบบ การเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะเห็นได้ว่าการแทรกกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับไว้ในทุกขั้นตอน การจัดการเรียนการสอน แต่มีความแตกต่างในการเลือกใช้รูปแบบ วิธีการ บุคคล แหล่งข้อมูล มุมมอง และช่วงเวลาในการให้ข้อมูลป้อนกลับในแต่ละขั้นตอนซึ่งเป็นการเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนอย่าง ต่อเนื่อง

1.1.2 รูปแบบการเรียนการสอนส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วยตนเองอย่าง มีระบบ

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมการสร้างความรู้ด้วย ตนเองอย่างมีระบบ เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความขัดแย้งทาง ความคิด และวางแผนแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างมีระบบ มีการตรวจสอบ เปรียบเทียบ และ วิเคราะห์ข้อมูลความรู้ต่าง ๆ อย่างมีแบบแผนเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้ที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับ หลักการของทฤษฎีสรคณิยมหรือทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ที่เชื่อว่าการ เรียนรู้ คือกระบวนการเชิงรุก การสร้างความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยงกับความรู้เก่าของผู้เรียน การทำให้ เกิดความขัดแย้งทางปัญญา ผู้เรียนแต่ละคนต้องสร้างความรู้และทักษะเชิงรุกด้วยตนเอง โดยผู้สอน ต้องออกแบบการเรียนการสอนโดยใช้การเรียนรู้ที่มีความหมายซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ยืนยาวให้แก่ผู้เรียน (Bruner, 1990)

โดยมีตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วย ตนเองอย่างมีระบบดังนี้ ในขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ฝึก วางแผนและลงมือสืบสอบความรู้เกี่ยวกับประเด็นหรือคำถามที่ผู้สอนกำหนดไว้ด้วยตนเอง และมีการ ตรวจสอบ เปรียบเทียบข้อมูลความรู้กับเพื่อนร่วมชั้นเพื่อหาข้อสรุปความรู้ที่ถูกต้อง โดยมีผู้สอนช่วย ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งผู้เรียนสามารถปรับปรุงแก้ไขงานที่ได้รับมอบหมายให้ถูกต้อง ได้ด้วยตนเอง ซึ่งช่วยทำให้ผู้เรียนได้ข้อสรุปความรู้ที่ถูกต้องและสมเหตุสมผล

นอกจากนี้ในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน นักศึกษาได้วางแผนหา ข้อมูลความรู้มาใช้ในการเขียนโครงร่างงานเขียนตามประเด็นที่ผู้สอนกำหนดไว้ด้วยตนเอง และมีการ

แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนหรือร่วมมือกันแสวงหาความรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย และ ช่วยกันตรวจสอบความรู้ที่มีก่อนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียน จากนั้นก็จะมีตรวจสอบและปรับปรุงผลงานเขียนและโครงร่างงานเขียนด้วยตัวผู้เรียนเอง หรือใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับประเด็นการเรียนรู้ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และอาจมีบุคคลอื่นช่วยตรวจสอบด้วย เช่น เพื่อน ผู้สอน หรือบุคคลภายนอก ทำให้ผู้เรียนมีข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องและสมเหตุสมผลไปใช้ในการเขียนงานเขียน ครั้งที่ 1

กล่าวโดยสรุป ตัวอย่างจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของทั้ง 2 ขั้นตอนดังกล่าวจะเห็นได้ว่าต่างมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ให้ตนเองได้อย่างมีระบบ ผ่านการวางแผนสร้างความรู้ การแสวงหาข้อมูลความรู้ การตรวจสอบ การเปรียบเทียบข้อมูล จนกระทั่งได้รับข้อมูลความรู้ที่ถูกต้องมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงานของตนเอง

1.1.3 รูปแบบการเรียนการสอนส่งเสริมให้ผู้เรียนตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นส่งเสริมให้ผู้เรียนตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนตรวจสอบและประเมินตนเองช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ซึ่ง McMillan & Hearn (2008) พบว่าตามทฤษฎีการรับรู้ความสามารถของตนเอง การประเมินตนเองเชิงบวกจะกระตุ้นให้ผู้เรียนเกี่ยวข้องกับหลายแหล่งข้อมูลเพื่อเรียนรู้ต่อไป และตั้งเป้าหมายที่สูงขึ้นในอนาคต ผู้เรียนต้องประเมินตนเองเพื่อจะรู้ว่าเมื่อไรตนเองเรียนรู้ ต้องพยายามเพียงใดจึงจะสำเร็จ เมื่อผิดพลาดต้องใช้กลวิธีใดจึงจะเหมาะสม ความสามารถในการประเมินตนเองช่วยส่งเสริมการรับรู้ความสามารถของผู้เรียนเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคตที่มีความใกล้เคียงกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ เป็นการส่งเสริมการสะท้อนคิดของผู้เรียน ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง ซึ่งมีงานวิจัยที่สนับสนุนการใช้การประเมินตนเองของผู้เรียนในการเขียนเชิงโต้แย้งว่าส่งผลบวกต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้ Nimehchisalem et al. (2014) ได้ศึกษาการใช้การประเมินด้วยตนเองของผู้เรียน โดยใช้แบบตรวจสอบรายการเพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ก่อนเขียน ระหว่างเขียน และหลังเขียน ผลการวิจัยพบว่า การประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อบกพร่องในการเขียนและปรับปรุงความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งของตนเองได้ ช่วยในการตรวจสอบและประเมินการเขียน และให้คำแนะนำในส่วนที่สามารถปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียนได้ และวไลพร ฉายา (2551) ได้ศึกษาการใช้กลวิธีอภิปรายในการสอนเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งให้กับแก่นักศึกษาศาษาภาษาอังกฤษ ซึ่งเน้นให้ผู้เรียนมีการตรวจสอบ ประเมินความคิดและการเรียนรู้ของ

ตนเองก่อน เขียน ขณะเขียน และหลังการเขียนงานเขียนครั้งที่ 1 และครั้งสุดท้าย และพบว่าช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งสูงกว่าก่อนทดลอง

นอกจากนี้จากการพิจารณาขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะเห็นตัวอย่างกิจกรรมการตรวจสอบและประเมินตนเองของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนในขั้นที่ 3 และขั้นตอนที่ 4 โดยในขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน นักศึกษาต้องมีการตรวจสอบการรู้จัก และประเมินผลงานของตนเองตั้งแต่เริ่มต้นสืบสอบข้อมูลมาใช้ในการเขียนโครงร่างงานเขียน จนกระทั่งเสร็จสิ้นการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งครั้งที่ 1 โดยยึดตามโครงร่างงานเขียนที่นักศึกษาจัดทำไว้ มีการตรวจสอบการเรียนรู้และประเมินตนเองในรูปแบบที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับสื่อการสอนที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ในแต่ละขั้นตอน อาจเป็นการเปรียบเทียบข้อมูลในโครงร่างงานเขียนกับผลงานเขียนของผู้เรียน การใช้แบบตรวจสอบรายการ หรือการตอบคำถามปลายเปิดที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเอง ข้อดี ข้อบกพร่อง และกลวิธีซึ่งนำไปสู่การพัฒนาการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยมีผู้สอน หรือเพื่อนร่วมชั้น และอาจมีบุคคลภายนอกร่วมตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอนด้วย ส่วนขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิด ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาต้องตรวจสอบและประเมินงานเขียนด้วยตนเองโดยใช้เครื่องมือที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ เช่น แบบตรวจสอบรายการ เกณฑ์ประเมินการเขียน หรือคำถามปลายเปิด และนักศึกษาต้องประเมินความรู้หรือข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความสามารถในการทำงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่มาจากหลายมิติของตนเอง เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปใช้ปรับปรุงผลงานเขียน และพัฒนางานเขียนที่ต้องปฏิบัติในอนาคตให้ดียิ่งขึ้น

กล่าวโดยสรุป กิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนนั้น ให้ผู้เรียนได้ฝึกตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะการที่ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการตรวจสอบและประเมินการเรียนรู้ด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสามารถของตนเองและรู้ว่าต้องหากวิธีในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองในเรื่องใด ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้งในสิ่งที่เรียนรู้ โดยมีตัวอย่างการจัดการเรียนการสอนที่อธิบายไว้อย่างชัดเจนในขั้นตอนที่ 3 และ 4

1.2 ข้อจำกัดของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อช่วยแก้ปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ซึ่งตามกิจกรรมของขั้นตอนการเรียนการสอน นักศึกษาจะมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนให้คำชี้แนะตามความจำเป็น ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอน ทั้งนี้ผู้เรียนอาจคุ้นเคยกับการเรียนรู้ที่มีผู้สอนมีบทบาทหลักในการถ่ายทอดความรู้มากกว่าการเรียนรู้ในลักษณะ

ดังกล่าว และผู้เรียนยังขาดประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งนอกจากผู้เรียนต้องตรวจสอบการเรียนรู้ด้วยตนเองแล้ว ผู้เรียนต้องรับผิดชอบให้ข้อมูลป้อนกลับ แก่งานเขียนของเพื่อนด้วย และสืบเนื่องจากผู้เรียนส่วนมากในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนการทดลองไม่แตกต่างกันมากนัก จึงอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของข้อมูล ป้อนกลับที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับจากเพื่อนร่วมชั้น อย่างไรก็ตามผู้เรียนสามารถตรวจสอบความ ถูกต้องของข้อมูลป้อนกลับได้ด้วยตนเองจากการสืบสอบเพิ่มเติม สอบถามจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ซึ่งอาจเป็นผู้สอนหรือบุคคลภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมี มุมมองความรู้ที่หลากหลายและเป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเอง

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

การอภิปรายผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ผู้วิจัยจัดลำดับการ อภิปรายไว้ 2 ประเด็นที่สำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลัง การทดลองระหว่างนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยพบว่าหลังการทดลองนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แม้จะพบว่าคะแนนหลังการทดลองของนักศึกษาในกลุ่มทดลองจะสูงกว่ากลุ่มควบคุมทุกด้าน ซึ่งสามารถ อธิบายเหตุผลได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 รูปแบบการเรียนการสอนเขียนแบบปกติมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้

เนื่องจากการสอนเขียนแบบปกติมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริม ให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ จึงส่งผลให้คะแนน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อพิจารณาจากขั้นตอนการจัดการเรียน การสอนแบบปกติแล้ว ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ตัวอย่างงานเขียนที่ถูกต้องที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และมีผู้สอน เป็นผู้มีบทบาทหลักในการให้ความรู้ตามประเด็นการเรียนรู้ต่าง ๆ ของแต่ละแผนการจัดการเรียน การสอน ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนปฏิบัติงานเขียนเป็นรายบุคคล และกลุ่มย่อย โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อมูล ป้อนกลับทั้งทางตรง และทางอ้อมผ่านทางวาจาและตัวหนังสือ โดยในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งาน เขียนของผู้เรียนนั้นจะมี 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 เป็นการให้ข้อมูลป้อนกลับสำหรับการเขียนโครงร่างงาน

เขียน เมื่อผู้เรียนปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเองเสร็จจึงลงมือเขียนงานเขียนครั้งที่ 1 และนำส่งผู้สอนเพื่อรับข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอน จากนั้นผู้เรียนลงมือเขียนงานเขียนครั้งที่ 2 และนำส่งผู้สอน การที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนถึง 2 ครั้ง ส่งผลให้ผู้เรียนมีแนวทางหรือความรู้ที่ถูกต้องที่จะนำไปพัฒนางานเขียนของตนเองให้ดีขึ้น

ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนได้รับจากผู้สอนเป็นวิธีการมาตรฐานที่ผู้สอนส่วนมากเตรียมคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขงานของผู้เรียน (Riley & Mackiewitz, 2003) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยา ปิตชามุก (2545) ได้ศึกษาเปรียบเทียบการเขียนอนุเลขของนักศึกษาสถาบันราชภัฏที่ได้รับวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้ง 3 กลุ่มที่ได้รับข้อมูลป้อนกลับแบบเน้นไวยากรณ์ แบบเน้นเนื้อหา และแบบผสมผสานมีคะแนนความสามารถในการเขียนหลังการทดลองสูงกว่าคะแนนก่อนการทดลอง นอกจากนี้ จิตติมา กาวีระ และศิริลักษณ์ อุสาหะ (2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับโดยการเขียนของครูชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยในการวิจัยครั้งนี้ผู้เรียนต้องเขียนเรียงความ 3 รูปแบบคือ การเล่าเรื่อง การบรรยาย และการเปรียบเทียบ โดยใช้ข้อมูลป้อนกลับจากครูแบบทางตรง แบบรหัส และแบบขีดเส้นใต้ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีการพัฒนาคุณภาพของการเขียนมากขึ้น และมีข้อผิดพลาดในการเขียนลดลง

นอกจากนี้ในการเขียนครั้งที่ 1 ผู้เรียนจะได้รับแบบสำรวจรายการสำหรับตรวจสอบงานเขียนด้วยตนเองด้วย เป็นการประเมินตนเองซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้ การเรียนรู้ในขั้นต่อไปจะเกิดขึ้นได้หลังจากผู้เรียนรับรู้ว่าคุณเองจำเป็นต้องเรียนรู้อะไร เป็นการส่งเสริมการสะท้อนคิดของผู้เรียน ส่งเสริมความรับผิดชอบของผู้เรียนและการเรียนรู้ด้วยตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจที่ลึกซึ้ง (McMillan & Hearn, 2008) และจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการให้ข้อมูลที่ผู้เรียนป้อนกลับด้วยตนเองหรือการประเมินตนเอง พบว่าส่งผลดีต่อการเขียนหลายประการ โดย Ross, Rolheiser & Hogaboam-Gray (1999) กล่าวไว้ว่าการฝึกประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ชัดเจนในสิ่งที่เขาต้องปรับปรุงซึ่งเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเขามากกว่าข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอน

กล่าวโดยสรุป จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีการให้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนและการประเมินตนเองของผู้เรียนในกลุ่มควบคุม สามารถสันนิษฐานได้ว่าเป็นสาเหตุสำคัญทำให้ผู้เรียนในกลุ่มควบคุมสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้น และทำให้ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองของผู้เรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

2.2.2 ข้อจำกัดเกี่ยวกับวัฒนธรรมความเชื่อในการให้ข้อมูลป้อนกลับโดย

ผู้เรียน

การขาดประสบการณ์ในการให้ข้อมูลป้อนกลับของผู้เรียนส่งผลต่อประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ Thurlings et al. (2013) ได้กล่าวไว้ว่า ตามหลักการของทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพฤติกรรมนิยม เชื่อว่าการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จได้เมื่อผู้เรียนมีการตอบสนองที่เหมาะสมต่อการกระตุ้นจากคำชม และการลงโทษซึ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้ของผู้เรียนเกิดขึ้นจากการกระตุ้นตามสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ หากผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับที่ดีและสามารถนำไปปรับใช้ในการพัฒนางานได้เหมาะสมก็จะช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน (Quinton & Smallbone, 2010) ในทางตรงกันข้ามหากผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับยังให้ข้อมูลป้อนกลับที่ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพอาจส่งผลกระทบต่อความเชื่อถือและการพัฒนาการทำงานได้เช่นกัน ซึ่งมีผลงานวิจัยหลายชิ้นพบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความถูกต้อง แม่นยำ เหมาะสม และมีความหมายต่อการเรียนรู้ในวัฒนธรรมของผู้เรียนชาวเอเชียมีอุปสรรคมาจากการกลัวความผิดพลาด ค่านิยมในเรื่องความสุภาพ และความเชื่อที่ว่าข้อมูลป้อนกลับของเพื่อนไม่มีความน่าเชื่อถือ (Roskams, 1999) เชื่อว่าผู้เรียนให้ข้อมูลป้อนกลับได้ไม่ครอบคลุม และให้คำแนะนำที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน (Bijami, Kashaf & Nejad, 2013) ซึ่งจากข้อค้นพบของนักวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้เรียนส่วนใหญ่ในกลุ่มทดลองซึ่งไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้ในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และอยู่ในสังคมที่มีความเกรงใจไม่กล้าวิพากษ์วิจารณ์ ให้คำแนะนำหรือข้อมูลป้อนกลับในเชิงลบ ซึ่งทำให้ผู้ได้รับข้อมูลป้อนกลับไม่รู้ศักยภาพที่แท้จริงของตนเอง ไม่รู้ข้อดีข้อเสียของตนเองจากการปฏิบัติชิ้นงาน

การสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในการให้ข้อมูลป้อนกลับในช่วงระยะแรกของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น จะมีเพียงผู้เรียนที่ค่อนข้างมั่นใจในตัวเองที่กล้าให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของเพื่อน ในขณะที่ผู้เรียนส่วนใหญ่กลัวทำผิดพลาด ไม่กล้าแก้ไขงานเขียนให้เพื่อน และยังให้ข้อมูลป้อนกลับที่ไม่ค่อยเป็นประโยชน์ในการปรับแก้งานเขียนของเพื่อน นักศึกษาบางคนจะรอข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่คิดว่าเก่งกว่าตนเอง ผู้เรียนจะเลือกใช้เฉพาะข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากผู้สอนหรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก ไม่ได้ใส่ใจข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ผู้เรียนบางส่วนใส่ใจข้อมูลป้อนกลับจากทุกแหล่งที่ได้รับ และพยายามแก้ไขด้วยตนเองหรือสืบสอบจากแหล่งอื่น ๆ ซึ่งอาจแก้ไขได้ถูกบ้างผิดบ้าง ในขณะที่ผู้เรียนอีกส่วนหนึ่งใช้ประโยชน์จากข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับเพียงบางส่วน หรือไม่ได้พยายามแก้ไขทุกส่วนที่มีข้อผิดพลาดที่ได้รับคำแนะนำ ในประเด็นนี้หากผู้วิจัยมีการพิจารณาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะในขั้นตอนที่ 3 และ 4 โดยจัดเตรียมแบบบันทึกการปรับปรุงแก้ไขชิ้นงานของนักศึกษาแต่ละรอบหลังได้รับข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติ เพื่อให้ผู้เรียนระบุว่าได้ปรับปรุงชิ้นงานอย่างไรบ้าง และนำข้อมูลป้อนกลับจากแหล่งใดมา

ใช้อย่างไรบ้างเพื่อเป็นการควบคุมให้ผู้เรียนได้ใช้ประโยชน์ป้อนกลับจากทุกแหล่งให้เกิดประโยชน์สูงสุด และอาจต้องปรับเพิ่มระยะเวลาในการปฏิบัติชิ้นงานมากขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดการเรียนรู้และมีเวลาปรับปรุงแก้ไขผลงานของตนเองอย่างเต็มที่

ส่วนในช่วงระยะหลังของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ซึ่งอยู่ในระยะของแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 พบว่าผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับมากขึ้น นักศึกษาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่เพื่อนร่วมชั้นตามความสามารถของของแต่ละบุคคล ผู้เรียนที่ไม่กล้าแก้ไขงานเขียนให้เพื่อนจะพยายามให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะทางวาจาแทน มีบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการพยายามตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับผ่านการสืบสอบด้วยตนเอง สอบถามจากเพื่อน หรือผู้สอน ผู้เรียนเปิดใจที่จะรับฟังข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่มีความสามารถแตกต่างกันมากขึ้น ซึ่งแตกต่างจากการสอนในระยะแรกที่ผู้เรียนจะใช้ข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนหรือบุคคลภายนอกที่เป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษเป็นข้อมูลหลักในการปรับปรุงแก้ไขงาน ซึ่งส่งผลให้งานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียนเริ่มมีคุณภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sotoudehnama (2016) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการตรวจสอบจากเพื่อนที่มีต่อประสิทธิภาพในการเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในมุมมองแบบสากลและแบบท้องถิ่น โดยมีการแบ่งผู้เรียนออกเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มที่มีความสามารถสูงและต่ำ กลุ่มที่หนึ่งทำหน้าที่ให้ข้อมูลป้อนกลับ กลุ่มที่สองทำหน้าที่รับข้อมูลป้อนกลับ ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับมีพัฒนาการในการเขียนมากกว่าผู้รับ

กล่าวโดยสรุปได้ว่าผู้เรียนจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนการให้ข้อมูลป้อนกลับและประยุกต์ใช้ข้อมูลป้อนกลับอย่างต่อเนื่องและมีระยะเวลานานมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความรู้ที่จะนำมาใช้ในการให้ข้อมูลป้อนกลับ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้ดีขึ้นได้จากการได้รับข้อมูลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น และการฝึกแสวงหาความรู้ที่ถูกต้องมาใช้ในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของเพื่อน

2.2.3 นักศึกษามีประสบการณ์และพื้นฐานความรู้ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งน้อย

การสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนในช่วงระยะแรกของการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ขณะปฏิบัติชิ้นงานตามที่ได้รับมอบหมาย พบว่าในระยะแรกผู้เรียนมีปัญหาหลายด้านในการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนกล่าวอ้างหรือประโยคใจความหลัก การให้เหตุผลสนับสนุน การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่มีความสัมพันธ์กับการกล่าวอ้างและเหตุผล การค้านการกล่าวอ้าง การใช้ลีลาภาษาและการเชื่อมโยงความคิดในการเขียนโต้แย้ง การใช้คำศัพท์และ

โครงสร้างประโยค เป็นต้น เป็นเพราะการเขียนเชิงโต้แย้งเป็นการเขียนที่ค่อนข้างยากสำหรับผู้เรียน (Ka-kan-dee & Kaur, 2015) ในการเขียนเชิงโต้แย้งผู้เขียนต้องใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณทั้งในมุมมองของตนเองและมุมมองของผู้อื่น ต้องมีการตรวจสอบเหตุผลที่ใช้สนับสนุนและค้านแต่ละมุมมองอย่างเป็นธรรม และต้องมีเหตุผลที่ชัดเจนเสมอ (Hubert, 1997) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่พบว่านักศึกษายังคงมีปัญหาหลายด้านในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง อาทิเช่น การเขียนประโยคใจความหลัก หรือการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน การค้านข้อกล่าวอ้าง การใช้ไวยากรณ์และคำศัพท์ องค์ประกอบการโต้แย้ง การเชื่อมโยงความคิดและเนื้อหา การจัดลำดับความคิด (Qin & Karabacak, 2005; Yibo, 2012; Ka-kan-dee & Kaur, 2015)

หลังจากผู้วิจัยได้วิเคราะห์งานเขียนของนักศึกษาในกลุ่มทดลองในระยะหลัง พบว่านักศึกษาสามารถปฏิบัติชิ้นงานเขียนได้ดีขึ้นในทุก ๆ ด้าน โดยเฉพาะงานชิ้น 4 ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่ากิจกรรมตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนช่วยให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้น ซึ่งหากผู้เรียนได้รับการส่งเสริมทักษะการเขียนประเภทดังกล่าวตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นในระยะยาว ผู้เรียนอาจมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งดีขึ้นตามลำดับ เนื่องจากการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งเป็นงานเขียนที่ยากสำหรับผู้เรียน ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความพยายามและระยะเวลาในการฝึกฝน (Jantasin, 2015) ซึ่งโดยปกติการเขียนในภาษาที่สองเป็นทักษะที่ยาก นอกจากผู้เรียนต้องใช้ความคิดในการเรียบเรียงเนื้อหาแล้ว ยังต้องใช้ภาษาให้ถูกต้องด้วยเพื่อให้สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Boonpattanaporn, 2007; Zhu, 2009)

2.2.4 นักศึกษาส่วนใหญ่ของกลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับปานกลาง

ผลการทดสอบก่อนการทดลองพบว่านักศึกษาในกลุ่มทดลองส่วนใหญ่มีคะแนนใกล้เคียงกัน และจัดว่าเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งจากสาเหตุดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของกระบวนการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการจัดการเรียนการสอน เพราะผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการช่วยเหลือการเรียนรู้ให้แก่เพื่อนร่วมชั้น ซึ่ง Vygotsky (1983) กล่าวว่าผู้เรียนจะพัฒนาการเรียนรู้ได้มากขึ้นเมื่อได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า นอกจากนักศึกษาจะได้รับความช่วยเหลือระหว่างการเรียนรู้จากผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านการใช้ภาษาอังกฤษท่านอื่น ๆ แล้ว เพื่อนร่วมชั้นก็นับว่ามีส่วนสำคัญมากในการช่วยเหลือต่อการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา หากนักศึกษาในชั้นเรียนมีนักศึกษาที่มีความสามารถในการใช้

ภาษาอังกฤษสูง ปานกลางและต่ำในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน หรือมีสัดส่วนของนักศึกษาในกลุ่มเก่งกับกลุ่มปานกลางใกล้เคียงกัน น่าจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้มากกว่านี้ ทั้งนี้มีตัวอย่างงานวิจัยชิ้นหนึ่งได้ทดลองให้ผู้เรียนกลุ่มเก่งทำหน้าที่ประเมินงานเขียนของผู้เรียนกลุ่มอ่อน และพบว่านักศึกษาทั้งสองกลุ่มมีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้น แต่กลุ่มเก่งที่ทำหน้าที่ให้คำแนะนำในการปรับปรุงงานเขียนแก่กลุ่มอ่อน มีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่า (Sotoudehnama, 2016) Zeqiri ได้ศึกษาบทบาทของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนต่อการพัฒนาทักษะการเขียน โดยทดลองกับนักศึกษาของมหาวิทยาลัย South East European University in Tetovo ผลการทดลองพบว่า การให้ข้อมูลป้อนกลับมีประโยชน์มากยิ่งขึ้นสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถสูง ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนช่วยส่งเสริมคุณภาพในการเขียน โดยเฉพาะในส่วนของเนื้อหา การจัดระบบการเขียน (Zeqiri, 2011) และ Yaghoubi & Ghanei (2015) ได้ทดลองใช้การให้ข้อมูลป้อนกลับระหว่างเพื่อนในการส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลางสูง และพบว่าช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเรียบเรียงเนื้อหาการเขียนและการเชื่อมโยงความคิดได้ดีขึ้น ซึ่งจากผลการวิจัยดังกล่าวสามารถสันนิษฐานได้ว่าหากนักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้างดีเป็นส่วนใหญ่ อาจส่งผลให้นักศึกษามีพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งดีขึ้น

2.2.5 บทบาทในการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นเน้นให้นักศึกษากลุ่มทดลองเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นหลัก

นักศึกษากลุ่มทดลองต้องวางแผนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีระบบ เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองภายใต้การชี้แนะจากผู้สอนตามความจำเป็น ซึ่งมีข้อดีในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เชิงรุก มีความมั่นใจในตนเองมากขึ้น ช่วยพัฒนาการคิดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ และเข้าใจกรอบแนวคิดสำคัญในการเรียนรู้ ช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนและการจัดลำดับเนื้อหา ผู้เรียนเข้าใจหลักการใช้กาลและรูปแบบภาษาและนำไปใช้ในการเขียนได้ (Milatasari, 2012) ซึ่งแตกต่างจากบทบาทของนักศึกษาในกลุ่มควบคุมที่มีผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการให้ความรู้แก่ผู้เรียน อย่างไรก็ตาม นักศึกษากลุ่มทดลองอาจไม่คุ้นเคยกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนในช่วงระยะแรกยังไม่ค่อยราบรื่น ผู้สอนต้องช่วยชี้แนะการเรียนรู้เพิ่มเติมเนื่องจากนักศึกษาต้องใช้เวลาในการปรับตัวกับกระบวนการเรียนรู้แบบใหม่ ซึ่งมีงานวิจัยพบว่าการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษผ่านการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการสร้างความรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนผ่านการสืบสอบนั้นช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียนได้ แต่ในขณะเดียวกันก็ส่งผลเสียต่อผู้เรียนที่ขาดแรงจูงใจในการเรียนรู้และต้องเรียนรู้ในเวลาอันจำกัด และทำให้เกิดประสิทธิผลในการเรียนรู้ได้ยากหากผู้เรียนยังคงเคยชินกับการได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติหรือแบบเดิมซึ่งมีผู้สอน

เป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการให้ความรู้ (Milatasari, 2012; Mudrikah, 2011) อย่างไรก็ตามหากนักศึกษาได้ฝึกเรียนรู้ด้วยตนเองในระยะเวลาอันยาวนานอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนในระยะยาว เพราะเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่เรียนรู้ได้ชัดเจนและยืนยาว (Jones & Brader-Araje, 2002)

2.2.6 พฤติกรรมการเรียนรู้ในการแก้ไขปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษากลุ่มควบคุม

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักศึกษากลุ่มควบคุมเมื่อมีปัญหาในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในขณะที่เขียนโครงร่างงานเขียน การเขียนงานเขียนครั้งแรกและครั้งสุดท้ายแล้วพบว่าเมื่อนักศึกษาไม่สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเองจะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมชั้น และหรือขอคำแนะนำจากผู้สอนเพิ่มเติมอยู่เสมอไม่ว่าจะเป็นการทำงานเดี่ยวหรือกลุ่มย่อย โดยเฉพาะเมื่อได้รับข้อมูลป้อนกลับทางวาจาและตัวหนังสือจากผู้สอนหลังปฏิบัติโครงร่างงานเขียนและผลงานเขียนครั้งที่ 1 เสร็จแล้วไม่แน่ใจว่าตนเองแก้ไขถูกไหม นักศึกษาบางคนจะขอความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมชั้นหรือขอคำแนะนำจากผู้สอน ซึ่งทำให้นักศึกษากลุ่มควบคุมปฏิบัติงานเขียนได้ถูกทิศทางมากขึ้น ซึ่งพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับโดยผู้สอนเป็นวิธีการที่มีมาตรฐานในการให้คำแนะนำในการแก้ไขงานเขียนแก่ผู้เรียน (Riley & Mackiewicz, 2003) และอาจจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน สืบเนื่องจากนักศึกษากลุ่มควบคุมมีการตอบสนองต่อข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับที่เหมาะสม ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยมที่เชื่อว่าการเรียนรู้จะประสบความสำเร็จเมื่อมีการตอบสนองที่เหมาะสมเมื่อได้รับการกระตุ้นตามสภาพแวดล้อมที่มีลักษณะเฉพาะ (Thurlings et al., 2013) และได้รับความช่วยเหลือในการแก้ไขปัญหาที่เป็นประโยชน์และส่งเสริมการเรียนรู้ให้แก่ตนเอง และสอดคล้องกับที่ Vygotsky (1983) กล่าวไว้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้หากได้รับความช่วยเหลือจากผู้ที่มีความรู้มากกว่า ซึ่งนอกจากมีผู้สอนให้ความช่วยเหลือแล้วผู้เรียนบางคนยังขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากเพื่อนด้วยตนเอง นอกจากนี้มีงานวิจัยของ Khatira, (2013) พบว่าการใช้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาและด้วยการเขียน ทั้งแบบรายคู่และรายกลุ่ม และความช่วยเหลือจากครูในการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของผู้เรียนจำนวน ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของผู้เรียนได้ ในส่วนของการโต้แย้ง หลักฐาน การปรับปรุงใจความหลักและการจัดระบบในการเขียน

2.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งก่อนและหลังการทดลองของนักศึกษากลุ่มทดลอง ทั้งในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

ผู้วิจัยพบว่านักศึกษากลุ่มทดลองมีคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและจำแนกตามองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยก่อนการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.04 และหลังการทดลองมีคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 10.72 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน สำหรับด้านที่ 1) การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง นักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยก่อนการทดลองเท่ากับ 2.31 และหลังการทดลองเท่ากับ 5.04 จากคะแนนเต็ม 9 ส่วนด้านที่ 2) การใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง ก่อนการทดลองนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 1.74 และหลังการทดลองเท่ากับ 5.69 จากคะแนนเต็ม 12 คะแนน ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้นักศึกษาได้ โดยผู้วิจัยจัดลำดับการอธิบายเหตุผลสนับสนุนผลการทดลองดังกล่าว ซึ่งพิจารณาตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาได้ฝึกถ่ายทอดความคิดของตนเองให้เพื่อนร่วมชั้นและผู้สอนเข้าใจ พร้อมกับ การให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเอง ซึ่งในบางครั้งอาจมีมุมมองที่แตกต่างจากความคิดของนักศึกษาคนอื่น และมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ออกมาซึ่งกันและกัน โดยนักศึกษาส่วนใหญ่จะใช้ประสบการณ์เดิมที่ตนเองมีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประเด็นต่าง ๆ ตามสถานการณ์ในชั้นเรียน ซึ่งช่วยให้นักศึกษามีมุมมองความรู้ที่หลากหลาย นักศึกษาได้อภิปรายความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียนทั้งเป็นคู่ กลุ่มย่อยและร่วมกันทั้งชั้นเรียน ได้ฝึกแยกแยะและเชื่อมโยงข้อมูลความรู้และความคิดที่มาจากหลายบุคคล แล้วจึงพัฒนาเป็นความรู้ความเข้าใจของตนเอง และการที่ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการคิดเชิงวิพากษ์เกี่ยวกับประเด็นการเรียนรู้ต่าง ๆ ตามประเด็นการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอ และได้เรียนรู้การให้เหตุผลสนับสนุนคำตอบที่อาจมีมุมมองตรงกันข้ามหรือเหมือนเพื่อนร่วมชั้น ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง และการค้านข้อโต้แย้งหรือการกล่าวอ้างไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการสอนเขียนโต้แย้งให้มีประสิทธิภาพตามมุมมองของ Hubert (1997) ที่อธิบายไว้ว่าการเขียนเชิงโต้แย้งให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้เขียนต้องใช้การคิดอย่างมีวิจารณญาณทั้งในมุมมองของตนเองและมุมมองของผู้อื่น ต้องมีการตรวจสอบเหตุผลที่ใช้สนับสนุนและค้านแต่ละมุมมองอย่างเป็น

ธรรม และมีเหตุผลที่ชัดเจนเสมอ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยหลายเรื่องที่ส่งเสริมการใช้การวิพากษ์วิจารณ์ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน เช่น Liu & Stapleton (2014) ได้จัดกิจกรรมการสนทนาเพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกคิดเชิงวิพากษ์วิจารณ์ ร่วมกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และพบว่าช่วยให้นักศึกษาสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในภาพรวมและเขียนกล่าวอ้างและค่านการกล่าวอ้างได้ดีขึ้น และ Fahim & Mirzaai (2014) ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมการใช้การคิดในเชิงวิพากษ์ในการสนทนา ร่วมกับการสอนเขียนเชิงโต้แย้งให้กับผู้เรียนชาวอิหร่านที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ โดยผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองมีคะแนนการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งสูงกว่าผู้เรียนกลุ่มควบคุม นอกจากนี้ Kitvilairat (2016) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของการสอนการเขียนเชิงสาธกแบบเน้นประเภท และกรอบแนวคิดเชิงวิพากษ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสาธกของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ยในการเขียนเชิงสาธกหลังทดลองสูงกว่าก่อนทดลอง

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การฝึกฝนการคิดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ในขั้นตอนการเรียนการสอนนี้มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกแสดงความคิดหรือการกล่าวอ้างของตนเอง และใช้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเอง อีกทั้งยังรู้จักหาข้อมูลเหตุผลมาค้ำความคิดเห็นของผู้อื่นในกรณีที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันเพื่อเป็นการพิสูจน์และตรวจสอบความถูกต้องของข้อสงสัยตามประเด็นการเรียนรู้อันเกี่ยวข้องกัน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการกล่าวอ้างและค้ำข้อโต้แย้งให้แก่ศึกษากลุ่มทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

กระบวนการเรียนการสอนของขั้นตอนนี้ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ฝึกคิดวิเคราะห์ เปรียบเทียบตรวจสอบข้อมูล และใช้เหตุผลในการตัดสินใจเลือกใช้ข้อมูลที่มีความถูกต้องและสมเหตุสมผล ซึ่งสามารถเห็นได้ชัดเจนจากขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น กิจกรรมของขั้นตอนนี้ นักศึกษาต้องตรวจสอบแผนการสืบสอบข้อมูลตามคำถามหรือปัญหาที่ผู้สอนกำหนดว่าต้องการข้อมูลใดบ้าง และจะค้นหาจากแหล่งข้อมูลใด แหล่งข้อมูลสำคัญที่นักศึกษาใช้ในการค้นคว้าคือเว็บไซต์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียน หลังจากนั้นนักศึกษาลงมือค้นคว้าหาข้อมูลที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง เปรียบเทียบคำตอบจากเพื่อน หรือสอบถามจากเพื่อน แล้วทำให้นักศึกษาได้คำตอบที่หลากหลาย และนำข้อมูลความรู้ที่ได้รับมาพิจารณาเพื่อตัดสินใจเลือกว่าจะใช้ข้อมูลใดและไม่ใช้ข้อมูลใดเพราะอะไร แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับกับเพื่อนในกลุ่มหรือคู่ของตนเอง ซึ่งส่งผลให้นักศึกษาได้เรียนรู้การหาข้อมูลหรือความรู้ที่มีระบบ ได้ฝึกใช้เหตุผลในการคัดเลือกข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการทำงานของตน ซึ่งจาก

กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว จะเห็นได้ว่าช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกคิดแก้ปัญหาหรือหาคำตอบตามสถานการณ์ที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ผ่านแสวงหาความรู้ การอภิปรายข้อความรู้ร่วมกับผู้อื่น การเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผล

ผู้วิจัยพบว่ามีนักวิจัยหลายท่านที่จัดการเรียนการสอนในลักษณะเดียวกันกับขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น และพบว่าส่งผลให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการเขียนดีขึ้น รวมถึงส่งเสริมความสามารถในการคิดให้เหตุผลด้วย เช่น Yibo (2012) พบว่าการสอนเขียนเชิงโต้แย้งให้แก่แก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโดยใช้รูปแบบการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน ช่วยส่งเสริมทั้งความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ของผู้เรียน และจากการทดลองใช้แนวคิดดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ พบว่าช่วยส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของข้อมูล และสรุปข้อความรู้ได้อย่างมีเหตุผล (โสมรัศมี ดาหลาย, 2551; สุภารัตน์ ภิรมย์ราช, 2555; พรเทพ จันทราอุกฤษฏ์, 2556; เสาวรัตน์ รัมแก้ว, 2552) นอกจากนี้มีงานวิจัยที่ใช้กระบวนการเรียนรู้แบบสืบสอบในการจัดการเรียนการสอนเขียนภาษาอังกฤษ และพบว่าช่วยพัฒนาทักษะการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ ผู้เรียนสามารถเรียบเรียงความคิดในงานเขียนได้ดีขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ของตนเอง ได้สืบสอบข้อเท็จจริงด้วยตนเอง และมีการอภิปรายข้อสรุปความรู้ร่วมกับผู้อื่น (Lestari, 2010; Sunarni, 2012)

กล่าวโดยสรุป จากการศึกษาผลงานวิจัยที่ได้ประยุกต์ใช้แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ และจากการจัดการเรียนการสอนในขั้นตอนที่ 2 พบว่าทำให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดหาคำตอบหรือแก้ปัญหา และลงมือสืบสอบความรู้มาใช้อภิปรายเพื่อหาข้อสรุปหรือคำตอบที่มีความสมเหตุสมผลร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกคัดเลือกข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการสนับสนุนการกล่าวอ้างให้มีความสมเหตุสมผล และช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาจะได้ฝึกระดมความคิดมาใช้ในการเขียนโครงร่างงานเขียน และสืบสอบข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาโครงร่างงานเขียน นักศึกษาได้ฝึกทำโครงร่างงานเขียนทั้งเป็นงานเดี่ยวและงานกลุ่ม โดยเรียนรู้จากตัวอย่างโครงร่างงานเขียนที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ ในช่วงระยะแรกนักศึกษาค่อนข้างสับสนเพราะไม่ค่อยมีประสบการณ์ในการฝึกคิดหรือแสดงความคิดมากนัก และไม่เคยฝึกเขียนโครงร่างงานเขียนมาก่อน แต่หลังจากนักศึกษาได้ฝึกฝนเขียนโครงร่างงานเขียนบ่อย ๆ ก็สามารถเขียนได้ดีขึ้น นักศึกษามีการระดมความคิดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเกี่ยวกับส่วนประกอบต่าง ๆ ในโครงร่างงานเขียนก่อนลงมือสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งข้อมูล

ต่าง ๆ ส่วนประกอบต่าง ๆ ในการสืบค้นเบื้องต้น ได้แก่ ประโยคแสดงการกล่าวอ้าง เหตุผลสนับสนุน การกล่าวอ้าง การค้านข้อโต้แย้ง และการสรุป จากนั้นนักศึกษาจึงสืบสอบหาข้อมูลเกี่ยวกับตัวอย่างที่จะนำมาใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง และส่วนอื่นๆ เพิ่มเติม นักศึกษาได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์และตัวอย่างเนื้อความที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องเขียน ได้ใช้ความคิดหรือประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ของตนเองเป็นหลัก และสืบสอบข้อมูลเกี่ยวกับคำศัพท์หรือไวยากรณ์ที่สงสัยในการเขียนเป็นส่วนใหญ่ มาใช้ในการพัฒนาโครงร่างงานเขียนให้มีความสมเหตุสมผล ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตัวอย่างวิธีการใช้ภาษาเกี่ยวกับหัวข้อที่เขียนจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่นักศึกษานำมาใช้ในการค้นคว้า ได้แก่ อินเทอร์เน็ต พจนานุกรม หนังสือเกี่ยวกับการสอนเขียน และสืบสอบ เปรียบเทียบข้อมูลความคิดกับเพื่อนในชั้นเรียน

นักศึกษาค้นคว้าใช้ผังมโนทัศน์ในการเรียบเรียงความคิดในการเขียนโครงร่างงานเขียนให้เป็นระบบ มีความสมเหตุสมผล ในขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน และขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลความคิดในการเขียน น่าจะเป็นเหตุผลสำคัญที่ช่วยให้นักศึกษาในกลุ่มทดลองเขียนเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้งได้ดีขึ้น เนื่องจากผู้เรียนได้ฝึกคิดวางแผนการสืบสอบข้อมูลมาใช้ในการเขียนได้อย่างเป็นระบบ มีการจัดเรียงความคิดในการเขียนที่สมเหตุสมผลจากการฝึกใช้ผังมโนทัศน์และการเขียนโครงร่างงานเขียนก่อนลงมือเขียนผลงานจริง จึงส่งผลให้งานเขียนของนักศึกษามีการเรียบเรียงเนื้อหาที่สมเหตุสมผล มีการจัดเรียงความคิดที่เป็นระบบมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Al-Shaer (2014) ที่ใช้ผังมโนทัศน์ในการจัดการเรียนการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน และพบว่าผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้นในหลายด้าน ได้แก่ มุมมอง ความมีเอกภาพและความสอดคล้องของเนื้อหาในภาพรวมของเรียงความ การพัฒนาเนื้อเรื่อง และการจัดลำดับความคิด โดยนักศึกษานำโครงร่างงานเขียนในการตรวจสอบความคิดทั้งก่อน ระหว่าง และหลังการเรียบเรียงงานเขียนเพื่อพัฒนางานเขียนของตนเองให้สมบูรณ์ เนื่องจากการเขียนเป็นกระบวนการย้อนกลับซึ่ง ผู้เขียนต้องย้อนกลับไปกลับมาขณะเขียน มีการเปลี่ยนแปลงลำดับการเขียนและคำ รวมถึงการคิดเนื้อความในทุกระดับเพื่อการสื่อสารกับผู้อ่าน (Calderonello & Edwards, 1986)

นอกจากนี้นักศึกษายังได้ฝึกประยุกต์ใช้หลักการโต้แย้งของ Toulmin ในการพัฒนาโครงร่างงานเขียนและงานเขียนให้มีความสมเหตุสมผลด้วย ซึ่งพบว่าการใช้รูปแบบการโต้แย้งของ Toulmin ในการจัดการเรียนการสอนทำให้นักศึกษานำความรู้ดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งในส่วนของกรอธบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jantasini (2015) ซึ่งศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนของ Toulmin ในบรรยากาศห้องเรียนกลับด้านที่ในการสอนเขียนโต้แย้งของนักศึกษาปริญญาตรี และพบว่าผู้เรียนกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เชิงโต้แย้งหลังการทดลองสูงขึ้น และ Qin (2012) ได้ศึกษาการประยุกต์ใช้รูปแบบการโต้แย้งของ Toulmin ในการสอนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้กับนักศึกษาชาวตุรกีซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งดีขึ้น สามารถนำเสนอโครงสร้างการโต้แย้งที่ซับซ้อนมากขึ้น

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ นักศึกษาจะได้รับแนวทางในการปรับปรุงโครงงานเขียนจากกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับทั้งในฐานะผู้ให้และผู้รับข้อมูลป้อนกลับ จากบุคคลต่าง ๆ ในรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การใช้แบบประเมินคะแนน แบบสำรวจรายการที่เกี่ยวข้องประเด็นในการเขียนที่ผู้สอนกำหนดไว้ การแก้ไขในงานเขียน การให้คำชี้แนะ/ข้อเสนอแนะในมุมมองต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลป้อนกลับ ผู้เรียนจะได้ฝึกสะท้อนคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาของตนเอง มีการเปรียบเทียบกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และนำมาพิจารณาแก้ไขงานเขียนของตนเองให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Leibowitz, 2016) เป็นผลให้นักศึกษามีความรู้ที่จะใช้ในการปรับเปลี่ยนข้อมูล ความคิดในโครงงานเขียนให้ถูกทิศทางมากขึ้น รู้ว่าควรเพิ่มเติมและตัดข้อมูลส่วนใดออกจึงจะทำให้งานเขียนของตนเองมีคุณภาพ ไม่ว่าจะเป็นการเขียนกล่าวอ้าง การหาข้อมูลหลักฐานมาใช้สนับสนุน และการคัดค้านข้อโต้แย้ง รวมถึงการใช้ภาษาในการเขียน

ผู้วิจัยพบว่ามีงานวิจัยหลายเรื่องสนับสนุนการใช้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายรูปแบบในการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน เช่น งานวิจัยของ Milhinhos (2012) ที่ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประเมินจากเพื่อน ผู้สอน และการประเมินตนเองผ่านอีเมล ร่วมกับการใช้บันทึกการสะท้อนคิดของผู้เรียน ผลการประเมิน 3 รูปแบบดังกล่าวพบว่า การประเมินตนเองพร้อมกับข้อมูลป้อนกลับจากครูช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการประเมินทักษะการเขียนของตัวเองมากขึ้น การประเมินจากเพื่อนและตนเองช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ข้อดีและข้อเสียของตนเอง และตรวจสอบข้อผิดพลาดได้ด้วยตนเองในส่วนของเนื้อหา การจัดระบบการเขียน และการเชื่อมโยงเนื้อหาระหว่างประโยค และเมื่อนักศึกษาปรับปรุงแก้ไขโครงงานเขียนเรียบร้อยแล้ว จึงลงมือเขียนงานเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งครั้งที่ 1 นอกจากนี้ Nimehchisalem et al. (2014) กล่าวถึงการใช้การประเมินด้วยตนเองของผู้เรียนโดยใช้แบบตรวจสอบรายการเพื่อส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 3 ส่วน ตามแนวคิดการเขียนแบบกระบวนการ ได้แก่ ก่อนเขียน ระหว่างเขียน และหลังเขียน และพบว่าเครื่องมือดังกล่าวสามารถช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อบกพร่องในการเขียนและปรับปรุงความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้งของตนเองได้

กล่าวโดยสรุปคือ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในขั้นตอนนี้ดังกล่าวมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนจัดเรียงความคิดในการเขียนได้เป็นระบบมากขึ้นจากการฝึกฝนใช้ผังมโนทัศน์ และการเขียนโครงงานเขียน การประยุกต์ใช้หลักการโต้แย้งของ Toulmin ในการพัฒนางานเขียนให้มีความสมเหตุสมผล นอกจากนี้ผู้เรียนได้สร้างความรู้และได้รับความรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูล

ป้อนกลับและนำไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุงและตรวจสอบแก้ไขโครงร่างงานเขียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงการเขียนโดยเฉพาะการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้ำข้อโต้แย้ง รวมถึงการใช้ภาษาในการเขียนด้วย

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

เมื่อพิจารณาขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนได้ฝึกประเมินงานเขียนของตนเองผ่านการสะท้อนคิดในหลายรูปแบบ เช่น การตรวจสอบความถูกต้องของงานเขียนโดยใช้ข้อความถามในแบบตรวจสอบรายการว่ามีประเด็นใดในงานเขียนที่ควรได้รับการแก้ไข บางครั้งผู้สอนเตรียมคำถามปลายเปิดให้ผู้เรียนพิจารณาข้อดีหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ และข้อเสียหรือสิ่งที่เป็อุปสรรคในการพัฒนางานเขียนของตนเอง หรือให้นักศึกษาตรวจสอบงานเขียนของตนเองโดยยึดตามโครงร่างงานเขียน แล้วปรับปรุงแก้ไขโดยการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม เปรียบเทียบข้อมูลความคิดของตนเองกับเพื่อน หรือขอคำแนะนำจากเพื่อนหรือผู้สอนตามความจำเป็น การประเมินตนเองเป็นแนวทางในการปรับปรุงตนเองผ่านการสะท้อนคิดและลงมือปฏิบัติ มีบทบาทสำคัญในกระบวนการเรียนรู้และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน (Robert, 2006) ช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกวิเคราะห์ข้อดี และข้อบกพร่องของตนเองในการเขียนเชิงโต้แย้งด้านต่าง ๆ ได้แก่ การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุนการกล่าวอ้าง การค้ำข้อโต้แย้ง การใช้ภาษา การเรียบเรียงเนื้อหาการโต้แย้ง หรือการสรุปเรื่องราวการโต้แย้ง ซึ่งช่วยให้นักศึกษาเกิดความตระหนักรู้ถึงข้อดีและข้อเสียในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของตนเอง และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานเขียนครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ผู้วิจัยพบว่าม้งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้การประเมินตนเองของผู้เรียน และพบว่าช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ตัวอย่างเช่น งานวิจัยของ Milhinhos (2012) ได้ศึกษาการใช้การประเมินตนเองผ่านอีเมล ร่วมกับการใช้บันทึกการสะท้อนคิดของผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการเขียนของผู้เรียน ซึ่งพบว่าการประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนมีความแม่นยำในการประเมินการเขียนของตัวเองมากขึ้น และผู้เรียนพบว่าการประเมินตนเองช่วยให้ผู้เรียนได้รู้ข้อดีและข้อเสียของตนเอง และตรวจสอบข้อผิดพลาดของตนเองได้ดีขึ้นในส่วนของเนื้อหาการจัดระบบการเขียน และความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค นอกจากนี้ม้งานวิจัยของ Nimehchisalem et al. (2014) กล่าวถึงการใช้การประเมินตนเองโดยใช้แบบตรวจสอบรายการก่อนเขียน ระหว่างเขียน และหลังเขียน เพื่อช่วยส่งเสริมทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียน และพบว่าสามารถช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบข้อบกพร่องในการเขียนและปรับปรุงการเขียนเชิงโต้แย้งของตนเองได้ตั้งแต่เริ่มต้นเขียนโครงร่างงานเขียน Iraj, Enayat & Momeni (2016) ได้ศึกษาวิจัยถึงผลการใช้การประเมินตนเอง และการประเมินจากเพื่อนที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงโต้แย้ง

ของผู้เรียนชาวอิหร่านซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระดับกลาง ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการเขียนหลังการทดลองสูงขึ้น และ Fung (2015) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนาการเขียนเรียงความเชิงโต้แย้งเป็นกลุ่มของนักศึกษาด้วยการประเมินตนเอง ผลการทดลองพบว่าการใช้การประเมินตนเองส่งผลดีต่อการพัฒนาความสามารถในการเขียนของผู้เรียน ผู้เรียนพัฒนาการคิดได้ดีขึ้น และมีการใช้ขอบเขตคำศัพท์ที่กว้างขึ้น มีความตระหนักและสติสัมปชัญญะที่มากขึ้นเกี่ยวกับข้อผิดพลาด ช่วยพัฒนาทั้งการเรียนรู้ด้วยตนเองและความสามารถในการเขียนของผู้เรียน

ในขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลป้อนกลับจากหลายมิติ ได้แก่ เพื่อนในชั้นเรียน หรือผู้สอน/บุคคลภายนอกซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ และตัวผู้เรียนเองในรูปแบบ วิธีการ มุมมอง แหล่งข้อมูลที่แตกต่างกันไป เช่น ข้อมูลป้อนกลับทางวาจาหรือตัวหนังสือ ในลักษณะเป็นข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในมุมมองต่าง ๆ การทำสัญลักษณ์ การใช้คำถาม หรือการแก้ไขให้โดยตรง การใช้แบบประเมินหรือแบบสำรวจรายการ ซึ่งในการแลกเปลี่ยนข้อมูลป้อนกลับแต่ละครั้งผู้สอนจะมีประเด็นในการตรวจสอบงานเขียนเตรียมไว้สำหรับผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ

การประเมินที่มีความรอบด้านหรือแบบ 360 องศา ช่วยให้บุคคลได้รับมุมมองที่หลากหลายเกี่ยวกับความสามารถของตนเองได้ชัดเจนทั้งด้านบวกและด้านลบ ซึ่งมีประสิทธิภาพดีกว่าการได้รับข้อมูลป้อนกลับหรือการประเมินจากบุคคลเพียงคนเดียว ผู้รับการประเมินจะได้ใช้กระบวนการเปรียบเทียบการให้ข้อมูลป้อนกลับของตนเองกับข้อมูลจากผู้อื่น ซึ่งเป็นการเพิ่มความตระหนักรู้เกี่ยวกับการกระทำและข้อบกพร่องของตนเอง (Carlson, 1998) โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในขั้นตอนนี้ทำให้นักศึกษาแต่ละคนได้ใช้ความรู้ความสามารถที่มีอยู่ของตนเองอย่างเต็มที่ในการวิเคราะห์หาข้อดีและข้อบกพร่องในงานเขียนของนักศึกษาคนอื่น ๆ และสืบสอบความรู้มาใช้ในการให้ข้อมูลป้อนกลับ นักศึกษาจะได้รับความรู้เพิ่มเติมจากการฝึกตรวจสอบงานเขียน การสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมบางส่วน เช่น การใช้คำศัพท์ หรือโครงสร้างไวยากรณ์ ก่อนลงมือให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของเพื่อนคนอื่น ๆ และได้เรียนรู้การใช้ภาษาในงานเขียนที่หลากหลายจากงานเขียนของเพื่อน และสามารถนำสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของเพื่อนไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ผู้วิจัยขอเสนอตัวอย่างงานวิจัยที่ได้ทดลองใช้การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบต่าง ๆ ในการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน และพบว่าช่วยพัฒนาความสามารถในการเขียนประเภทต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนได้ เช่น งานวิจัยของ Khadari (2013) ได้ศึกษาวิจัยผลการใช้ข้อมูลป้อนกลับด้วยวาจาและด้วยการเขียน ทั้งแบบรายคู่และรายกลุ่ม และความช่วยเหลือจากครูในการเขียนเรียงความ

ภาษาอังกฤษแบบเล่าเรื่อง ซึ่งพบว่าช่วยพัฒนาทักษะการเขียนเรียงความของผู้เรียนในการปรับปรุงการโต้แย้ง หลักฐาน ใจความหลักและจัดระบบการเขียนเนื้อหา Yaghoubi & Ghanei (2015) ได้ศึกษาผลของการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่มีต่อการพัฒนาความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยคของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนช่วยส่งเสริมการพัฒนาความเชื่อมโยงของเนื้อหาระหว่างประโยค และช่วยพัฒนาความร่วมมือมือของผู้เรียนระดับกลางสูงได้ ส่วน Ting & Qian (2010) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการให้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนที่ส่งผลต่อการเรียนเขียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองของผู้เรียนชาวจีน ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนใช้ข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนในการปรับปรุงแก้ไขเบื้องต้น มีการพัฒนาความคล่องในการเขียนและมีการพัฒนามากในส่วนของคุณภาพ และ Miao et al. (2006) ได้ศึกษาวิจัยพบว่าข้อมูลป้อนกลับจากเพื่อนมีประสิทธิภาพมากกว่าผู้สอน เพราะผู้เรียนจะทำการค้นคว้าหาข้อมูลเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเนื่องจากไม่แน่ใจในข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากเพื่อน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งเกี่ยวกับสิ่งที่เรียน ในทางตรงกันข้ามผู้เรียนมีโอกาสได้แก้ไขงานด้วยตนเองน้อยลงในกรณีที่ผู้เรียนได้รับข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอนซึ่งมีความถูกต้องอยู่แล้ว การได้รับข้อมูลป้อนกลับทางตรงจากผู้สอนทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบหรือโครงสร้างประโยค และการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง (Hedgecock & Lefkowitz, 1996; Chandler, 2003) ส่วนข้อมูลป้อนกลับทางอ้อมที่ผู้เรียนได้รับนั้นมีประสิทธิภาพในระยะยาวต่อความสามารถในการเขียนของผู้เรียนมากกว่าแบบทางตรงเพราะผู้เรียนได้สะท้อนคิด และแก้ไขปัญหาความสามารถในการเขียนของตนเองซึ่งทำให้มีการตรวจสอบความสามารถของตนเองในระยะยาว (Ferris, 2002) สำหรับข้อมูลป้อนกลับแบบเฉพาะเจาะจงมีประโยชน์ในการพัฒนาความถูกต้องของผู้เรียนมากกว่าแบบไม่เจาะจงที่มุ่งแก้ไขทุกอย่างโดยไม่คำนึงถึงประเภทของข้อผิดพลาดในงานเขียน (Ellis et al., 2008) ผู้สอนหลายคนตระหนักและเชื่อว่าข้อมูลป้อนกลับในรูปแบบของการแก้ไขและการให้คำวิพากษ์วิจารณ์แก่ผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการเขียน และช่วยส่งเสริมการปรับปรุงงานเขียน (Mory, 1996; Zamel, 1985)

ส่วนในขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์ นักศึกษาต้องสะท้อนคิดและสร้างความหมายจากข้อมูลความรู้ที่ได้รับมาจากหลายมิติ ทำความเข้าใจกับข้อบกพร่องและข้อดีในการปฏิบัติงานเขียนของตนเอง และเชื่อมโยงความรู้ความเข้าใจเดิมกับความรู้ใหม่ที่ได้รับ แล้วพิจารณาตรวจสอบข้อมูลดังกล่าวอีกครั้ง ก่อนคัดเลือกข้อมูลที่ถูกต้องเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียนของตนเอง ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีโครงสร้างความรู้ที่กว้างขึ้น มีความเข้าใจที่ชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามประเด็นการเรียนรู้และประเด็นในการเขียนที่ผู้สอนมอบหมายในแต่ละครั้ง และมีมุมมองความรู้ที่หลากหลายในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานเขียนภาษาอังกฤษเชิง

โต้แย้งครั้งต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยมที่เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมายและความสัมพันธ์ของข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ เป็นกระบวนการในการสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ตนเองของมนุษย์ (Thurlings et al., 2013)

กล่าวโดยสรุปคือ กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหลากหลายมิติในขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา มีส่วนช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ผู้เรียนได้ในทุกด้าน ผู้เรียนจะได้รับความรู้จากการแสวงหาความรู้ การตรวจสอบเปรียบเทียบ วิเคราะห์ข้อมูลมาแก้งานเขียนให้แก่เพื่อนและตนเอง และได้รับข้อมูลป้อนกลับที่มีประโยชน์และมีความหลากหลายมาประยุกต์ใช้ในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้

เนื่องจากผลการทดลองพบว่ารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา สามารถช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตได้ ดังนั้นหากผู้สอนในสถานศึกษาต่าง ๆ มีความสนใจที่จะนำรูปแบบการเรียนการสอนนี้ไปใช้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้เกิน 50% เพียงเล็กน้อย ดังนั้นผู้สอนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียนให้มากขึ้น โดยเพิ่มระยะเวลาในการฝึกฝน ปรับปรุงกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับและหาแนวทางในการตรวจสอบการนำข้อมูลป้อนกลับไปใช้ในการพัฒนาและปรับปรุงแก้งานเขียนของนักศึกษา เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถนำข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเอง

2. ผู้สอนควรวิเคราะห์ความรู้พื้นฐานในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ในการสอน และอาจพิจารณาปรับความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นสำหรับงานเขียนให้แก่ผู้เรียนก่อนทดลอง เพื่อช่วยให้นักศึกษาสามารถใช้ความรู้ดังกล่าวในการพัฒนางานเขียนให้มีประสิทธิภาพ

3. ผู้สอนควรฝึกอบรมการให้ข้อมูลป้อนกลับรูปแบบต่าง ๆ และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการให้ข้อมูลป้อนกลับก่อนเริ่มทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนกับนักศึกษากลุ่มทดลอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตีความจากข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับตรงกันและหาแนวทางสืบสอบข้อมูลไปใช้ปรับปรุงแก้งานเขียนของตนเองให้ถูกต้อง

4. ในการปฏิบัติงานเขียนเป็นกลุ่ม ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสามารถคละกันทั้ง เก่ง กลาง อ่อน เพื่อให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือกันในการเรียนรู้

5. ในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ผู้สอนควรศึกษาแนวทางการจัดการเรียนการสอน และขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นอย่างรอบคอบ ทั้งนี้ผู้สอนอาจพิจารณานำเทคนิคการสอนที่เป็นประโยชน์มาประยุกต์ใช้ในการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และไม่เกิดความเบื่อหน่าย โดยพิจารณาตามความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แต่ละขั้น วัตถุประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่ใช้ในการสอน

6. ในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ขั้นสุดท้าย ซึ่งคือ ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา ผู้สอนควรหาวิธีการให้แรงเสริมทางบวกที่นอกเหนือจากการให้คำชมผ่านข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนทุกคน ทั้งคนที่สามารถปฏิบัติงานเขียนได้ดีและยังไม่ดี เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของขั้นตอน อาทิ มีการนำเสนอผลงานเขียนของนักศึกษาที่มีผลงานที่โดดเด่นในการปฏิบัติงานแต่ละขั้น และมีการนำเสนอข้อมูลป้อนกลับหรือวิธีการประเมินงานเขียนขั้นดังกล่าวให้ผู้เรียนได้เห็นเป็นตัวอย่าง โดยอาจติดบอร์ดโชว์ในชั้นเรียนหรือในโซเชียลมีเดียที่สมาชิกในกลุ่มทดลองสามารถเห็นและให้คำติชมได้ทุกคน เพื่อให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิดจากงานเขียนที่เป็นแบบอย่างของเพื่อนและนำไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนครั้งต่อไปของตนเองให้ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษา ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไปดังนี้

1. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนนี้ที่ส่งผลต่อตัวแปรตามอื่น เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งกับข้อมูลป้อนกลับทางตรงและทางอ้อม ความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งและความสามารถในการคิดเชิงวิพากษ์ การพูดภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง หรือศึกษาตัวแปรอื่นที่ช่วยส่งผลให้นักศึกษาสามารถพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้ดีขึ้น

2. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนที่เรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่มตามระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย ผู้เรียนกลุ่มเก่ง กลุ่มกลาง และกลุ่มอ่อน เพื่อศึกษาพัฒนาการในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่มว่ามีพัฒนาการแตกต่างกันอย่างไร โดยวิเคราะห์ทั้งความสามารถในภาพรวม และจำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้าน

3. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนนี้กับงานเขียนระดับย่อหน้าประเภทอื่น ๆ หรือการเขียนในระดับที่สูงขึ้น เช่น การเขียนเรียงความ เป็นต้น

4. การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นกับการพัฒนาความสามารถในการเขียนในรายวิชาอื่น เช่น การเขียนประเภทต่าง ๆ ในวิชาภาษาไทย

5. ควรมีการนำโซเชียลมีเดีย อาทิเช่น Line Facebook หรือ Blog มาใช้ในกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อให้สะดวกต่อการให้ข้อมูลป้อนกลับในกรณีที่ไม่สามารถจัดในคาบเรียนได้ และช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างงานเขียนของเพื่อนร่วมชั้นทุกคน อีกทั้งได้เรียนรู้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความหลากหลายจากผู้เรียนคนอื่น ๆ ผู้สอน หรือบุคคลอื่น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กมลพร อ่องเพชร. (2556). ผลการให้ข้อมูลย้อนกลับที่แตกต่างกันร่วมกับการประชุมแลกเปลี่ยนระหว่างครูกับนักเรียนต่อความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติมา กาวีระ และศิริลักษณ์ อุสาหะ. (2555). ผลกระทบของการให้ผลสะท้อนกลับโดยการเขียนของครูชนิดต่าง ๆ ที่มีต่อการเขียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วารสารวิจัย มช., 8(2) 83-94.
- ดวงใจ สีเขียว. (2549). การพัฒนาระบบการประเมินนิสิตนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามแนวคิดการประเมินแบบ 360 องศา โดยการประยุกต์ใช้ทฤษฎีการสรุปอ้างอิง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตินา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอน. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พรเทพ จันทราอุกฤษฏ์. (2556). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยบูรณาการรูปแบบการสืบสอบแบบโต้แย้งและแนวคิดการเรียนรู้โดยใช้แบบจำลองเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการรู้วิทยาศาสตร์และความมีเหตุผลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มาลี รุ่งไธัญ. (2550). การสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการ เพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต. สารนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วไลพร ฉายา. (2551). ประสิทธิภาพของการฝึกกลวิธีอภิปัญญาแบบตรงที่มีต่อการเขียนเรียงความเชิงบรรยายและเชิงโต้แย้งของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. ภาควิชาภาษาตะวันตก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วรรณิ แกมเกต. (2555). วิธีวิทยาการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิลาสินี พลอยเลื่อมแสง. (2554). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวการสอนแบบเน้นกระบวนการและผลงานร่วมกับการเรียนรู้ด้วยการนำตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงธุรกิจของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิวรรธน์ อุดมยมกกุล. (2547). ผลของวิธีสอนแบบวิเคราะห์รูปแบบงานเขียนเชิงอภิปรายโวหารต่องานเขียนของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- วิชา ปิตขามุก. (2545). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนอนุเฉทภาษาอังกฤษของนักศึกษา

- สถาบันราชภัฏที่ได้รับวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับแตกต่างกัน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิวพร ไสโต (2553). การวิเคราะห์การเขียนเชิงอภิปรายโวหารของนิสิตไทย วิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและวิเคราะห์รูปแบบ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุดารัตน์ ภิรมย์ราช. (2555). ผลของการใช้เทคนิค Think-Talk-Write ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบสืบสอบที่มีต่อความสามารถในการให้เหตุผล และการสื่อสารทางคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- โสมรัตน์ ดาหลาย. (2551). ผลของการพัฒนามโนทัศน์โดยใช้กระบวนการสืบสอบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวรัตน์ रामแก้ว. (2552). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ โดยใช้การสืบสอบแบบแนะแนวทาง ที่มีต่อมโนทัศน์และความสามารถในการให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนงค์พร พะวรัมย์. (2546). การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานสอนของครูระหว่างการประเมินตนเองกับการประเมินแบบ 360 องศา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อังคณา ทองพูน พัฒนศร. (2553). การวิเคราะห์การใช้คำ เชื่อมในงานเขียนความเรียงเชิงสาธกของนักศึกษาไทยที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. วารสารวิจัย มข., 15(8), 751-766. Available from http://www.resjournal.kku.ac.th/article/15_08_751.pdf
- อุบลรัตน์ ชูศรี. (2553). การพัฒนารูปแบบการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู ตามแนวความคิดการประเมินแบบ 360 องศา กรณีศึกษา: โรงเรียนสามบ่อวิทยา อำเภอรอนดง จังหวัดสงขลา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ภาษาอังกฤษ

- Alberta Learning. (2004). *Focus on inquiry: A teacher's guide to implementing inquiry-based learning*. Edmonton, AB: Alberta Learning, Learning and Teaching Resources Branch.
- Al-Shaer, I. (2014). Employing concept mapping as a pre-writing strategy to help EFL learners better generate argumentative compositions. *International Journal for the Scholarship of Teaching and Learning*, 8(2). Retrieved from <http://digitalcommons.georgiasouthern.edu/ij-sotl/vol8/iss2/10>
- Alsup, J. et al. (2006). The state of English education and a vision for its future: A call to arms. *English Education*, 38(4), 278–94.
- Amaral, O.M., & Garrison, L. (2002). Helping English learners increase achievement

- through inquiry-based science instruction. *Bilingual Research Journal*, 26(2), 213-239.
- Anderson, T.P. (1984). *Using models of instruction*. In Dills, C. R. and Romiszowski. (1997). *Instructional development paradigms*. Education Technology Publications, Inc., Englewood Cliffs: New Jersey.
- Andrade, H., & Du, Y. (2007). Student responses to criteria-referenced self-assessment. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 32(2), 159- 181.
- Armstrong, M. (2009). *Handbook of HRM practice*. 11th edition. USA: Kogan Page.
- Badger, R., & White, G. (2000). A process genre approach to teaching writing. *ELT Journal*, 54(2), 153-160.
- Bangert-Drowns, R. L. et al. (1991). The instruction effect of feedback in test-like events. *Review of Educational Research*, 61(2), 218-238.
- Basu, T. (2015). Integrating 360 degree feedback into performance appraisal tool and developmental process. *IOSR Journal of Business and Management (IOSR-JBM)*, 17(1), 51-61.
- Bean, J. C. (2004). *Engaging ideas: The professor's guide to integrating writing, critical thinking, and active learning in the classroom*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Beyer, B. K. (1979). *Teaching thinking in social studies: Using inquiry in the classroom*. (rev ed.) Columbus, OH: Merrill.
- Bijami, M., Kashef, S. H., & Nejad, M. S. (2013). Peer feedback in learning English writing: Advantages and Disadvantages. *Journal of Studies in Education*, 3(4), 91-97.
- Bitchener, J., & Knoch, U. (2010). Raising the linguistics accuracy level of advanced L2 writers with written corrective feedback. *Journal of Second Language Writing*, 19: 207-217.
- Bookman, R. (1999). Tools for cultivating constructive feedback. *Association Management*, 51(2), 73-8.
- Boonpattanaporn, P. (2007). *A comparative study of English essay writing strategies and difficulties as perceived by English major students: A case study of school of humanities*. Bangkok: University of the Thai Chamber of Commerce.
- Boonprajak, S. (2004). *The effect of the title on the topical structure in essay writing: A study of Srinakharinwirot University English major*. Master of Arts Degree in English, Srinakharinwirot University.
- Boud, D. (1995). *Enhancing learning through self-assessment*. London: Kogan Page.
- Boud, D., & Falchikov, N. (2006). Aligning assessment with long-term learning. *Assessment and Evaluation in Higher Education*, 31(4), 399-413.

- Boud, D., & Molley, E. (2013). Rethinking models of feedback for learning: The challenge of design. *Assessment & Evaluation in Higher Education*, 38(6), 698–712.
- Brookhart, S.M. (2008). *How to give effective feedback to your students*. Virginia: ASCD.
- Brown, H.D. (2000). *Principles of language learning and teaching*. San Francisco State University: Longman. BSCS. (2005). *Doing Science: The process of scientific inquiry*. Colorado Springs: BSCS.
- Bruner, J. S. (1990). *Toward a theory of instruction*. Cambridge: Harvard University Press.
- BSCS. (2006). *BSCS Science: An inquiry approach*. Dubuque, IA: Kendall/Hunt Publishing Company.
- Byrne, D. (1991). *Teaching writing skills*. 5th ed. Singapore: Longman.
- Calderonello, A.H., & Edwards, B.L. (1986). *Rough drafts: The process of writing*. Boston: Houghton Mifflin.
- Carlson, M.S. (1998). 360-degree feedback: The power of multiple perspectives. *Popular Government*, 68(2), 38-49.
- Chandler, J. (2003). The efficacy of various kinds of error feedback for improvement in the accuracy and fluency of L2 student writing. *Journal of Second Language Writing*, 12: 267–296.
- Chaya, W. (2005). *The effects of the explicit metacognitive strategy training on EFL students' revision of their argumentative essays*. Unpublished Doctoral Dissertation, Suranaree University of Technology.
- Chivers, W., & Darling, P., (1999). *360 degree feedback and organizational culture*. London: Institute of Personnel and Development.
- Cho, K. (2004). *When multi-peers give Better advance than an expert: The type and impact of feedback given by students and an expert on student writing*. Unpublished doctoral dissertation, University of Pittsburgh.
- Church, A.H., & Bracken, D.W. (1997). Advancing the state of the art of 360-degree feedback. *Group and Organization Management*, 22(2), 149-61.
- Clough, M., & R. Clark. (1994). Cookbooks and constructivism. *The Science Teacher*, 61(2): 34–37.
- Condon, W., & Kelly-Riley, D. (2004). Assessing and teaching what we value: The relationship between college-level writing and critical thinking abilities. *Assessing Writing*, 9(2004), 56-75. Retrieved from

<http://citeseerx.ist.psu.edu/viewdoc/download?doi=10.1.1.626.7035&rep=rep1&type=pdf>

- Crammond, J. G. (1998). The uses and complexity of argument structures in expert and student persuasive writing. *Written Communication, 15*(2), 230-268.
- Donald, R.B. (1995). *Writing clear paragraphs*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Drew, G. (2009). A “360” degree view for individual leadership development. *Journal of Management Development, 28*(7), 581-592.
- Dubler, W., & Zarin, E. (1967). *Writing college English: An analytic method*. London: Holt, Rineheart and Winston.
- Dudley-Evans, T., & ST John M. J. (1997). *Developments in English for specific purposes*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Eliss, R. et al. (2008). The effects of focused and unfocused written corrective feedback in and unfocused written corrective feedback in an English as a foreign language context. *System, 36*: 353-371.
- Fahim, M., & Mirzaii, M. (2013). Improving EFL argumentative writing: A dialogic critical thinking approach. *International Journal of Research Studies in Language Learning, 3*(1), 3-20.
- Falchikov, N. (2005) *Improving assessment through student involvement*. London: Routledge Falmer.
- Farah, M. (2012). The impact of peer feedback on improving the writing skills among Hebron University students. *An-Najah Univ. J. Res. (Humanities), 26*(1).
- Ferris, D.R., & Helt, M. (2000). *Was truscott right? New evidence on the effects of error correction in L2 writing classes*. (Paper Presented at the American Association of Applied Linguistics Conference). Vancouver, BC, March, 11-14.
- Ferris, D.R., & Robert, B. (2001). Errors feedback in L2 writing classes. How explicit does it need to be? *Journal of Second Language Writing, 10*: 161-184.
- Ferris, D.R. (2002). *Treatment of error in second language student writing*. The United States of America: The University of Michigan Press.
- Flavell, J. H. (1979). Metacognition and cognitive monitoring: A new area of cognitive-developmental inquiry. *American Psychologist, 34*, 906 - 911.
- Fletcher, C., (2001). Performance appraisal management: The developing research agenda. *Journal of Occupational and Organizational Psychology, 74*, pp.473-487.
- Folse, S., & Pugh, T. (2000). *Great writing 5: Greater essays*. Boston: Heinle Cengage Learning.
- Folse, K.S., Vokoun, A.M., & Solomon, E.V. (2004). *Great essays: An introduction to*

- writing essay*. (2nded.). New York: Hough Mifflin Company.
- French, D. (2005). Was inquiry a mistake? *Journal of College Science Teaching*, September, 60-62.
- Fung, Y.M. (2015). Improving Undergraduates' Argumentative group essay writing through self-assessment. *Advances in Language and Literary Studies*, 6(5), 214-224.
- Graddol, V. (2006). *Teaching Reading in Content Area*. New York: Merrill Publishing Company.
- Gere, A. (Ed.). (1985). *Roots in the sawdust: Writing to learn across the disciplines*. Urbana, IL: National Council of Teachers of English.
- Graham, G. (2000). As a management tool, 360-degree feedback has positives and negatives. *Wichita Business Journal*, 15(31), 12.
- Hattie, J., & Timperly, H. (2007). The power of feedback. *Review of Educational Research*, 77(1), 81–112.
- Hazari, S., North, A., & Moreland, D. (2009). Investigating pedagogical value of Wiki technology. *Journal of Information Systems Education*, 20, 187-198.
- Hedge, T. (1988). *Writing*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Hedgcock, J., & Lefkowitz, N. (1996). Feedback on feedback: Assessing learner receptivity to teacher response in L2 composing. *Journal of Second Language Writing*, 3, 141-163.
- Hillocks, J. (2010). Teaching argument for critical thinking and writing: An introduction. *English Journal*, 99(6), 24–32.
- Hoover, W.A. (1996). The practice implications of constructivism. *SEDL Letter*, 9(3), 1-2.
- Hubert, J. (1997). *How to write a critical–argumentative essay*. Available from <http://publish.uwo.ca/~rmoir2/docs/How%20to%20Write%20a%20Critical%20Essay.pdf>
- Hyland, K. (2003). *Second language writing*. New York: Cambridge University Press.
- Iraji, H.R., Enayat, M.J., & Momeni, M. (2016). The effects of self- and peer-assessment on Iranian EFL learners' argumentative writing performance. *Theory and Practice in Language Studies*, 6(4), 716-722.
- Jantasin, P. (2015). *Effect of writing instruction based on Toulmin model in flipped learning environment on argumentative writing ability of undergraduate students*. Master's Thesis, Chulalongkorn University.
- Jong, T. A. et al., (2011). Enabling group based learning in teacher education: A case study of student experience. *Australian Journal of Teacher Education*, 36(5), 92-105. <http://dx.doi.org/10.14221/ajte.2011v36n5.6>
- Joyce, B., & Weil, M. (1972). *Models of teaching*. New Jersey: Prentice-Hall.

- Joyce, B., & Weil, M. (1986). *Models of teaching*. London: Prentice-Hall.
- Joyce, B. et al. (1992). *Models of teaching*. 4th ed. Needham Height Massachusetts: Ally and Bacon.
- Joyce, B. R., & Weil, M. (2000). *Models of teaching*. (6th edition). Boston: Allyn and Bacon.
- Ka-kan-dee, M., & Kaur, S. (2015). Teaching strategies used by Thai EFL lecturers to teach argumentative writing. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 208, 143 – 156. Retrieved from http://ac.els-cdn.com/S1877042815055317/1-s2.0-S1877042815055317-main.pdf?_tid=d5106780-d92a-11e6-aebe00000aab0f27&acdnat=1484269047_b0912a8c6395ba6dec37bf37204f8c05
- Karplus, R., & Thier, H. (1967). *A new look at elementary school science*. Chicago: RandMcNall.
- Keh, C. (1996). *Feedback in the writing process: A model and methods for implementation*. Hong Kong: Oxford University Press.
- Khatira, R. (2013). Feedback, student collaboration, and teacher support In English as a foreign language writing. *International Journal of Scientific Research*, 2(2), 70-75.
- Khodadady, E., & Khodabakhshzade, H. (2012). The effect of portfolio and self - assessment on writing ability and autonomy. *Journal of Language Teaching and Research*, 3(3), 518-524. Retrieved from <http://www.coe.uga.edu/epltt/SocialConstructivism.htm>
- Kipchumba, T. B. (2014). Effectiveness of the 360-degrees appraisal tool in human resource practice in Kenya. *Herald Journal of Marketing and Business Management*, 3(1), 010-021.
- Kitvilairat, P. (2016). *Effects of argumentative writing instruction using genre-based approach and critical thinking framework on argumentative writing ability of upper secondary school students*. Master's Thesis, Chulalongkorn University.
- Kluger, A. N., & DeNisi, A. (1996). The effects of feedback interventions on performance: A historical review, a meta-analysis, and a preliminary feedback intervention theory. *Psychological Bulletin*, 119(2), 254-284.
- Krashane, S.D. (1984). *Writing: Research, theory and application*. Oxford: Pergamon Express.
- Krieger-James, T. (2012). *Argumentative writing rubric based on Toulmin model*. Retrieved from <https://www.uen.org/lessonplan/view/31420>
- Kuklthau, C.C., Maniotes, L.K., & Caspari, A.K. (2007). *Guided inquiry: Learning in the*

- 21st century. Westport, CT & London: Libraries Unlimited.
- Kulhavy, R. W. (1977). Feedback in written instruction. *Review of Educational Research*, 47(1), 211-232.
- Kulhavy, R. W., & Wager, W. (1993). *Feedback in programmed instruction: Historical context and implications for practice*. In J. Dempsey & G. Ales (Eds.), *Interactive instruction and feedback* (pp. 3–20). Englewood Cliffs, NJ: Educational Technology Publications.
- Le, D. (2013). *A study of cohesion in Vietnamese EFL students' argumentative essay through thematic progression analysis (TPA)*. Thesis for the degree of Master of Arts Program in English as an International Language (Interdisciplinary Program), Chulalongkorn University.
- Lee, H. (2014). Inquiry-based teaching in second and foreign language pedagogy. *Journal of Language Teaching and Research*, 5(6), 1236-1244.
- Leibowitz, B. (2016). Postgraduate students' perceptions of the 360-degree approach to feedback. *Southern African Linguistics and Applied Language Studies*, 34(1), 81-92.
- Lepsinger, R., & Lucia, A. D. (1997). The art and science of 360 degree feedback. *Psychology*, 48, 803-840.
- Lestari, M. P. (2010). *Improving students' writing ability by using inquiry based learning*. (Undergraduate's Thesis), Sebelas Maret University.
- Lewis, M. (2002). *Giving feedback in language classes*. Singapore: SEAMEO Regional Language Centre.
- Liu, M., & Braine, J. (2005). Cohesive features in argumentative writing produced by Chinese undergraduates. *System* 33(2005) 623–636.
- Liu, F., & Stapleton, P. (2014). Counterargumentation and the cultivation of critical thinking in argumentative writing: Investigating washback from a high-stakes test. *System*, 45(2014), 117-128.
- London, M. (2003). *Job feedback: Giving, seeking, and using feedback for performance improvement*. New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates.
- Long, M.H. (1996). *The role of the linguistic environment in second language acquisition*. In W.C. Ritchie & T.K. Bhatia (eds.), *Handbook of second language acquisition* (pp. 413–468). San Diego, CA: Academic Press.
- Lyster, R., & Ranta, L. (1997). Corrective feedback and learner uptake: Negotiation of form in communicative classrooms. *Studies in Second Language Acquisition*, 19(1), 37-66.
- Mahar, J. (2010). The use of 360-degree feedback compared to traditional

- evaluative feedback for the professional growth of teachers in K–12 education. *Planning and Changing*, 41(3/4), 147–160.
- Mangelsdorf, K. (1992). *Peer reviews in the ESL composition classroom: What do the students think?* *ELT Journal*, 46, 274–284.
- Martin, L. (2001). *Coupled-inquiry diagram: The changes in open inquiry understandings and teaching among preservice secondary science teachers during their preservice school practica and student teaching*. Unpublished Doctoral Dissertation, The University of Iowa.
- McCuen, J. R., & Winker, A. C. (1983). *From idea to essay: A rhetoric, reader, and handbook*. 11thed. New York: Pearson Longman.
- McCuen, J. R., & Winker, A. C. (2006). *From idea to essay: A rhetoric, reader, and handbook*. 11th Edition. New York: Pearson Longman.
- McMillan, J.H., & Hearn, J. (2008). Student self-assessment: The key to stronger student motivation and higher achievement. *Educational Horizons*, 87(1), 40-49.
- McMURREY, D.A. (1983). *Writing fundamental*. New York: Macmillan Publishing Company.
- Meiland, J. W. (1981). *College thinking: How to get the best out of college*. New York: A Mentor Book.
- Miao, Y. et al. (2006). A comparative study of peer and teacher feedback in a Chinese EFL writing class. *Journal of Second Language Writing*, 15, 179-200.
- Milatasari, Y. U. (2012). *Improving students' ability in writing through inquiry based learning*. A classroom action research at the tenth grade of SMAN 3 Sukoharjo in the academic year of 2011/2012, Sebelas Maret University Surakarta.
- Milinhos, B. (2012). *Self-assessment of writing skills: A reliable and valid tool in an EFL classroom*. Dissertation of Master in English Language Teaching, Faculty of Social and Human Sciences, New University of Lisbon.
- Mory, E. H. (1996). *Feedback research*. New York: Simon & Schuster Macmillan.
- Mory, E.H. (2003). *Feedback research revisited*. In D.H. Jonassen (ed.), *Handbook of research for educational communications and technology*, 2cnd Edition (pp. 745-783). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Mudrikah, A. (2012). *The implementation of inquiry-based learning in teaching writing at the first year Of SMA Negeri 1 Gemolong, Sragen*. Doctoral Dissertation, Universitas Muhammadiyah Surakarta.
- Narciss, S. (2008). *Feedback strategies for interactive learning tasks*. In J.M. Spector,

- M.D. Merrill, J.J.G. Van Merriënboer, & M.P. Driscoll (Eds.), *Handbook of research on educational communications and technology* (3rd ed., pp. 125-144). Mahaw, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- National Research Council. (1996.) *National science education standards*. Washington, D.C.: National Academy Press.
- Natural Curiosity. (2011.) *Building children's understanding of the world through environmental inquiry/a resource for teachers*. Toronto: The Laboratory School at the Dr. Erick Jackman Institute of Child Study.
- Nelson, T. O., & Narens, L. (1990). *Metamemory: A theoretical framework and new findings*. In Bower, G. H. *The psychology of learning and motivation*. New York: Academic Press.
- Nelson, G.L., & Murphy, J.M. (1992). An L2 writing group: Task and social dimensions. *Journal of Second Language Writing*, 1(3), 171-193.
- Neuby, B. (2010). Inquiry teaching in the college classroom. *The Journal of Effective Teaching*, 10(1), 4-21.
- Nimehchisalem, V. et al. (2014). A self-assessment checklist for undergraduate students' argumentative writing. *Advances in Language and Literary Studies*, 5(1), 65-80.
- Nurtalina. (2013). *The effect of using inquiry-based learning strategy in the writing ability of the eight grade students of SMP Negeri 1 Prambanan Klaten in the academic year of 2012/2013*. The degree of Sarjana Pendidikan in English Education Department, English Education Department Faculty of Languages and Arts, State University OF Yogyakarta.
- Oregon Department of Education. (2016). *Revised writing scoring guide informative/explanatory and argumentative writing and research projects*. Salem: Oregon Department of Education.
- Oscarson, M. (1989). Self-assessment of language proficiency: Rationale and applications. *Language Testing*, 6(1), 1-13.
- Ozagac, O. (2005). *Argumentative essay*. Retrieved from <http://www.buowl.boun.edu.tr/students/types%20of%20essays/ARGUMENTATIVE%20ESSAY.pdf>
- Phadke, L., & Gaetz, S. (2009). *The writer's world*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Powell, K. C., & Kalina, C. J. (2009). Cognitive and social constructivism: Developing tools for an effective classroom. *Education*, 2(130), 241-250.
- Preiss, D.D. (2013). Assessment of argumentative writing and critical thinking in

- higher education: Educational correlates and gender differences. *Learning and Individual Differences*, 28: 193–203.
- Prince, M. J., & R. M. Felder (2006). *Inductive teaching and learning methods: definitions, comparisons, and research bases*. *Journal of Engineering Education*, 95, 123-138.
- Qin, J., & Karabacak, E. (2010). The analysis of Toulmin elements in Chinese EFL University Argumentative Writing. *System*, 38(2010) 444-456.
- Quinton, S. & Smallbone, T. (2010). Feeding forward: Using feedback to promote student reflection and learning—a teaching Model. *Innovations in Education and Teaching International*, 47(1), 125–135.
- Rapp, W.H. (2005). Inquiry-based environments for the inclusion of students with exceptional learning needs. *Remedial and Special Education*, 26(5), 297-310. Retrieved from <http://keep2.sjfc.edu/faculty/wrapp/default.htm>
- Reid, J.M. (1982). *The fundamental of writing*. London: Prentice-Hall.
- Reid, S. (1989). *The prentice Hall guide for college writers*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Reid, J.M. (1993). *Teaching ESL writing*. New Jersey: Prentice Hall.
- Reid, J.M. (1994). *The process of writing paragraph writing*. New Jersey: Prentice-Hall.
- Reid, J. M. (2000). *The process of composition*. New York: Pearson Education.
- Riley, K., & Mackiewicz, J. (2003). Resolving the directness dilemma in document review sessions with nonnative speakers. *IEEE Transactions on Professional Communication*, 46(1), 1-16.
- Riswanto, & Putra, P.P. (2012). The use of mind Mapping strategy in the teaching of writing at SMAN 3 Bengkulu, Indonesia. *International Journal of Humanities and Social Science*, 2(21), 60-68.
- Roberts, T. S. (2006). *Self, peer, and group assessment in E-learning: An introduction*. In T. S. Roberts (Ed.), *Self, peer, and group assessment in E-learning* (pp. 1-16). London: Information Science Publishing.
- Roskams, T. (1999). Chinese EFL students' attitudes to peer feedback and peer assessment in an extended pairwork setting. *RELC Journal*, 30(1), 79-123.
- Ross, J. A., Rolheiser, C., & Hogaboam-Gray, A. (1999). Effect of self-evaluation on narrative writing. *Assessing Writing*, 6(1), 107-132.
- Rybacki, K. C., & Rybacki, D.J. (2000). *Advocacy and opposition an introduction to argumentation*. (4thed.). Boston: Allyn and Bacon.
- Savage, A., & Shafiei, M. (2007). *Effective academic writing 1*. New York: Oxford University Press.
- Scott, V.M. (1996). *Rethinking foreign language writing*. Massachusetts: Heinle and

Heinle.

- Siewert, L. (2011). The effects of written teacher feedback on the academic achievement of fifth grade students with learning challenges. *Preventing School Failure*, 55(1), 17-27.
- Spiller, D. (2012). *Assessment matters: Self-assessment and peer assessment*. Hamilton: Teaching Development Unit, The University of Waikato.
- Smalley, R.L., & Ruetten, M.K. (1982). *Refining composition skills: Rhetoric and grammar for ESL students*. 2nd Edition. New York: Macmillan Publishing Company.
- Sotoudehnama, E. (2016). The impact of peer review on EFL learners' writing proficiency: Global and local aspects. *Porta Linguarum*, 25, 35-47.
- Sunarni, S. (2012). *The application of inquiry method to improve students' writing skills of second grade of SMK Muhammadiyah Salatiga in the academic year 2012*. The Degree of Sarjana Pendidikan Islam (S. Pd. I) in the English, Department of Education Faculty State Institute for Islamic Studies.
- Tanawong, P. (2014). *The relationship between cohesion and coherence in writing: The case of Thai EFL students*. Master of Arts Degree in Teaching English as a Foreign Language, Srinakharinwirot University.
- Tee, D. D., & Ahmed, P. K. (2014). *360 Degree feedback: An integrative framework for learning and assessment*. *Teaching in Higher Education*, 19(6), 579-591.
- Thompson, C. J. (2006). Preparation, practice, and performance: An empirical examination of the impact of standards based instruction on secondary students' math and science achievement. *Research in Education*, 81(1), 53-62.
- Thorndike, E.L. (1913). *Education psychology: The original nature of man*. New York: Teacher College, Columbia University Press.
- Thorndike, R.L., & Hagen, E.P. (1969). *Measurement and evaluation in psychology and Education*. New York: John Wiley & Sons.
- Thurlings, M., Vermeulen, M., Bastiaens, T., & Stijnen, S. (2013). Understanding feedback: A learning theory perspective. *Educational Research Review*, 9, 1-15.
- Ting, M., & Qian, Y. (2010). A case study of peer feedback in a Chinese EFL writing classroom. *Chinese Journal of Applied Linguistics*, 33(4), 87-98.
- Topping, K. (1998). Peer assessment between students in colleges and universities. *Review of Educational Research*, 68, 3, 249-276.
- Toulmin, S. (1958). *The uses of argument*. Cambridge, UK: Cambridge University

Press.

- Towndrow, P.A. et al. (2008). Promoting inquiry through science reflective journal writing. *Eurasia Journal of Mathematics, Science & Technology Education*, 2008, 4(3), 279-283.
- Turkmen, H. (2009). An effect of technology based inquiry approach on the learning of “earth, sun & moon” subject. *HKIEd APFLST*, 10(1).
- Varghese, S., & Abraham, S.A. (1998). Undergraduates arguing their case. *Journal of Second Language Writing*, 7(3), pp.287-306.
- Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society*. Cambridge: MIT-Press.
- Ward, P., (2004). *360 Degree feedback*. Mumbai: Jaico Publishing House.
- Weinert, F. E. (1987). *Metacognition and motivation as determinants of effective learning and understanding: Metacognition, motivation, and understanding*. NJ: Lawrence Erlbaum.
- White, R.V. (1980). *Teaching written English*. London: George Allen & Unwin.
- Widdowson, H. G. (1985). *Teaching language as communication*. 4th ed. Oxford: Oxford University Press.
- Wilhelm, J. D. (2007). *Engaging readers and writers with inquiry: Promoting deep understandings in language arts and the content areas with guiding questions*. New York: Scholastic.
- Wilson, J. (1997). 360 appraisals. *Training & development*, 51: 44-46.
- Winne, P. H., & Butler, D. L. (1994). *Student cognition in learning from teaching*. In T. Husen & T. Postlewaite (Eds.), *International Encyclopaedia of Education* (2nd ed., pp. 5738–5745). Oxford, UK: Pergamon.
- Winterrowd, W.R., & Murray, P. Y. (1985). *English writing and skills*. San Diego: Coronado Publishers.
- Wood, N. V. (2001). *Perspectives on argument*. 3rd Edition. New Jersey: Prentice Hall.
- Yaghoubi, A., & Ghanei, H. (2015). The effect of peer feedback on cohesion improvement in writing skill among EFL learners. *International Journal of Language Learning and Applied Linguistics World*, 8(2): 103-112.
- Yibo, L. (2012). *Effects of problem-based English writing instruction on critical thinking ability and argumentative writing skills of Thai upper secondary school students*. Master’s Thesis of Education Program, Chulalongkorn University.
- Zamach, D.E., & Rumisek, L.A. (2005). *Academic writing: From paragraph to essay*. Oxford: Macmillan Publishers.
- Zamel, V. (1985). Responding to student writing. *TESOL Quarterly*, 19(1), 79-101.

- Zekiri, L. (2011). The role of peer feedback in developing better writing skills. *SEEU Review*, 8(1).
- Zhu, W. (2001). Performing argumentative writing in English: Difficulties, processes, and strategies. *TESL Canada Journal*, 19(1), 34-50.

ภาคผนวก

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพของรูปแบบการเรียนการสอน คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอน

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปราณภา โหมตศิริญ
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร.มาลินี ประพิณวงศ์
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน
3. อาจารย์ ดร.วิลาสินี พลอยเลื่อมแสง
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
4. อาจารย์ ดร.กิจจาณัญญ์ ตั้งจิตนุสรณ์
ศูนย์ภาษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี น่าน
5. อาจารย์ ดร.สุพัตรา สุจริตลักษณ์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถในการเขียน ภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และเกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุมาลี ชีโนกุล
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จงรักษ์ เลี้ยงพานิชย์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
3. อาจารย์ ดร.ภัทรธีรา เทียนเพิ่มพูน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
4. อาจารย์ ดร.กานต์ชนก วรรณนะสิน
คณะศิลปศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
5. อาจารย์ ดร.อุดมกฤษณ์ ศรีนนท์
คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

ภาคผนวก ข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
2. เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

Pre-Test

Directions:

- Choose **one topic** and write an argumentative paragraph.
- Your paragraph must include a clear topic sentence/position, specific reasons and examples to support your opinion, and a concluding sentence.

Time Allocation: 45 minutes

Paragraph Length: approximately 250 words

Topic	Pre-test
1	Do you agree or disagree with the following statement? People should live together before marriage. Use at least 2 specific reasons and examples to support your position/ answer.
2	Is social media changing our lives? Use at least 2 specific reasons and examples to support your answer.
3	Do you think universities should require every student to learn a foreign language? Use at least 2 specific reasons and examples to support your answer.

Post-Test

Directions:

- Choose **one topic** and write an argumentative paragraph.
- Your paragraph must include a clear topic sentence/position, specific reasons and examples to support your opinion, and a concluding sentence.

Time Allocation: 45 minutes

Paragraph Length: approximately 250 words

Topic	Post-test
1	<p>Do you agree or disagree with the following statement?</p> <p>Being single is better than getting married.</p> <p>Use at least 2 specific reasons and examples to support your position/ answer.</p>
2	<p>Do mobile phones have an important influence upon our lives?</p> <p>Use at least 2 specific reasons and examples to support your answer.</p>
3	<p>Do you think learning a foreign language is necessary for Thais?</p> <p>Use at least 2 specific reasons and examples to support your answer.</p>

เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง

คะแนน	0	1	2	3
1. ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง				
1.1 การกล่าวอ้าง (Claim) และการค้านข้อโต้แย้ง (Counterclaim/ Rebuttal/ Counterargument)	ไม่มีการกล่าวอ้าง และไม่มีการค้านข้อกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้ง	มีการกล่าวอ้างที่กว้างเกินไป ไม่ค่อยชัดเจน หรือไม่เกี่ยวกับหัวเรื่อง และหรือไม่มีการกล่าวค้าน	มีการกล่าวอ้างตามประเด็นหรือหัวเรื่องที่ชัดเจน แต่การค้านไม่ค่อยสัมพันธ์กับการกล่าวอ้างและหรือหัวเรื่อง หรือไม่มีการค้าน	มีการกล่าวอ้างและการค้านการกล่าวอ้างตามหัวเรื่องที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้อ่านเข้าใจได้อย่างชัดเจน
1.2 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน ในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง (Data/Evidence)	ไม่มีการใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน สนับสนุนการกล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานส่วนใหญ่ที่ไม่ค่อยเพียงพอในการใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานส่วนใหญ่ที่เพียงพอในการใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง	มีข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่เพียงพอในการสนับสนุนการกล่าวอ้าง
1.3 การใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้างและเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant)	ไม่มีข้อความระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง	มีข้อความระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง แต่ข้อความดังกล่าวไม่สัมพันธ์กับข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานที่มีอยู่	มีข้อความระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างเป็นส่วนใหญ่ หรือบางส่วนอาจไม่มีข้อความระบุไว้ แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจได้	มีข้อความระบุถึงความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้างได้อย่างชัดเจน
2. ด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาในการโต้แย้ง				
2.1 การใช้ลีลาภาษาในการโต้แย้ง (Style) หมายถึง การใช้สำนวนภาษาในการกล่าวอ้าง และการให้เหตุผลสนับสนุนการโต้แย้งตามประเด็นหรือหัวเรื่องที่กำหนด	ใช้ลีลาภาษาไม่เหมาะสมในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้ง ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องราวการโต้แย้ง	ใช้ลีลาภาษาในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้งไม่ค่อยเหมาะสม ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสน หรือไม่ค่อยเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้ง	ใช้ลีลาภาษาส่วนใหญ่ได้เหมาะสมในการกล่าวอ้าง และสนับสนุนการโต้แย้งเหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน อาจมีการใช้ลีลาภาษาไม่เหมาะสมบ้าง แต่ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งในภาพรวมได้	ใช้ลีลาภาษาในการกล่าวอ้าง และการสนับสนุนการโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับผู้อ่านและวัตถุประสงค์ของงานเขียน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้อย่างชัดเจน

เกณฑ์ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง (ต่อ)

คะแนน	0	1	2	3
2.2 การเชื่อมโยงใจความ และการจัดลำดับเนื้อหาการโต้แย้ง (Coherence and Cohesion)	การใช้คำเชื่อมส่วนมากไม่ถูกต้อง ไม่มีควมหลากหลาย ไม่มีการจัดลำดับเนื้อเรื่องการโต้แย้ง ทำให้ผู้อ่านสับสน ไม่เข้าใจเรื่องราว	มีการใช้คำเชื่อมหลากหลาย แต่อาจมีการใช้คำเชื่อมผิดพลาดบ้าง การจัดลำดับเนื้อเรื่องการโต้แย้งไม่ค่อยดี ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสนหรือเข้าใจได้ยาก	มีการใช้คำเชื่อมที่เหมาะสมในการเชื่อมโยงเรื่องราว หรือไม่ค่อยมีแต่ไม่ทำให้ผู้อ่านเข้าใจ เรื่องราวผิดพลาด ส่วนใหญ่มีการจัดลำดับเนื้อเรื่องการโต้แย้งที่เข้าใจได้ง่าย	ใช้คำเชื่อมได้หลากหลาย และถูกต้อง เป็นส่วนใหญ่ในการเชื่อมโยงเรื่องราว มีการจัดลำดับเนื้อเรื่องการโต้แย้งได้อย่างเหมาะสม เข้าใจได้ง่าย
2.3 การใช้คำศัพท์ในการเขียนโต้แย้ง (Vocabulary)	ใช้คำศัพท์ได้ไม่หลากหลาย มีข้อบกพร่องในการใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง ใช้ได้ไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์หรือมีความหมายจำนวนมาก มีการสะกดคำผิดบ่อย ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน ไม่เข้าใจเรื่องราว	ใช้คำศัพท์ซ้ำกันบ่อย ใช้คำศัพท์ไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ หรือใช้มีความหมายบ้าง มีการสะกดคำผิด บางครั้งใช้คำศัพท์ไม่เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสน หรือไม่ค่อยเข้าใจเรื่องราว	ใช้คำศัพท์ได้ถูกต้องหลากหลาย เหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง มีการใช้คำไม่ถูกต้องตามไวยากรณ์ หรืออาจมีการใช้คำฟุ่มเฟือยบ้าง มีการสะกดคำผิดเล็กน้อย ๆ	ใช้คำศัพท์ได้หลากหลาย ถูกต้องตามไวยากรณ์ และเหมาะสมกับประเด็นการโต้แย้ง ซึ่งอาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย เกิดขึ้น เช่น การสะกดคำผิด
2.4 การใช้โครงสร้างประโยคในการเขียนโต้แย้ง (Sentence Structure)	ใช้โครงสร้างประโยคได้ไม่หลากหลาย ใช้โครงสร้างประโยคแบบเดิมซ้ำ ๆ กัน ใช้โครงสร้างประโยคผิดพลาดบ่อย ประโยคที่ใช้ส่วนใหญ่ไม่สมบูรณ์ ทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องราวกการโต้แย้ง	ใช้โครงสร้างประโยคซ้ำ ๆ กันบ้าง ไม่ค่อยหลากหลาย มีข้อผิดพลาดในการเขียนโครงสร้างประโยคเกิดขึ้น หรือมีประโยคบางส่วนที่ไม่สมบูรณ์ ซึ่งอาจทำให้ผู้อ่านสับสนหรือเข้าใจเรื่องราวการโต้แย้งได้ยากในบางครั้ง	ใช้โครงสร้างประโยคได้หลายรูปแบบ และถูกต้องเป็นส่วนใหญ่ มีการเขียนโครงสร้างประโยคผิดพลาดบ้างเล็กน้อย แต่ผู้อ่านยังคงสามารถเข้าใจเรื่องราวกการโต้แย้งในภาพรวมได้	ใช้โครงสร้างประโยคได้ถูกต้องตามไวยากรณ์ มีการใช้โครงสร้างประโยคหลายรูปแบบในการโต้แย้ง ซึ่งอาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยเกิดขึ้น เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

ภาคผนวก ค**คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอน**

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

**คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้
ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง
ของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต**

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต จัดทำขึ้นเพื่ออธิบายรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้สอนเข้าใจรายละเอียดของรูปแบบการเรียนการสอน และมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนฉบับนี้ประกอบด้วยสาระสำคัญ 9 ประการ ได้แก่ ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน แนวทางการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน การวัดและประเมินผลรูปแบบการเรียนการสอน แนวทางการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ และเงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นได้รับการพัฒนาขึ้นโดยอาศัยทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning Approach)

แนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบมีรากฐานมาจากทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง (Constructivism) ซึ่งเน้นการสร้างความรู้และกระบวนการเชิงรุกในการเรียนรู้ ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่โดยเชื่อมโยงกับความรู้เก่าที่มี เป็นแนวคิดที่เน้นการสังเกต การสร้างความขัดแย้งทางปัญญา และผู้เรียนต้องลงมือแสวงหาคำตอบด้วยตนเองผ่านการคิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจกับข้อมูล ใช้เหตุผลในการตัดสินใจและพิจารณาความเชื่อมโยงของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปที่สมเหตุสมผล และนำความรู้ดังกล่าวไปปรับใช้ในสถานการณ์ที่ใกล้เคียง

หลักการสำคัญของแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ มี 5 ประการดังนี้

1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนได้รับการกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือมีความขัดแย้งทางปัญญา แล้วลงมือแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายด้วยตนเอง

2) การมีประสบการณ์เรียนรู้ผ่านการสังเกต ดีความ สะท้อนคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ เปรียบเทียบความคิดของตนเองกับผู้อื่น และตรวจสอบข้อมูล ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ พัฒนาการคิดในการเขียนและการจัดลำดับความคิด

3) การเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ และระหว่างข้อมูลและความรู้ใหม่กับประสบการณ์เดิมช่วยส่งเสริมการคิดอย่างมีระบบ

4) การปรับขยายโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียนเกิดจากการประยุกต์ข้อสรุปความรู้ที่ค้นพบไปใช้ในการอธิบายเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ใหม่ ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งผู้เรียนต้องใช้วิจารณ์ญาณและการคิดอย่างสมเหตุสมผล

2. แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา

การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา เป็นการพัฒนาความสามารถของบุคคลผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลากหลายมิติ ได้แก่ 1) มิติของบุคคล ประกอบด้วย ตนเอง ผู้สอน เพื่อน และบุคคลอื่น ๆ 2) มิติของวิธีการ ประกอบด้วย ข้อมูลป้อนกลับทางตรงและข้อมูลทางอ้อมที่มาจาก วาจาและตัวหนังสือ 3) มิติของรูปแบบ ประกอบด้วย วาจาและตัวหนังสือ 4) มิติของแหล่งข้อมูล ประกอบด้วย รายการตรวจสอบ คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับงานเขียนของนักศึกษา แบบบันทึกการสะท้อนคิด คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะ 5) มิติของมุมมอง ประกอบด้วย มุมมองเชิงบวกมุมมองเชิงลบ และมุมมองเชิงวิพากษ์ และ 6) มิติของเวลา ประกอบด้วย ช่วงก่อนลงมือเขียน ระหว่างเขียน และหลังเขียน ซึ่งส่งผลให้ข้อมูลป้อนกลับมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น บุคคลจะได้รับรู้ความสามารถของตนทั้งด้านบวกและด้านลบจากข้อมูลป้อนกลับ และนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงความสามารถหรือการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

แนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีรากฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้ 4 ทฤษฎี ได้แก่ 1) ทฤษฎีกลุ่มพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) เน้นเรื่องการเสริมแรงซึ่งมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนหากผู้เรียนมีการตอบสนองที่เหมาะสมหลังจากได้รับข้อมูลป้อนกลับ 2) ทฤษฎีสรณนิยมทางสังคม (Social Constructivism) เชื่อว่าการให้ความช่วยเหลือ คำชี้แนะ คำแนะนำหรือการเสริมต่อการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ความเข้าใจไปสู่ระดับที่สูงขึ้นได้ 3) ทฤษฎีอภิปัญญา (Metacognition Theory) ให้ความสำคัญกับการรู้คิด การตรวจสอบและควบคุมกระบวนการรับรู้ระหว่างบุคคลระหว่างการเรียนรู้ และการวัดประเมินหรือการสะท้อนคิดตามผลการเรียนรู้และประสบการณ์ของบุคคล 4) ทฤษฎีการเรียนรู้กลุ่มพุทธินิยม (Cognitivism) เชื่อว่าการเรียนรู้เป็นกระบวนการทางความคิดที่เกิดจากการสะสมข้อมูล การสร้างความหมายความสัมพันธ์ของข้อมูล และดึงข้อมูลมาใช้ในการกระทำและแก้ปัญหาต่าง ๆ

หลักการสำคัญของแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มี 4 ประการดังนี้

1. การได้รับข้อมูลป้อนกลับและการประเมินที่มีหลายมิติ หลายมุมมองและวิธีการ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้และมุมมองความคิดที่หลากหลาย สามารถนำไปใช้ปรับเปลี่ยนโครงสร้างความรู้ กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน วิธีคิด ให้มีประสิทธิภาพ
2. การเรียนรู้ผ่านกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความรอบด้าน ทำให้ผู้เรียนได้สะท้อนคิด ตระหนักถึงความสามารถ และข้อดีข้อบกพร่องในการทำงานและผลงานของตนเอง
3. การที่ผู้เรียนใช้วิจารณญาณในการเลือกใช้ข้อมูล ความรู้ หรือคำแนะนำต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับการพัฒนาผลงานให้มีประสิทธิภาพด้วยตนเอง ช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
4. การมีประสบการณ์ในการสังเกต คิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ ข้อมูลต่าง ๆ ช่วยพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน

หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีหลักการสำคัญ 5 ประการดังนี้

- 1) การเรียนรู้เกิดจากการที่ผู้เรียนถูกกระตุ้นให้เกิดความสงสัยหรือเกิดความขัดแย้งทางปัญหา แล้วแสวงหาคำตอบจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้วิจารณญาณในการคิดและคัดเลือกข้อมูลด้วยตนเองเพื่อให้ได้ข้อสรุปความรู้หรือคำตอบ
- 2) การมีประสบการณ์ในการสังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และวิพากษ์วิจารณ์ ข้อมูลความรู้หรือความคิดช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ชัดเจนในสิ่งที่เรียนรู้ มีมุมมองในการคิดสร้างสรรค์ผลงานที่หลากหลาย และส่งเสริมกลยุทธ์ทางปัญญาของผู้เรียน ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองได้ดีขึ้น
- 3) การสะท้อนคิดและการเชื่อมโยงความรู้หรือความคิดที่ค้นพบและได้รับจากรอบด้าน ช่วยให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดที่เป็นระบบ
- 4) กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ ผู้เรียนได้ประเมินความรู้ความสามารถทั้งของตนเองและผู้อื่น ตระหนักถึงข้อดีข้อบกพร่องของผลงาน ได้สังเคราะห์ความรู้และมีมุมมองความคิดที่หลากหลายไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้และผลงาน
- 5) การประยุกต์ใช้ข้อมูลความรู้เดิมและความรู้ใหม่ไปใช้ในการทำงานในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างสมเหตุสมผล ช่วยขยายหรือปรับเปลี่ยนโครงสร้างความคิดหรือความรู้ของผู้เรียน และช่วยพัฒนาการคิดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต

แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน

แนวทางการจัดการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนมี 6 ประการดังนี้

- 1) จัดสถานการณ์การเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย โดยใช้วิจารณญาณในการคิด และแสวงหาความรู้หรือคำตอบในหลายมุมมอง
- 2) เตรียมข้อมูลและแหล่งข้อมูลที่มีความหลากหลายให้ผู้เรียนได้สังเกต วิเคราะห์ เปรียบเทียบ ตรวจสอบ และสร้างความรู้ด้วยตนเอง
- 3) ส่งเสริมให้มีกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติในทุกกระบวนการเรียนรู้เพื่อช่วยเสริมต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนตระหนักถึงข้อดีและข้อบกพร่องของผลงานของตนเอง
- 4) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการอภิปราย วิพากษ์วิจารณ์ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือข้อมูลที่ได้จากแหล่งต่าง ๆ และข้อมูลป้อนกลับกับผู้อื่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาและปรับเปลี่ยนข้อมูลหรือความคิดในงานเขียน
- 5) จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการสะท้อนคิด และเชื่อมโยงประสบการณ์ความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เกี่ยวกับการใช้ภาษาตามรูปแบบของงานเขียน
- 6) กระตุ้นให้ผู้เรียนนำเสนอสิ่งที่สงสัยหรือประเด็นที่มีความขัดแย้งทางปัญญา และฝึกอธิบายคำตอบหรือข้อสรุปความรู้ที่สมเหตุสมผลเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ฝึกวางแผนการแสวงหาความรู้ และประเมินข้อมูลที่มาจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

การนำรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดประโยชน์สูงสุด ผู้สอนควรดำเนินการ 2 ส่วน คือ 1) การวางแผนการจัดการเรียนการสอนก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ และ 2) ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การวางแผนการจัดการเรียนการสอน

เป็นการเตรียมผู้สอนและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 การคัดเลือกประเด็นหรือหัวข้อเรื่องในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้า ซึ่งเป็นรายวิชาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเป็นประเด็นที่มีความทันสมัย น่าสนใจ มีความหลากหลาย และตรงตามความสนใจของผู้เรียน

1.2 การเตรียมตัวอย่างงานเขียนที่ใกล้เคียงกับประเด็นหรือหัวข้อที่ผู้เรียนต้องลงมือปฏิบัติในแต่ละคาบเรียน เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประกอบการเรียนรู้ในการปฏิบัติงานเขียนแต่ละประเด็น และเตรียมตัวอย่างงานเขียนประเภทอื่น ๆ ให้ผู้เรียนได้ใช้ในการวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างการเขียนเชิงโต้แย้งที่ต้องปฏิบัติและงานเขียนประเภทอื่น เช่น การเขียนบรรยาย การเขียนเปรียบเทียบ การเขียนเล่าเรื่อง การเขียนอธิบายขั้นตอน เป็นต้น

1.3 การเตรียมใบงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาต้องปฏิบัติในแต่ละคาบ เช่น 1) แบบบันทึกสะท้อนคิด เพื่อให้ผู้เรียนได้สรุปข้อเรียนรู้ที่ได้รับในการปฏิบัติงานเขียนหรือสิ่งที่ได้เรียนรู้ในแต่ละคาบหรือแผนการจัดการเรียนการสอน 2) แบบประเมินตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการประเมินงานเขียนของตนเองตามประเด็นในการจัดการเรียนรู้แต่ละครั้ง 3) ตัวอย่างการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลักษณะการให้ข้อมูลป้อนกลับแต่ละรูปแบบ ได้แก่ การให้ข้อมูลป้อนกลับทางตรงและทางอ้อม การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความเฉพาะเจาะจงหรือไม่เฉพาะเจาะจง

1.4 การเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอน คือการกำหนดวิธีสอน กลวิธีหรือเทคนิคต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการสอนเขียนให้แก่ผู้เรียน เช่น วิธีสอนโดยใช้การอภิปรายในกลุ่มย่อย วิธีสอนโดยใช้เกม วิธีสอนแบบนิรนัย วิธีสอนอุปนัย วิธีสอนโดยใช้การสาธิต วิธีสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ วิธีสอนโดยใช้ศูนย์การเรียนรู้ รวมถึงวางแผนการเตรียมความพร้อมในการฝึกให้ข้อมูลป้อนกลับให้แก่ผู้เรียนก่อนนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้จริง

1.5 การใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและหลากหลายในการจัดการเรียนรู้เพื่อเอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการเรียนรู้อย่างสูงสุด เช่น การใช้โซเชียลมีเดียในการลงมือปฏิบัติงานเขียนหรือกระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับ

1.6 ผู้สอนควรศึกษาทำความเข้าใจเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งทั้งแบบการวิเคราะห์ในภาพรวม และแบบวิเคราะห์ตามองค์ประกอบย่อย

2. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย 4 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย

ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนมุมมองและความคิดร่วมกับผู้เรียนคนอื่น ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้เกิดความขัดแย้งทางปัญญา

วัตถุประสงค์

เพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดความสงสัย มีความขัดแย้งทางความคิด ร่วมแสดงความคิดเห็นตามมุมมองของตนเองเกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ และแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ออกกับผู้อื่น

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้

ผู้สอนนำเสนอประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกต ตั้งข้อสงสัย และสนใจในการเรียนรู้ตามประเด็นหรือเรื่องราวเหล่านั้น

ขั้นตอนที่ 1.2 การสำรวจข้อมูลเพื่อพัฒนาความคิด

ผู้เรียนค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ หรือตัวอย่างต่าง ๆ ที่ผู้สอนนำเสนอและตั้งคำถามหรือข้อสงสัยให้ผู้เรียนร่วมค้นหาคำตอบ

ขั้นตอนที่ 1.3 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้

ผู้เรียนคิดวิเคราะห์ประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ต่าง ๆ โดยผู้สอนใช้คำถามนำในการคิด จากนั้นผู้เรียนสืบสอบข้อมูลจากผู้อื่นเพื่อนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ความรู้ของตนเอง รวมถึงแลกเปลี่ยนความคิดหรือมุมมองกับผู้อื่น

ขั้นตอนที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่

ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลที่ได้รับมอบหมาย รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลตามบริบทต่าง ๆ ที่กำหนดหรือตัดสินใจเลือกด้วยตนเอง ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล

ผู้เรียนตรวจสอบความคิด หรือมุมมองของตนเองเกี่ยวกับประเด็น เรื่องราว สถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้วในขั้นตอนที่ 1 หรือกำหนดขึ้นใหม่แต่มีความเชื่อมโยงกัน จากนั้นวางแผนการค้นคว้าข้อมูลตามข้อสงสัย แล้วทบทวนและปรับปรุงแผนการสืบสอบ

ขั้นตอนที่ 2.2 การประเมินแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการสืบสอบ

ผู้เรียนพิจารณาความน่าเชื่อถือของแหล่งข้อมูล que เลือกใช้ในการสืบสอบและปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2.3 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น

ผู้เรียนลงมือค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ ตามข้อสงสัยหรือแผนที่ได้กำหนดไว้ จากนั้นอ่านทำความเข้าใจข้อมูลที่มีคร่าว ๆ เพื่อเลือกข้อมูลเก็บไว้ และพิจารณาข้อมูลที่ตัดสินใจเลือกไว้ อย่างละเอียดอีกครั้ง เพื่อคัดเลือกข้อมูลที่สอดคล้องกับแผนที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2.4 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล

ผู้เรียนเรียบเรียงความคิด และข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบ จากนั้นตรวจสอบข้อมูล และสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติมด้วยตนเอง แล้วแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบข้อมูลกับเพื่อน เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องในเบื้องต้น

ขั้นตอนที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน

ผู้เรียนวางแผนค้นคว้าข้อมูลที่ได้รับมอบหมาย รวบรวมและเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ข้อมูล ประสบการณ์ความรู้ที่มีในการสร้างผลงานเขียนตามสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนได้จัดเตรียมไว้

ประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน

ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อเขียนโครงร่างงานเขียน (Outline) ตามประเด็นหรือสถานการณ์ในการเขียนที่ผู้สอนระบุไว้ และลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนของตนเอง

รวมถึงสืบสอบวิธีการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานประเภทต่าง ๆ ที่ได้จากการสืบสอบลงในผลงานเขียน เช่น ข้อเท็จจริง งานวิจัย ผลการสำรวจ เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูล และความคิดของตนเองในโครงร่างงานเขียน แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน และหรืออาจมีผู้สอน หรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย จากนั้นผู้เรียนพิจารณาคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้รับ ก่อนลงมือสืบสอบและปรับเปลี่ยนข้อมูลในโครงร่างใหม่

ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร

ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้ และประยุกต์ใช้ข้อมูล ความรู้ต่าง ๆ ในการเขียนให้สำเร็จตามโครงร่างที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา

ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ตามขอบเขตที่ผู้สอนกำหนดไว้รวมถึงแนวทางในการปฏิบัติงานเขียนของตนเองให้มีคุณภาพมากขึ้น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้หรือปฏิบัติ ปัญหาหรืออุปสรรคระหว่างกระบวนการเรียนรู้และวิธีการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้น ตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อนในการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเขียนที่มีบริบทใกล้เคียงกันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ประกอบไปด้วย 4 ขั้นตอนย่อย ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง

ผู้เรียนทบทวนงานเขียนของตนเองโดยเปรียบเทียบกับโครงร่างงานเขียนที่ได้กำหนดไว้เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและค้นหาข้อผิดพลาด หลังจากนั้นจึงลงมือสืบสอบข้อมูลเพิ่มเติม และลงมือปรับปรุงแก้ไขงานเขียนด้วยตนเอง

ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน

ผู้เรียนวิเคราะห์กระบวนการเรียนรู้ของตนเองและเพื่อนโดยการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผลงานเขียน โดยมีผู้สอนและอาจมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย ข้อมูลป้อนกลับที่ผู้เรียนให้แก่เพื่อนและผู้สอนหรือบุคคลอื่นให้แก่ผู้เรียนมีทั้งทางตรงที่เป็นการแก้ไขให้เลย และทางอ้อมที่เป็นการใช้คำถามและสัญลักษณ์กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดหาข้อผิดพลาดและวิธีการแก้ไขด้วยตนเอง สามารถให้ข้อมูลป้อนกลับได้ทั้งทางวาจาและการเขียน และสามารถใช้แบบตรวจสอบรายการเกี่ยวกับไวยากรณ์และการโต้แย้งหรือเนื้อหา คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับผลงานของผู้เรียน หรือการให้คำแนะนำ เป็นทางเลือกในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อใช้ในการปรับปรุงแก้ไขงานเขียน

ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์

ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด ดีความ ทำความเข้าใจข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และหาวิธีปรับปรุงแก้ไขงานเขียนจนกว่าจะได้งานเขียนฉบับที่สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้

ผู้เรียนสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองเกี่ยวกับงานเขียนที่ได้ปฏิบัติ ทั้งในส่วนของงานเขียนโครงร่าง การสืบสอบข้อมูล การให้ข้อมูลป้อนกลับ และการแก้ไขงานเขียน เพื่อนำความรู้ดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนางานเขียนของตนเองต่อไป

บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน

ผู้สอนและผู้เรียนควรมีบทบาทตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นดังนี้

ผู้สอน

ควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. เตรียมสถานการณ์ ตัวอย่างต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ทันสมัย และเกี่ยวข้องกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอน
2. ใช้คำถามประเภทต่าง ๆ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ สังเกต คิดวิเคราะห์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ และคิดหาคำตอบหรือค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในการจัดการเรียนการสอนได้ถูกทิศทาง
3. ตัดสินใจเลือกหรือเสนอแนะวิธีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ให้ผู้เรียน แล้วให้ผู้เรียนร่วมกันเลือกวิธีการนำเสนอความคิดด้วยตนเอง
4. คอยตรวจตราให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการบอกเล่าประสบการณ์หรือความคิดเห็นต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ
5. เสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนการสืบสอบให้ผู้เรียน และให้คำชี้แนะเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลที่ผู้เรียนเลือกใช้ในการสืบสอบ และจัดเตรียมหรือเสนอแนะเกี่ยวกับแหล่งข้อมูล que ผู้เรียนสามารถใช้ในการสืบสอบและช่วยตรวจสอบแผนการสืบสอบข้อมูลต่าง ๆ
6. ช่วยให้คำชี้แนะ หรือตรวจสอบความถูกต้องของงานของผู้เรียนตามความจำเป็น
7. นำเสนอตัวอย่างงานเขียนพร้อมตัวอย่างการเขียนโครงร่างงานเขียน รวมถึงนำเสนอตัวอย่างการอ้างอิงข้อมูล ตัวอย่างหลักฐานที่ในงานเขียน หรือให้ผู้เรียนค้นหาและตรวจสอบด้วยตนเอง
8. นำเสนอทางเลือกที่น่าสนใจในการนำเสนองานเขียนของผู้เรียน
9. เตรียมเครื่องมือต่าง ๆ ที่จะใช้ในการสะท้อนคิดเกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียน และเครื่องมือที่ใช้เป็นแหล่งข้อมูลในการให้ข้อมูลป้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ประเมินผลงานเขียนของตนเองและเพื่อน รวมถึงนำเสนอแนวทางในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน รวมทั้งเสนอแนะบุคคลภายนอกที่จะช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียน
10. นำเสนอหรือสาธิตวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับประเภทต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน
11. วิพากษ์วิจารณ์งานเขียนและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงงาน อาจสนทนาเป็นรายบุคคล เขียนสรุปภาพรวมของข้อดีและข้อเสียเกี่ยวกับงานของผู้เรียนทั้งชั้นเรียนบนกระดาน หรือเขียนคำวิจารณ์ให้ผู้เรียนเป็นรายบุคคล และประเมินผลการให้ข้อมูลป้อนกลับของผู้เรียน

ผู้เรียน

ควรมีบทบาทในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดังนี้

1. ร่วมตอบคำถามต่าง ๆ ที่ผู้สอนซักถาม
2. สังเกต คิดวิเคราะห์ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ ร่วมแสดงความคิดเห็นในมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ และคิดคำถาม ตั้งข้อสังเกตหรือข้อสงสัย หรือเสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสิ่งที่ผู้สอนนำเสนอ
3. วางแผนการสืบสอบ ค้นหาข้อมูล ตรวจสอบข้อมูล เปรียบเทียบข้อมูล ประสพการณ์ ความรู้ของตนเองกับผู้เรียนคนอื่น และตรวจสอบสิ่งที่ได้เรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน
4. เขียนโครงร่างของงานเขียนตามข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบ ตรวจสอบ และหาวิธีปรับปรุงโครงร่างของงานเขียนให้ดียิ่งขึ้น และแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบโครงร่างกับเพื่อน และปรับปรุงโครงร่างให้สมบูรณ์แล้วลงมือเขียนงานเขียนครั้งที่ 1
5. แลกเปลี่ยนกันตรวจสอบผลงานกับเพื่อน อาจทำเป็นรายคู่ หรือกลุ่มย่อยประมาณ 3 คน โดยอาจผลัดกันเป็นผู้ตรวจสอบ ผู้รับการตรวจสอบ ผู้ประเมินการตรวจสอบ และตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขจนกว่าจะไดงานเขียนฉบับที่สมบูรณ์
6. สะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นการเรียนรู้ที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน โดยใช้เครื่องมือที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และปรับปรุงแก้ไขงานด้วยตนเอง
7. เขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้ของตนเองตามประเด็นหรือข้อคำถาม หรือตัวอย่างงานเขียนที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และเขียนสรุปการนำข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับจากบุคคลต่าง ๆ ไปประยุกต์ใช้ในการปรับปรุงงานเขียนของผู้เรียน

การวัดและประเมินผลของรูปแบบการเรียนการสอน

มี 2 ขั้นตอนดังนี้

1. การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ก่อนการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น
2. การประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง หลังการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น

โดยมีผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนเขียนอีก 1 ท่านเป็นผู้ประเมินแบบทดสอบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินการเขียนเชิงโต้แย้งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งพิจารณาตามองค์ประกอบ 2 ด้าน คือ ด้านการกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน และการค้านข้อโต้แย้ง และด้านการใช้ภาษา และการเรียบเรียงเนื้อหาการโต้แย้ง

แนวทางในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้

ผู้สอนควรดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน

ศึกษาทำความเข้าใจองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา โดยศึกษาหลักการวัตถุประสงค์ แนวทางการจัดการเรียนการสอน ขั้นตอนการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลอย่างละเอียด เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน

2. การวิเคราะห์เนื้อหาสาระของรายวิชาที่สอน

วิเคราะห์จุดมุ่งหมายและคำอธิบายรายวิชาการเขียนภาษาอังกฤษระดับย่อหน้าซึ่งเป็นรายวิชาที่ใช้ในการทดลองรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ทราบขอบเขตของเนื้อหาสาระที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และการกำหนดประเด็นหรือหัวเรื่องที่จะใช้ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยต้องมีความทันสมัยและสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนด้วย หลังจากนั้นจึงวางแผนการจัดการเรียนการสอน

3. การเขียนแผนการจัดการเรียนการสอน

เขียนแผนการจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนของรูปแบบการเรียนการสอน โดยลำดับแผนการจัดการเรียนการสอนตามเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบในการเขียนระดับย่อหน้าประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง ทั้งนี้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรใช้วิธีสอนและเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เช่น ใช้การสอนแบบอภิปรายในกลุ่มย่อย การสาธิต การสอนแบบนิรนัยและอุปนัย การสอนโดยใช้เกม การจัดกิจกรรมการโต้แย้ง และการใช้ผังมโนทัศน์และการระดมสมอง (Brainstorming) ในการพัฒนาโครงร่างงานเขียน เพื่อส่งเสริมบรรยากาศในการเรียนรู้และประสิทธิภาพในการจัดการเรียนการสอน

4. การเตรียมความพร้อมของผู้สอน

ผู้สอนควรเตรียมความรู้เกี่ยวกับการสอนเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และศึกษาจุดมุ่งหมายของรายวิชาเพื่อกำหนดขอบเขตของหัวเรื่องหรือประเด็นในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง และเพื่อให้ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาที่ต้องสอนผู้เรียน เตรียมนำเสนอตัวอย่างหรือสาธิตวิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับประเภทต่าง ๆ และฝึกประเมินคุณภาพการให้ข้อมูลป้อนกลับหาวิธีการนำเสนอผลงานเขียนของผู้เรียนในรูปแบบที่น่าสนใจ เช่น ดิบบอร์ดประชาสัมพันธ์ การนำเสนอหน้าชั้นเรียน การนำเสนอผ่านโซเชียลมีเดีย เป็นต้น และเตรียมจัดหาผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีความ

เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษนอกเหนือจากผู้สอนและซักซ้อมความเข้าใจถึงวิธีการให้ข้อมูล
ป้อนกลับให้แก่บุคคลดังกล่าว

5. การเตรียมสื่อการเรียนการสอน

ผู้สอนต้องจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย และเหมาะสมกับ
เนื้อหาการจัดการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้
และฝึกเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นส่งเสริมให้มีการใช้โซเชียลมีเดีย ใน
การอภิปรายความคิดเห็นระหว่างผู้เรียนและผู้สอน หรือระหว่างผู้เรียนด้วยตนเอง รวมถึงใช้ใน
กระบวนการให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย และเตรียมแหล่งเรียนรู้ รวมถึงตัวอย่างงานเขียน สถานการณ์ใน
การเรียนรู้ที่มีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอน

เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิด
การให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มีดังนี้

1. เงื่อนไขด้านผู้สอน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น มีวัตถุประสงค์
เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง โดยเป็นการเขียนระดับย่อหน้า ผู้สอน
จึงควรมีความรู้ในการสอนเขียนระดับย่อหน้า และการเขียนประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง และมีความ
เชี่ยวชาญในการให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนของผู้เรียน เพื่อสามารถประเมินและให้ข้อเสนอแนะที่
เป็นประโยชน์ในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งแก่ผู้เรียนได้

2. เงื่อนไขด้านผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนคือ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการ
เขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งให้แก่ศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หากผู้สอนนำรูปแบบการเรียนการ
สอนนี้ไปใช้กับการเขียนประเภทอื่น ๆ การเขียนในวิชาอื่น ๆ หรือในระดับการศึกษาอื่น ๆ ผู้สอนต้อง
วิเคราะห์ความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อจัดเตรียมประเด็นในการปฏิบัติงานเขียนให้
เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของรายวิชา และปรับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน และ
เวลาให้เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของขั้นตอนการเรียนการสอนในแต่ละขั้น และเตรียม
ความรู้เกี่ยวกับการให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีหลายมิติแก่งานเขียนของผู้เรียนด้วย

3. เงื่อนไขด้านเวลา

รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้แบบสืบสอบ ร่วมกับแนวคิดการให้ข้อมูลป้อนกลับแบบ 360 องศา มุ่งส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้ง ซึ่งเป็นการเขียนที่ค่อนข้างยาก และมีเนื้อหาในการจัดการเรียนการสอนหลายหัวเรื่อง ดังนั้นในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ผู้สอนต้องวางแผนเรื่องระยะเวลาในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับความยากง่ายของเนื้อหา และกิจกรรมของแต่ละขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนการสอน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

ตัวอย่างแผนการสอนที่ 2

เรื่อง องค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin

เวลา 3 ชั่วโมง

วัตถุประสงค์

1. ผู้เรียนสามารถระบุความหมายขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ได้
2. ผู้เรียนสามารถอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ได้
3. ผู้เรียนสามารถยกตัวอย่างประโยค และอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ได้
4. ผู้เรียนสามารถใช้องค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ในการเขียนระดับย่อหน้า (ประเภทการเขียนเชิงโต้แย้ง) ได้
5. ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกตามประเด็น หรือสถานการณ์ในการเรียนรู้ได้

เนื้อหา

องค์ประกอบของการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ซึ่งประกอบไปด้วย การกล่าวอ้าง (Claim) ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน (Data/Evidence/Ground) และการใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน ในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant) และการค้านการกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้ง (Rebuttal/Counterargument)

ขั้นตอนการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
<p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย (20 นาที)</p>	
<p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเบื้องต้น โดยใช้คำถามดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ปัจจุบันผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือยี่ห้ออะไร รุ่นไหน - ผู้เรียนชื่นชอบโทรศัพท์มือถือยี่ห้ออะไร รุ่นไหนมากที่สุด เพราะอะไร 2. ผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอเกี่ยวกับโฆษณาโทรศัพท์มือถือ 2 ยี่ห้อ โดยเปิดคลิปวิดีโอให้ผู้เรียนดู 2 รอบ/คลิปวิดีโอ <ul style="list-style-type: none"> • คลิปวิดีโอที่ 1 มีความยาว 2.16 นาที https://youtu.be/O6dsRpVyyWs • คลิปวิดีโอที่ 2 มีความยาว 2.32 นาที https://youtu.be/3fOOmA8MhKE 3. ผู้สอนสุ่มเลือกผู้เรียนจำนวน 3-4 คน ให้ร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคลิปวิดีโอดังกล่าว โดยใช้คำถามดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความคิดเห็น หรือรู้สึกอย่างไรกับตัวอย่างโฆษณาทั้ง 2 ชิ้นที่ได้ดู - จากโฆษณาดังกล่าว ผู้เรียนรู้สึกสนใจโทรศัพท์มือถือยี่ห้อใดมากกว่า เพราะอะไร - หากผู้เรียนต้องการซื้อมือถือ จะคำนึงถึงสิ่งใดบ้าง
<p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน และให้ผู้เรียนร่วมกันสรุปประเด็นเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาเลือกซื้อมือถือว่ามีอะไรบ้าง 2. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกแสดงความคิดเห็นตามมุมมองต่าง ๆ เกี่ยวกับปัจจัยที่ใช้ในการเลือกซื้อโทรศัพท์มือถือ ดังต่อไปนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ราคา (Price) - รูปลักษณ์ (Appearance) - ความทันสมัย (Fashion) เช่น การใช้งานผ่านอินเทอร์เน็ต - ประโยชน์ในการใช้งาน (Function) เช่น ใช้คำนวณ ใช้บันทึกภาพและเสียง - อื่น ๆ <p>ตัวอย่าง เช่น กลุ่ม 1 และกลุ่ม 2 ต้องแสดงความคิดเห็นและให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเอง ในประเด็นเกี่ยวกับราคา</p> 3. ผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนทราบว่า ต้องให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเองตามแต่ละประเด็นที่พูดถึง โดยมีผู้สอนใช้คำถามช่วยกระตุ้นความคิด ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนคิดอย่างไรกับเรื่อง ราคา ในการตัดสินใจเลือกซื้อมือถือ

ขั้นตอนการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
	<p>- ทำให้คิดถึงเช่นนั้น โปรดให้เหตุผลสนับสนุนและอธิบายให้ชัดเจน เพื่อให้ความคิดเห็นของผู้เรียนฟังดูสมเหตุสมผลมากที่สุด</p> <p>4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนสรุปความคิดลงในใบงานที่จัดเตรียมไว้ หลังจากอภิปรายร่วมกันในกลุ่ม</p> <p>5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียน และให้ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ผลัดกันให้ข้อเสนอแนะ คำชมเชย หรือวิพากษ์วิจารณ์ในกรณีที่ไม่เห็นด้วยหรือพบข้อผิดพลาด</p> <p>6. ผู้สอนสรุปท้ายกิจกรรมว่า ในการพูดหรือกล่าวอ้างเกี่ยวกับประเด็นต่าง ๆ ต้องมีเหตุผล และตัวอย่างสนับสนุนความคิดของผู้พูดเสมอ จึงจะทำให้การพูดหรือการกล่าวอ้างนั้น ๆ มีความน่าเชื่อถือ</p>
ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่ (40 นาที)	
<p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล และ</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาความหมายขององค์ประกอบการในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ทั้ง 4 คำ ได้แก่ 1. Claim 2.Data/Ground/Evidence 3. Warrant 4. Counterargument/rebuttal พร้อมหาตัวอย่างประกอบ 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเลือกแหล่งเรียนรู้ที่จะใช้ในการสืบค้นข้อมูล 3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสืบค้นข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือ เป็นต้น 4. ผู้สอนชี้แจงแก่ผู้เรียนให้พิจารณาเลือกค้นคว้าข้อมูลจากเว็บไซต์ที่มีความน่าเชื่อถือในการนำมาใช้อ้างอิง 5. ผู้เรียนเลือกข้อมูลจากเว็บไซต์ หรือหนังสือที่มีความน่าเชื่อถือไว้ 6. ผู้เรียนพิจารณาเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องเก็บไว้ และตรวจสอบว่าได้รับข้อมูลครบถ้วนหรือไม่ ถ้ายังไม่ครบจึงลงมือสืบค้นเพิ่มเติม
<p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นลงในใบงานที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องของใบงานที่ปฏิบัติ 3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียน 4. ผู้เรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องของงาน และอาจให้ข้อเสนอแนะหรือคำแนะนำในการแก้ไขใบงานร่วมกับผู้สอน 5. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้องค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ในกรณีที่ผู้เรียนยังไม่ค่อยเข้าใจ

ขั้นตอนการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน (45 นาที)	
<p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบ ข้อมูลในการเขียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนชี้แจงประเด็นในการเขียนระดับย่อหน้าให้แก่ผู้เรียน คือ “If you need to buy a new mobile phone, what brand/model will you choose?” ให้ผู้เรียนหาเหตุผลพร้อมตัวอย่างสนับสนุนคำตอบของตนเอง 2-3 เหตุผล โดยมีความยาวไม่เกิน 250 คำ 2. ผู้สอนชี้แจงให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทราบ ว่า ต้องคำนึงถึงเรื่องการใช้ องค์ประกอบของการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ได้แก่ 1. Claim 2. Data/Ground/Evidence 3. Warrant 4. Counterargument/rebuttal ในงานเขียนเป็นสำคัญ 3. ผู้สอนแจกใบความรู้เกี่ยวกับตัวอย่างการเขียน Diagram หรือ Mind Map ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำความเข้าใจ และศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง 4. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการตามประเด็นในการเขียนที่ผู้สอนนำเสนอโดยใช้ Diagram หรือ Mind Map 5. ผู้เรียนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนตาม Diagram หรือ Mind Map ที่ได้ร่างไว้ 6. ผู้เรียนลงมือสืบค้นข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้จากเว็บไซต์ หรือ แหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น หนังสือ วารสาร งานวิจัย การสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น 7. ผู้เรียนอ่านและคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้คร่าว ๆ และอ่านข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อมูลที่มี
<p>ขั้นตอนที่ 3.2 การ ตรวจสอบ และปรับเปลี่ยน ข้อมูลความคิดในการเขียน</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียนด้วยตนเอง 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบโครงร่างงานเขียนกับเพื่อนคนอื่น โดยพิจารณาว่าข้อมูลที่แต่ละคนนำมาใช้สนับสนุนความคิดหรือคำตอบนั้นมีความเพียงพอ และน่าเชื่อถือหรือไม่ 3. ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปใช้ปรับปรุงแก้ไขโครงร่างงานเขียน
<p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบ เรียงลายลักษณ์อักษร</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแจกใบงานให้ผู้เรียนแต่ละคนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่จัดทำไว้

ขั้นตอนการเรียนการสอน	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ขั้นตอนที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา (1 ชั่วโมง 15 นาที)	
ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อน คิดงานเขียนของตนเอง	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแต่ละคนทบทวนและปรับปรุงข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง 2. ผู้เรียนจับกลุ่มย่อยโดยเลือกคนที่มีความสนใจในการเขียนตามหัวเรื่องที่ผู้สอนกำหนดใกล้เคียงกัน และลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนครั้งที่ 2 และเรียบเรียงงานเขียนใหม่ครั้งที่ 2 โดยใช้ข้อมูลที่มีจากงานเขียนของสมาชิกในกลุ่ม
ขั้นตอนที่ 4.2 การ วิพากษ์วิจารณ์แบบรอบ ด้าน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจัดทำสำเนางานเขียนและโครงร่างครั้งที่ 2 เพิ่มอีก 2 ชุด เพื่อแจกให้ผู้สอน และบุคคลภายนอกช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับ 2. ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับแก่โครงร่างงานเขียนครั้งที่ 2 ของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้วิธีการเขียน แก่ไข ทำสัญลักษณ์ เขียนคำถามลงไปในงานเขียน เขียนข้อเสนอแนะหรือคำติชมเพิ่มเติม และอาจมีการให้ข้อมูลป้อนกลับทางวาจาเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้เรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ 3. บุคคลภายนอกซึ่งเป็นอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษอีก 2 ท่านร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับแก่งานเขียนฉบับสุดท้ายของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้แบบตรวจสอบรายการที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ พร้อมแบบให้ข้อเสนอแนะหรือคำวิจารณ์เกี่ยวกับงานเขียนของผู้เรียนเพิ่มเติม
ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุง ผลงานให้สมบูรณ์	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนนำไปใช้ปรับปรุงงานเขียน 2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มลงมือแก้ไขงานเขียน และอาจสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม โดยสามารถแก้ไขได้หลายครั้งจนกว่าจะได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ 3. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเรียบเรียงงานเขียนที่สมบูรณ์ในใบงานที่ได้รับ และส่งผู้สอน 4. ผู้สอนยกตัวอย่างข้อผิดพลาดที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีเหมือนกัน และอภิปรายความถูกต้องร่วมกัน
ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อน คิดจากกระบวนการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้ตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ในใบงานเป็นรายบุคคล

สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอน

1. ใบงาน
2. ใบความรู้
3. Power Point
4. คลิปวิดีโอ

การวัดและประเมินผล

1. ผู้สอนตรวจสอบความสามารถในการอธิบายความหมายขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ของผู้เรียนจากใบงานที่ 2 และ 3

2. ผู้สอนตรวจสอบความสามารถในการอธิบายความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ของผู้เรียนจากใบงานที่ 1-3 การนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียนของแต่ละกลุ่ม รวมถึงการตอบข้อซักถามของเพื่อนและผู้สอน

3. ผู้สอนตรวจสอบความสามารถในการเขียนตัวอย่างประโยค และอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ของผู้เรียน จากใบงานที่ 3 4 5 6 และ 7

4. ผู้สอนตรวจสอบความสามารถในการใช้อ้างอิงองค์ประกอบในการโต้แย้งตามรูปแบบของ Toulmin ของผู้เรียนในการเขียนระดับย่อหน้า จากใบงานที่ 3 5 6 และ 7

5. ผู้สอนตรวจสอบการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในการแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกขณะทำกิจกรรมต่าง ๆ ตามขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน โดยพิจารณาเป็นรายบุคคล และรายกลุ่ม

Worksheet 1 (Group.....)		
What do you think about your group's topic?	Please explain what makes you feel or think like that.	Please give some examples to support your opinion/answer.
<p>Examples:</p> <p>1. The Honda Jazz is the best car to buy.</p> <p>2. I should buy the Honda Jazz.</p>	<p>Examples:</p> <p>This car is suitable to use in downtown.</p> <p>It is not too expensive.</p>	<p>Examples:</p> <p>Both of my workplace and residence are in Bangkok, so I think it makes sense to pay for the Honda Jazz.</p> <p>I have enough money to pay for the Honda Jazz.</p>

Worksheet 2 (Group.....) Toulmin Model of Argument	
Elements of an argument	Definition
Claim	
Data/ground	
Warrant	
Counterargument /Rebuttal	

Worksheet 3			
(Group.....)			
Examples			
Claim	Data/Evidence /Ground	Warrant	Counterargument /rebuttal

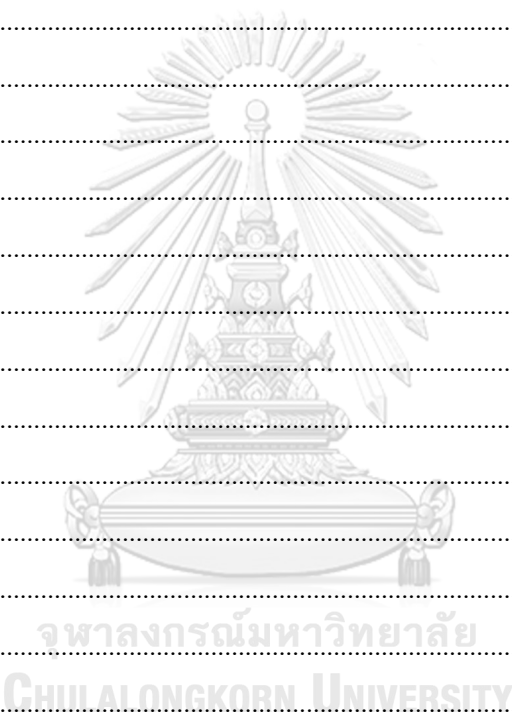
Worksheet 4	
Name.....	
Outline	
Topic Sentence:	
1 st reason: Example(s):	
2 nd reason: Example(s):	
3 rd reason : Example(s):	
Counterargument:	
Refutation:	
Concluding Sentence:	

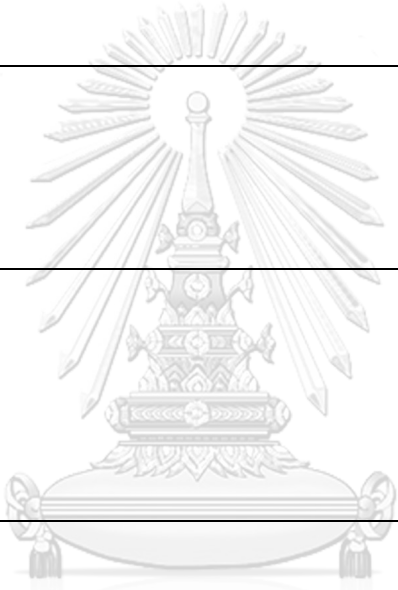

Worksheet 5 (First Draft)

Name.....

Dotted lines for handwriting practice

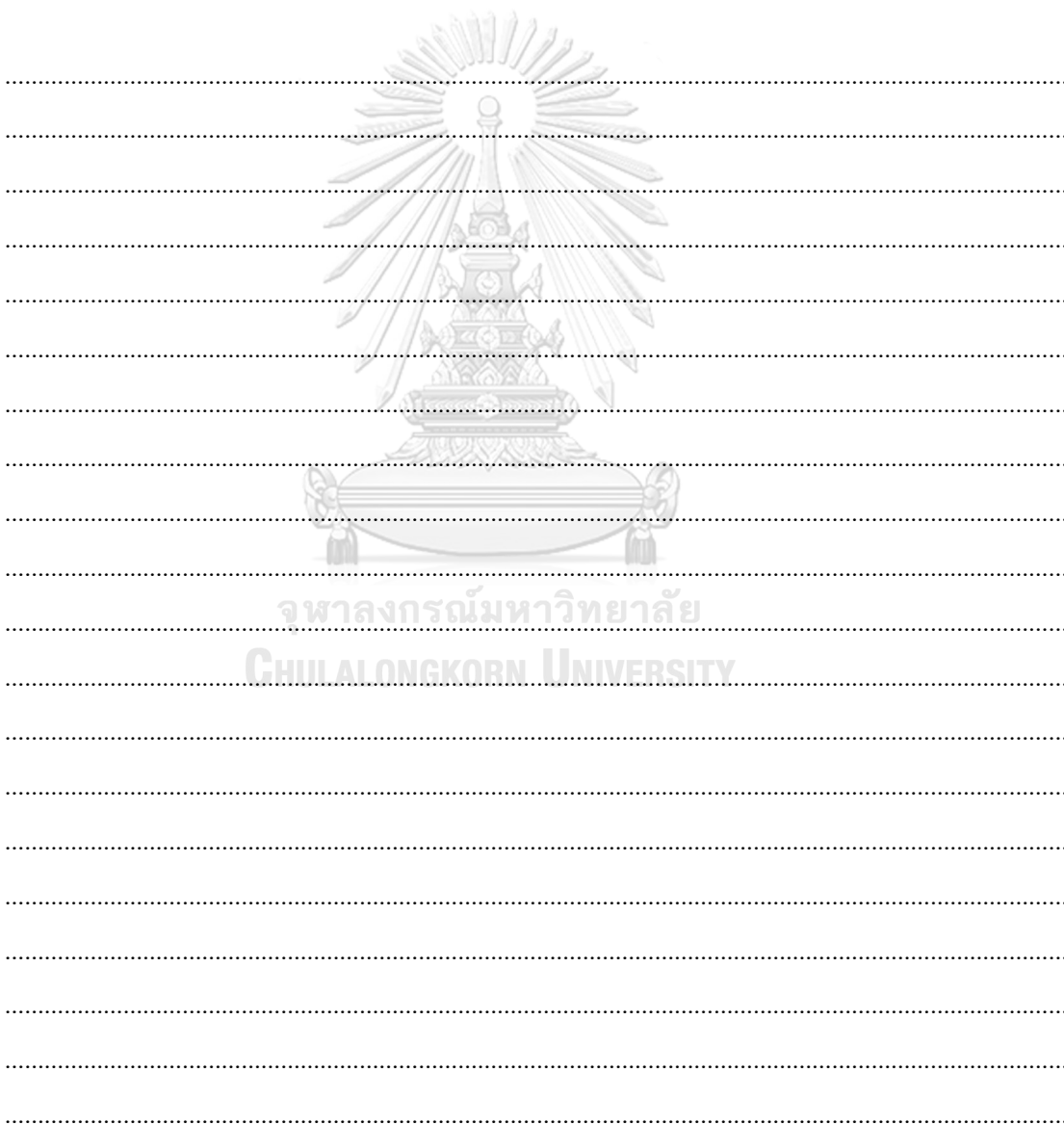
Worksheet 6	
Group.....	
Members:	
1.	2.
3.	4.
Outline	
Topic Sentence:	
1 st reason: Example(s):	 <p style="text-align: center;">จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>
2 nd reason: Example(s):	
3 rd reason : Example(s):	
Counterargument:	
Refutation:	
Concluding Sentence:	

Worksheet 7 (Final Draft)

Group.....

Members:

- 1. 2.
- 3. 4.
- 5.

Handout 1

What is an argumentative paragraph?

An argument paragraph presents a point of view and provides evidence for the point of view taken. An argument is an opinion supported by facts. Writers refer to opinions as claims and facts as evidence. The claim clearly states a stance on a topic or issue. Evidence to prove this claim can include reasons, personal experience, statistics, confirmed facts, and expert research.

What is a topic sentence?

A topic sentence identifies what is being argued for or against.

What are supporting sentences/supporting ideas?

Supporting sentences include facts, examples, appeals to authority or counter-argument to back up your point of view. Present your reasons in order of importance: from most important to least important.

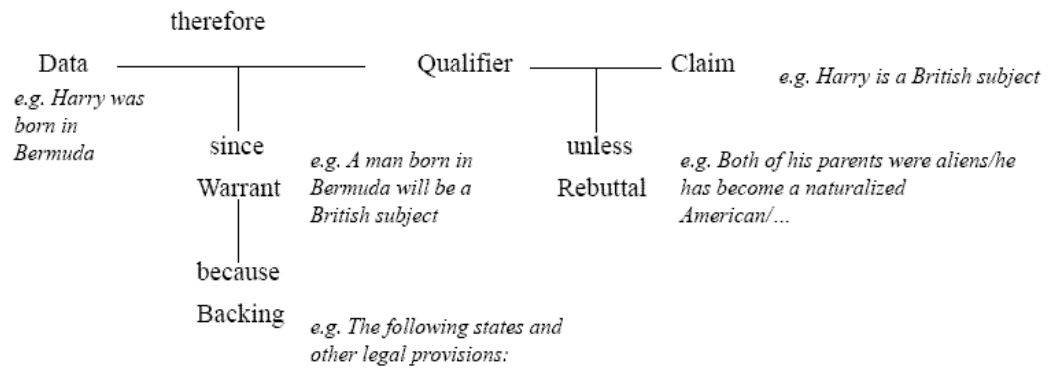
What is a counterargument?

A counterargument is your opposing viewpoint to your topic sentence. As soon as you give your opposing viewpoint, you must offer a refutation of it. This means you have to show how the opposing viewpoint is wrong.

What is a concluding sentence?

A concluding sentence restates what is being argued for or against and why.

Handout 2
Toulmin Model of Argument

Reference

Toulmin, S. (1958). *The Uses of Argument*. Cambridge, UK: Cambridge University Press.

<p>Handout 3</p> <p>Sample Outline</p>
--

Topic: “Should schools require every student to wear school uniforms?”

Topic sentence: School uniforms are the better choice for students.

1st reason: Wearing school uniforms would make students’ lives simpler.

Example(s): They would no longer have to decide what to wear every morning.

2nd reason: School uniforms can improve student behavior.

Example(s): Some studies show that school uniforms make students perform better.

3rd reason: School uniforms would make students feel equal.

Example(s): School uniforms raise the self-esteem of students who cannot afford to wear stylish clothing.

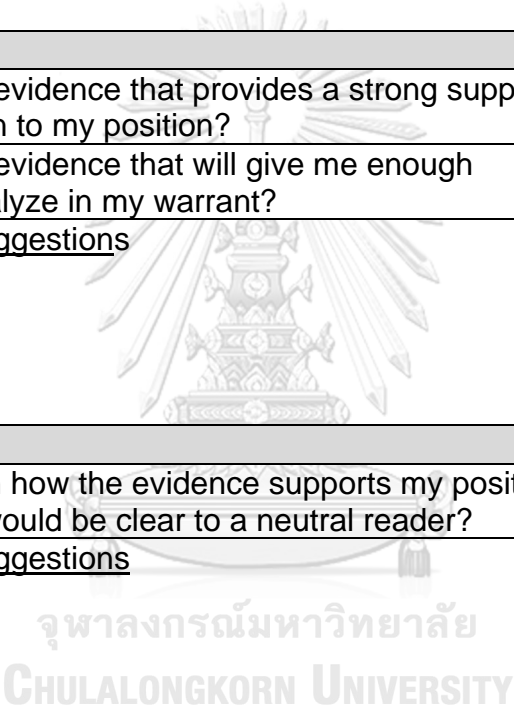
Counterargument: Students who wear school uniforms cannot express their individuality.

Refutation: Students can express their individuality in the way they dress outside the classroom.

Conclusion: Students should be required to wear school uniforms because they have more benefits than drawbacks.

Adapted from Folse, Muchmore-Vokoun & Solomon (2004)

Feedback (other experts)**Part 1**

Toulmin Argument Model Criteria Checklist	Answer	
	Yes	No
Claim (Topic Sentence)		
1. Have I communicated my position on the question/prompt clearly and immediately to the reader?		
<u>Comments/Suggestions</u>		
Data		
1. Did I select evidence that provides a strong support and connection to my position?		
2. Did I select evidence that will give me enough material to analyze in my warrant?		
<u>Comments/Suggestions</u>		
Warrant		
1. Did I explain how the evidence supports my position in a way that would be clear to a neutral reader?		
<u>Comments/Suggestions</u>		
 <p>จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย CHULALONGKORN UNIVERSITY</p>		
Counterargument and Refutation		
1. Did I acknowledge an opposing point of view and then explain why I think it isn't strong enough to change my point of view?		
<u>Comment/Suggestion</u>		

.....

Part 2

Additional comments/suggestions

.....

.....

.....

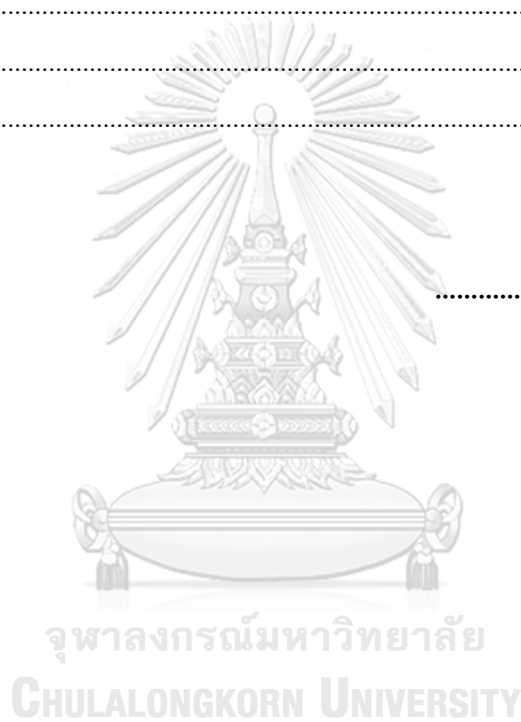
.....

.....

.....

.....

.....

Worksheet 8

1. What have you learned?

2. How did you gain useful knowledge/information/ideas during learning or writing?

(Internet, textbook, dictionary, friends, groups, teacher, worksheet)

1. What would you like to improve about your writing?

ภาคผนวก จ

ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะเวลา 10 สัปดาห์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
CHULALONGKORN UNIVERSITY

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
1-2	<p>ส่วนประกอบของการเขียนระดับย่อหน้า</p> <p>กิจกรรม</p> <p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามคำถามกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเบื้องต้น โดยใช้คำถามว่า <ul style="list-style-type: none"> - โดยปกตินักศึกษาชอบอ่านคอลัมน์ไหนในหนังสือพิมพ์มากที่สุด นิยาย บทความ ข่าว หรืออื่น ๆ เพราะอะไร 2. ผู้สอนสร้างสถานการณ์ในการเรียนรู้ที่น่าสนใจให้แก่ผู้เรียน ด้วยการนำเสนอบทความสั้น ๆ ที่มีความยาว 1 ย่อหน้า จำนวน 3 บทความ ให้ผู้เรียนวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย ของแต่ละบทความ โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์ได้ตรงตามประเด็นเนื้อหาที่ต้องการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน เช่น <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนคิดว่าทำไมบทความทั้ง 3 จึงมีจำนวนยอดไลค์ (LIKE) ต่างกัน - บทความทั้ง 3 มีอะไรเหมือน และแตกต่างกันบ้าง - ผู้เขียนมีวัตถุประสงค์อย่างไรในการเขียนบทความดังกล่าว - ผู้อ่านรู้ข้อมูลอะไรบ้างจากแต่ละบทความ - บทความทั้ง 3 ชิ้นมีการจัดลำดับการเขียนอย่างไร <p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ และประเด็นคำถามที่ผู้สอนเตรียมไว้ หรืออาจตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติม 2. ผู้เรียนสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อน และแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบคำตอบร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียน

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันค้นหาส่วนประกอบของการเขียนระดับย่อหน้า และความหมาย 2. ผู้เรียนวางแผนค้นหาข้อมูลที่ต้องการตามแผนที่กำหนดไว้ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือ แหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนลงมือค้นคว้าข้อมูลตามแผนที่กำหนดไว้ 2. ผู้เรียนคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องเก็บไว้ 3. ผู้เรียนอ่านข้อมูลที่คัดเลือกไว้อย่างละเอียด และเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือเก็บไว้ 4. ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลที่มีมาได้ครบตามที่ต้องการหรือไม่ หากต้องการเพิ่มเติม จึงสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ <p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเรียบเรียงข้อมูลที่มีลงในใบงาน พร้อมทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวในใบงานที่จัดเตรียมไว้ จากนั้นจึงตรวจสอบความถูกต้องและปรับปรุงแก้ไขด้วยตนเอง 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบใบงานกับเพื่อน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานที่ตรงกัน <p>ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามผู้เรียนเกี่ยวกับดารา นักแสดง หรือนักร้องที่ผู้เรียนชื่นชอบ จากนั้นผู้สอนนำเสนอปฏิทินวันเกิดของดาราที่มีชื่อเสียงในเดือนที่ใกล้จะมาถึง 2. ผู้สอนแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนกลุ่มละ 4 คน แล้วให้ตัวแทนแต่ละกลุ่มจับฉลากเลือกดาราที่ตนเองจะต้องเลือกหาของขวัญวันเกิดให้

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>3. ผู้สอนจัดเตรียมประเด็นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มต้องค้นคว้าหาข้อมูลมาใช้ในการเขียนระดับย่อหน้า โดยมีประเด็นในการเขียนคือ “If you got a birthday invitation card from your favourite superstar, what would you give him/her as a birthday present?” ให้ผู้เรียนยกเหตุผล และตัวอย่างมาสนับสนุนความคิดเห็นหรือคำตอบของตน อย่างน้อย 2 เหตุผลและอธิบายจำนวนคำที่ผู้เรียนต้องเขียนตามกำหนด</p> <p>4. ผู้สอนเตรียมตัวอย่าง Diagram หรือ Mind Map ให้ผู้เรียนศึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการสืบสอบข้อมูล/เขียนโครงร่างงานเขียน</p> <p>5. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนนำเสนอ โดยใช้ Diagram หรือ Mind Map</p> <p>6. ผู้เรียนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนโดยใช้ข้อมูลจาก Diagram หรือ Mind Map ที่ได้ร่างไว้</p> <p>7. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนด</p> <p>8. ผู้เรียนอ่านข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ และอ่านข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียดเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อมูล</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</p> <p>1. ผู้เรียนตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียนด้วยตนเอง ก่อนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน</p> <p>2. ผู้สอนช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนตามความจำเป็น เพื่อปรับปรุงโครงร่างงานเขียน หรือมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย</p> <p>3. ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไขโครงร่างของงานเขียน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p> <p>1. ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p> <p>1. ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเอง ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้</p> <p>2. ผู้เรียนทบทวน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลป้อนกลับกับเพื่อน โดยมีผู้สอน และหรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย 2. ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับสามารถเลือกใช้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับได้หลายรูปแบบ ทั้งทางวาจา ตัวหนังสือ การให้ข้อมูลทางตรง ทางอ้อม การให้คำแนะนำ การใช้คำถามปลายเปิด และการใช้แบบตรวจสอบรายการ <p>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด 2. ผู้เรียนขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หากสงสัยหรือไม่เข้าใจ 3. ผู้เรียนเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ถูกต้องในการปรับปรุงแก้ไขงาน และอาจค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลงาน โดยสามารถแก้ไขได้มากกว่า 2 ครั้ง จนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ <p>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยยึดตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ เป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อดี ข้อบกพร่อง อุปสรรคที่พบในการปฏิบัติงานเขียนและวิธีการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหายังไม่สามารถแก้ไขได้ในปัจจุบัน
3-4	<p>องค์ประกอบการโต้แย้งของ Toulmin ได้แก่ การกล่าวอ้าง (Claim) ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐาน (Data/Evidence/Ground) และการใช้ข้อมูล ตัวอย่าง หลักฐานในการอธิบายให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างการกล่าวอ้าง และเหตุผลที่ใช้สนับสนุนการกล่าวอ้าง (Warrant) และการค้านการกล่าวอ้างหรือข้อโต้แย้ง (Rebuttal/Counterargument)</p> <p>กิจกรรม</p> <p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเบื้องต้น โดยใช้คำถามดังนี้

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>- ปัจจุบันผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือยี่ห้ออะไร รุ่นไหน</p> <p>- ผู้เรียนชื่นชอบโทรศัพท์มือถือยี่ห้ออะไร รุ่นไหนมากที่สุด เพราะอะไร</p> <p>2. ผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอเกี่ยวกับโฆษณาโทรศัพท์มือถือ 2 ยี่ห้อที่มีความแตกต่างกัน</p> <p>3. ผู้สอนให้ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคลิปวิดีโอดังกล่าว และให้เหตุผลสนับสนุนความคิดของตนเอง โดยมีคำถามชี้นำความคิดดังนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนมีความคิดเห็น หรือรู้สึกอย่างไรกับตัวอย่างโฆษณาทั้ง 2 ชิ้นที่ได้ดู - จากโฆษณาดังกล่าว ผู้เรียนรู้สึกสนใจมือถือยี่ห้อใดมากกว่า เพราะอะไร - ทำไมผู้เรียนจึงคิดว่ามือถืออีกยี่ห้อน่าสนใจน้อยกว่า จงอธิบายเหตุผล - หากผู้เรียนจะซื้อมือถือ จะคำนึงถึงสิ่งใดเป็นสำคัญ <p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p> <p>1. ผู้เรียนร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอ และประเด็นคำถามที่ผู้สอนเตรียมไว้ หรืออาจตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็นอื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติม</p> <p>2. ผู้เรียนสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อน และแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อนในชั้นเรียน หรือให้ข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงแก้ไขข้อมูลหรือคำตอบ</p> <p>ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มละ 4 คน แล้วช่วยกันค้นหาความหมายขององค์ประกอบการโต้แย้ง ทั้ง 3 คำ ได้แก่ Claim Data/Ground/Evidence Warrant และ Rebuttal/Counterargument พร้อมหาตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. ผู้เรียนวางแผนการค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p> <p>1. ผู้เรียนลงมือค้นหาข้อมูลที่ต้องการตามแผนที่กำหนดไว้ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ</p> <p>2. ผู้เรียนคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องเก็บไว้</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>3. ผู้เรียนอ่านข้อมูลที่คัดเลือกไว้อย่างละเอียด และเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือเก็บไว้</p> <p>4. ผู้เรียนตรวจสอบแผนที่กำหนดไว้ กับข้อมูลที่มีว่าได้ครบตามที่ต้องการหรือไม่</p> <p>5. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรียงข้อมูลที่ช่วยกันหาลงในใบงานที่จัดเตรียมไว้ให้ และตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานที่ตรงกัน</p> <p>2. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนมานำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียนเพื่อช่วยกันตรวจสอบความถูกต้องร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียนและผู้สอน และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง</p> <p>ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p> <p>1. ผู้สอนเสนอสถานการณ์ให้ผู้เรียนใช้ในการเขียนระดับย่อหน้า พร้อมระบุจำนวนคำ โดยสมมติว่า “If you need to buy a new mobile phone, which brand/model will you choose?” ให้ผู้เรียนหาเหตุผลพร้อมตัวอย่างสนับสนุนคำตอบของตนเองอย่างน้อย 2 เหตุผล โดยให้คำนี้ถึงเรื่อง Claim Data/Ground/Evidence Warrant และ Rebuttal/Counterargument ในงานเขียนเป็นสำคัญ</p> <p>2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนนำเสนอ โดยใช้ Diagram หรือ Mind Map</p> <p>3. ผู้เรียนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนตาม Diagram หรือ Mind Map ที่ได้ร่างไว้</p> <p>4. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>5. ผู้เรียนอ่านข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ และอ่านข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียด เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อมูลที่มี</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</p> <p>1. ผู้เรียนตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียนด้วยตนเอง ก่อนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน</p> <p>2. ผู้สอนช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนตามความจำเป็น เพื่อปรับปรุงโครงร่างงานเขียน</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>3. ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไขโครงร่างของงานเขียน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p> <p>1. ผู้เรียนแต่ละคนเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่แก้ไขแล้ว และตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง</p> <p>ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p> <p>1. ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเอง ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง</p> <p>2. ผู้เรียนจับกลุ่มย่อยโดยเลือกคนที่มีความสนใจในการเขียนตามหัวเรื่องที่ผู้สอนกำหนดใกล้เคียงกัน และลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนครั้งที่ 2 และเรียบเรียงงานเขียนใหม่ครั้งที่ 2 โดยใช้ข้อมูลที่มีจากงานเขียนของสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <p>1. ผู้เรียนเตรียมสำเนาโครงร่างและงานเขียนครั้งที่ 2 ให้ผู้สอนและบุคคลภายนอกช่วยตรวจสอบความถูกต้องโดยเลือกใช้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับทางตัวหนังสือ การให้ข้อมูลทางตรงทางอ้อม การให้คำแนะนำ การตอบคำถามปลายเปิด และการใช้แบบตรวจสอบรายการ</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</p> <p>1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด</p> <p>2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุงแก้ไขงาน และอาจค้นหาข้อมูล/สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลงาน โดยสามารถแก้ไขได้มากกว่า 2 ครั้ง จนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</p> <p>1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยยึดตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ เป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อดี ข้อบกพร่อง อุปสรรคที่พบในการปฏิบัติงานเขียนและวิธีการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหาที่ยังไม่สามารถแก้ไขได้ในปัจจุบัน</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
5-6	<p>การใช้ลีลาภาษาในการเขียน คือ การใช้สำนวนภาษาให้เหมาะสมในการเขียนโต้แย้ง การกล่าวอ้าง การให้เหตุผลสนับสนุน รวมถึงประเภทและวัตถุประสงค์ของงานเขียน</p> <p>กิจกรรม</p> <p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามคำถามเพื่อกระตุ้นความสนใจผู้เรียนเบื้องต้น โดยถามว่า <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนชอบดูรายการโต้ว่าที่ หรือเคยร่วมกิจกรรมโต้ว่าที่หรือไม่ - ในการโต้ว่าที่มีการนำเสนอเรื่องราวอย่างไร 2. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างงานเขียน 3 ประเภท ให้ผู้เขียนวิเคราะห์ความแตกต่าง ซึ่งเป็นตัวอย่างการเขียนเชิงโต้แย้ง การเขียนเล่าเรื่อง และการเขียนอธิบายขั้นตอน 3. ผู้สอนแบ่งกลุ่มให้ผู้เรียน กลุ่มละประมาณ 4-5 คน 4. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันศึกษาทำความเข้าใจตัวอย่างงานเขียนดังกล่าว และใช้คำถามนำในการคิดให้แก่ผู้เรียน ดังนี้ <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนได้รับทราบข้อมูลอะไรบ้างจากตัวอย่างงานเขียนแต่ละชิ้น - งานเขียนทั้ง 3 ชิ้นมีวัตถุประสงค์ในการเขียนเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไร - ลักษณะเด่นในการใช้ลีลาภาษาของงานเขียนแต่ละชิ้น เป็นอย่างไร <p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันภายในกลุ่ม แลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้ระหว่างกลุ่ม อภิปรายความคิดเห็นร่วมกันทั้งชั้นเรียน และตรวจสอบความถูกต้องร่วมกันในกลุ่มย่อย และทั้งชั้นเรียน <p>ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p>

สัปดาห์	เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาว่าลีลาภาษาหรือสำนวนภาษาที่ใช้ในการเขียนเชิงโต้แย้งมีลักษณะอย่างไร พร้อมหาตัวอย่างประกอบ</p> <p>2. ผู้เรียนวางแผนการค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p> <p>1. ผู้เรียนลงมือค้นหาข้อมูลที่ต้องการตามแผนที่กำหนดไว้ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ</p> <p>2. ผู้เรียนอ่านข้อมูลที่คัดเลือกไว้อย่างละเอียด และเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือเก็บไว้</p> <p>3. ผู้เรียนตรวจสอบแผนที่กำหนดไว้ กับข้อมูลที่มีมาได้ครบตามที่ต้องการหรือไม่</p> <p>4. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p> <p>1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรียงเรียบเรียงข้อมูลที่ช่วยกันหาลงในใบงานที่จัดเตรียมไว้ให้ และตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง</p> <p>2. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอใบงานหน้าชั้นเรียน และช่วยกันตรวจสอบทั้งชั้นเรียน เพื่อปรับความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานให้ตรงกัน</p> <p>ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p> <p>1. ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์ให้ผู้เรียนเลือกตอบตามมุมมองของตนเอง โดยมีประเด็นในการเขียนที่ผู้เรียนต้องใช้ในการเขียนระดับย่อหน้า คือ “Where is the best place to visit in Thailand?” โดยให้คำนึงถึงการใช้ลีลาภาษาในงานเขียนเชิงโต้แย้งเป็นสำคัญ</p> <p>2. ผู้สอนให้ผู้เรียนสร้างสรรค์ผลงานเป็นงานเดี่ยว โดยผู้เรียนต้องวางแผนเขียนโครงร่างของงานเขียนตามมุมมองของตนเอง และให้ผู้เรียนหาเหตุผล ตัวอย่างสนับสนุนความคิดเห็นของตัวเอง ประมาณ 2-3 เหตุผล</p> <p>3. ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนนำเสนอโดยใช้ Diagram หรือ Mind Map</p> <p>4. ผู้เรียนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนตาม Diagram หรือ Mind Map ที่ได้ร่างไว้</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>5. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>6. ผู้เรียนอ่านข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ และอ่านข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียด เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อมูลที่มี</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</p> <p>1. ผู้เรียนตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียนด้วยตนเอง ก่อนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน</p> <p>2. ผู้สอนช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนตามความจำเป็น เพื่อปรับปรุงโครงร่างงานเขียนอีกครั้ง หรือมีบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย</p> <p>3. ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไขโครงร่างของงานเขียน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p> <p>1. ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p> <p>1. ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเอง ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้</p> <p>2. ผู้เรียนทบทวน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <p>1. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลป้อนกลับกับเพื่อน โดยมีผู้สอน และหรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย</p> <p>2. ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับสามารถเลือกใช้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับได้หลายรูปแบบ ทั้งทางวาจา ตัวหนังสือ การให้ข้อมูลทางตรง ทางอ้อม การให้คำแนะนำ การใช้คำถามปลายเปิด และการใช้แบบตรวจสอบรายการ</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</p> <p>1. ผู้เรียนตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด</p>

ลำดับที่	เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>2. ผู้เรียนขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หากสงสัยหรือไม่เข้าใจ</p> <p>3. ผู้เรียนเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ถูกต้องในการปรับปรุงแก้ไขงาน และอาจค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลงาน โดยสามารถแก้ไขได้มากกว่า 2 ครั้ง จนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</p> <p>1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยยึดตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ โดยเป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อดี ข้อบกพร่อง อุปสรรคที่พบเจอในการปฏิบัติงานเขียนและวิธีการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหายังไม่สามารถแก้ไขได้ในปัจจุบัน</p>
7-8	<p>การเชื่อมโยงความคิดและเนื้อหา</p> <p>กิจกรรม</p> <p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <p>1. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า การเขียนระดับย่อหน้าให้มีประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงอะไรบ้าง</p> <p>2. ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างงานเขียนที่มีการเรียบเรียงเนื้อหาที่ดี กับตัวอย่างที่ไม่ดี</p> <p>3. ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาตัวอย่างดังกล่าว และวิเคราะห์ว่าตัวอย่างงานที่ได้รับมีความแตกต่างกันอย่างไร คิดว่างานชิ้นไหนมีคุณภาพกว่าเพราะอะไร แล้วงานอีกชิ้นไม่ดีเพราะอะไร</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p> <p>1. ผู้เรียนอภิปรายความคิดเห็นกับเพื่อนในกลุ่มย่อย และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อนในชั้นเรียนเกี่ยวกับสถานการณ์ที่ผู้สอนนำเสนอและประเด็นคำถามที่ผู้สอนเตรียมไว้ หรืออาจตั้งคำถามและแสดงความคิดเห็น อื่น ๆ ที่เป็นประโยชน์เพิ่มเติม</p> <p>2. ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันตรวจสอบคำตอบร่วมกัน</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p style="text-align: center;">(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<p>ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-4 คน และสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ Coherence และ Cohesion ว่าคืออะไร พร้อมหาตัวอย่างประกอบ 2. ผู้เรียนวางแผนการค้นคว้าข้อมูลที่ต้องการ <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนลงมือค้นหาข้อมูลที่ต้องการตามแผนที่กำหนดไว้ จากเว็บไซต์ต่าง ๆ หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ ที่น่าเชื่อถือ 2. ผู้เรียนคัดเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องเก็บไว้ 3. ผู้เรียนอ่านข้อมูลที่คัดเลือกไว้อย่างละเอียด และเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือเก็บไว้ 4. ผู้เรียนตรวจสอบแผนที่กำหนดไว้ กับข้อมูลที่มีว่าได้ครบตามที่ต้องการหรือไม่ 5. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม <p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเขียนเรียบเรียงข้อมูลที่ช่วยกันหาลงในใบงานที่จัดเตรียมไว้ให้ และตรวจสอบความถูกต้องด้วยตนเอง ก่อนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ และตรวจสอบพร้อมกันทั้งชั้นเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานที่ตรงกัน <p>ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนกำหนดประเด็นให้ผู้เรียนใช้ในการเขียนระดับย่อหน้า โดยให้คำนึงถึงเรื่อง Coherence และ Cohesion ในงานเขียนเป็นสำคัญ โดยมี 4 ประเด็นให้ผู้เรียนเลือกเขียน 1 ประเด็น ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - Do you agree or disagree with the following sentence? Parents are more important than friends. - Do you think online shopping is better than traditional shopping? - Does Facebook ever make you feel bad? - Should parents and their children be friends on Facebook?
	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p>

ลำดับที่	(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>2. ผู้เรียนเลือกหัวข้อ 1 หัวข้อในการเขียนภาษาอังกฤษเชิงโต้แย้งเป็นรายบุคคล</p> <p>3. ผู้เรียนระดมความคิดเกี่ยวกับข้อมูลที่ต้องการตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนนำเสนอโดยใช้ Diagram หรือ Mind Map</p> <p>4. ผู้เรียนลงมือเขียนโครงร่างงานเขียนตาม Diagram หรือ Mind Map ที่ได้ร่างไว้</p> <p>5. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>6. ผู้เรียนอ่านข้อมูลและคัดเลือกข้อมูลที่ต้องการเก็บไว้ และอ่านข้อมูลดังกล่าวอย่างละเอียด เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อมูลที่มี</p> <p>7. ผู้เรียนตรวจสอบแผนที่กำหนดไว้ กับข้อมูลที่มีว่าได้ครบตามที่ต้องการหรือไม่</p> <p>8. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</p> <p>1. ผู้เรียนตรวจสอบและปรับปรุงโครงร่างงานเขียนด้วยตนเอง ก่อนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบกับเพื่อน</p> <p>2. ผู้สอนช่วยให้ข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียนตามความจำเป็น เพื่อปรับปรุงโครงร่างงานเขียนอีกครั้ง</p> <p>3. ผู้เรียนทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับ และพิจารณาเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับในการปรับปรุงแก้ไขโครงร่างของงานเขียน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p> <p>1. ผู้เรียนลงมือเขียนงานตามโครงร่างงานเขียนที่กำหนดไว้</p> <p>ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p> <p>1. ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเอง ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้</p> <p>2. ผู้เรียนทบทวน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง</p>
	เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับที่	(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลป้อนกลับกับเพื่อน โดยมีผู้สอน และหรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย 2. ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับสามารถเลือกใช้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับได้หลายรูปแบบ ทั้งทางวาจา ตัวหนังสือ การให้ข้อมูลทางตรง ทางอ้อม การให้คำแนะนำ การใช้คำถามปลายเปิด และการใช้แบบตรวจสอบรายการ <p>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด 2. ผู้เรียนขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หากสงสัยหรือไม่เข้าใจ 3. ผู้เรียนเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ถูกต้องในการปรับปรุงแก้ไขงาน และอาจค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลงาน โดยสามารถแก้ไขได้มากกว่า 2 ครั้ง จนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ <p>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยยึดตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ โดยเป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อดี ข้อบกพร่อง อุปสรรคที่พบเจอในการปฏิบัติงานเขียนและวิธีการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหายังไม่สามารถแก้ไขได้ในปัจจุบัน
9-10	<p>การใช้ไวยากรณ์</p> <p>กิจกรรม</p> <p>ขั้นที่ 1 การกระตุ้นความสงสัย</p> <p>ขั้นตอนที่ 1.1 การสร้างความสนใจในการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนถามผู้เรียนจากการเคยปฏิบัติงานเขียนที่ผ่านในอดีต ผู้เรียนมีข้อผิดพลาดในเรื่องใดบ้าง 2. ผู้สอนถามผู้เรียนว่า ความผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่อาจพบในงานเขียนระดับย่อหน้ามีอะไรบ้าง 3. ผู้สอนให้ผู้เรียนช่วยกันคิดหาคำตอบภายในกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน และส่งตัวแทนกลุ่มออกมาเขียนคำตอบบนกระดานดำ
	เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ลำดับที่	(ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>ขั้นตอนที่ 1.2 การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันคิดหาคำตอบ และส่งตัวแทนไปเขียนคำตอบบนกระดานดำ 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับคำตอบทั้งหมดบนกระดาน และอาจให้ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติมที่เป็นประโยชน์และเกี่ยวข้องกับประเด็นคำถามของผู้สอน 3. ผู้เรียนและผู้สอนร่วมกันตรวจสอบการจำแนกหรือการระบุประเภทของไวยากรณ์ที่ใช้ในการเขียน <p>ขั้นที่ 2 การวางแผนการสร้างความรู้ใหม่</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 การวางแผนสืบสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนแบ่งฐานในการเรียนรู้ไวยากรณ์รูปแบบต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน 2. ผู้สอนเตรียมข้อมูลให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มศึกษาทำความเข้าใจด้วยตนเอง และค้นคว้าเพิ่มเติมหรือสั่งให้ผู้เรียนเตรียมหนังสือไวยากรณ์มาล่วงหน้า <p>ขั้นตอนที่ 2.2 การสืบสอบข้อมูลเบื้องต้น</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้สอนให้ผู้เรียนแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่ม วิเคราะห์สืบสอบหาความผิดพลาดทางไวยากรณ์ตามชิ้นงานที่จัดเตรียมไว้ให้ เช่น 1.1 Vocabulary และ Collocation 1.2 Subject-Verb Agreement 1.3 Article(s) 1.4 Punctuation(s) 1.5 If-Clause (Conditional Sentences) 1.6 Parts of Speech 1.7 Tense(s) เป็นต้น 2. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันตรวจสอบงานเขียนกับเพื่อนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน เพื่อหาข้อผิดพลาดในงานเขียนที่ยังคงมีอยู่ 3. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนที่มีปัญหาคล้าย ๆ กัน เพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน <p>ขั้นตอนที่ 2.3 การจัดเรียงความคิด และตรวจสอบข้อมูล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเขียนสรุปประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ต้องแก้ไขเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเองลงในใบงานที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ 2. ผู้เรียนภายในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่ค้นพบ และปรับปรุงข้อมูลในใบงาน <p>ขั้นที่ 3 การสร้างสรรค์ผลงาน</p> <p>ขั้นตอนที่ 3.1 การสืบสอบข้อมูลในการเขียน</p>

สัปดาห์	<p style="text-align: center;">เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)</p>
	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนตรวจสอบประเด็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในใบงานที่สรุปไว้ 2. ผู้เรียนแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มวางแผนค้นหาข้อมูลที่ต้องการในการปรับปรุงงานเขียน 3. ผู้เรียนลงมือค้นหาคำตอบที่ต้องการจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น เว็บไซต์ หนังสือเรียน พจนานุกรม สอบถามจากผู้เชี่ยวชาญ เป็นต้น 4. ผู้เรียนตรวจสอบใบงานฯ กับข้อมูลที่ได้จากการค้นคว้าว่าครบตามที่ต้องการหรือไม่ 5. ผู้เรียนลงมือสืบสอบข้อมูลที่ต้องการใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม <p>ขั้นตอนที่ 3.2 การตรวจสอบ และปรับเปลี่ยนข้อมูลความคิดในการเขียน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนในกลุ่มช่วยกันตรวจสอบงานเขียน และใบสรุปข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ของคู่ หรือกลุ่มตนเองอีกครั้ง 2. ผู้เรียนตรวจสอบข้อมูลที่ได้จากการสืบสอบว่าถูกต้อง และครบตามที่ต้องการหรือไม่ 3. ผู้เรียนค้นหาข้อมูลในการปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดใหม่ หากต้องการเพิ่มเติม <p>ขั้นตอนที่ 3.3 การเรียบเรียงลายลักษณ์อักษร</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแต่ละคู่ หรือแต่ละกลุ่มลงมือเขียนงานเขียนของตนเองใหม่ โดยปรับแก้ตามประเด็นที่สรุปไว้ <p>ขั้นที่ 4 การสะท้อนคิดเพื่อการพัฒนา</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.1 การสะท้อนคิดงานเขียนของตนเอง</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนสะท้อนคิดเกี่ยวกับผลงานเขียนของตนเอง ตามประเด็นคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ 2. ผู้เรียนทบทวน และปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในงานเขียนด้วยตนเอง <p>ขั้นตอนที่ 4.2 การวิพากษ์วิจารณ์แบบรอบด้าน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนแลกเปลี่ยนกันให้ข้อมูลป้อนกลับกับเพื่อน โดยมีผู้สอน และหรือบุคคลอื่นร่วมให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย

สัปดาห์	เนื้อหาและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (ใช้สอนกลุ่มทดลองซึ่งใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้น)
	<p>2. ผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับสามารถเลือกใช้วิธีการให้ข้อมูลป้อนกลับได้หลายรูปแบบ ทั้งทางวาจา ตัวหนังสือ การให้ข้อมูลทางตรง ทางอ้อม การให้คำแนะนำ การใช้คำถามปลายเปิด และการใช้แบบตรวจสอบรายการ</p> <p>ขั้นตอนที่ 4.3 การปรับปรุงผลงานให้สมบูรณ์</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนตรวจสอบและทำความเข้าใจกับข้อมูลป้อนกลับที่ได้รับทั้งหมด 2. ผู้เรียนขอคำแนะนำเพิ่มเติมจากผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับ หากสงสัยหรือไม่เข้าใจ 3. ผู้เรียนเลือกใช้ข้อมูลป้อนกลับที่ถูกต้องในการปรับปรุงแก้ไขงาน และอาจค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแก้ไขผลงาน โดยสามารถแก้ไขได้มากกว่า 2 ครั้ง จนกระทั่งได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ <p>ขั้นตอนที่ 4.4 การสะท้อนคิดจากกระบวนการเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ผู้เรียนเขียนบันทึกสะท้อนคิดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล โดยยึดตามข้อคำถามที่ผู้สอนจัดเตรียมไว้ให้ โดยเป็นการสะท้อนคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้ ข้อดี ข้อบกพร่อง อุปสรรคที่พบเจอในการปฏิบัติงานเขียนและวิธีการแก้ไขปัญหา รวมถึงแนวทางแก้ไขปัญหายังไม่สามารถแก้ไขได้ในปัจจุบัน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวราพร ทองจีน เกิดวันที่ 2 มีนาคม พ.ศ.2526 มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จ การศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ จากคณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2548 และสำเร็จการศึกษาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชา การมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ในปีการศึกษา 2550 จากนั้นเข้าศึกษาในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ภาควิชา หลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2557 ปัจจุบันดำรง ตำแหน่งอาจารย์ประจำกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ สาขาวิชาศึกษาทั่วไป คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

